

SREDA, 22 APRIL 2009

PREDSIEDSTVO: GOSPA ROURE

Podpredsednica

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik.

3. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (razglasitev vloženih predlogov resolucij): glej zapisnik.

4. Bonitetne agencije - Zahteve za poročanje in dokumentiranje v primeru združitve in delitve - Zavarovanje in pozavarovanje (SOLVENTNOST II) (prenovitev) (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je skupna razprava o:

- poročilu (A6-0191/2009) gospoda Gauzèsa v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah (COM(2008)0704 – C6-0397/2008 – 2008/0217(COD)),

- poročilu (A6-0247/2009) gospe Weber v imenu Odbora za pravne zadeve o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi direktiv Sveta 77/91/EGS, 78/855/EGS in 82/891/EGS ter Direktive 2005/56/ES glede zahtev za poročanje in dokumentiranje v primeru združitve in delitve (COM(2008)0576 – C6-0330/2008 – 2008/0182(COD)), ter

- poročilu (A6-0413/2008) gospoda Skinnerja v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve o spremenjenem predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (prenovitev) (COM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD)).

Jean-Paul Gauzès, poročevalec. – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, poročilo o bonitetnih agencijah, ki mi je bilo zaupano, je bilo izredno zanimivo sestavljati in nadvse sem vesel, da nam je uspelo doseči soglasje s Svetom in s Komisijo, tako da imamo možnost, da bo poročilo sprejeto že na prvi obravnavi.

Analize različnih vzrokov finančne krize so pokazale, da je nujno sprejeti zakonodajo o bonitetnih agencijah. Predlog uredbe, ki ga je vložila Komisija, je Parlament zelo skrbno preučil, da bi žre v prvem poskusu zagotovili vzornost, učinkovitost in praktično uporabnost evropske zakonodaje.

Nedavni sklepi skupine G20 so še utrdili to našo odločenost. Kompromis, ki so ga dosegli Komisija, predsedstvo EU in Parlament, ohranja smernice, ki jih skuša uveljaviti Parlament glede bistvenih točk uredbe: področje veljavnosti, bonitete tretjih držav in preprečevanje navzkrižja interesov.

Predvsem pa me veseli, da je besedilo lahko vzpostavilo temelje za evropski nadzor v duhu ugotovitev iz poročila skupine gospoda de Larosièra. Parlament namreč zagovarja zamisel, naj bo CESR edina vstopna točka pri registraciji agencij. Vedeli smo, da pri sedanjem stanju pravne ureditve ni mogoče storiti kaj dosti več, vendar smo s takim ravnanjem vzpostavili temelje za prihodnji evropski nadzor.

V naslednjih mesecih bo Komisija vložila zakonodajno pobudo, ki bo omogočila uveljavitev smernic iz poročila gospoda de Larosièra, namreč vzpostavitev učinkovitega ter usklajenega evropskega nadzora.

Kot premostitveni ukrep in v pričakovanju zakonodajne pobude Komisije bo izvajanje uredbe nadzoroval, ob usklajevanju s strani CESR, kolegij predstavnikov pristojnih organov držav članic, zakonsko moč odločitev pa bo jamčil krajevno pristojni organ za kraj, kjer je registrirana agencija.

Tu bi rad poudaril, da Parlament visoko ceni zelo konstruktivno držo in pripravljenost na sodelovanje, ki ju je izkazovalo češko predsedstvo v drugi fazi pogajanj. Tako smo lahko z razumno razpravo oblikovali vrsto pravil, ki bi morala zagotoviti potrebno preglednost in odpraviti težave ter pomanjkljivosti, ki izvirajo iz odsotnosti zakonodaje o bonitetnih agencijah.

Rezultat je zato izredno zadovoljiv, zato bo jutri Parlamentu predložena splošna sprememba, ki bo vsebovala besedilo, o katerem smo dosegli soglasje Komisija, Parlament in češko predsedstvo – to pomeni države članice.

Prepričan sem, da s tem Evropski parlament, Komisija in Predsedstvo dokazujejo, da evropske institucije, soočene s krizo neprimerljivih razsežnosti, delujejo zelo učinkovito. Upam, da bomo v enakem duhu lahko sprejeli tudi druge predpise tega finančnega svežnja, zlasti prenovitev Direktive o kapitalskih zahtevah za banke, znane tudi pod imenom „Basel II“.

V današnjem obdobju, ko Evropejci dvomijo o učinkovitosti Evrope, se mi zdi skrajno pomembno, da lahko dokažemo, da se je Evropa sposobna spopasti s krizo.

Renate Weber, poročevalka. – (RO) Prepričana sem, da moramo v sedanjem času storiti vse za ohranitev gospodarskih podjetij po Evropi in za spodbujanje uspešnih podjetij k odpiranju čim več delovnih mest. Take pobude so še toliko pomembnejše v tem trenutku krize, v kateri smo. Pozdravljam predlog direktive o poenostavitvi postopkov poročanja v primeru združitve ali delitve, ki ga je predložila Komisija, saj je cilj direktive do leta 2012 znižati administrativne stroške evropskih podjetij za 25 %, namen pa okrepi njihovo konkurenčno sposobnost.

Poročilo, ki smo ga sestavili in o katerem bomo glasovali jutri, odraža razmisleke Komisije in upošteva predvsem naslednje dejavnike. Prvič, obveznosti poročanja v primerih združitve in delitve je treba zmanjšati tako, da bodo imele države članice in podjetja več svobode pri odločanju, katera poročila v vsakem posameznem primeru res potrebujejo. Obenem je treba odpraviti določbe, zaradi katerih sedaj prihaja do podvajanja poročil, s tem pa do nepotrebnih stroškov. Tretjič, pravila o objavljanju in zagotavljanju podatkov je treba prilagoditi novim okoliščinam, tudi rabi interneta, in v celoti izkoristiti nove možnosti komuniciranja, obenem pa posredovati tudi sporočilo o zavezanosti varovati okolje. Ne smemo tudi pozabiti, da so bili načini zagotavljanja podatkov delničarjem, ki jih predpisujejo sedaj veljavne direktive, zasnovani pred 30 leti in da se od takrat niso prilagajali razvoju možnosti, ki jih nudi sodobna tehnologija. Rada bi se iskreno zahvalila poročevalcem v senci za naše tesno sodelovanje in za njihovo podporo ves čas sestavljanja poročila. Rada bi se zahvalila tudi predstavnikom Sveta in Komisije za njihovo sodelovanje in dostopnost v zadnjih mesecih.

Dne 7. aprila je COREPER dosegel sporazum o celotnem kompromisnem svežnju, o katerem se je pogajal s Parlamentom, da bi bila direktiva o združitvah in delitvah lahko sprejeta že v prvi obravnavi. Želimo, da bi se to uresničilo, in prav zato je bilo za jutrišnje glasovanje na plenarni seji vloženi veliko sprememb, ki odražajo kompromis, ki smo ga dosegli v neformalnem dialogu. Rešili smo vprašanja, ki so zelo pomembna za nekatere države članice, na primer objava v lokalnih časopisov ali objava v tiskani obliki ali s pomočjo interneta, in predstavniki političnih skupin so izrazili soglasje s temi spremembami. Kar se tiče objavljanja podatkov v lokalnih časopisih, bo taka praksa še vedno mogoča v državah članicah, ki menijo, da je potrebna. Kar se tiče tiskane oblike, bo veljalo pravilo, da obveščanje v tiskani obliki ni več potrebno, če imajo delničarji možnost prenesti dokumente in jih natisniti, države članice pa lahko predpišejo, da mora gospodarsko podjetje take dokumente hraniti na svojem sedežu na vpogled.

Drug pomemben kompromis se nanaša na datum začetka izvajanja direktive, ki bo 30. junij 2011, kot določa predlog Komisije. Države članice bodo imele tudi možnost odločanja glede posledic začasnih prekinitev dostopa do interneta zaradi tehničnih težav. Vsebinska sprememba zadeva poenostavljene združitve in delitve, pri katerih za odobritev ne bo več potrebna skupščina delničarjev. Ocenjeno je, da bo že samo s temi poenostavitvami postopkov doseženi letni prihranki okoli 154 milijonov EUR, kar je tehten razlog za sprejem direktive v prvi obravnavi.

Peter Skinner, poročevalec. – Gospa predsednica, rahlo ste me presenetili, saj nisem opazil vseh sprememb današnjega dnevnega reda, sem pa zelo hvaležen za priložnost govoriti pred zbornico o zelo pomembni panogi v sektorju finančnih storitev, to je o panogi zavarovanja in pozavarovanja, o tem, kaj se je zgodilo s poročilom Solventnost II in o tem, kako smo zadevo končno uvrstili v obravnavo v Parlamentu, kar nam bo omogočilo vzpostaviti po mojem mnenju zelo konkretno podlago za ureditev v celotni Evropski uniji.

Seveda gre za zadeve, ki smo jih že obravnavali. Imeli smo že Solventnost I in hvaležen sem gospodu Ettlu, po katerega zaslugi smo v Parlamentu o zadevah že sorazmerno obsežno razpravljali in nam je uspelo oblikovati določene podlage. Zdaj pa je čas za posodobitev, panoga zavarovalništva pa je ena od številnih v sektorju finančnih storitev, kjer so spremembe potrebne. Finančna kriza z vsemi spremljajočimi pojavi jasno kaže, da panoge zavarovalništva ne smemo prepuščati sami sebi.

Poročilo Solventnost II je bilo vir več ukrepov in je tudi zaradi tega po mojem mnenju med najpomembnejšimi poročili oziroma bo imelo vodilno vlogo v svetu. Med te ukrepe spada obvladovanje tveganj. Menim, da ni dovolj, da nadzorniki s preprosto formalno kontrolo postavk bilanc ugotavljajo, ali panoga, ki naj jo nadzorujejo in ščitijo v imenu potrošnikov, deluje pravilno. Nujno je, da nadzorniki dejansko nadzorujejo, upravljajo in spremljajo dnevno poslovanje zavarovalniških ter pozavarovalniških podjetij ves čas.

Le tako bomo lahko vzpostavili primerno in ustrezno obliko zakonske ureditve. Gre za poročanje podjetij: da, podjetja bodo poročala nadzornikom, kaj počnejo, ampak tudi nadzorniki se morajo vključiti. In v vseh 27 državah članicah: ne vsaka posamezna država članica z lastnimi predpisi, kar imamo danes na področju zakonske ureditve, pač pa enotna formula ureditve za vso Evropsko unijo, kar bo, povedano naravnost, omogočilo boljše izhodišče za zaščito potrošnikov, kar tudi pričakujemo.

Podobno bo ta ureditev podjetjem omogočila boljše izkoriščati ekonomijo obsega, saj bodo zdaj poročala le na en način vsakemu od regulatorjev. O tem, kaj izdelujejo, kaj imajo povedati, kaj delajo in kako poročajo, ne bodo poročala samo enemu regulatorju, pač pa lahko tudi kolegiju regulatorjev, zlasti v primerih skupin, saj zavarovalniška podjetja poslujejo prek državnih meja, zato je pomembno, da se pri svojem delu združijo tudi regulatorji in zagotovijo pravo kakovost poročanja, pravo kakovost števil in pravi nabor podatkov za najboljše zaščito trgov.

Med razpravami s Svetom je Parlament opazil več zanimivih in včasih celo naklepni poskusov vodenja nacionalnih sektorjev v eno ali v drugo smer, zato ne bom trdil, da ta dosje ni bil zelo naporen, kar se tiče pogajanja s Svetom: bil je. Parlament je dosegel velike premike v stališčih Sveta. Premiki so večji, kot se jih po mojem mnenju Svet zaveda in kot jih je bil pripravljen sprejeti v času prejšnjih dveh predsedstev, zato sem zelo ponosen in vesel, da sem lahko sodeloval v skupini, ki je dosegla premike v stališčih Sveta.

Na žalost ne bomo imeli take pomoči skupine, kot smo si na začetku predstavljali, da bi jo morali imeti, ker pa lahko v direktivo vnesemo revizijsko klavzulo, se bomo lahko k pomoči skupine še vrnili, in tri leta po uvedbi te direktive, upam – in pričakujem, da bo isto rekel tudi komisar – bomo lahko na en ali drug način spet vključili pomoč skupine, konkretno za ustrezno okrepitev ekonomskega vidika tega pristopa.

Želimo vzpostaviti ureditev, ki bo temeljila na tveganjih in načelih, ob tem pa bo tudi podpirala zmogljivosti panoge in spodbujala delovanje s pravim občutkom pri nadzornikih v Evropski uniji in zunaj nje. Naj zaključim v tem duhu. Misliti moramo tudi na nadzornike drugod po svetu in priznavati le režime med državami. Upam, da se bo komisar strinjal z menoj glede tega.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospa predsednica, današnja razprava poteka v času, v katerem se evropsko gospodarstvo sooča z najhujšimi izzivi v sodobni zgodovini. Nujno je ukrepati: energično, usmerjeno in celovito ukrepati, da bomo obnovili zaupanje, rast in zaposlovanje ter obnovili finančni sistem, spet vzpostavili stabilno pot v prihodnost, spodbudili trgovino in vlaganja in boljše zaščitili naše državljane – na kratko, zagotovili učinkovit in stabilen finančni sistem.

Na osnovi sporočila Komisije z začetka marca je Evropski svet na spomladanskem srečanju zarisal močan akcijski načrt EU za prihodnost – strategijo za odpravo vrzeli v zakonski ureditvi finančnega sektorja, za obnovo spodbud in za reformo nadzora v skladu z načeli enotnega finančnega trga EU. Čez nekaj tednov bo Komisija predstavila svoja stališča glede poti izgradnje sodobnega nadzornega okvira v Evropi. O stališčih bodo razpravljali voditelji držav oziroma vlad junija. Komisija lahko konkretne ukrepe predloži jeseni.

Jasno, globalne težave zahtevajo globalne rešitve. Pobuda EU k dogovoru o usklajenem svetovnem odzivu na finančno krizo je doživela velik uspeh. Na londonskem srečanju so voditelji G20 sprejeli obsežne obveze glede usklajene ureditve šibkih točk finančnega sistema, skupne vzpostavitve nove finančne arhitekture in obrambe odprtega globalnega gospodarstva.

Stanje v finančnem sektorju EU je resno. Veliko pa smo že naredili in z veseljem ugotavljam, da je bil odziv Komisije, Evropskega parlamenta in Sveta na krizo hiter ter dobro medsebojno usklajen. V kratkem bomo uspešno zaključili sprejem treh ključnih ukrepov: prvič, uredbe o bonitetnih agencijah, drugič, prenovitve Solventnosti II, in tretjič, revizije tretje in šeste direktive s področja prava družb, o domačih združitvah in delitvah.

Prvič, doseženi dogovor o uredbi o bonitetnih agencijah nam bo pomagal spopasti se z enim od problemov, ki je prispeval k sedanji krizi, in olajšal pot k obnovi zaupanja na trgu. Predlog, ki ga je sprejela Komisija lanskega novembra, zastavlja jasne cilje za izboljšanje integritete, preglednosti, odgovornosti in dobrega vodenja bonitetnih agencij. Namere izhodiščnega predloga so ohranjene tudi v uredbi, ki bo zlasti zagotovila analitično neodvisnost bonitetnih agencij, integriteto procesa ocenjevanja bonitete in ustrezno obvladovanje navzkrižij interesov, do katerih lahko zaenkrat prihaja v procesu ocenjevanja bonitete. Nadalje bo vzpostavljen obsežen režim nadzora. Evropski nadzorniki bodo nadzorovali ravnanje bonitetnih agencij in po potrebi izvajali izvršilne ukrepe.

Kar zadeva nadzor, glasno zagovarjam potrebo po okrepitvi sodelovanja pri nadzoru. Zato ne vidim nobenih ovir za dogovor o potrebi po pospešenem delu na tem ključnem področju. Da bi zagotovila doslednost in skladnost vseh ustreznih predpisov finančnega sektorja, se Komisija torej strinja, da bo na podlagi priporočil iz poročila gospoda de Larosièra preverila potrebe po krepitevi določb te uredbe, ki se nanašajo na arhitekturo nadzora.

Kar zadeva obravnavo bonitetnih ocen, izdanih v tretjih državah, je srečanje G20 povsem spremenilo razmere. Vse članice skupine G20 so se sporazumele o ureditvi področja bonitetnih agencij z uvedbo režima obvezne registracije in nadzora. Zato soglašam z rešitvijo za obravnavo bonitetnih ocen, izdanih v tretjih državah, za katero sta se na pogajanjih dogovorila Svet in Parlament.

Z veseljem ugotavljam, da so ambiciozni cilji, opredeljeni v predlogu Komisije, ohranjeni. Komisija je zelo zadovoljna z rezultati postopka soodločanja.

Naj se zdaj posvetim Solventnosti II. Rad bi se zahvalil poročevalcu gospodu Skinnerju in Parlamentu za vloženo delo in pripravljenost na kompromise v prid soglasju o tej pomembni temi že v prvi obravnavi. Tak izid bodo panoga zavarovalništva v EU, nadzorniki in vsi deležniki toplo pozdravili.

Moram pa priznati, da sem razočaran nad nekaterimi vidiki kompromisa. Opredelitev režima pomoči skupine, ki ga ocenjujem za enega od najbolj inovativnih vidikov predloga Komisije, pomeni, da ne bomo mogli posodabljati – kolikor bi želeli - ureditve nadzora zavarovalniških in pozavarovalniških podjetij, ki delujejo čezmejno.

Prav tako me skrbi, da bi lahko nekatere spremembe, ki se nanašajo na obravnavo tveganj delnic, vodile v uvedbo nepreudarnega režima vlaganja v tvegani kapital. To velja zlasti za spremembe, ki uvajajo tako imenovani časovni pristop kot možnost za države članice. Komisija bo skrbno pazila, da bodo izvajalni ukrepi na tem področju ustrezni za zagotovitev skrbnega ravnanja.

Ne glede na to bo Komisija podprla sporazum med Parlamentom in Svetom, če ga boste pri glasovanju potrdili. Sedanji režim solventnosti je starejši od 30 let. Solventnost II bo uvedla na tveganjih temelječ ekonomski režim, ki bo pospešil združevanje zavarovalniškega trga EU, okreпил zaščito zavarovancev in povečal konkurenčnost zavarovalniške panoge EU.

Kot je nedavno potrdil tudi CEIOPS v svojem poročilu o naukih finančne krize, danes potrebujemo Solventnost II bolj kot kdajkoli, kot prvi odziv na sedanjo finančno krizo. Potrebujemo ureditev, ki bo dosegla primerno obvladovanje tveganj v podjetjih, povečala preglednost in zvišala učinkovitost sodelovanja in usklajevanja med nadzornimi organi. Solventnost II bo uvedla tak režim na področju panoge zavarovalništva, ki bo lahko služil kot vzor tudi za podobne mednarodne reforme.

Vključitev revizijske klavzule, v kateri je izrecno naveden režim pomoči skupine, bo omogočila tudi Komisiji ponovno obravnavo tega vprašanja. Pričakujem, da bo napredek na vrsti področij na podlagi priporočil iz poročila gospoda de Larosièra ustvaril ugodnejše razmere za reforme v zvezi s čezmejnim sodelovanjem nadzornikov matične in gostiteljske države.

Naj zdaj spregovorim še o poročilu gospe Weber. Učinkovito delo poročevalke, gospe Weber, je omogočilo oblikovanje kompromisa glede poenostavljenih zahtev za poročanje in dokumentiranje pri združitvah in delitvah delniških družb, ki bo ohranil znaten delež od prihrankov, ki jih je obetal izvirni predlog Komisije, to je od 172 milijonov EUR na leto.

Meritve in analize na področju zmanjševanja upravnih bremen kažejo, da je pravo družb eno od področij pravnega reda EU, ki nalaga največja bremena. Upravna bremena so iz več razlogov za mala in srednja podjetja težja kot za velika podjetja. Strokovno poročilo iz leta 2007 navaja oceno, da morajo mala podjetja za izpolnjevanje zakonskih obveznosti obveščanja porabiti 10-krat več kot velika podjetja. Ponavljam:

desetkrat več. Ob tem so mala podjetja vlečni konj evropskega gospodarstva, trenutno pa se spopadajo z zelo težavnimi razmerami gospodarjenja.

V sedanjih težavnih in tveganih razmerah preprosto ni prostora za take ovire. Okrepiti moramo naša prizadevanja za zmanjšanje obremenitev našim podjetjem. V svoji resoluciji z dne 12. decembra 2007 je Evropski parlament pozdravil odločenost Komisije zmanjšati upravna bremena podjetij na ravni EU in na nacionalni ravni za 25 % do leta 2012 in poudaril, da bo zakonodajne predloge preverjal tudi s tega vidika. Danes, le sedem mesecev po tem, ko je Komisija vložila svoj predlog, sem zelo vesel doseženega kompromisa, čeprav je Komisija v svojem izvirnem predlogu šla celo dlje. Pričakujem, da bo Parlament ta kompromis potrdil, kar bo v kratkem času prineslo znatne koristi podjetjem, zlasti malim in srednjim podjetjem. In ne smemo obstati pri tem. Poenostavljanje in zmanjševanje birokracije bo še naprej ena od osrednjih nalog Komisije.

Gay Mitchell, pripravljavec mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve. – Gospa predsednica, moje naslednje pripombe ne letijo na nikogar posebej. Menim, da sta Solventnost II in ureditev področja bonitetnih agencij zelo pomembna, ampak poleg gradnje gasilskega doma je pomembno tudi pogasiti požar, ki že divja. Menim, da smo se preveč osredotočili na podrobnosti v zvezi z gradnjo gasilskega doma enkrat v prihodnosti.

Ne morem verjeti, da bi se zadeve premikale tako po polzevo, če bi Evropski svet še vedno vodil predsednik Sarkozy. Češko predsedstvo nas je hudo razočaralo, še zlasti pa nas je hudo razočaral predsednik Češke republike.

Rečem vam - če češko predsedstvo ali njegovi nasledniki niso sposobni opraviti svojih nalog, je to dokaz, da v resnici potrebujemo Lizbono: resnično potrebujemo nekoga, ki bo na trajnejši podlagi zagotovil vodstvo Evropski uniji.

Ljudje potrebujejo upanje, pričakujejo informacije o oživitvi in obnovi. Ali kdo v tej zbornici verjame, da bi se zadeve premikale tako po polzevo, če bi bil predsednik Komisije Jacques Delors? Čas je za ukrepanje in vodenje, ukrepanja in vodenja pa nam ne zagotovi nihče, in to vprašanje moramo odpreti danes.

Evropska investicijska banka bi lahko storila precej več. Evropska unija in njene institucije bi skupaj z državami, kakršna je Kitajska, lahko storila precej več. Nismo v letu 1937. Takrat nismo imeli niti institucij niti zmogljivosti za spopadanje s težavami, kakršne imamo danes. Zdaj institucije imamo, v Evropski uniji in zunaj nje – majhno število institucij, ki lahko sodelujejo med seboj. Kar nam manjka, je vodstvo. Vrnimo na položaj predsednika Sarkozyja ali nekoga, podobnega Sarkozyju, in začnimo pravilno voditi Komisijo, pa bomo lahko ljudem ponudili upanje in začeli govoriti o obnovi. Od Evropskega sveta česa takega ne morem pričakovati, je pa čas, da bi do tega prišlo.

Sharon Bowles, pripravljavka mnenja Odbora za pravne zadeve. – Gospa predsednica, pozdravljam sporazum o Solventnosti II, tako kot ostali pa obžalujem preložitve pomoči skupine v postopek revizije v prihodnosti ter nezmožnost Sveta, da bi z nami preučil možnosti njene uvedbe, glede na utemeljene razloge za uvedbo. V Odboru za pravne zadeve in v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve sem spremljala dogajanja na področju gibanja kapitala v časih stiske skupine, na primer v časih, ko je skupina skoraj nesolventna, in dogajanja nikakor niso tako preprosta, kot jih slikajo predlog Komisije in predstavniki zavarovalništva.

Na voljo pa imamo instrumente, s katerimi bi lahko dosegli cilj, in predlagali smo ukrepe stopnje 2, zdaj pa nam preostane le čakati na prihodnost, da bomo lahko zagotovili varno, gospodarno rabo kapitala v skupini. Upam, da se bodo države članice ustrezno odzvale, ko bo treba iskati boljše rešitve za prenehanje poslovanja.

Če se zdaj posvetimo konkretnim zadevam v svežnju, spremembe v členu 27 določajo, da morajo imeti nadzorni organi ustrezno strokovno znanje in zmogljivosti. Prvotno spremembo sem vložila deloma ob upoštevanju poročila o zavarovalnici Equitable Life, v razmerah finančne krize pa ima širši domet, in dosegla sem vključitev podobnih sprememb v predloge predpisov o kapitalskih zahtevah ter o bonitetnih agencijah.

Popolnoma jasno nam mora biti, da pristop na podlagi tveganj ni mehka možnost. Pravilno razumevanje modelov in predpostavk bi moralo zagotoviti bolj čvrst nadzor kot formalna kontrola postavk v bilancah. Testiranje izjemnih situacij mora presegati udobno območje predpostavk, korelacijske faktorje pa bi morali ves čas aktivno preverjati.

Nadzor skupine postaja vključujoč proces, ne več proces, v katerem nadzornik skupine pobere vse, na koncu pa mora odgovornost vendarle pristati na eni točki. Vloga CEIOPS je okrepljena, in velja poudariti, da so prav razprave o Solventnosti II vpeljale razmišljanje o okrepljeni vlogi odborov stopnje 3 v širše kroge.

Pomembno je tudi, da se je razčistilo, da ne bi smelo prihajati do navzkrižij med pooblastili nacionalnih nadzornikov in njihovih vlog v CEIOPS.

Te spremembe, vložene kar nekaj časa nazaj, so bile videti nekoliko preveč v zaszrtje v prihodnost, razvoj finančne krize pa je dokazal njihovo smotrnost. Kot je povedal poročevalec, je ekipa Parlamenta svoje delo opravila dobro, kar se tiče Solventnosti II, pa je svoje delo opravilo dobro tudi češko predsedstvo.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, poročevalec je že poudaril oba vidika, ki zaslužita kritiko, in pozitivne vidike rezultatov, doseženih glede Solventnosti II. Po mojem mnenju lahko rečemo, da pomeni velik napredek na poti k zagotavljanju sposobnosti delovanja evropskega zavarovalništva, tudi v obdobjih kriz. Prepričan sem tudi, da smo jasno povedali, kateri vidiki zaslužijo kritiko, in sicer gre, kot je bilo že rečeno, za nadzor skupin. Seveda nas čaka še delo na sklopu področij nadzora skupin in pomoči skupine. V času krize, ko tokovi kapitala niso tako kot običajno, je seveda treba pospešiti delovanje na tem področju, obenem pa upoštevati potrebe držav, ki so v težavah.

Razpravljali smo še o enem kritičnem vprašanju, saj je v Evropski uniji 500 milijonov potrošnikov, ki so tudi zavarovanci, izpostavljenih "tveganju delnic". Tudi panoga, gospodarstvo in države članice imajo svoja stališča glede tega vprašanja. Morali smo sprejeti kompromis, kar se bo lahko odrazilo tudi v analizi v kateri od faz postopka po revizijski klavzuli. Pomembno je, da lahko rečemo, da je Evropska unija glede tega sporočila, da zadeve premika, da je sposobna ukrepati. Prepričan sem, da so Združene države, Kitajska in druge države, ki se ukvarjajo z vprašanji bonitet in pripravljajo boljše sisteme za prihodnost, v sedanjih okoliščinah to sporočilo razumele. To je ena od pomembnih ugotovitev.

Naj zelo jasno ponovim naslednje v zvezi s preteklimi dogajanjem. Vključena so bila štiri predsedstva, če štejemo tudi sedanje. Potek pogajanj se je zelo spreminjal, seveda tudi zaradi pritiskov določenih držav članic, ampak na koncu smo dosegli rezultat. To je ena ugotovitev.

Druga ugotovitev pa je, da smo sodelovali z evropsko zavarovalno panogo in da so bile pri tem zelo pomembne raziskave učinkov na različna področja. Zakaj? Ker je bilo treba vključiti zavarovalništvo v iskanje poti k tej rešitvi, saj sta sistem in problematika zelo zapletena. Če upoštevamo, da je zadnja raziskava učinkov zajela 1 400 podjetij – velikih in malih, saj naš namen ni bil sprostitev trga, pač pa vključitev vseh dejavnikov v prid potrošnikom – gre za izreden uspeh. Skupaj s pogajalsko skupino za Solventnost II nismo popustili pod nikakršnimi pritiski, pač pa smo ves čas delovali v korist potrošnikov in zavarovalniške panoge, predvsem pa v skladu z nalogami Parlamenta.

Gianni Pittella, v imenu skupine PSE. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, mislim, da nam je prav vsem jasno, da je konec cikla razvoja, cikla, ki je v zadnjih letih razgalil neravnovesja in nasprotja, ki jih prinaša globalizacija, kakor jo razumejo nekateri: ultraliberalna globalizacija, ki je v preštevilnih primerih izkoriščala slabosti institucij in je politiko obravnavala kot oviro, nadlogo, ki jo je treba preprosto odpraviti.

Zdaj je prav politiki pripadla naloga obnoviti zaupanje državljanov v razmerah hude gospodarske krize, ki jo doživljamo. V ta namen mora politika prevzeti vodstvo in pokazati na ovire, ki jih je treba premagati, ter na možnosti. Odpraviti moramo protislovja med hitro rastjo svetovnega trga in slabostmi institucij, ki bi morale skrbeti za ravnotežje in obvladovati moč finančne ekonomije.

Uredba o bonitetnih agencijah je pomemben korak naprej v tem smislu. Pri tej zadevi sem sodeloval kot poročevalec v senci za Skupino socialdemokratov v Evropskem parlamentu in sem v celoti sodeloval z gospodom Jeanom Paulom Gauzèsom, avtorjem poročila, ki mu iskreno čestitam.

Najpomembnejše določbe uredbe so plod zavzetosti Parlamenta v fazi težavnih pogajanj s Svetom. V mislih imam pomembne dosežke, kakršni so zahteva, da morajo biti agencije registrirane na ozemlju Evrope, odgovornost za napovedi in civilnopravna odgovornost, sistem dvojnega zavarovanja pri odobravanju ocen iz tretjih držav, predvsem pa možnost, da se bo uredba začela izvajati zelo kmalu, ne pa šele čez dve leti, kot so na začetku zahtevale vlade držav.

Uredba pa ima tudi velik simboličen pomen. Dejansko urejamo panogo, ki je podobno kot nekatere druge panoge – mislim na špekulativne sklade – v zadnjih letih izkoriščala popolno zakonodajno praznino. Izidi take samoregulacije so očitni vsem nam in so porazni. Zdaj je čas, da zberemo pogum in postavimo novo zgradbo finančnih trgov. Komisar, zavedati se moramo, da v tej panogi, še bolj kot v drugih, ne zadostuje samo ukrepanje državnih vlad!

Zato me kljub odličnem skupnem dosežku preveva tudi obžalovanje, ker zaradi nasprotovanja držav članic – za katero pada pretežna odgovornost na Svet – nismo izkoristili priložnosti in vključili v besedilo določbe o enotnem, evropskem organu za nadzor področja bonitet. Uradna zahteva za to je bila vložena Parlamentu, pomanjkanje političnih ambicij in realizma pa sta zaenkrat preprečila zadostno podporo tej zahtevi. Glede tega je Parlament še enkrat dokazal svojo daljnovidnost in upam, da jo bodo dokazale tudi vlade držav.

Wolf Klinz, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospa predsednica, napake bonitetnih agencij pred izbruhom krize dokazujejo, da je zakonska ureditev področja agencij nujna. Cilji uredbe o registraciji bonitetnih agencij so preglednost, zagotovitev visoke kakovosti, večja konkurenčnost, odprava navzkrižij interesov, in na podlagi vsega tega boljša zaščita vlagateljev. Doseči sporazum ni bila lahka naloga. Izhodiščna stališča Komisije, Parlamenta in Sveta so bila zelo različna, kljub temu pa nam je omenjene cilje uspelo v glavnem doseči. Ena dobra stvar je, da bomo imeli eno samo bonitetno kategorijo. Kategoriji 1 in 2 za nadzorne in druge namene bosta ostali v preteklosti. Odpravili smo navzkrižja interesov: poleg dejavnosti ugotavljanja bonitet ne bo več svetovalnih storitev. Bonitetne agencije iz držav zunaj Evropske unije bodo imele možnost vstopati na evropski trg in delovati na njem po sistemu enakovrednosti, ki bo vključeval certificiranje – kar je pomembno za majhne agencije – ali sistem odobravanja – ki ga lahko uporabijo večje agencije.

Odbor evropskih regulativnih organov s področja vrednostnih papirjev (CESR) bo imel pri registraciji in nadzoru bonitetnih agencij ključno vlogo. Pri vsem tem pa ugotavljam tudi vrsto pomanjkljivosti v gradivu in v uredbi. Bojim se, da bo možnosti vstopa na evropski trg ovirala gora pravil in zahtev. Zahteve so mogoče preveč omejujoče in lahko se zgodi, da bodo osamile evropski trg, to pa bo pomenilo vstop protekcionizma skozi zadnja vrata – kar bi bilo slabo. Upam, da se bodo moji strahovi izkazali za neutemeljene.

Naša pravila o notranjem vodenju so zelo natančna – dejansko preveč natančna. Gre skoraj za pretiravanje. Primerljivih pravil ne najdemo v nobeni drugi uredbi EU. Bolje bi bilo opredeliti načela, odgovornost za uveljavljanje in razvoj načel pa prepustiti samim agencijam.

Na koncu naj izrazim mnenje, da nismo dosegli nikakršnega napredka pri odpravljanju oligopolov. Še vrsto let bomo morali trpeti pomanjkanje konkurence.

Cristiana Muscardini, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, gospodarska kriza še zdaleč ni končana, čeprav je članstvo v evrskem območju zagotovilo Evropi določeno stabilnost. Mednarodni denarni sklad ocenjuje stroške finančne krize na 4 000 milijard USD, od česar lahko dve tretjini pripišemo bankam.

Doseči moramo številne cilje: obnovo zaupanja, podporo rasti in zaščito delovnih mest. To lahko dosežemo le z gospodarsko politiko, ki bo lahko uredila finančni sistem, vendar Evropa gospodarske politike še nima! Kljub londonskim predlogom G20 za nov zagon kreditnega sistema še vedno nimamo jasnih pravil – kar govorimo že leta – za upravljanje finančnih trgov, izvajalcev storitev na teh trgih, proizvodov in izvedenih proizvodov, ki jih nudijo.

Trgi morajo biti urejeni in nadzorovani, kar je še najbolj pomembno za finančni sektor, ki je, brez nadzora, povzročil zadolževanje brez primere v zgodovini. Kaj narediti z ogromnim dolgom, ki se je nakopičil zaradi odobravanja posojil brez jamstev? Ali naj ga odpišemo? Ali naj ga vključimo v mehanizem čiščenja bilanc, ki ga uvajajo banke? Ali naj v prihodnje prepovemo transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC in pozovemo banke, naj svoje pogodbe v zvezi z izvedenimi instrumenti enkrat za vselej ukinejo?

Potrebujemo jasne odzive, nove posojilne linije za mala in srednja podjetja ter varčevalce, da bomo preprečili nenadzorovane selitve, in uskladiti moramo pravila STO z dejanskimi razmerami. Če ne bomo odprli vprašanja pravil mednarodne trgovine, ne bomo rešili ničesar: to pomeni, v tej sistemski krizi moramo sistem reformirati, politiki vrniti vlogo usmerjanja, ki je vse prepogosto nima, preusmeriti svojo pozornost na realno gospodarstvo in opustiti uživanje opija virtualnih financ!

Alain Lipietz, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, za začetek bi rad povedal, da popolnoma soglašam s tem, kar je rekel gospod Mitchell v svojem govoru. Zaostajamo za časovnim načrtom in ne delujemo dovolj hitro. Vseeno pa bi ga rad posvaril, da se je dobro izogibati takim napakam v zvezi s francoskim predsednikom, kakršne se včasih pripetijo Francozom v zvezi z gospodom Brownom. Govori o ukrepanju še ne pomenijo, da bo ukrepanje učinkovito.

Kar se tiče same krize, je jasno, da se pri nas kriza ni začela s financami. Njene korenine segajo v socialno in okoljsko sfero. Ob tem je povezana tudi s finančnim ciklom, to pomeni: v pozitivnem delu finančnega cikla si privoščimo tveganja, ko se stvari poslabšajo, pa si rečemo, da bi jih bilo dobro nekoliko zakonsko urediti.

Zdaj smo v fazi, ko je ureditev – in to čvrsta ureditev – potrebna. Potrebna je ureditev na ravni enotnega trga, to pomeni, da potrebujemo mnogo bolj centralizirano ureditev na evropski ravni. To je naše vodilo pri odločitvi glede glasovanja. V celoti podpiramo poročilo gospoda Gauzès in napredek, ki ga prinaša. Že leta pozivamo k bolj centraliziranim ureditvi in nadzoru na evropski ravni, že uvedena prva faza, v obliki CESR, pa je po našem mnenju popolnoma pravilna.

Kar pa se tiče prizadevanj gospoda Skinnerja – in glede tega naša kritika popolnoma sovпада s kritiko gospoda Mitchella – obžalujemo, da vlade zadev niso dojele. Ne strinjamo se s predlaganim kompromisom, ki zavrača sistem nadzora skupine. Prepričan sem, da to vodi v nadaljnje katastrofe.

Zato bomo glasovali proti poročilu gospoda Skinnerja – ne proti delu samega gospoda Skinnerja, pač pa proti kompromisu, ki so ga vsilile vlade.

Sahra Wagenknecht, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, podobno kot javna varnost, pravica ali varovanje okolja je stabilnost finančnih trgov javna dobrina, zato je potreben javni nadzor nad njo. Navsezadnje zadeve že občutijo na svoji koži: kdor prepušča nadzor nad finančnimi trgi velikim zasebnim bankam, zavarovalnicam, hedge skladom in bonitetnim agencijam, tvega, da bodo v pehanju za čim večjimi donosi špekulativno izpuhteli ogromni zneski, na koncu pa bo stroške teh izgub morala pokriti javnost.

Kriza je še preveč jasno pokazala, da je prostovoljna samoregulacija odpovedala, vendar ji je Komisija še vedno neomajno privržena. Namesto, da bi prepovedala tvegane finančne produkte in uveljavila jasna pravila za finančni sektor, namerava še naprej dopuščati, da se zasebni akterji sami odločajo, kakšna tveganja bodo prevzeli in kako jih bodo presojali. Po našem prepričanju je to neodgovorno.

Zdaj je že jasno, da so bonitetne agencije v prid dobičku sistematično podcenjevale tveganja strukturiranih finančnih produktov in s tem v resnici pogonale v tek trgovanje z neizterljivimi posojili. Pravilen ukrep bi bil torej popolnoma ukiniti prenos upravljanja tveganj na zasebne akterje, ki poslujejo za dobiček, in ustanoviti javno evropsko bonitetno agencijo, ki bi izdajala neodvisna mnenja o kakovosti različnih vrednostnih papirjev. Komisija o taki rešitvi sploh še ni začela razmišljati.

Poročilo gospoda Gauzès upravičeno zahteva, da morajo ocene javnega dolga veljati za javno dobro in jih morajo zato izdajati javne ustanove. Ampak zakaj naj bi to načelo veljalo samo za javni dolg?

Tudi pri direktivi Solventnost II Komisija in poročevalec zagovarjata samoregulacijo, ki se je izkazala za neuspešno. Tako naj bi bilo zavarovalniškim skupinam dovoljeno uporabljati interne modele ocenjevanja tveganj pri izračunih kapitalske ustreznosti in solventnosti. Šele čas bo pokazal, ali so nadzorni organi držav članic usposobljeni razumeti take modele. Osebnim dvomim v to.

Nadalje sta zahtevani minimalni kapital in zahtevani solventnostni kapital mnogo prenizka in ju je treba znatno zvišati. Ker bi to nekaterim bankam in zavarovalnicam lahko povzročilo težave, predlagamo, naj ima tako zvišanje kapitala obliko državnega holdinga, ob ustreznem vplivu na politiko podjetja. Taka delna nacionalizacija bi bila pogumen prvi korak k preusmeritvi finančnega sektorja k delovanju v javno dobro.

Dolgoročno bi bilo tako ali tako treba celotni finančni sektor vključiti v javni sektor, saj lahko samo nacionalizacija zagotovi, da bo ta sektor izpolnjeval svoje javne obveznosti, namesto da neuspešno špekulira na globalnih finančnih trgih v iskanju vedno večjih donosov. Skrajni čas je, da na podlagi katastrofe, ki jo je tako ravnanje povzročilo, sprejmemo ustrezne sklepe.

Godfrey Bloom, v imenu skupine IND/DEM. – Gospa predsednica, 40 let sem delal v finančnem sektorju, zato menim, da se nekoliko spoznam na temo, o kateri govorimo danes.

Naj na kratko opišem britansko upravo za finančne storitve (FSA), ta opis pa nas bo pripeljal do ugotovitev, kako pride do napak. Britanska FSA ima pravilnik, ki obsega pol milijona besed. Nihče ga ne razume – še najmanj pa FSA. FSA uporablja tajne razlage pravilnika, globe, ki jih nalaga, gredo v njene bogate sklade za plače in pokojnine, na njihove odločbe ni možnosti pritožbe na sodišče. O tej zadevi, ki pomeni očitno kršitev členov 6 in 7 Zakona o človekovih pravicah, sem pisal komisarju McCreevyju. Ni možnosti pritožbe na sodišče. Za primere napak FSA ni predvidenih pravnih sredstev. Javnosti vzbujajo vtis, da odločba ali predpis z žigom FSA preprosto ne more vsebovati napak. Ni nikakršne določbe *caveat emptor*.

Zdaj pa naj postane ta organ, tako je videti, podrejen nekemu nadzornemu organu na ravni EU, ki ga bodo brez dvoma sestavljali birokrati brez znanja, skandinavske gospodinje, bolgarski mafijci in romunski lončarji. Iskreno povedano sem prepričan, da se bodo vsi prav dobro razumeli med seboj.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospa predsednica, poročila gospoda Gauzèsa o bonitetnih agencijah, gospe Weber o poročanju in dokumentaciji ob združitvah in delitvah ter gospoda Skinnerja o odpiranju in izvajanju zavarovalništva in pozavarovalništva obsegajo določbe, ki so brez dvoma koristna, ni pa jih mogoče opisati kot ukrepe za boj proti finančni krizi. Kriza, ki jo doživljamo, je očitno drugačnega velikostnega razreda in je ni mogoče rešiti s temi tehničnimi in enkratnimi ukrepi.

Kakšni ukrepi so potrebni za rešitev hude krize, ki jo doživljamo? Prvič, priti mora do preloma z dogmami, na katerih je temeljilo vaše delo do danes, in sicer z dogmami o dobrohotnosti v mednarodni delitvi dela, o prostem pretoku ljudi, blaga in kapitala.

Odpraviti moramo prost pretok blaga, ki je evropske delavce spravil v isti koš z delavci držav, ki podobno kot komunistična Kitajska, gojijo najbolj cinične oblike kapitalizma, kjer delavci nimajo pravice do stavke, pravice do združevanja, ustreznih pokojnin ali socialne varnosti, in kjer so plače absurdno nizke. Kitajska pa ni edina država, v kateri vladajo take razmere.

Odpraviti moramo prost pretok ljudi, ki nas je pripeljal, ki vas je pripeljal do tega, da sprejemate in celo priporočate kot edini način za nadomestitev prihodnjih generacij politiko množičnega priseljevanja, katere strahotne posledice lahko jasno opazamo že danes.

In končno, odpraviti moramo prost pretok kapitala, ki je bil sprožilec te krize, saj je dovolil, da je kriza na domačem hipotekarnem trgu ZDA - ki je bila povsem obrobna kriza in bi morala ostati omejena na trg ZDA – postopoma okužila vsa naša gospodarstva, uničila naše varčevalce, naše delavce in naše delodajalce.

Iz tega sledi, da je treba mala in srednja podjetja sprostiti iz primeža davčnega vmešavanja in birokracije, potrebujemo enostavna pravila, po katerih se bo denarna vrednost ujemala z obstoječimi dobrinami v obliki proizvodov in storitev, potrebujemo pa tudi politiko vlaganj, in sicer trajnostno politiko. To je le nekaj bistvenih ukrepov, ki si jih končno želim od vlad držav članic v okviru nacionalnih politik, ki so izkazale svojo veliko sposobnost odzivanja.

John Purvis (PPE-DE). – Gospa predsednica, veseli me, da je Solventnost II končno dospela v fazo odločanja. Gospod Skinner in njegovi poročevalci v senci so to dosegli z zgledno vztrajnostjo in potrpežljivostjo. Tako kot drugim mi je žal, da je pomoč skupine izključena, iskreno rečeno pa me to v sedanjih vročinskih razmerah niti ne preseneča. Čaka nas še trdo delo, da bomo vzpostavili skupinski sistem, ki bo deloval na resničnem evropskem skupnem zavarovalnem trgu in v njegov prid, ki bo učinkovit tudi v sodelovanju s tretjimi državami – in ne smemo si več privoščiti nobenega spodrsnjaja, kakršen je bil tisti z zavarovalnico AIG.

Rad bi tudi čestital gospodu Gauzèsu in Svetu za razumne sklepe glede ureditve bonitetnih agencij. Te agencije so seveda delale hude napake in to nujno zahteva določeno ureditev. Ampak kdo pa ne dela napak, tudi nadzorniki sami jih delajo, in ali moremo z gotovostjo trditi, da jih v prihodnje ne bodo več delali?

Skrbelo me je, da bo srdito prelaganje krivde na bonitetne agencije privedlo do kontraproduktivne ureditve s prekomernim vmešavanjem, v prevladujočem tonu evrocentrizma, protekcionizma in ekstrateritorialnosti. Z veseljem ugotavljam, da je kompromis take težnje nekoliko omehčal, vendar pa ne toliko, kot bi mi bilo všeč.

Bonitetne ocene so mnenja – koristna mnenja, strokovna mnenja, a vendarle zgolj mnenja, zato morajo polno odgovornost za svoje odločitve glede vlaganj še vedno nositi vlagatelji. Nedvomno smo se teh naukov zdaj že naučili, sicer na okruten in drag način.

Vesel sem, da je področje veljavnosti omejeno na ocene, ki se uporabljajo za regulativne namene. Vesel sem, da smo pri ocenah iz tretjih držav prešli od enakovrednosti n potrditve k enakovrednosti ali potrditvi. Ampak, ali mi lahko komisar potrdi, da to pomeni, da lahko vlagatelji še vedno prosto vlagajo v delnice in obveznice v tretjih državah, ki niso ocenjene v Evropi ali ki nimajo statusa enakovrednosti?

Pozorni moramo biti na nepredvidene posledice. Ker ni bila vnaprej opravljena ocena učinkov, bo do nepredvidenih posledic vsekakor prišlo, zato je zahteva glede revizije v členu 34 bistvenega pomena.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Gospa predsednica, pri Solventnosti II gre za reformo, ki smo jo sprožili že precej pred krizo; slednja jo je samo osvetlila v drugi luči. Kot zakonodajalci smo omahovali: ali je treba ta sporazum sprejeti že v prvi obravnavi?

Na koncu nam je odločnost pogajalcev omogočila doseči kompromis, ki ima po mojem mnenju vsaj dve odliki: prvič, sili zavarovalništvo k boljši presoji tveganj, pri kateri se še danes uporabljajo sorazmerno stari

mehanizmi, ki so nedvomno neprimerni za razmere, v katerih deluje zavarovalništvo danes, in drugič, poudarja, da se morajo mehanizmi nadzora prilagoditi današnjim zavarovalnicam, tako glede števila njihovih storitev in ponudb za potrošnika kot glede nadnacionalne organizacije.

Kot zakonodajalci smo se zelo zavzemali, da bi upoštevali resnične razmere na tem trgu, to je na trgu, na katerem v nekaterih državah bistveni delež zavarovanj predstavljajo življenjska zavarovanja, in na katerem moramo pri zavarovalništvu upoštevati prociklične učinke.

Prav tako smo morali zagotoviti, da sprejem zakonodaje ne bo povzročil motenj v sestoji zavarovalniškega trga, še zlasti pa, da bo omogočil vzajemnim združenjem ohraniti prostor v zakonodaji. Povsem jasno pa je, da je to le ena faza, in rada bi omenila šest točk v zvezi s sektorjem, na katerih bomo morali v kratkem nadaljevati svoje delo.

Prva je seveda upoštevati sklepe poročila gospoda de Larosièra in zagotoviti enakost ter usklajenost pogojev delovanja med različnimi nadzornimi organi, v ta namen pa okrepiti evropski organ, pristojen za nadzor zavarovalnic.

Druga točka – ki so jo omenili že številni kolegi poslanci – je uvesti ta razvpiti mehanizem pomoči skupine, glede tega pa ne soglašam z gospodom Lipietzom. Seveda bi raje videli, če bi bila pomoč skupine vključena, ampak kako ni jasno, da države, v katerih je danes 80 % do 100 % zavarovalništva v rokah tujih podjetij, brez trdne pravne podlage, težko sprejmejo tak mehanizem? Na tem področju moramo poskrbeti za napredek.

Tretja faza v prihodnosti bo uskladitev med tem, kar delamo na tem področju, in tem, kar se dogaja s pokojninskimi skladi. Kako lahko izboljšujemo solventnost na področju zavarovalništva, ne zastavimo pa si istih vprašanj pri pokojninskih skladih? To je velikanski izziv.

Četrta naloga v prihodnosti zadeva uvedbo, oblikovanje, vzpostavitev mehanizma jamstev za vplačil, kakršnega imamo danes v bančništvu, ki pa ga v zavarovalništvu še vedno ni.

Peta točka zadeva trženje zavarovalniških produktov in zagotovitev, da bodo zavarovalniški zastopniki zavarovancem ponujali produkte v skladu z zahtevami glede varovanja interesov in zaščite zavarovancev.

Zadnja točka pa zadeva prenos predvidenih instrumentov iz bančništva v zavarovalništvo, in sicer mehanizma retencije v zvezi z listinjenjem.

Upam, da se bomo lahko na tej podlagi v prihodnje lahko kaj naučili iz sedanje krize, da bomo lahko evropskim državljanom ponudili zavarovalništvo, ki jim bo v resnici jamčilo ...

(Predsednica je prekinila govornico)

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Gospa predsednica, niso krivi naši poročevalci, ampak po mojem prepričanju so predlogi Komisije precej pozni in niso dovolj odločni za razmere, v kakršne smo zašli. Če hočemo preprečiti krize v prihodnje, bomo morali ravnati mnogo bolj ambiciozno in proaktivno.

Prvič, bolj ambiciozni in proaktivni moramo biti na področju nadzora. Uskladiti moramo svojo zakonodajo, najjasnejši signal pa bi bil nedvomno uvedba evropskega nadzornega organa. To bi bilo najboljše sporočilo.

Kar se tiče bonitetnih agencij, moramo vzpostaviti evropske agencije in zagotoviti njihovo neodvisnost, s tem pa odpraviti škandalozni pojav, ko agencije ocenjujejo podjetja, ki jih za to plačujejo.

Kar se tiče hedge skladov, jih moramo urediti in zasnovati obdavčenje, ki bo neugodno za kratkoročne finančne transakcije.

Za konec, kar se tiče davčnih oaz, moramo uvesti nekaj zelo preprostih ukrepov. Prepovedati moramo delovanje bank, ki opravljajo transakcije z davčnimi oazami ali ki zavračajo sodelovanje v operacijah v Evropi.

To je za sedaj vse. Prepričana pa sem, da bomo morali ti še dlje, in rada bi priporočila dve smeri ukrepanja. Prvič, po mojem moramo razmisliti o razširitvi evrskega območja in vključitvi novih članic. Ta politična poteza bi bila verjetno tako močna, kot je bila svoj čas združitev Nemčije, dokazala bi, kakšno solidarnost imamo v Evropi, in še okrepila vpliv Unije.

In drugič, delovati moramo v smeri gospodarskega, proračunskega in monetarnega združevanja ter davčnega usklajevanja, kar je edini pravi način boja proti davčnemu dampingu v Evropi.

Vse to je potrebno, naši sodržavljani pa od nas pričakujejo – in upam, da Komisija to sliši – ukrepanje v sedanji krizi. Naši sodržavljani še čakajo na resnični evropski načrt za obnovo, na primer na znaten sveženj posojil. Še vedno čakajo na to, da bo Evropa ponudila primerno podporo našim malim in srednjim podjetjem, da bo resnično začela načrtovati vlaganja v prihodnost, predvsem pa podprla vse tiste v Evropi, ki jih je prizadela kriza. V mislih imam brezposelne, zaposlene s skrajšanim delovnim časom, gospodinjstva, ki so danes v hudih škripcih.

To je po mojem mnenju nujno in po tem bodo v prihodnosti sodili evropske voditelje.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, uvedba Solventnosti II in spremembe sistema delovanja in nadzora dejavnosti zavarovanja, ki jih pripravljamo v zadnjih letih, so zelo pomemben korak, zlasti v času finančne krize. Več let sem delala na področju pokojninskega sistema in zavedam se pomena finančnega nadzora pokojninskih skladov v zvezi z mobilnostjo delavcev ter potrebe po čezmejnem nadzoru.

Pri tem, ko spodbujamo ljudi k mobilnosti, moramo poskrbeti, da bodo tisti, ki zamenjajo državo, v kateri so zaposleni in pokojninsko zavarovani, lahko prepričani, da se njihovi prispevki za socialno varnost odvajajo pravilno in na prave račune, pa tudi, da bo varnost njihovih prihodnjih pokojnin rasla z rešitvami Skupnosti glede načel vlaganj in nadzora pokojninskih skladov.

Čestitam Odboru evropskih nadzornikov za zavarovanje in poklicne pokojnine in njegovi svetovalni skupini, v katere delu sem imela čast sodelovati do septembra 2007, čestitam pa tudi poročevalcu, gospodu Skinnerju.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – Gospa predsednica, MDS v poročilu o svetovni finančni stabilnosti ocenjuje, da bodo stroški finančne krize znašali 4 000 milijard USD. Stroški pa bodo morda še višji od te ocene. Krizo so povzročili, kot vemo, kazino kapitalizem, pajdaški kapitalizem in sektor finančnih storitev brez nadzora – oziroma pod ohlapnim nadzorom, kot ga včasih vljudno označujemo.

Izid vseh teh pojavov za delavce in njihove družine po Evropi je nič manj kot katastrofalen. V razpravi in v predloženih poročilih me je osupnil zelo vladen ton, s katerim obravnavamo ta škandal. Osuplja me tudi to, da skupini liberalnih in krščanskih demokratov skrbita nevarnosti pretirano stroge ureditve in uvedbe protekcionizma skozi zadnja vrata.

Dejstvo je, da je odziv EU na finančno krizo medel in minimalističen. Dejstvo je, da protekcionizem potrebujemo, z njim pa moramo zaščititi delavce in realno gospodarstvo. Razprava o delovnih mestih in zaposlovanju nas še čaka – čeprav je to za državljane najpomembnejše – naša institucija pa se še vedno brati s sistemom, ki je odpovedal. Priznajmo si to in postanimo bolj radikalni in pogumni.

PRESEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Podpredsednica

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Gospa predsednica, svetovna finančna kriza pretresa svetovno gospodarstvo in predlogi o tem, kako preprečiti njene ponovitve, kar dežujejo. V modi sta poziva „več regulacije“ in „več nadzora“. Seveda pa moramo začeti z vprašanjem, kaj je šlo narobe. Naj v 50 sekundah povzamem vzroke.

Imamo kapitalizem brez lastnikov. Finančna podjetja vodijo uradniki, ki lahko oblikujejo sheme nagrajevanja, s katerimi si v času rasti dobičkov zagotovijo ogromne ugodnosti in odpravnine. Dobičke je mogoče kratkoročno povečati tako, da uprave dvignejo raven tveganja v podjetjih z zmanjšanjem lastniškega kapitala. Do takrat, ko se tveganja udejanjijo, pa so uprave že pobrale svoj denar, izgube pa padejo na pleča drugih.

Nimamo pa nikakršnih spodbud za spremembo take politike. Ljudje, ki vlagajo denar v banke, vedo, da imajo za svoje vloge jamstvo. Vsi vemo, da je večina bank prevelikih, da bi dopustili njihove stečaje. Rešili jih bodo davkoplačevalci. Bonitetne agencije vedo, da bodo ob delo, če bodo dvomile v solventnost svojih naročnikov. Politike centralnih bank in finančnih ministrstev temeljijo na zapovedi, da balonov ni dovoljeno predirati. Zato baloni rastejo čez vse mere.

Ali razpravljamo o rešitvah za te probleme? Ne, ne razpravljamo!

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, gospodarska in finančna kriza, najhujša po drugi svetovni vojni, ima globalne učinke. Negotovost, nestrpnost, nemoč in nezaupanje zaznamo na vsakem koraku, prav tako pa tudi pomanjkanje nadzora finančnih trgov. Naprej nas žene potreba po vzpostavitvi skupnega evropskega odziva in prevzemu vodilne vloge v svetu. Zavest, da je treba ustvariti

„več Evrope“, danes omogoča stvari, ki so jih ob zahtevah Parlamenta še nekaj mesecev nazaj zavračali in preprečevali člani Komisije in Sveta.

Naš model socialno-tržnega gospodarstva – trga, kolikor je mogoče, nadzora, kolikor je potrebno – nudi podlago ne le za evropsko, ampak za svetovno ureditev. Ukrepi Evropske unije so uspešni, še vedno pa imamo daleč do zaključka in do uresničitve svojih ciljev. Zaključuje se še ena faza, nemudoma pa se moramo lotiti tudi naslednjih poglavij in jih zapreti. Samo z odločnim in pogumnim ukrepanjem na področju zakonske ureditve na evropski ravni bomo lahko obnovili zaupanje.

Danes – mnogo prepozno – odločamo tudi o ureditvenih ukrepih v zvezi z bonitetnimi agencijami. Potrebna je registracija, potrebni so skrbni pregledi, potrebna je odprava neskladnosti. Sprejemamo direktivo Solventnost II – ki bi jo morali sprejeti tudi brez finančne krize. Direktivo o bančništvu naj bi sprejeli v maju. Enkrat za vselej moramo iz regulativnega sistema izločiti prociklične učinke. Ne le hedge skladi, tudi skladi zasebnega kapitala potrebujejo ureditev. Vsaka določba o plačah vodilnih delavcev, ki predvideva nagrade, bi morala predvidevati tudi kazni ob izgubah.

V Evropi manj razpravljamo o materialni odgovornosti kot v Združenih državah, evropski sistem nadzora pa še ni pripravljen. Vzpostaviti bi ga morali po zgledu evropskega sistema centralnih bank in pohiteti bi morali, da bi lahko čim več odločitev sprejeli že pred poletjem. Pozivam vas k temu.

Robert Goebbels (PSE). Gospa predsednica, gospe in gospodje, Parlament sprejema pravila za ureditev mednarodnih financ. Ne bodo zadostovala, saj niti v Evropi niti v Združenih državah ni prave politične volje za odpravo ekscesov čistega špekulantstva, kakršni so na primer očitne prodaje brez kritja, prodaje blaga, ki ga prodajalec sploh nima.

Mednarodna finančna kriza se ni začela na kakem otoku. Začela se je v Združenih državah in se širi prek Cityja v druge velike finančne centre. Za vse te centre smo mislili, da so pravilno urejeni in nadzorovani. Skupina G20 pa je našla primerne grešnega kozla: davčne oaze, prave ali navidezne.

Že leta 2000 sem v svojem poročilu Parlamentu o reformi mednarodnega sestava priporočil reformo, s katero bi odpravili vse črne luknje v mednarodnih financah, začeli pa bi s hedge skladi in drugimi čistimi špekulativnimi skladi.

Skupina G20 namerava urediti le špekulativne sklade, ki pomenijo sistemsko tveganje. Sistemsko tveganje pride na dan šele kasneje, ko kriza že izbruhne. V resnici so vodilne sile skupine G20 prizanesle lastnim offshore območjem, kakršna so Kanalski otoki, Deviški otoki, Hongkong in Macao, če notranjih davčnih oaz, kakršna je Delaware, sploh ne omenjamo.

Kot je rekel Jacques Attali, bosta imela v prihodnosti London in New York monopol na področju špekulacij. Sporočilo je jasno: mednarodne finance bomo uredili zgolj v prid vodilnim državam. „Vsi prašiči so enaki, vendar so nekateri bolj enaki od drugih“.

Andrea Losco (ALDE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, prav je, da kritiziramo in opozarjamo na zamude, prav in primerno pa je tudi reči, da današnji dan pomeni korak naprej in da evropske institucije v razmerah strašne krize, ki je zamajala temelje svetovnega gospodarstva, uvajajo posebne zakonodajne ukrepe v ključnih panogah, kakršni sta panoga bonitetnih agencij in zavarovalništvo.

Prepričan sem, vsaj na osnovi svojega pazljivega spremljanja, da je direktiva o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja zelo pomembna. Dogovor, ki smo ga tik pred iztekom časa dosegli s Svetom, v bistvu zagotavlja tem panogam nova, učinkovitejša pravila, ki upoštevajo dinamično trga, ne le vnaprej postavljenih formul.

Načela gospodarskega ocenjevanja in zahteve glede kapitalske ustreznosti, sorazmerne dejanskim tveganjem, ki jih prevzema podjetje, pa tudi pobude za obvladovanje tveganj, uskladitev, nadzor poročanja, obveščanje javnosti ter preglednost so bistvene razsežnosti pri krepitvi konkurence v panogi zavarovalništva in pri zaščiti zavarovancev.

Končni kompromis nam je omogočil poiskati razumne rešitve za nevarnost možnih procikličnih učinkov novih pravil in pravil o obravnavi vlaganj. Seveda bi lahko dosegli več, verjamem pa, da smo dosegli točko, ki nam lahko služi za izhodišče za nove korake.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, sedanja gospodarska kriza je spet postavila v ospredje naše odločno stališče, da je na področju združevanj in ustanavljanje multinacionalk ter drugih

podjetij potrebno več regulacije, ne pa deregulacija, da so potrebne spremembe protimonopolne zakonodaje in da so potrebni posegi za odpravo monopolov in kartelov, ki med drugim izkrivljajo trg, samovoljno določajo cene, odpravljajo delovna mesta in jih žene zgolj dobiček.

Državlani lahko vidijo rezultate rasti brez socialne razsežnosti, ki namesto ustvarjanja trajnih delovnih mest poskuša še bolj zgostiti bogastvo in moč v rokah peščice. Sprostitev finančnih trgov, ki spada v standardno orodjarno politik desničarjev in drugih, je povzročila globoke gospodarske rane, ki neposredno prizadevajo ljudi.

Glede na to, da so se še leto dni nazaj politični zagovorniki deregulacije in nasprotniki državnega nadzora hvalili s stanjem gospodarstva, naj vas opomnim, da so prav te politike povzročile plimo revščine in neenakosti, upadanja gospodarstva in zaslužkarstvo živilske industrije, ki si je leta 2008 nagrabila okoli 40 bilijonov dobička.

Državlani pa bodo že poslali svoje sporočilo tistim, ki so ustvarili krizo, z njo pa neenakost.

Johannes Blokland (IND/DEM). - (NL) Zdaj, ko so centralne banke v Evropi in v Združenih državah objavile prve znake oživljanja gospodarstva, nikakor ne smemo začeti omahovati glede uveljavitve smernic, ki bodo preprečile ponovitev scenarija krize.

Vloga bonitetnih agencij pri posojilni krizi je znatna, saj so vlagatelji slepo verjeli nasvetom teh agencij, ne da bi se posvetovali še s kom. Več razlogov je pripeljalo do tega, da se bonitetne ocene niso dovolj prilagajale spremembam na trgu – razlogov, ki jih tudi nova pravila ne bodo mogla povsem odpraviti. Uvedba zahteve, da mora biti za opravljanje dejavnosti bonitetna agencija ustanovljena na ozemlju Evropske unije, je dobro izhodišče, glede na globalno naravo trga pa ostaja zgolj izhodišče.

Evropska komisija mora nujno poenotiti smernice s tretjimi državami, zato bi bilo na tem področju v Evropski uniji primerneje sprejeti centraliziran pristop. Jasno je, da bo treba za obnovev zaupanja na finančnih trgih storiti še več. Začnimo zato z novo finančno moralo.

Werner Langen (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, danes imamo pred seboj prve zakonodajne predloge iz svežnja za finančni trg. Solventnost II že precej zamuja. Vendar se ne bom ukvarjal s to zamudo. Pogajanja so bila zelo uspešna, rezultati so uporabni in predlog moramo podpreti.

Kar se tiče bonitetnih agencij, smo priča problemu, ki ga lahko dobro opišemo kot odpoved trga in politike. Parlament že leta zahteva od Komisije predloge za odpravo različnih vidikov krize na finančnem trgu, ki se je pripravljala že dolgo časa. Izid, ki ga je s pogajanjem dosegel gospod Gauzès, je koristen. Vzpostavlja neodvisna merila in nove strukture nadzora, in v resnici odpira možnosti za odpravo križanj interesov med svetovalno in ocenjevalno dejavnostjo ter za večjo preglednost. Predlog je razumen.

Ni pa zadosten. Spomnim se razprave v tej zbornici z britanskim ministrskim predsednikom Tonyjem Blairom, ki je deloval tako, kot da ima rešitev pripravljeno že pred londonskim vrhom G20. V resnici pa smo imeli v zadnjih 10 letih tudi v Evropski uniji – zlasti v Združenem kraljestvu, pa tudi v Evropski komisiji – opravka z zavračanjem ureditve, kakršna bi morala biti umevna sama po sebi. Pojavi niso bili novi, balon se je v resnici zelo napihnil. Zdaj je naša naloga nadaljevati na področju računovodskih pravil – kot je omenila že Komisija v zvezi z ocenjevanjem vodilnih delavcev in sistemi ugodnosti. Nesprejemljivo je, da to področje sploh ni zakonsko urejeno. Poleg tega moramo do konca maja rešiti vprašanje kapitala – na primer listninjenja – pa tudi hitro najti rešitve glede evropskih nadzornih struktur in sploh glede zadev iz poročila gospoda de Larosièra.

Ne moremo pri vseh zadevah čakati na Združene države. Delujmo tako, kot smo delovali pri vprašanjih podnebja in obnovljive energije: naj Evropa prevzame vodilno vlogo in ponudi svetu uporabno predlogo. To bo naš prispevek k premagovanju krize.

Ieke van den Burg (PSE). - (NL) Če mi dovolite uvodno pripombo, bi rada rekla, da danes z osuplostjo poslušam govore članov Parlamenta o vodstvu in reševanju težav kapitalizma. Teh članov ni bilo nikjer, ko smo orali ledino na področju usmerjanja kapitala v pravo smer.

Bila sem poročevalka v senci pri poročilu gospe Weber, in ona spada med tiste, ki smo orali ledino na področju posodabljanja, poenostavljanja in lajšanja bremen podjetij, ki jih nalagajo evropska pravila in predpisi. Področje je bilo del velikega svežnja izboljšanja zakonodaje in rada bi poudarila, da pri tem izboljšanju ne gre le za deregulacijo in olajšanje bremen, pač pa tudi za ustrežnejše, prožnejše in bolj dinamično odzivanje na razvoj, z jasnimi pooblastili, nenazadnje tudi za sodelujoče nadzornike.

S tem v zvezi bi rada povedala dve stvari, ki sta dejansko povezani tudi z drugima dvema področjema, o katerih tudi razpravljamo danes. Prvič, nima smisla poskušati reševati včerajšnjih problemov. Namesto tega bi morali predvideti, kaj so bo dogajalo v prihodnje, in vzpostaviti procese, ki nam bodo omogočili ustrezno odzivanje na dinamična dogajanja in novosti. Prav zato smo vključili tak proces v postopek Lamfalussy, ki smo ga oblikovali pred kratkim.

Drugič, razmisliti bi morali o ravni, na kateri potekajo pregledi. Akterji na trgu delujejo čez državne meje, mednarodno. Zato se nima smisla slepiti, da lahko te akterje nadzirajo majhni nacionalni nadzorniki. S takimi velikimi akterji, ki prevladujejo na trgu, se moramo ukvarjati na evropski in na svetovni ravni. To po mojem mnenju pomeni, da je treba vzpostaviti zmogljivosti na tej ravni, da bo mogoč neposreden nadzor.

Dejansko je bilo to pri bonitetnih agencijah mogoče. Prvotni namen Parlamenta je bil podeliti Odboru evropskih regulativnih organov s področja vrednostnih papirjev (CESR) pooblastila za registriranje, na žalost pa se to ni izšlo, zaradi neogibnih pritiskov velikih držav in velikih finančnih centrov, ki si prizadevajo zagotoviti si sedeže agencij in igrati prvo violino, torej spraviti bonitetne agencije pod svoja okrilja. To je po mojem mnenju vredno obžalovanja. Raje bi videla, če bi to že od samega začetka potekalo na evropski ravni.

Enak scenarij smo videli pri Solventnosti II. Ni bilo odločnega ukrepanja, ko bi se morale velike države zavezujoče izreči glede vloge evropske ravni v primerih, če nadzorniki ne dosežejo soglasja. To tudi pomeni, da gostujoči nadzorniki ne predajo pooblastil nadzornikom, ki igrajo prvo violino. Čeprav je to vredno obžalovanja, je vključena možnost, nenazadnje v uvodni izjavi 25, da Parlament jasno napove, da bo poskusil drugo leto izboljšati in okrepiti ta vidik na podlagi predlogov gospoda de Larosièra.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Gospa predsednica, komisar, finančna in gospodarska kriza kaže, da mora biti Evropa sposobna delovati enotno. Veseli moramo biti, da je Evropa imela in še ima evro, ne pa 16 različnih valut. To nam je olajšalo težavne čase. Šele po srečanju držav evrskega območja v Parizu lansko jesen je bilo mogoče obvladati krizo in začeti obnovo. Temu je sledilo globalno ukrepanje z vrhom G20, ki je pomenil začetek nečesa novega - sveta, na katerem se vodilne države dogovarjajo enakopravno.

Zdaj moramo poskrbeti, da bomo bolje opremljeni, ko nas bo zadela naslednja kriza. Direktive, o katerih razpravljamo danes, so pomembne in po mojem mnenju uravnotežene. Potrebni so nam večja odprtost in preglednost na trgu, več priložnosti za delovanje čez državne meje in boljši nadzor. Prav tako se moramo bojevati proti protekcionizmu in, po mojem mnenju, podpirati prosto trgovino. Omejiti moramo tveganja in odpraviti ekscese. Tudi prosti trg potrebuje omejitve in pravila. Tudi kot liberalec se lahko strinjam s tem. Paziti pa se moramo pred pretiranim urejanjem, za kar v sedanjem vzdušju obstaja nevarnost. Ne pozabimo, da tržno gospodarstvo ustvarja napredek in blagostanje.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Gospa predsednica, komisar, na začetku meseca nam je bilo rečeno, da so bili uvedeni že vsi ukrepi za odpravo finančne krize. Proračun Mednarodnega denarnega sklada se bo povečal za 500 milijard USD, kar pomeni, da so bo potrojil. Svetovna banka bo bogatejša za 100 milijard USD, 250 milijard USD pa je namenjenih subvencioniranju mednarodne trgovine. Predviden je strožji nadzor finančnega trga, davčnih oaz in plač bankirjev. Predsednik Obama je rekel, da nedavni vrh G20 pomeni obrat v prizadevanjih za oživitev svetovnega gospodarstva.

Na splošno smo torej lahko brez skrbi, morda pa pri tem obstaja ena izjema. Zakaj so svetovni voditelji tako dolgo čakali s svojim podrobnim načrtom pomoči v sili in zakaj se niso oživitvi svetovnega gospodarstva posvetili že prej? Ali morda niso imeli teh tisoč milijard v žepu? Temeljno vprašanje je, od kod prihaja teh tisoč milijard. Od prodaje 400 ton zlata? V uradnih sporočilih ne najdemo niti besedice o tem. Morda so si denar izposodili pri banki? Ker oživitev zdaj imamo – in naslednjo prošnjo naslavljam na gospoda Barroso in gospoda Topoláneka – bi bilo morda prav, da se voditelji še enkrat sestanejo in dodajo na kup še enkrat tisoč milijard, da bomo deležni „turbo oživitve“.

Margaritis Schinas (PPE-DE). - (EL) Gospa predsednica, nobenega dvoma ni o tem, da v Evropi danes trpimo posledice anarhičnega, ekscentričnega ameriškega/anglosaksonskega modela ustroja finančnih trgov, ki se je postopoma izvil vsem pravilom, nadzoru in demokratični odgovornosti in je seveda okužil svetovno ter evropsko gospodarstvo.

Z besedili, o katerih razpravljamo danes in bomo o njih glasovali jutri, gradimo obrambni nasip za evropske državljane. Obrambni nasip, ki jih bo varoval pred paradoksalnim stanjem, v katerem živimo danes, ko so denarni tokovi mednarodni, pravila nadzora in odgovornosti, kjer sploh obstajajo, pa omejena v državne okvire.

Evropa torej reagira, resda počasi, ampak boljše pozno kot nikoli. To seveda odpira dve vprašanji, ki terjata odgovore. Prvo vprašanje je: zakaj smo morali doživeti krizo, da smo sploh reagirali? Zakaj smo morali čakati, da nas je vse to doletelo, preden smo začeli uvajati pravila? Odgovorili bodo državljani, ki bodo nagradili tiste, ki pozivajo k zakonodajni ureditvi, in kaznovali tiste, ki so nas skušali prepričati, da je samoregulacija univerzalno zdravilo za vse tegobe, ki jih trpimo danes.

Drugo vprašanje se glasi: ali bodo besedila, o katerih razpravljamo danes, edina, ali pa bomo uvedli celovit nadzor in celovito pretresli zakonodajni in regulativni okvir? Na to vprašanje bomo odgovorili mi, saj moramo kot so-zakonodajalci uporabiti pritisk, da ne bo ostalo samo pri poročilu gospoda Gauzesa o bonitetnih agencijah, ki je spregledalo ledeno goro, ki se bliža Titaniku, zaradi česar se je zgodilo, kar se je zgodilo, je pa takoj opazilo, da je treba nekatere države članice potisniti navzdol po lestvici, saj „domnevno“ nimajo ustrezne bonitetne ocene.

Na samem začetku moramo pretresti in popraviti naša stališča: po sedanji krizi v Evropski uniji ne bo ostalo ničesar nespremenjenega.

Manuel Medina Ortega (PSE). Gospa predsednica, govoril bom samo o poročilu gospe Weber o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi direktiv Sveta 77/91/EGS, 78/855/EGS in 82/891/EGS ter Direktive 2005/56/ES glede zahtev za poročanje in dokumentiranje v primeru združitve in delitve.

Poteka proces poenostavljanja upravnih postopkov. Podpiramo predloge Komisije, ki uvajajo določene spremembe, smo pa vključili nekaj sprememb, ki so jih predložile skoraj vse politične skupine in ki sem jih seveda podprl, ker omogočajo poenostavitev zadev.

Govorimo seveda o zelo pomembni spremembi, ki zadeva odpravo dokumentacije, uvedbo spletnih strani in sklicevanja na spletne strani, odpravo podvajanja izvedenskih mnenj in drugih zahtev, ki so bile doslej obvezne, kar bi lahko omogočilo znatne prihranke denarja in časa, ob tem pa ohranilo jamstva upnikom, pa tudi na primer delavcem v podjetju in drugim osebam, ki imajo opravka z njim.

Prepričan sem, da so naši predlogi Komisiji precej koristni in da so predlogi sprememb besedila, ki smo jih predložili, v istem duhu, da zagotavljajo neodvisnost, zlasti v primeru uporabe spletnih strani in sklicevanja na druge spletne strani ter dostopa do vseh podatkov na takih spletnih straneh, tako da uporaba ni zapletena in da je zagotovljenih dovolj dodatnih podatkov.

Na kratko, gospa predsednica, prepričan sem, da bo Parlament lahko sprejel ta predlog direktive z veliko večino in da bo sprejeto besedilo boljše od besedila, ki nam ga je na začetku predložila Komisija.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Sedanja dogajanja kažejo vpliv velikih finančnih skupin in napak, ki jih delajo, na realno gospodarstvo, zlasti na gospodarstva malih držav. Zato bi morali predloženi dokumenti vzpostaviti pravni okvir za upravljanje dveh glavnih procesov: prvič, usklajevanja procikličnega pretoka kapitala znotraj finančne skupine, ob zagotavljanju likvidnosti realnega gospodarstva in makroekonomske stabilnosti v časih gospodarske recesije, in drugič, pomoči pri vzpostavljanju soodgovornosti med domačimi in gostiteljskimi nadzornimi institucijami, s čimer bi zagotovili, da bi bile dejavnosti finančne skupine primerne ter razjasnili, kdo krije izgube v primerih napak.

Povedati moramo, da je predstavljeni dokument le prvi korak v tej smeri, in rada bi poudarila, da teh problemov ne bomo rešili, če ne bomo ocenili učinkov konkurenčnega prava na dejavnosti finančnih skupin. Na ta vidik vedno pozabljamo, v novem mandatu pa bi moral postati prednostna naloga Parlamenta.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE). - Gospa predsednica, menim, da je ta sveženj, ki spada v skupino ukrepov za obvladovanje finančne krize, prav dober, kar zadeva Solventnost II in bonitetne agencije, in da bo prinesel dobre kompromise in rezultate.

Če pa se ozremo v prihodnost, bi rada opozorila na tri zadeve. Prvič, želela bi si, da bi bila Evropska unija bolj ambiciozna in aktivna na svetovni ravni. Res je, da so izidi vrha G20 koraki v pravo smer, vendar so preskromni in še zdaleč ne zagotavljajo prave, globalne, na dogovoru temelječe ureditve, kar se tiče skladov in različnih finančnih instrumentov, pa tudi zakonske ureditve.

Drugič, kar se tiče poročila gospoda de Larosièra in našega lastnega delovanja, menim, da je rezultat dela skupine gospoda de Larosièra precej dober, zlasti glede nadzora in analize sistemskih tveganj na evropski ravni. Rada pa bi opozorila na dve pomanjkljivosti. Prvič, kar zadeva mikro-nadzor. Opažam, da je predlagana morala, ki temelji še vedno mnogo bolj na sodelovanju kot na centraliziranih evropskih razsežnostih,

povezana z resnimi težavami. Drugič, glede na to, kar smo že slišali o pripravah Komisije na področju tveganega kapitala in hedge skladov, lahko še vedno le upamo in pričakujemo več.

Če torej res želimo delovati učinkovito na svetovni ravni, bomo morali najprej opraviti domačo nalogo, in res bi me razveselil učinkovitejši in bolj ambiciozen pristop Komisije na tem področju.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Gospa predsednica, sveženj ukrepov na področju bonitetnih agencij, zavarovalništva in združevanja ter delitve podjetij je prvi korak h krepitvi zaupanja in učinkovitosti na finančnih trgih. Sveženj je usklajen z načeli, ki sta jih potrdili Evropska unija in skupina G20 in zadevajo okrepitev preglednosti, odgovornosti in integritete na finančnih trgih, Evropski uniji pa zagotavlja vodilno vlogo na mednarodni sceni. Zato ukrepe podpiram, vendar bomo morali storiti še več.

Napake bonitetnih agencij so eden od vzrokov finančne krize: samoregulacija ne zadostuje. Uredba je pionirska, saj uvaja registracijo, odgovornost in nadzor agencij, loteva se navzkrižja interesov, izboljšuje postopke delovanja in kakovost različnih dokazovanj usposobljenosti, tudi za agencije zunaj EU. Revizije sistema plačil in vzpostavitev evropske javne agencije se moramo še lotiti.

Direktiva o solventnosti kodificira celotni pravni red za zasebne zavarovalnice in vključuje tehnični napredek na področju izboljšav obvladovanja tveganj, kar bo spodbudilo inovacije, izboljšalo izrabo virov in zagotovilo boljšo zaščito zavarovancev ter zagotovilo višjo raven finančne stabilnosti v panogi. Novi okvir za nadzor zavarovalniških skupin je zasnovan preudarno in je odprt za nadaljnji razvoj. Oblikovanje nadzornih organov je korak naprej v procesu združevanja in krepitve evropskega finančnega nadzora, ki se mora razvijati naprej in lahko postane zgled za svetovni standard. Parlament bo spremljal in spodbujal tak razvoj.

Za konec, spremembe direktiv glede zahtev za poročanje in dokumentiranje v primeru združitve in delitve pomenijo vrsto zakonodajne poenostavitve in kažejo, da je mogoče cilj zmanjšati bremena podjetjem za 25 % brez težav združiti z zaščito pravica javnosti in delničarjev, če le ustrezno uporabimo informacijsko in komunikacijsko tehnologijo.

Daniel Dăianu (ALDE). - Gospa predsednica, veseli me, da je na koncu v Parlamentu in v Komisiji vseeno prevladala zdrava pamet glede vzrokov sedanje finančne krize. Spoznali smo, da kriza ni ciklične narave in da nujno potrebujemo temeljito prenovu zakonske ureditve ter nadzora finančnih trgov. To je povsem jasno iz poročila skupine gospoda de Larosièra, pa tudi iz poročila gospoda Turnerja. Ti dve poročili sta analitično usklajeni s parlamentarnim poročilom Parlamenta o nadaljevanju Lamfalussyjevega procesa.

Dokumenti, o katerih razpravljamo danes, odražajo isto logiko delovanja. Na žalost bodo naša gospodarstva še dolgo v težavah, nenazadnje zaradi javne porabe in verjetno tudi zaradi prihodnjih inflacijskih učinkov prizadevanj, da bi počistili hudo zmešnjavo, v kateri smo se znašli. Upajmo, da se bomo tokrat naučili več, kot smo se v preteklih epizodah krize.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, ta razprava je res zanimiva in koristna – preprosto zato, ker, sodeč po poročilih, združujemo dva vidika, ki na prvi pogled nista videti neposredno povezana, sta pa povezana s postopki spopada s krizo in oživljanja gospodarstva.

Bil sem poročevalec v senci v Odboru za pravne zadeve pri poročilu gospe Weber, za katerega bi rad gospe Weber iskreno čestital. Poročilo gospe Weber ne govori o obvladovanju krize v tradicionalnem smislu, pač pa o poenostavitvi zakonodaje o družbah, o zmanjšanju birokracije in odpravi bremen podjetjem. Poročilo, predloženo v tem času, ob izteku mandata Parlamenta, jasno kaže in ponazarja ravnanje Evropskega parlamenta v zvezi s tem vprašanjem in njegove poskuse nadaljnega razvoja zakonodaje o družbah v prid podjetjem – kar zelo toplo pozdravljam.

Ker je današnja razprava tudi priložnost, da povemo nekaj besed o zakonodaji za finančne trge na splošno, naj povem, da dejstvo, da nam je v Parlamentu uspelo zaključiti postopek za prvi sveženj uredb o finančnih trgih v prvi obravnavi, tudi pomeni določeno sporočilo ob izteku mandata. Menim, da je tudi to pomembno.

Kljub temu pa bi rad opozoril, da bo drugi sveženj – ki je v tem trenutku še v pripravi v Komisiji – na žalost prepozen, da bi ga Parlament lahko obravnaval v tem mandatu. To ima svoje razloge. Kot se lahko spomnite, smo v preteklosti že razpravljali o ureditvi nekaterih področij finančnih trgov, v parlamentarnih odborih, večkrat pa tudi na plenarnih zasedanjih, vendar smo vsakič naleteli na hudo nasprotovanje. Nasprotoval nam je Svet. Socialdemokratski ministrski predsednik Združenega kraljestva Gordon Brown se je dolgo časa upiral priznati nekatera dejstva.

Nasprotovala je tudi Komisija – ki se je dolgo upirala pri hedge skladih in na drugih področjih – pa tudi nekateri člani naše zbornice. Ko smo se odločali glede zakonodajnih poročil na lastno pobudo, se jim je predsednik Odbora za ekonomske in monetarne zadeve dolgo upiral, zaradi nepotrebnih nesoglasij glede pristojnosti. Veseli me, da so danes zadeve jasne vsem. Komisar McCreevy zakonsko ureja hedge sklade, gospod Berès dovoljuje poročila na lastno pobudo, pa tudi gospod Brown je spremenil svoje mnenje. To so pozitivni premiki, ki jih moja skupina in jaz osebno toplo pozdravljamo.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, moj govor se nanaša na poročilo o bonitetnih agencijah in naj začnem z zahvalo prijatelju gospodu Gauzèsu za strokovno, pronicljivo in pragmatično delo.

Sicer tvegam rahel odklon od teme razprave, gospa predsednica, ampak rad bi rekel nekaj besed na temo bonitetnega ocenjevanja držav. V krizi, ki jo doživljamo, so ob nevarnosti zloma finančnega sistema postale pomembni finančni akterji tudi države.

Prevzemajo jamstva, zadolžujejo se, imajo delnice, zato se sprašujem, ali ne bi bilo primerno, da bi Evropska unija v okviru nove globalne ureditve kapitalizma predlagala ustanovitev globalne javne bonitetne agencije za države, neodvisnega organa pod okriljem Mednarodnega denarnega sklada, ki bi državljanom prek bonitetnih ocen omogočal ustvariti si mnenje o kakovosti financ držav, ki so, ponavljam, postale ključni finančni akterji.

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, zame so pomembne, na kratko, tri točke. Prvič, dosegli smo razumno soglasje glede tega, da je treba v prihodnje uvesti zakonsko ureditev vseh finančnih institucij, brez izjem. Zdaj lahko Komisija postopoma pripravi predloge, ki bodo zajeli vse akterje – kar je resnično nujno.

Drugič, razmisliti bi morali o tem, kako naj razvijemo za to potrebne evropske organe za finančni nadzor in kako naj jih obvladujemo, s tem pa zmanjšamo svojo odvisnost – uradno ali neuradno – od nadzornih institucij Združenih držav, saj vemo, da so te institucije spektakularno odpovedale.

Tretjič, skrbijo me dogajanja na finančnem področju v celotnem evrskem območju, saj se razlike med državami evrskega območja, zadolževanjem in dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja vedno bolj širijo, namesto da bi se manjšale. Glede tega bi morali ukrepati na vse možne načine in od nekaterih držav zahtevati, naj uvedejo ustrezno disciplino.

Na koncu bi rad še dejal, da moramo preprečiti da bi se EU prezadolžila. Že zdaj so dovolj globoko v dolgovih države članice EU. Ne potrebujemo še dodatnih zadolženih institucij.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Gospa predsednica, rada bi samo opozorila gospoda Lehneja, da so bili v Parlamentu socialdemokrati tisti, ki so želeli zakonodajo o špekulativnih skladih, in da je predvsem njihova odločnost privedla do tega, da tako zakonodajo zdaj imamo, prek poročila gospoda Gauzès pa tudi do poziva Komisiji k preučitvi zamisli o javni bonitetni agenciji.

V nadaljevanju bi rada kljub vsemu izkoristila priložnost in povedala Komisiji, da sem osupla nad sedanjim stanjem dvojnih meril v zvezi z monopolom Komisije pri zakonodajnih pobudah. Ko Svet zahteva od Komisije pripravo predloga za uskladitev jamstev za bančne vloge, je predlog pripravljen v treh tednih. Ko Evropski parlament vloži predlog za zakonodajno pobudo gospoda Rasmussena, za katero je na plenarni seji glasovala velika večina, pa napravite tako, da je omenjeni predlog pripravljen šele takrat, ko Evropski parlament ne more več razpravljati o njem.

Zakonodajno ponudbo za to področje smo zahtevali že v lanskem septembru. Kaj ste počeli od takrat, komisar?

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospa predsednica, Parlamentu, še posebej pa trem poročevalcem izražam svoje priznanje in občudovanje za učinkovito obravnavo teh treh dosjejev. Nasledek je hitra vzpostavitev soglasja, ki bo vsekakor izboljšalo delovanje naših finančnih trgov. Uredba EU o bonitetnih agencijah bo zvišala raven integritete, preglednosti, odgovornosti in vodenja bonitetnih dejavnosti.

Gospod Purvis je zastavil nekaj vprašanj v zvezi s tem, in sicer o prostem vlaganju v posamezne proizvode. Torej, prosto je mogoče vlagati v vse proizvode, v Evropski uniji in zunaj nje. Bonitetne ocene niso obvezne, torej podjetja iz EU niso omejena na vlaganja samo v proizvode z oceno. Naj pa poudarim, da se v regulativne namene – to je, pri izračunih kapitalskih zahtev – lahko uporabljajo ocene, ki so bodisi izdane v EU za proizvode iz EU ali iz tretjih držav, ali pa so potrjene oziroma priznane kot enakovredne v Evropski uniji.

Čeprav sem razočaran nad nekaterimi vidiki dogovora v okviru Solventnosti II, kot sem že omenil, bo EU dobila okvir za zavarovalništvo, ki bi lahko služil za zgled za podobne mednarodne reforme. Seveda to ni konec zgodbe. Storiti je treba še veliko: pred oktobrom 2012 bo treba sprejeti izvedbene ukrepe, da bodo imele države članice in panoga dovolj časa za priprave na uvedbo Solventnosti II. Zagotovim vam lahko, da bo Komisija odigrala svojo vlogo v tem procesu in pri čim prejšnji uveljavitvi teh že dolgo pričakovanih reform v praksi, v korist vseh udeležencev.

Čeprav sem to že omenil v svojih uvodnih pripombah, naj še enkrat poudarim, da nadzor skupine ostaja v predlagani Solventnosti II, čeprav je pomoč skupine izločena – menim, da je pomembno, da teh dveh pojmov ne pomešamo.

In na koncu, poenostavitev zahtev glede poročanja in dokumentacije pri združitvah in delitvah delniških družb pomeni korak naprej k zmanjševanju upravnih bremen, to pa je prispevek k možnostim rasti in oživitvi gospodarstva v Evropi.

Jean-Paul Gauzès, poročevalec. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, omejil se bom na tri kratke pripombe. Prva je, da smo v zbornici dosegli precej široko soglasje glede poročila o bonitetnih agencijah, in seveda se bo evropska zakonodaja s časom še razvijala, verjamem pa, da lahko že danes služi kot zgled za mednarodni sporazum.

Na koncu mi dovolite, da se zahvalim poročevalcema v senci, gospodu Pittelli in gospodu Klinzu, ki sta prizadevno sodelovala z mano, ekipam iz Komisije in Predsedstva, pa seveda tudi sekretariatu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve ter strokovnjakom, brez katerih našega dela ne bi mogli uspešno zaključiti.

Renate Weber, poročevalka. – Gospa predsednica, precej zanimivo je bilo poslušati vse današnje govore v Parlamentu, v času, ko ne preživljamo le najhujše finančne in gospodarske krize, pač pa se tudi približujejo evropske volitve. Namen poročil, o katerih razpravljamo danes in o katerih bomo glasovali jutri, ni rešiti finančno krizo, upamo pa, da nam bodo pomagala izogniti se enakim napakam v prihodnosti, ali vsaj glavnim napakam, upamo pa tudi, da bodo pomagala spet spraviti v tek evropsko gospodarstvo.

Ko slišimo, da za izpolnjevanje zahtev zakonodaje EU o poročanju mala podjetja porabijo desetkrat več časa kot velika, se seveda lahko vprašamo, zakaj je tako, kako smo si nakopali pravila, katerih učinki lahko zadošijo mala podjetja, in zakaj smo rabili toliko časa, da smo jih začeli spreminjati. Vesela sem pripombe komisarja McCreevyja, da je zakon o družbah verjetno najzahtevnejši zakon pravnega reda EU. Morda je čas, da ga spremenimo, ne v bolj ohlapnega, pač pa mogoče v primernejšega za razmere, v kakršnih živimo danes.

Če hočemo biti učinkovitejši, je bolje vlagati energijo v konstruktivnost, in po mojem mnenju lahko upravičeno rečemo, da je sveženj, o katerem razpravljamo danes, dokaz za to. Dokazuje, da smo ravnali odgovorno in dosegli kompromis s Svetom in Komisijo v prid sprejema svežnja že v prvi obravnavi. Lahko storimo še več? Vsekakor, ampak najprej glasujmo o tem svežnju, nato pa nadaljujmo z delom v pravi smeri.

Peter Skinner, poročevalec. – Gospa predsednica, naj začnem s tem, kar bi verjetno moral povedati že takoj na začetku, in sicer z zahvalo za vse prispevke in delo, ki so ga vložili Komisija, Svet, zlasti pa Parlament, v to delo. Reči moram, da nam brez njihovega dela in pomoči ne bi uspelo.

Podobno kot številni drugi v tej dvorani smo presenečeni nad ravni tehnčnih podrobnosti, ki jo ugotavljamo v teh poročilih, glede Solventnosti II pa moramo reči, da je bila oblikovana pred krizo za spopad s krizo. Vsebuje vidike obvladovanja tveganj in – kot je znano mnogim med nami – to je novost v večini zakonodaje o finančnih storitvah. Prav tako – soglašam s komisarjem – vsebuje nadzor skupine. Na žalost pomoči skupine ni v njej, slišali pa smo vse v zvezi s tem. Upajmo, da jo bomo lahko vrnil. Tudi kapital je opredeljen. To poročilo je po vrsti vidikov prvo na svetu.

Moja druga točka se nanaša na strateške učinke uporabe take zakonodaje. V mnogih pogledih samo uredba, ki zajema 27 držav članic, ne bo dovolj, če ne bomo imeli tudi njenega para, to je strateškega regulatorja na evropski ravni, ki bo prav tako zajel vseh 27 držav članic. Premostiti moramo razhajanja med regulatorji in poskrbeti, da bodo vsi govorili z enim glasom. To bo zlasti pomembno, ko bomo prišli do točke, ko bomo morali priznavati ureditve drugod po svetu. Konec tedna sem se sestal z gospodom Paulom Kanjorskim, predsednikom pododbora za finance Kongresa ZDA, in drugimi, ki se zdaj dogovarjajo o pospešitvi uvedbe enotnega regulatorja na zvezni ravni v Združenih državah. Če jim to uspe pred Evropo, bi nas to, da nimamo potrebnega regulatorja na evropski ravni, lahko spravilo v hudo zadrego.

Poročilo je gradivo na svetovni ravni in ukrep na svetovni ravni, gre za proces, na katerega bi bili lahko vsi ponosni, poskrbeti pa moramo, da ne bomo popustili pri svojih pritiskih za nadaljnje spremembe pri zadevah,

na katere nas je opozorilo poročilo gospoda de Larosièra, in pri pomoči skupine, kar bo prispevalo k ekonomski učinkovitosti. Upam, da bomo lahko vsi podprli te ukrepe.

Predsednica. - Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje o poročilu (A6-0191/2009) gospoda JeanaPaula Gauzès-a bo potekalo v četrtek, 23. aprila 2009.

Glasovanje o poročilu (A6-0247/2009) gospe Renate Weber in o poročilu (A6-0413/2008) gospoda Petra Skinnerja bo potekalo danes.

Pisne izjave (člen 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Nimam namena razpravljati o pomenu bonitetnih agencij. Vsi vemo, da so bistvenega pomena kot vir podatkov za razumne investicijske odločitve, bodisi v finančne proizvode ali papirje drugih izdajateljev (kar pomeni, da zagotavljajo mnogo več kot zgolj mnenja). Želel pa bi poudariti pomen vzpostavitve evropske agencije.

V obdobju globoke gospodarske krize, kakršno doživljamo ravno sedaj, bi morale bonitetne agencije, ne glede na stanje gospodarstva, ostati pregleden in verodostojen igralec, ki bo pomagal Evropi krmariti skozi nemirne čase. Ne moremo prikriti dejstva, da za sedanjo krizo odgovarjajo tudi bonitetne agencije, saj so popolnoma zmedeno analizirale konvencionalne instrumente pomešane s hibridnimi instrumenti, v razmerah sumov glede preglednosti in navzkrižja interesov.

Potrebujemo novo organizacijo te panoge, ki bo spodbujala konkurenco in zagotavljala objektivne ocene. Razmisliti moramo o zaščiti vlagateljev in njihovem zaupanju v bonitetne agencije. EU mora zajamčiti delovanje bonitetnih agencij po jasnih pravilih. Ni boljše poti k izpolnitvi omenjenih pogojev kot ustanovitev evropske bonitetne agencije, ki bo delovala po predpisih Skupnosti.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Rad bi povedal, da pozdravljam in podpiram predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi direktiv glede zahtev za poročanje in dokumentiranje v primeru združitve in delitve. Zlasti pozdravljam predlagana konkretne ukrepe za zmanjšanje upravnih bremen, ki brez potrebe motijo gospodarske dejavnosti v evropskem gospodarstvu.

Podpiram cilj pobude, to je krepitev konkurenčnosti podjetij v EU z zmanjšanjem upravnih bremen, ki jih nalagajo evropske direktive s področja zakonodaje gospodarskih podjetij, kjer je mogoče zmanjšanje doseči brez škodljivih učinkov na druge udeležence.

Odločno se zavzemam za učinkovito izvedbo akcijskega programa, ki ga je potrdil Svet na pomladnem vrhu marca 2007, katerega cilj je so leta 2012 zmanjšati upravna bremena za 25 %.

Prepričan sem, da evropska podjetja in državljani zelo potrebujejo zmanjšanje obsega birokracije, ki jih nalagajo pravni red Skupnosti in nekateri nacionalni predpisi.

5. Aranžma za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic - Aranžma za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je skupna razprava o:

- poročilu (A6-0268/2009) gospe Pervenche Berès v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve o aranžmaju za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic (KOM(2009)0169 – C6-0134/2009 – 2009/0053(CNS)) in

- izjavah Sveta in Komisije o aranžmaju za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic.

Pervenche Berès, poročevalka. – (FR) Gospa predsednica, Evropski svet je sklenil podvojiti vrednost aranžmaja za plačilne bilance za države zunaj evrskega območja, dne 8. aprila pa je Komisija predstavila konkretne ukrepe za uresničitev tega predloga.

V Evropskem parlamentu želimo prvzeti svoj del odgovornosti in omogočiti svetu Eurofin takoj ukrepati, saj po našem mnenju predlog pomeni znak solidarnosti z državami nečlanicami evrskega območja, nujne za odpravo izvorov sedanje krize.

Aranžma za „plačilne bilance“ smo enkrat že podvojili lanskega novembra, in sicer z 12 na 25 milijard EUR, danes pa, ob upoštevanju ne le razmer, to je resnosti krize, v kateri smo in ki zlasti hudo prizadeva države izven evrskega območja, pač pa tudi koledarja Evropskega parlamenta, predlagamo še eno podvojitvev aranžmaja, na skupaj 50 milijard EUR. Znano je, da so naši novembrski sklepi že omogočili podporo Madžarski, Latviji, včeraj pa še Romuniji.

Menimo, da je to potrebno, in, ne bom vam skrivala, razpravljali smo tudi o tem, ali naj presojamo stanje v državah izven evrskega območja izključno od primera do primera, ali pa gre v resnici pri državah izven evrskega območja v bistvu za splošno stanje.

Zato v naši resoluciji predlagamo tudi premislek o pogojih širitve območja in ugotovitev, koliko lahko članstvo v območju pomeni tudi dejavnik zaščite.

Prav tako zelo odločno zahtevamo obveščanje Evropskega parlamenta o vsebini analiz kriznih razmer, s katerimi se soočajo te države. Vzrok je v tem, ker mora biti v primerih, ko Komisija odobrava posojila državam izven evrskega območja, zagotovljena določena preglednost in vsebinska obveščenost o ravnanju zasebnih bank in o ravnanju zasebnih dejavnikov, ki je privedlo do krize, s katerimi mora biti Evropski parlament seznanjen.

Na koncu, verjamemo, da mora Komisija uporabiti in izvajati vse razpoložljive mehanizme za obvladanje sedanje krize. To velja zlasti v zvezi s členom 100 Pogodbe, ki dopušča tudi uvajanje posebnih mehanizmov za države v evrskem območju. Menimo, da je glede na resnost krize nujno preučiti te možnosti.

Imamo pa še dva končna elementa. Prvič, po našem mnenju je lahko pogojenost posojil predmet razprave; to razumemo. Na splošno Komisija opravlja svoje delo usklajeno z MDS. Želimo pa ustanovitev delovne skupine, ki bi preučila, kako se sestavljajo memorandumi in kako upoštevajo dejanske razmere v zadevni državi, pa tudi celotno strategijo Evropske unije, zlasti glede arbitraže med podpiranjem vlaganj, podporo kupne moči in pogojenosti s strategijo okolju prijazne rasti in trajnega razvoja.

Na koncu zaznavamo v tem mehanizmu možnost, da si Evropska unija in Komisija izposojata denar na mednarodnem trgu, zato smo prepričani, da je to koristna podlaga za razpravo, ki tudi teče o evropskem zadolževanju in o zmožnosti Evropske unije v prihodnje financirati strategije in vlaganje s takim zadolževanjem.

Za sklep naj rečem, da je Komisija uvedla nov mehanizem, ki naj zagotovi, da bodo vračila omogočila proračunu Evropske unije izpolniti te zahteve. Podpiramo spremembo uredbe in upamo, da bo Parlament polno podprl ta koristen predlog.

Charlie McCreevy, član Komisije. – V razpravi sodelujem v imenu svojega kolega, gospoda Alumnie.

Predlog, ki ga imamo pred seboj, zadeva eno od osrednjih vrednot Unije, namreč solidarnost. V ozračju mednarodne finančne krize Komisija predlaga nadaljnjo okrepitev solidarnosti z državami članicami, ki ne uživajo prednosti zaščitnega dežnika evra. Aranžma za pomoč „plačilnim bilancam“ držav članic je po definiciji predviden za izjemne okoliščine in je bil v preteklosti uporabljen le nekajkrat. Vendar živimo v izjemnih časih.

Kot veste, je Komisija lani predlagala zvišanje zgornje meje nezapadlih zneskov posojil, s katerimi lahko Skupnost zagotovi pomoč „plačilnim bilancam“ držav članic. Zgornjo mejo smo dvignili z 12 milijard EUR na 25 milijard EUR, vendar je bil znaten del tega zneska že razporejen. Na zahtevo prizadetih držav je svet ECOFIN novembra sklenil pomagati Madžarski pri plačilni bilanci z zneskom do 6,5 milijarde EUR. Dne 20. januarja je svet sklenil dodeliti Latviji pomoč do 3,1 milijarde EUR, sklep o dodelitvi do 5 milijard EUR Romuniji pa je v pripravi.

Že razporejena skupna finančna pomoč po uredbi torej znaša do okoli 15 milijard EUR. Ob tem pa ni na vidiku skorajšnjega konca niti finančne krize niti svetovnega razdolževanja, sedanja finančna stiska drugih držav pa bi lahko privedla do potrebe po dodatni pomoči.

Zato je Evropski svet 19. in 20. marca pozdravil napoved predsednika Barrose, da Komisija namerava pripraviti predlog za dvig zgornje meje pomoči Skupnosti plačilnim bilancam na 50 milijard EUR. Podvojitvev zgornje meje bo pomembno sporočilo finančnim trgom o trdni pripravljenosti Evropske unije pomagati državam članicam v finančni stiski. Povečanje skupne možne posojilne linije na 50 milijard EUR bo zagotovilo dovolj maneverskega prostora za potešitev morebitnih prihodnjih potreb po finančni pomoči.

Taka jasna sporočila o solidarnosti med državami članicami bi morala tudi umiriti strahove finančnih vlagateljev glede nadaljnega poslabšanja stanja na finančnih trgih držav izven evrskega območja. Z zmanjšanjem motivov za umik kapitala bi to tudi zmanjšalo verjetnost težav glede plačilnih bilanc v teh državah.

S tem v zvezi bi rad izrazil hvaležnost in spoštovanje Evropskemu parlamentu in še posebej Odboru za ekonomske in monetarne zadeve za vrhunsko pripravljenost na sodelovanje. Komisija je predlog sprejela tik pred velikonočnimi prazniki, 8. aprila, in le dva tedna po tem že glasujemo o vaši zakonodajni resoluciji in predlogu za resolucijo na plenarnem zasedanju.

Po zaslugi vašega hitrega in učinkovitega odziva bo lahko svet ECOFIN sprejel spremenjeno uredbo 5. maja. Evropska unija bo tako dobro opremljena za hitro odzivanje, če se bo pojavila kaka nova potreba po pomoči plačilnim bilancam. To je jasno sporočilo državam članicam, da je Evropska unija voljna in pripravljena pomagati in da se velja ob težavah s plačilno bilanco najprej obrniti nanjo.

To seveda ne izključuje možnosti, da države članice iščejo pomoč tudi pri drugih mednarodnih organizacijah, kakršen je MDS, s katerimi Komisija tesno sodeluje pri najnovejših svežnjih finančne pomoči.

Za zaključek bi rad povedal, da soglašam z ugotovitvijo v vašem osnutku predloga, da sedanje mednarodne razmere potrjujejo pomen evra in da je treba vse države članice izven evrskega območja spodbujati k izpolnitvi maastrichtskih meril in vključitvi v območje.

Predsednica. - Svet nas je obvestil, da svoje izjave ne bo podal. Zato razpravo nadaljujemo z govorniki iz političnih skupin.

Zsolt László Becsey, v imenu skupine PPE-DE, – (HU) Rad bi začel z zahvalo poročevalki za hitro sestavo poročila, in, če me gospa Berès posluša, tudi za rahločutnost glede tega vprašanja, kar je vsekakor lepa stvar. To pa mi ne pomaga razumeti, zakaj se moramo s to zadevo ukvarjati v taki paniki, ne da bi se ozirali na stališča povprečnega poslanca. Navsezadnje bi lahko že 25 milijard EUR, ki so bile na voljo doslej, brez težav pokrilo stroške nujne pomoči Romuniji.

Ta zadeva je predložena v razpravo že drugič v kratkem času. V svojem novembrskem govoru sem rekel, da zgornja meja ni bila zvišana dovolj. Razlog ni samo v tem, da nove države članice vlagajo nove prošnje, pač pa gre, po mojem od takrat nespremenjenem stališču, za politično vprašanje. Dejansko je sramota, da ni EU tista, ki bi skrbela za posojila v pomoč plačilnim bilancam državam članicam izven evrskega območja, ki so v hudi stiski, pač pa to počnemo skupaj z MDS, obenem s posojili Turčiji in Pakistanu. To je sramota za države članice.

Doslej smo mislili, da bomo po priključitvi služili enemu bogu, moramo pa služiti različnim bogovom. Na drugi strani pa bi morali tudi skrbno raziskati – kar smo novembra že zahtevali od Komisije, a brez uspeha – kaj nas je pripeljalo v to stanje. Ugotovili bi, da je bil osrednji vzrok neodgovorna gospodarska politika vlad držav članic, kar vsekakor velja za Madžarsko, k čemur pa je svoje prispevala tudi Komisija s prevzemanjem soodgovornosti za tako gospodarsko politiko ali celo za njen izostanek. Jasno pa bi se tudi izkazalo, da je solidarnost, ki jo imamo za eno od temeljnih vrednot EU, odpovedala pri preprečevanju težav. Za težavami držav članic glede plačilne bilance in devalvacijami valut se dejansko skriva tudi evrska nelikvidnost. To deloma izvira iz obotavljanja matičnih podjetij pri podpori ranljivih mrež podružnic na lokalni ravni, deloma pa zaradi izostanka kakršne koli konkretne, praktične pomoči iz evrskega območja, v glavnem iz Centralne banke, v nasprotju z državami članicami v evrskem območju, ki so dobila kolikor mogoče veliko likvidnostne pomoči. Drugi dejavnik, ki otežuje popolno nepristranskost, pa je, da zaradi ranljivosti valut države izven evrskega območja tudi ne morejo biti v času krize deležne proračunskih spodbud kot druge.

Vesel sem, da je naše poročilo odprlo vprašanje vključevanja Evropskega parlamenta. Moji kolegi poslanci morda največjo pozornost posvečajo dogovorjenim posebnim pogojem za delno pomoč državam izven evrskega območja, ki so v hudi stiski. Kako je torej lahko prišlo do tega, da je sporazum, sklenjen z madžarsko vlado, ne glede na temeljne probleme evropskih demografskih trendov, predpisal drastično zmanjšanje otroških dodatkov? Zlasti zgražanja vredno se mi zdi, da je po dopolnilnem sporazumu, podpisanem marca letos, Madžarska prisiljena znižati svoja državna doplačila za neposredna plačila kmetijstvu. Navsezadnje ta doplačila niso socialno vprašanje, v pristopno pogodbo pa so bila vključena za ublažitev našega glavnega konkurenčnega primanjkljaja. Kako ste mogli dopustiti tako nemoralno dejanje, skupaj s hlapčevsko madžarsko vlado? Ali veste, kolikšno škodo povzroča madžarskim kmetom in ugledu EU? Seveda bomo

glasovali za predlog, saj pomeni korak naprej, vendar pomeni le delno solidarnost. Prizadevati pa si moramo za polno solidarnost.

Elisa Ferreira, v imenu skupine PSE. – (PT) Gospa predsednica, ob vsem drugem je kriza razkrila ne le ogromne razlike med državami v evrskem območju, kar je bil verjetno glavni sklep poročila EMU@10, pač pa še posebej izredno ranljivost držav, ki ob članstvu v Evropski uniji niso tudi članice evrskega območja.

Zato je povečanje sredstev EU, ki so na voljo za pomoč ob krizah plačilnih bilanc, absolutno nujno. Tudi zato smo pozdravili dvig zgornje meje z 12 milijard EUR na 25 milijard EUR in zdaj na 50 milijard EUR.

Še pomembneje pa se je spopasti s temeljnimi vzroki težav, ne le z najočitnejšimi simptomi.

Razširjena Evropa in evrsko območje morata zdaj prenoviti duh evropske solidarnosti in cilje kohezije ter pravega zblíževanja. V tem smislu moramo ne le doumeti domete evropskih medsektorskih politik, pač pa ponovno preučiti nove finančne instrumente, kakršen so evroobveznice.

Finančna pomoč plačilnim bilancam je nujna, še zdaleč pa ne zadošča za zagotovitev trajnosti evropskega projekta in enotne evropske valute.

Guntars Krasts (UEN). - (LV) Hvala, gospa predsednica. Povečanje mehanizma srednjeročne pomoči Evropske unije na 50 milijard EUR je odziv, kakršnega potrebujemo v sedanjih razmerah. Pomeni jasen signal državam članicam Evropske unije, ki niso članice evrskega območja, zlasti pa tistim državam članicam, ki so se priključile Evropski uniji pred nedavnim. Učinki svetovne finančne krize na finančne in gospodarske razmere v državah iz te skupine so različni, v vseh teh državah pa se domače in mednarodno zaupanje v domače finančne sisteme znatno upadlo. Zato je okrepitev mehanizma pomoči Skupnosti izkaz solidarnosti med državami članicami, prispevalo bo k stabilizaciji finančnih trgov in zmanjšalo tveganje destabilizacije gospodarstva evropske unije kot celote. Okrepitev mehanizma srednjeročne pomoči bo državam članicam tudi olajšalo pridobivanje potrebnih sredstev pri mednarodnih finančnih institucijah. Podpiram predlog Odbora, naj zahtevamo od Komisije obveščanje Evropskega parlamenta o memorandumih o soglasju, podpisanih z državami članicami ob dodelitvi pomoči, ter preverjanje izpolnjevanja pogojev pomoči po dveh letih. Hvala lepa.

PRESEDSTVO: GOSPOD MAURO

Podpredsednik

Alain Lipietz, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, komisar, že drugič moramo zvišati jamstva, ki jih Evropska unija zagotavlja v pomoč svojim članicam, ki niso članice evrskega območja, pri premagovanju težav. Že drugič: zvišali smo jih že decembra.

Gospod McCreevy nam je čestital za hitro ukrepanje. Hitro smo ukrepali že decembra, in gospodu McCreevyju bi radi povedali, tako kot gospa pred nekaj trenutki, da zvišanje ...

Da, gospod McCreevy, prosim? Prosim? Komisar ...

... Radi bi, da bi veljala vzajemnost, namreč, da bi se takrat, ko Parlament od vas zahteva osnutek uredbe o hedge skladih, vi hitro odzvali, v enakih časovnih okvirih, kot jih upoštevamo ni, ko od nas zahtevate, naj zvišamo pomoč za zaščito plačilnih bilanc.

Res smo v krizi, morda ni potrebno zasedanje vsak dan, ampak ne pustite nas vendar čakati šest mesecev od zahteve Evropskega parlamenta po direktivi o hedge skladih do izpolnitve zahteve s strani Komisije!

Seveda se, kar se tiče pomoči, popolnoma strinjamo, da je treba posojilno linijo povečati, in rahlo sem presenečen nad pripombami gospoda Becseya. Popolnoma enako razpravo smo imeli že decembra. Komisar Alumnia je gospodu Becseyu razložil, da je MDS, ne pa Evropske unije, zaprosila za pomoč madžarska vlada sama, in da je bila Evropska unija tista, ki je rekla: „Saj vam lahko pomagamo tudi mi“.

Povsem jasno je, da mora Evropska unija izkazovati solidarnost državam izven evrskega območja, ni pa nikakršnega razloga, da bi zavračali pomoč od MDS, v katerega prispevamo vsi, tudi Madžarska in Romunija.

V poročilu gospe Berèsa – za katerega bomo vseeno glasovali – pa sta dve stvari, ki nas motita. Prvič, kakšen smisel ima pri točki 4 napisati, da nas veže solidarnost med državami, takoj nato pa pri točki 11 poudariti, da nas v nobenem primeru ne vežejo zaveze države? Res je, da nas ne vežejo zaveze države, ampak tega nima smisla poudarjati, če hkrati govorimo, da bomo med seboj solidarni.

Druga težava je trditev, da ni pravne podlage za povečanje te solidarnosti, saj je za zagotovitev take pravne podlage odgovorna prav Komisija. Smo v krizi in skrajni čas je, da nam zagotovi pravno podlago.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi začel z zahvalo gospe Berès za hitro pripravo osnutka poročila. Kot veste, postopek obsega dve fazi. Prva faza je posvetovanje, mnenje o uredbi Sveta. Ta faza ne predstavlja postopka soočanja. V tej fazi smo bili v odboru soglasnega mnenja, da je povečanje z 12 milijard EUR na 25 milijard in nato na 50 milijard pravi ukrep. Tri države članice so že izkoristile sredstva: Madžarska – o razmerah v kateri in lastni odgovornosti je pravkar razpravljala gospod Becsey – Latvija in Romunija. Evropska sredstva nam omogočajo ponuditi učinkovito pomoč in s tem aktivno podpreti države, ki so zašle v težave.

Ne smemo pa pozabiti, da so hkrati tudi mednarodne institucije sklenile povečati financiranje iz mednarodnih skladov – Mednarodnega denarnega sklada (MDS), Svetovne banke in razvojnih bank – za 1 100 milijard USD. To pomeni, da imamo dva instrumenta. Evropa je prispevala k povečanju omenjenih sredstev, obenem pa je nase prevzela še lastne obveznosti. V tem smislu je osnutek resolucije, o katerem smo v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve glasovali včeraj zvečer na podlagi kompromisnih predlogov, primeren tudi za sprejem prošnji in zahtevi Parlamenta Komisiji in za to pristojnemu Svetu glede prihodnje zakonodaje.

S tem v zvezi se odpira pravno vprašanje glede evroobveznic in člena 100, ki je zavezujoč le za evrsko območje. Če upoštevamo, da zaenkrat v Pogodbi ni pravne podlage za evroobveznice, je vprašanje pravo. Na drugi strani pa moramo Komisiji naložiti, naj najprej preuči, pod kakšnimi pogoji bodo taki ukrepi možni. Menim, da bi bilo to odgovorno ravnanje.

Zato bo naša skupina podprla predlog kot celoto – tako predlog uredbe kot predlog resolucije. Upamo, da to ne pomeni, da si bo Evropa naložila dodatne finančne obveznosti, ki bi povsem opustošile naš proračun. Zato je meja 50 milijard EUR zaenkrat povsem upravičena. Če nas bodo doleteli novi izzivi, ne bomo mogli zatiskati oči pred njimi.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Gospod predsednik, rad bi izrazil odločno podporo predlogu Komisije o podvojitvi zneska finančne pomoči, ki je na voljo novim državam članicam izven evrskega območja. Rad bi čestital Komisiji za hiter odziv, rad pa bi se zahvalil tudi naši poročevalki, gospe Berès.

Sedanja kriza je nedvomno pokazala, da so lahko nove države članice, ki ne pripadajo evrskemu območju, zelo občutljive na nihanja na finančnih trgih, pogosto brez lastne krivde. Rečeno je, da mora pomoč Evropske unije izvirati iz načela solidarnosti. S tem v celoti soglašam, rad pa bi dodal, da je pomoč potrebna tudi zato, ker kriza ni nastala v novih državah članicah in te države niso krive za nihanja na finančnih trgih, zato so popolnoma upravičene do pomoči.

Obenem pa bi rad dodal, da bo ne glede na to, ali bomo predlog podprli ali ne, najučinkovitejše sredstvo za odpravo takih nevarnosti v prihodnje čim hitrejši sprejem teh držav v evrsko območje. To bo tudi manj stalo in bo okrepilo stabilnost Evropske unije.

Edit Herczog (PSE). – (HU) Gospod predsednik, komisar, gospe Berès. Ne moremo napovedati trajanja in resnosti krize, lahko pa jo ves čas spremljamo. Četudi se s krizo ne moremo spopasti *ex ante*, moramo skrbeti za kolikor mogoče kratke odzivne čase in čim večjo preglednost, demokratičnost ter učinkovitost. Kar se tiče časov, ravnamo v krizi kot grški bog Kronos: čas, ki ga porabimo za ukvarjanje s krizo, pomeni žrtve lastnih otrok. Če ne bomo zmogli hitrega, učinkovitega ukrepanja, bomo postali žrtve krize. Sistem evropskih institucij mora prevzeti vlogo Ree, Kronosove žene, kar pomeni, da moramo prelisičiti Kronosa, ali z drugimi besedami, čim bolje izkoristiti čas za ukvarjanje s krizo. Rada bi se zahvalila Evropskemu parlamentu, Evropski komisiji in Evropskemu svetu za njihov skupni sklep o okrepitvi solidarnosti in učinkovitosti. Ker pa je gospod Becsey že odprl vprašanje domače odgovornosti, bi rada, če smem, tudi opozorila na dejstvo, da je ob spopadu s krizo naloga poslancev tudi složno sodelovati pri delu nacionalnih parlamentov. Potrebujemo ne delitve med vladne stranke in opozicijo, pač pa pomoč vseh strank pri obvladovanju krize. To velja za mojo domovino, Madžarsko, pa tudi za vse druge države.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Rad bi se zahvalil Evropski komisiji, Svetu in Evropskemu parlamentu za učinkovitost pri snovanju tega ukrepa. Številne države članice, ki ne pripadajo evrskemu območju, bodo deležne pomoči tega intervencijskega sklada pri urejanju svojih plačilnih bilanc, tudi Romunija. Brez tega ukrepa bi bile razmere, ki jih je sprožila gospodarska in finančna kriza, v državah članicah izven evrskega območja, še mnogo težavnejše. Glede na to, da se je še enkrat izkazalo, da države članice, ki uporabljajo evro, mnogo bolje prestajajo finančno krizo, bi rad predlagal, naj se v memorandumih o soglasju,

ki ga bodo podpisale Komisija in države članice pred odobritvijo sredstev, opomnilo države članice, zlasti nove članice, na njihovo obveznost, da sprejmejo vse ukrepe, da se bodo lahko pridružile evrskemu območju.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, z vsem srcem podpiram poročilo gospe Berès in ugotavljam, da je znaten korak naprej že to, da smo imeli vrh G20 namesto vrha G8.

Prepričan sem, da so stališča, sprejeta v Londonu, zlasti stališča Evropejcev, razumna, vendar se ne smemo ustaviti pri tem. Ne gre le za to, ali bomo lahko bolje nadzorovali trge in hedge sklade in pomagali našim plačilnim bilancam in gospodarstvu z milijardnimi denarnimi injekcijami.

Mednarodni monetarni sistem ne deluje pravilno, ker ne vemo natančno, koliko stanejo dobrine in storitve v različnih državah. Zato moramo napraviti korak naprej in razmisliti o zamisli o uvedbi mednarodne valute, ali vsaj o vzpostavitvi enotnega političnega sistema, ki bi združeval nekaj glavnih valut.

Kitajska, Rusija, številne države v razvoju, pa tudi nove članice Unije – vsi rabimo stabilnost in temeljna pravila.

Vendar je vse to odvisno tudi od nas, Unije, komisar.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Rada bi opozorila na neprijetno dejstvo, ki se skriva za lepimi besedami. V resnici je Evropa danes razdeljena na dve polovici: na evrsko območje in na neevrsko območje. Pred eno uro smo razpravljali o ureditvi in nadzoru finančnih trgov; jasno je, da je naš namen zagotoviti pretok kapitala in dejavnosti finančnih skupin enakomerno po vsej Evropi. To pomeni, da je makroekonomsko upravljanje prepuščeno nacionalni ravni in da so države pri reševanju težav prepuščene same sebi. To ni drža, ki nam lahko pomaga pri krepitvi skupnega trga. Potrebujemo skupno makroekonomsko upravljanje, to pa lahko dosežemo, če bomo podprli predloge skupine gospoda de Larosièra. Potrebujemo pa makroekonomsko upravljanje v evropskem merilu, ne le v evrskem območju, in potrebujemo ga v tem trenutku. Menim, da bi moral Evropski parlament srečanju ECOFIN predlagati med drugim tudi razpravo o makroekonomskem upravljanju ne le v okviru evrskega območja, pač pa na ravni Evropske unije.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, gospod Becsey je odprl vprašanje pogojenosti posojil. Rad bi le dejal, da o pogojih razpravljamo z vladami in z vsemi državami članicami na Svetu, torej jih ne postavljamo enostransko.

Več govornikov je odprlo vprašanje o pravni podlagi te konkretne ureditve. Komisija je preučevala možnost uporabe člena 100 kot podlage za novi instrument pomoči EU plačilnim bilancam. Ker je zadeva nujna, in ker želimo ohraniti kontinuiteto, se nam je zdelo pošteno držati se obstoječih pravnih instrumentov in čim bolj omejiti revizijo Uredbe (ES) št. 332/2002 o ustanovitvi aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic, to je samo na zvišanje zgornje meje, ki ga je odobril Evropski svet, in na nekaj tehničnih izboljšav, ki so se izkazale za potrebne na podlagi izkušenj pri izvajanju aranžmaja pomoči za plačilne bilance od lanske jeseni. Več govornikov je opozorilo na to točko.

Naj se še enkrat zahvalim Evropskemu parlamentu za učinkovitost pri obravnavi tega dosjeja.

Pervenche Berès, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, včasih bi si od Komisije res želeli enakega občutka odgovornosti in učinkovitosti, kot ga kaže Evropski parlament.

Gospodu Becseyu bi rada povedala, da po mojem mnenju resolucija, o kateri bomo glasovali v naši zbornici, jasno poudarja vprašanja v zvezi s članstvom v evrskem območju, pa tudi pomen uveljavljanja pojma solidarnosti v Evropski uniji, in to je eden od razlogov za našo odločno podporo temu predlogu.

Komisar, kar se tiče člena 100, težava ni v tem, ali bomo uporabili člen 100 ali ne, pač pa v tem, ali se bomo v Evropski uniji končno oskrbeli z vsemi orožji za spopad s sedanjo krizo in njenim možnim potekom v prihodnosti.

Prepričani smo, da mora Komisija vzpostaviti sekundarno zakonodajo, tako da bo lahko v prihodnje uporabila člen 100 za obvladovanje težav v evrskem območju, za katere ne bo mogoče uporabiti 50 milijard EUR, o katerih bomo glasovali danes.

To je bistvo stališča Evropskega parlamenta, in upam, da bo Komisija prisluhnila našemu sporočilu, bodisi glede aranžmaja, glede izpopolnitve orožij za spopad s krizo, glede pogojev pri sestavljanju memorandumov ali glede pogojenosti posojil pri pogajanjih z državami članicami.

Predsednik. – Prejel sem predlog resolucije⁽¹⁾ v skladu s členom 103(2) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v petek, 24. aprila.

(Seja je bila prekinjena ob 11.20 in se je nadaljevala ob 12.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

6. Čas glasovanja

Predsednik. – Gospe in gospodje, rad bi vas vse najtopleje pozdravil. Zlasti me veseli, da se nam je pridružil češki minister za zunanje zadeve, gospod Karel Schwarzenberg. Gospod Schwarzenberg, prisrčno pozdravljeni v Evropskem parlamentu.

(Aplavz)

Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

6.1. Koledar zasedanj Evropskega parlamenta - 2010

6.2. Sporazum ES/Pakistan o nekaterih vidikih zračnega prometa (A6-0188/2009, Paolo Costa)

6.3. Pristop Evropske skupnosti k Pravilniku št. 61 Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo o določbah glede homologacije gospodarskih vozil (A6-0243/2009, Helmuth Markov)

6.4. Pogoji zdravstvenega varstva živali za premike in uvoz kopitarjev iz tretjih držav (kodificirana različica) (A6-0248/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg)

6.5. Trgovinski režimi za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov (kodificirana različica) (A6-0249/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg)

6.6. Koordinacija sistemov socialne varnosti (A6-0207/2009, Jan Cremers)

– Pred glasovanjem:

Jan Cremers, poročevalec. – (NL) Lahko sem zelo kratek. Prvo obravnavo tega dosjeja smo imeli manj kot leto dni nazaj. Takrat je Parlament pozval k boljšemu obveščanju zaposlenih oziroma evropskih državljanov, udeleženih v prostem pretoku. Na spodbudo Parlamenta so se po tem, ko je Svet ministrov sprejel svoje stališče, začela pogajanja, ki smo jih zdaj uspešno zaključili.

Predvsem bi se rad zahvalil svojim kolegom poslancem, zlasti pa gospe Jean Lambert. Naše sodelovanje z Evropsko komisijo je bilo dobro. Tudi češko predsedstvo se je zavedalo pomena tega dosjeja in menim, da je doseženi rezultat kakovosten, nenazadnje za vse, ki se želijo prosto gibati v Evropi. Naj tako ostane.

⁽¹⁾ Glej zapisnik

6.7. Koordinacija sistemov socialne varnosti: podrobna pravila za izvajanje (A6-0204/2009, Jean Lambert)

– Pred glasovanjem:

Jean Lambert, poročevalka. – Gospod predsednik, rada bi začela z zahvalo vsem kolegom, ki so sodelovali pri tej zadevi v zadnjih petih letih, in Komisiji ter Svetu za njihovo delo pri pravilih za izvajanje.

Koordinacija sistemov socialne varnosti je bila uvedena že leta 1971 – ni nekaj novega, kot so mislili nekateri ob naši zadnji razpravi – in o tej uredbi bomo razpravljali v okviru obravnave čezmejne zdravstvene oskrbe v četrtek dopoldne. To je tista uredba, o kateri govorimo, in govorimo o njenem izvajanju.

Prepričani smo, da smo dosegli znaten napredek, nenazadnje tudi glede uporabe elektronskih komunikacijskih sredstev, in upamo, da bo napredek pomenil hitrejše postopke za državljane, v Parlamentu pa verjamemo, da smo v tem procesu prispevali k pravicam državljanov, saj so zdaj upravičeni do mnogo boljšega obveščanja, med drugim tudi do informacij v zvezi z delom. Verjamemo tudi, da smo dosegli tudi majhen napredek pri rokih – res pa je ta zadeva odvisna od držav članic.

To je pomembno: pomeni, da lahko zdaj sprejmemo posodobljeno uredbo, in, upajmo, da bo ta v prid hitrejšemu delovanju v prid vseh državljanov. Še enkrat bi se rada zahvalila vsem kolegom, ki so sodelovali v tem dolgotrajnem in težavnem procesu, ki pa se je iztekkel, upajmo, v zelo koristne rezultate.

(Aplavz)

6.8. Evropski metrološki raziskovalni program (A6-0221/2009, Erika Mann)

– Pred glasovanjem:

Erika Mann, poročevalka. – (DE) Gospod predsednik, postopek nam je uspelo zaključiti v prvi obravnavi zaradi odličnega sodelovanja tudi čez ločnice političnih skupin in tudi z drugimi institucijami. Za to bi se rada posebej zahvalila kolegom poslancem, Svetu, Komisiji, sekretariatu Odbora za za industrijo, raziskave in energetiko, Ekonomsko-socialnemu odboru in seveda široki skupini raziskovalcev, ki nam je zagotavljala podporo.

Zdaj lahko govorimo o možnostih usklajenega evropskega raziskovanja v okviru prihodnjega sodelovanja med 22 nacionalnimi metrološkimi instituti. To bo vneslo vsebinsko evropeizacijo na pomembno področje meroslovja. Poleg tega se bo v prihodnje okrepilo sodelovanje tudi s petimi državami, ki trenutno ne sodelujejo v tem združevanju. To smo dosegli ob uporabi člena 169, ki ureja usklajevanje nacionalnega in evropskega financiranja raziskav. Delež vsakega od teh financiranj znaša 200 milijonov EUR, kar nam bo omogočilo vzpostaviti sodelovanje med državami.

Raziskave na področju meroslovja zajemajo široko področje strok, od diabetesa do nanotehnologije ali vesoljskih raziskav, in bodo pomembne za področje oblikovanja prihodnjih standardov v zvezi s CO₂. Zato bi rada še enkrat izrekla zahvalo vsem sodelujočim. Upam, da bomo s tem prispevali h krepitvi sodelovanja v Evropi na tem pomembnem raziskovalnem področju.

6.9. Obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode (A6-0115/2009, Caroline Lucas)

6.10. Minimalne zaloge surove nafte in/ali naftnih derivatov (A6-0214/2009, Miloslav Ransdorf)

6.11. Informacijsko omrežje za opozarjanje o ključni infrastrukturi (CIWIN) (A6-0228/2009, Luca Romagnoli)

6.12. Evropska mreža za varovanje javnih osebnosti (A6-0193/2009, Gérard Deprez)

6.13. Nacionalni programi prestrukturiranja za sektor bombaža (A6-0200/2009, María Isabel Salinas García)

– Pred glasovanjem:

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, od junija 2008, ko je Svet sprejel novo reformo bombažnega sektorja, smo vložili veliko dela v programe prestrukturiranja v državah članicah, glavnih proizvajalkah bombaža.

Predlog pomeni odgovor Komisije na poziv Sveta, naj predloži spremembe okvira za te programe prestrukturiranja. Glavna sprememba se nanaša na možnost uvedbe osemletnega namesto štiriletnega programa, kar bi omogočilo bolj vsebinske posege pri prestrukturiranju.

Komisija se zahvaljuje poročevalcu za izraženo podporo predlogu Komisije.

Predsednik. – Veseli smo, kadar Komisija pohvali naše delo, in tako bi moralo biti vsakokrat.

6.14. Protokol o izvajanju alpske konvencije na področju prometa (protokol o prometu) (A6-0219/2009, Reinhard Rack)

– Pred glasovanjem:

Reinhard Rack, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, pristop EU k Protokolu o izvajanju alpske konvencije na področju prometa je droben, a popolno oblikovan delec zloženke nove prometne politike Evrope. Še vedno se ukvarjamo z vprašanji učinkovitosti, pretočnosti in varnosti prometa, k temu pa je treba dodati skrb za ljudi, ki živijo v bližini prometnih poti in za okolje teh poti. To pomeni pomembno sporočilo. Po 15 letih članstva v Evropski uniji nas, Avstrijce, preveva dober občutek, da smo bili mi tisti, ki smo Evropski skupnosti odprli oči glede vrste teh skrbi, in da se je Evropa začela ukvarjati z njimi.

Hvala vsem poslancem, ki so prispevali k temu.

6.15. Sprememba proračuna št. 2/2009 (A6-0192/2009, Jutta Haug)

6.16. Sprememba proračuna št. 3/2009 (A6-0194/2009, Jutta Haug)

6.17. Zahteva za zaščito poslanske imunitete Alda Patricielleja (A6-0196/2009, Aloyzas Sakalas)

6.18. Zahteva za zaščito poslanske imunitete Renata Brunetteja (A6-0195/2009, Aloyzas Sakalas)

6.19. Zahteva za posvetovanje o imuniteti in privilegijih Antonia Di Pietra (A6-0197/2009, Aloyzas Sakalas)

6.20. Zahteva za odvzem poslanske imunitete Hannesu Swobodi (A6-0190/2009, Klaus-Heiner Lehne)

– Pred glasovanjem:

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi vas samo seznanil, da ne bom sodeloval pri tem glasovanju.

6.21. Nadzor proračunskega izvajanja instrumenta za predpristopno pomoč (A6-0181/2009, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou)

6.22. Učinkovito izvrševanje sodnih odločb v Evropski uniji: preglednost dolžnikovega premoženja (A6-0252/2009, Neena Gill)

6.23. Odločitve Odbora za peticije v letu 2008 (A6-0232/2009, Mairead McGuinness)

6.24. Vključevanje načela enakosti med spoloma v delo odborov in delegacij (A6-0198/2009, Anna Záborská)

6.25. Notranji trg z električno energijo (A6-0216/2009, Eluned Morgan)

– Pred glasovanjem:

Eluned Morgan, poročevalka. – Gospod predsednik, Parlament je od prve obravnave spremenil svoja stališča glede Direktive o električni energiji in plinu. Rada bi le na kratko razložila, zakaj.

Poročilo v sedanji obliki je daleč od popolnosti, prepričani pa smo, da prinaša znatne pridobitve potrošnikom energije v Evropski uniji. Vprašanje pomanjkanja energije smo prvič v zgodovini uvrstili na evropski dnevni red in zagotovili smo neodvisnost nacionalnih regulativnih organov in okrepili njihovo vlogo pri zagotavljanju reda v novem sistemu.

Radi pa bi spodbudili Komisijo, zlasti pa organe, pristojne za konkurenco, k nadaljevanju dela na področju doslednega uveljavljanja pravil pri podjetjih, ki imajo v lasti proizvodne in prenosne zmogljivosti, in preprečevanja njihovega zlorabljanja položaja.

Rada bi se zahvalila kolegom za vso pomoč, ki so mi jo nudili v teh letih.

6.26. Agencija za sodelovanje energetske regulatorjev (A6-0235/2009, Giles Chichester)

6.27. Pogoji za dostop do omrežja: čezmejne izmenjave električne energije (A6-0213/2009, Alejo Vidal-Quadras)

6.28. Notranji trg z zemeljskim plinom (A6-0238/2009, Antonio Mussa)

6.29. Dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina (A6-0237/2009, Atanas Papanizov)

6.30. Interoperabilne rešitve za evropske javne uprave (ISA) (A6-0136/2009, Dragoș Florin David)

6.31. Stroji za nanašanje pesticidov (A6-0137/2009, Leopold Józef Rutowicz)

– Pred glasovanjem o spremembi 39:

Leopold Józef Rutowicz, poročevalec. – (PL) Julija 2006 je Komisija predstavila strategijo, katere cilj je bil zmanjšati splošna tveganja in škodljive učinke pesticidov na človekovo zdravje in okolje. Zadnji element strategije je predlog direktive o strojih za nanašanje pesticidov, ki spreminja Direktivo 2006/42/ES o strojih. Direktiva predpisuje zahteve, ki jih mora izpolnjevati oprema za nanašanje pesticidov za omejitev škodljivih učinkov pesticidov na okolje, upravljavca in okolico. Uvedba teh zahtev bo zmanjšala razlike med zakonskimi ureditvami in postopki med državami Skupnosti na področju nanašanja pesticidov, zagotovila enotno raven varovanja okolja v Skupnosti in omogočila prost pretok teh strojev na trgu EU, kar je še zlasti pomembno za mala in srednja podjetja, ki so najpogostejši proizvajalci opreme te vrste.

O osnutku predloga in predlaganih spremembah smo razpravljali na delavnicah, na srečanjih s predstavniki Sveta, Komisije, poročevalci v senci in zainteresiranimi strankami, ter na tristranskih pogovorih. Glede na velike tehnične razlike med vrstami strojev – od preprostih ročnih do takih, ki jih upravlja strokovno

usposobljeno osebje – nekatere spremembe niso bile sprejete, zato smo sklenili, da bodo vključene v standarde, ki jih bo sestavil Evropski odbor za standardizacijo na zahtevo Komisije. Tako smo lahko dosegli soglasje, sprememba 39 je bila sprejeta in to stališče je potrdil tudi Svet.

Zlasti bi se rad zahvalil poročevalcem v senci, predstavnikom Komisije in Sveta, administraciji Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter zainteresiranim strankam za njihovo pomoč in sodelovanje. Predlagam sprejem te direktive, ki bo prispevala k višji ravni varovanja okolja, upravljavcev on okolice pri nanašanju pesticidov.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, Komisija bi se rada zahvalila poročevalcu gospodu Rutowiczu za njegovo delo in prizadevnost pri obdelavi tega predloga.

Komisija pozdravlja kompromisno spremembo 39 in se v tem smislu veseli hitrega sprejema predloga.

Komisija želi podati naslednjo izjavo: „V podporo bistveni zahtevi iz oddelka 2.4 Priloge I bo Komisija pooblastila CEN za sestavo harmoniziranih standardov za vsako kategorijo strojev za nanašanje pesticidov na podlagi najboljših razpoložljivih tehnologij preprečevanja nenamernega izpostavljanja okolja pesticidom. Pooblastilo bo zlasti zahtevalo, da bodo standardi predpisali merila in tehnične zahteve za nameščanje mehanskih ščitnikov, tunnelsko škropljenje in sisteme za škropljenje s pomočjo zraka, za preprečevanje onesnaženja vodnega vira pri polnjenju in praznjenju, ter natančne zahteve za navodila proizvajalca za preprečevanje odnašanja pesticidov ob upoštevanju vseh pomembnih parametrov, kakršni so tlak na šobi, višina škropilne letve, hitrost, temperatura in vlažnost zraka ter hitrost vožnje.“

6.32. Izkoristek goriva: označevanje pnevmatik (A6-0218/2009, Ivo Belet)

6.33. Sprememba Uredbe (ES) št. 717/2007 (mobilna telefonska omrežja) in Direktive 2002/21/ES (elektronska komunikacija) (A6-0138/2009, Adina-Ioana Vălean)

– Pred glasovanjem:

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – Gospod predsednik, gre za manjšo spremembo na zahtevo Sveta, s katero bomo odpravili nedoslednost pri menjalniških tečajih, ki veljajo za omejitve tarif za SMS in za omejitve porabe. Zato se po dogovoru s Svetom na koncu člena 1(4), ki je člen 1, točka 2(b) uredbe o spremembi, vstavi naslednje besedilo: „Enaki menjalniški tečaji se uporabljajo pri letnih revizijah cen, ki jih urejajo členi 4a, 4b in 6a(3), kadar so te cene navedene v drugih valutah, ne v evrih“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

6.34. Zahteve za poročanje in dokumentiranje v primeru združitve in delitve (A6-0247/2009, Renate Weber)

– Pred glasovanjem o spremenjeni resoluciji:

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, Komisija pozdravlja sprejem poročila gospe Weber, ki potrjuje kompromisno besedilo o poenostavitvi zahtev za poročanje in dokumentiranje v primeru združitve in delitve delniških družb. Komisija je v svojem prvotnem predlogu resda šla še dlje, vendar kompromisno besedilo ohranja zelo pomemben delež možnih prihrankov iz prvotnega predloga Komisije, ki so znašali 172 milijonov EUR na leto.

Program zmanjševanja upravnih bremen napreduje in to bo prispevalo k možnostim rasti in pomagalo Evropi pri oživljanju gospodarstva.

6.35. Zavarovanje in pozavarovanje (Solventnost II) (prenovitev) (A6-0413/2008, Peter Skinner)

– Pred glasovanjem:

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, rad bi izrazil svoje priznanje in občudovanje Evropskemu parlamentu za učinkovito obravnavo dosjeja Solventnost II in za pripravljenost iskati kompromise.

S Solventnostjo II bo EU dobila sodoben okvir za nadzor zavarovalništva, ki bo uradno veljal za panogo zavarovanja in za zavarovance.

Osebo obžalujem brisanje ureditve pomoči skupine, saj to pomeni zamujeno priložnost nadaljnega napredka na področju nadzora skupin. Ne glede na to bo Komisija podprla sporazum med Parlamentom in Svetom, če ga boste pri glasovanju potrdili.

Seveda to ni konec zgodbe. Storiti je treba še veliko; pred oktobrom 2012 bo treba sprejeti izvedbene ukrepe, da bodo imele države članice in panoga dovolj časa za priprave na uvedbo Solventnosti II.

Zagotovim vam lahko, da bo Komisija odigrala svojo vlogo v tem procesu in pri čim prejšnji uveljavitvi teh že dolgo pričakovanih reform v praksi, v korist vseh udeležencev.

6.36. Začasni trgovinski sporazum s Turkmenistanom

– *Pred glasovanjem:*

Karel Schwarzenberg, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, naj vas spomnim, da Svet z največjim zanimanjem in pozornostjo preuči vsako mnenje in resolucijo Parlamenta. Svet prav tako jemlje človekove pravice zelo zares, kar dokazujejo določbe pogodbenih odnosov Evropske unije z različnimi državami po svetu.

V okviru Cotonoujskega sporazuma, to je pogodbe med Evropsko unijo in skupino afriških, karibskih in pacifiških držav, je Skupnost od leta 1995 naprej že petnajstkrat deloma ali v celoti zadržala izvajanje sporazuma s katero od držav zaradi neizpolnjevanja obveznosti v zvezi s klavzulo o človekovih pravicah.

Gotovo so vam poznane tudi sankcije, ki jih je Svet sprejel proti Uzbekistanu po dogodkih v Andižanu leta 2005. Seveda bo moral Turkmenistan še veliko storiti na področjih človekovih pravic in spoštovanja pravne države ter demokracije.

Še naprej si bomo prizadevali zlasti za izpustitev vseh političnih zapornikov, za prost dostop Mednarodnega odbora Rdečega križa do zapornikov, za odpravo omejitev za potovanja v tujino in za svobodo obveščanja civilne družbe. Odločeni smo sprejemati ustrezne ukrepe v skladu s sporazumom, po potrebi tudi zamrznitev sporazuma s Turkmenistanom, ob kršitvah človekovih pravic, kot določa sporazum.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, Komisija je pazljivo preučila zaskrbljenost Parlamenta glede stanja demokracije in človekovih pravic v Turkmenistanu. Pozdravljamo ugotovitev v osnutku skupne resolucije, da bi bila sklenitev začasnega trgovinskega sporazuma koristen prvi korak, ki nam bo omogočil tesnejše stike s Turkmenistanom in učinkovito spodbujanje razvoja in sodelovanja.

Komisija se zaveda zaskrbljenosti Parlamenta v zvezi z možnostmi zamrznitve sporazumov. Spomnim se izjave kolegice Ferrero-Waldner med razpravo prejšnji mesec, da tako začasni trgovinski sporazum (člen 1) kot sporazum o partnerstvu in sodelovanju (člen 2) vsebujeta klavzule o človekovih pravicah, ki pomenijo bistveni element sporazumov. Poleg teh določb bosta tudi člen 28 začasnega trgovinskega sporazuma in člen 94 sporazuma o partnerstvu in sodelovanju omogočala vsaki strani sprejeti ustrezne ukrepe ob hudih kršitvah sporazumov. Po mnenju Komisije med take ukrepe lahko spada tudi zamrznitev sporazumov.

Komisija se zavezuje, da bo skrbno spremljala stanje na področju človekovih pravic v Turkmenistanu, skupaj z državami članicami, in redno poročala ustreznim organom Parlamenta. Če bi Parlament priporočil sprejetje ukrepov zaradi hude kršitve bistvenih elementov začasnega trgovinskega sporazuma, zlasti v zvezi s človekovimi pravicami, bo Komisija priporočilo resno preučila in ga upoštevala v svojem predlogu Svetu.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Gospod predsednik, izjavi predsednika Sveta in komisarja sta zelo zanimivi, saj dokazujeta, da ima Evropski parlament prav, ko zahteva, naj bo podpis novega trgovinskega sporazuma s Turkmenistanom vezan na spoštovanje človekovih pravic. To je temeljno načelo pri trgovinskih sporazumih Evropske unije.

Glede na množično kršenje človekovih pravic v omenjeni državi, ki smo mu priče tudi danes, pa sem prepričan, da je najboljši način uveljavitve te filozofije za začetek odložiti nove trgovinske stike, ki nam jih predlagate, in torej odreči soglasje, ki ga od nas pričakujete danes.

Helmuth Markov (GUE/NGL). – (DE) Gospod predsednik, rad bi povedal, da je v svoji razpravi in dokumentih Parlament pozval Komisijo in Svet, naj izjavita, da bosta na poziv Parlamenta po prekinitvi ali zamrznitvi sporazuma to tudi storila.

Izjavi sta precej drugačni. Predsednik Sveta ni izrazil nikakršnega stališča glede tega, kako se bo odzval Svet na poziv Parlamenta. Komisija pa je preprosto odgovorila, da bo ob pozivu Parlamenta premislila, kaj storiti. Trdim, da zahtev Parlamenta nista niti približno izpolnila niti Komisija niti Svet, zato lahko le priporočim, naj odrečemo svojo podporo predlogu.

(Aplavz)

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, o Turkmenistanu razpravljamo v različnih odborih naše zbornice že tri leta in pol. Imamo Evropske pogodbe, ki jih mora upoštevati tudi Parlament, čeprav nam to včasih ni všeč.

Danes smo dobili, v izjavah Sveta in Komisije, zagotovila, kakršna so mogoča v okviru Evropskih pogodb. Komisija in Svet sta se zavezala, da bosta resno premislila o pozivu Parlamenta, če bo ta predložil svoje mnenje ali celo pozval k zamrznitvi sporazuma.

Kot nam je vsem znano, je to na žalost vse, kar lahko pričakuje Parlament v okviru Evropskih pogodb. Ene napake si ne bi smeli privoščiti, in sicer, da bi uporabili naše odnose s kako državo kot talca pri krepitevi moči Evropskega parlamenta. Nujno vas pozivam, da upoštevajte izjavi Sveta in Komisije. Dobili smo vse, kar lahko pričakujemo. Na teh temeljih in v teh okoliščinah vas prosim, da podprete podpis sporazuma.

Daniel Cohn-Bendit, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, če ta poziv ni bil izrečen v imenu skupine, predlagam preložitve v imenu Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze.

(Zahteva za vrnitev zadeve v odbor je bila zavrnjena)

6.37. Začasni sporazum EU/Turkmenistan (A6-0085/2006, Daniel Caspary)

6.38. Okvir Skupnosti za jedrsko varnost (A6-0236/2009, Gunnar Hökmark)

6.39. Nadzorni sistem Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike (A6-0253/2009, Raúl Romeva i Rueda)

6.40. Ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi (A6-0206/2009, Cornelis Visser)

6.41. Skupna politika priseljevanja za Evropo: načela, ukrepi in orodja (A6-0251/2009, Simon Busuttil)

6.42. Zelena knjiga o prihodnosti politike TEN-T (A6-0224/2009, Eva Lichtenberger)

7. Obrazložitve glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

- Koledar zasedanj Evropskega parlamenta - 2010

David Sumberg (PPE-DE). - Gospod predsednik, lahko bi se vam zdelo, da glede na to, da bom Parlament julija zapustil, pravzaprav ne bi smel imeti svojih pogledov na program Parlamenta za leto 2010. Vendar bi se izneveril tistim, po volji katerih sem bil tukaj zadnjih 10 let, če ne bi izkoristil te priložnosti za protest proti temu, da Parlament sploh zaseda v Strasbourgu. To je sramotno zapravljanje denarja davkoplačevalcev. Za to ni nikakršnega razloga: imamo povsem ustrezno parlamentarno poslopje v Bruslju. Če ljudem v

Združenem kraljestvu omenim stroške in težave, ki jih moramo prestati, da pridemo sem, so popolnoma ogorčeni, zlasti v času gospodarske stiske, nad tem našim običajem. Čas je, da končamo s to burko s Strasbourgom, da delo Parlamenta v celoti prenesemo v Bruselj in tako prispevamo k varčevanju javnih sredstev, ki jih lahko porabimo v boljše namene.

PRESEDSTVO: GOSPOD COCILOVO

Podpredsednik

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gospod predsednik, Konferenca predsednikov vsako leto predloži več sprememb, s katerimi poskuša zagotoviti, da prebijemo več časa v Strasbourgu, kot bi bilo primerno. V resnici prebijemo več časa v Strasbourgu, kot je vseh komurkoli, saj večini ljudi že pot sem vzame skoraj en dan. Odločiti bi se morali, da v Strasbourg sploh ne bomo hodili.

Želel bi, da bi imel Parlament še eno dodatno pravico, in sicer pravico izbirati, kje zaseda. Moj kolega, gospod Posselt, ugotavlja, da ima zadeva nekaj prednosti za politike, ki živijo v bližini tega mesta. Vendar se ne moremo vsi preprosto dnevno voziti na zasedanja čez mejo iz Nemčije. Če želimo, da nas tukaj obiščejo volivci – da bi videli, kako deluje Parlament – to vzame več kot en dan. Imamo popolnoma primerne prostore v Bruslju. Ne bi smeli glasovati za podaljšanje časa, ki ga prebijemo v Strasbourgu: glasovati bi morali za ukinitve tega.

- Poročevalka: Mairead McGuinness (A6-0232/2009)

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, rad bi omenil le eno zadevo, in sicer škandalozno sago o roparski zemljiški zakonodaji v Španiji, s katero se v zadnjih šestih letih v eni ali drugi obliki ves čas ukvarja Odbor za peticije. Skoraj vsi člani naše zbornice, ne glede na narodnost, imamo med volivci take, ki so žrtve zlorab zaradi predpisov o urbanizaciji na španskih Costas, tako kot tudi na tisoče španskih državljanov.

Poskuse presoje zadeve v Parlamentu sramotno ovira nekaj španskih poslancev iz obeh strank, in rad bi pozval zlasti kolege iz španske *Partido Popular*, naj upoštevajo pomen nedotakljivosti lastnine. Prav oni bi morali razumeti – glede na svojo zgodovino in glede na dogodke v času Druge republike, ko lastnina ni bila nedotakljiva – kako pomembno je, da imajo ljudje lahko občutek gotovosti, da njihovi izpiski iz zemljiške knjige ne bodo predmet zlorabe s strani države.

- Poročevalka: Anna Záborská (A6-0198/2009)

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Gospod predsednik, najprej bi rad povedal, da poročilo gospe Zaborske odraža pravi pristop. Zelo pomembno je uveljavljati enakost na vseh področjih delovanja Parlamenta, od odborov do delegacij.

Prav tako je zelo pomembno, da pri sestavljanju seznamov kandidatov za evropske volitve poskrbimo, da je število žensk na njih enako številu moških.

Potrebujemo eni druge in upam, da se bodo stvari razvijale tako, da nekega dne spol ne bo več toliko pomemben kot znanje in izkušnje. Ko Parlament sprejema svoje sklepe, je najpomembnejše, da imamo v odborih ljudi z znanjem in izkušnjami – moške in ženske. Tako bomo lahko vsi jasno vedeli, kako graditi boljšo prihodnosti in boljšo Evropo, z znanjem in izkušnjami.

- Poročevalka: Eluned Morgan (A6-0216/2009)

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, z vzpostavitvijo enotnega evropskega omrežja bi lahko dosegli ogromne prihranke. Vsak trenutek imajo na kakem koncu viške električne energije in odprava pregrad med državami bi znatno omilila našo odvisnost od uvoza energije. Na žalost pa pri današnjem nizu poročil ne glasujemo o modelu združevanja take vrste – prostem, decentraliziranem, organskem. Nasprotno, usmerjamo se k harmonizaciji, fiksnim cenam, protekcionizmu, skupnim pogajalskim stališčem do Rusije in drugih zunanjih strank. V Evropski uniji imamo temeljno ideološko razliko med prostim trgom na podlagi medsebojnega priznavanja proizvodov in harmoniziranim trgom, ki temelji na oženju potrošnikovih možnosti izbire, zaščiti proizvajalcev in regulaciji pristojnih organov.

Menim, da so nevarnosti še posebej velik za države, kakršna je Britanija. Še pred dvema letoma smo bili edini neto proizvajalec energije v EU. Še danes imamo približno uravnoteženo bilanco. Skupna energetska politika pa bi lahko postala za nas nekaj podobnega kot skupna ribiška politika, pri kateri smo edina država, ki znatno prispeva v skupni kotel, vse druge pa si strežejo iz njega po načelu enakopravnosti.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, pred nadaljevanjem bi rad samo izrazil priznanje poročevalki gospe Morgan. Vem, da nas zapušča, in čeprav ne soglašava vedno, verjamem, da se bomo vsi strinjali, da je vložila ogromno dela v to poročilo.

Če se ozremo v zgodovino liberalizacije v EU, se vsi spomnimo, da je bila sprostitev trga telekomunikacij velika zgodba o uspehu, ki je prinesla večje možnosti izbire, nižje cene in boljše storitve potrošnikom po vsej EU. Velika škoda je, da trg poštnih storitev in še zlasti trg energije zaostajata pri tem. Nedvomno delamo korake v pravo smer, še vedno pa nas čaka odprava težav pri ločevanju v omrežjih in dostopu do drugih trgov.

Ni prav, da so nekateri trgi, na primer britanski, odprti konkurenci, tako da imajo podjetja iz Nemčije in Francije dostop britanski trg, podjetjem iz Britanije in drugih držav pa je dostop do teh trgov onemogočen. Čas protekcionizma se je iztekel. Prišel je čas, ko moramo bolj verjeti v trg.

- Poročevalec: Ivo Belet (A6-0218/2009)

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Gospod predsednik, najprej bi rad povedal, da je poročilo gospoda Beleta odlično. Zelo pomembno je poskrbeti za to, da bomo ravnali energiji prijazno, varčevali energijo in delovali vsestransko učinkovito – v prometu in na drugih področjih.

Za to bi si morali prizadevati tudi pri pnevmatikah. Poročilo govori o prometu in pnevmatikah, nikakor pa ne smemo pozabiti, da je najpomembnejša varnost in da pri varnosti ne smemo nikoli dopuščati kompromisov.

Pri tem moramo najti pravo ravnotežje. Energetska učinkovitost oziroma izkoristek goriva pri pnevmatikah ne sme nikoli iti na škodo varnosti. Z drugimi besedami, če želimo zagotoviti in zvišati energetske učinkovitosti pnevmatik, moramo obenem tudi poskrbeti, da to ne bo niti najmanj ogrozilo varnosti, saj je pri razvoju prometa v Evropi varnost na avtocestah, stranskih cestah in povsod drugod najpomembnejša naloga in cilj prav varnost.

- Poročevalka: Adina-Ioana Vălean (A6-0138/2009)

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil poročevalki, gospe Vălean, za njeno odlično poročilo. Zelo pomembno je v prihodnje v Evropi vzpostaviti razmere, v katerih bodo cene mobilnih telefonskih klicev po Evropi nižje in enotnejše na vsem notranjem trgu.

Danes je težava v tem, da moraš ob selitvi iz ene države v drugo pogosto plačati novo naročnino, če tega ne storiš, pa plačuješ zelo visoko ceno pogovorov.

Nujno moramo ob graditvi sistema prostega pretoka ljudi in dela ter enotnega gospodarskega prostora - ki bi ju pravzaprav v Uniji že morali imeti – vzpostavljati tudi poenoten sistem cen mobilne telefonije. To bi bilo v korist javnosti.

Evropska unija mora delovati predvsem v korist javnosti, in če le želimo, lahko dosežemo znižanje cen govornih klicev.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, kot pripravljavec mnenja Odbora za notranji trg in zaščito potrošnikov k temu poročilu sem zelo ponosen na delo, ki smo ga vložili v večjo preglednost. Vrsto let je bil velik problem šok, ki so ga doživeli številni potrošniki ob nepričakovano visokem računu, ki so ga prejeli po vrnitvi domov.

Če govorimo o preostalih delih poročila, zlasti o vprašanju omejitev cen, bi po mojem mnenju morali priznati, da tudi brez te uredbe cene že padajo. Komisija sama na podlagi lastnih podatkov priznava, da večina uporabnikov ne gostuje v tujih omrežjih: 70 % uporabnikov v celem letu sploh ne gostuje. Raven cen za uporabnike, ki redno gostujejo, je precej nižja. Kar torej počnemo, je znižanje cen klicev in stroškov prenosa podatkov za privilegirano peščico evropskih poslancev, uradnikov Komisije, evropskih novinarjev in evropskih poslovnežev.

Upajmo, da podjetja v iskanju nadomestila za izpad dohodka ne bodo začela dražje zaračunavati klicev domačim uporabnikom – zlasti revnim. Upajmo, da je jemljemo revnim, da bi lahko bogati telefonirali ceneje.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, pozdravljam poročilo gospe Vălean o zadevi, pri kateri spet enkrat pride v poštev uveljavljanje pristojnosti Evropske unije.

Moram reči, da so na področju telekomunikacij razmere včasih povsem neznosne. Opravka imamo z goljufanjem potrošnikov, ki uporabljajo svoj mobilni telefon, kakršen je tale, za katerega pogodba pravi, da krije tudi mednarodne klice, ko prejmejo račun, pa doživijo šok. Naj navedem primer, kaj se mi je zgodilo pred nedavnim: v Italiji sem dvakrat ali trikrat v enem dnevu uporabil povezavo prek interneta, račun, ki sem ga nato prejel od praktično državnega francoskega operaterja Orange, pa je znašal 1 200 EUR, račun za dan, ki sem ga prebil tik ob francoski meji, med Evianom in Ženevo, pa je znašal kar 3 000 EUR!

To so povsem nezaslišane prakse, ki mejijo že na odkrito ropanje, odgovorni pa so operaterji – ki ne zagotavljajo potrošnikom nikakršne preglednosti. Zato moramo pravila o preglednosti pogodb o mobilni telefoniji v Evropski uniji poenotiti.

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, seveda smo vsi za nižje cene mobilne telefonije, kadar potujemo na tuje – bili bi nori, če bi bili proti, ampak to je samo ena stran enačbe. Ko v Parlamentu zavežemo operaterje k znižanju cen gostovanja, morajo poiskati denar drugod, to pa navadno pomeni zvišanje cen za tiste, ki ne potujejo.

Z drugimi besedami to pomeni obdavčenje uporabnikov, ki ne potujejo, v korist tistim, ki potujejo. Tako mladoletnike v solidarnostnih naseljih v mojem volilnem okolišu čaka zvišanje telefonskih računov, da se bo lahko nekaj poslovnéžev, poslancev in članov komisije lahko v tujini pogovarjalo ceneje.

Moram reči, da tudi mi spadamo med zainteresirane stranke. Vsi, ki sodelujemo pri tem glasovanju, bomo z ureditvijo, za kakršno si na tem področju prizadevamo že leto dni, znatno pridobili. Če želite razumeti, kako se je prerazporedila moč v Evropi, morate samo prebrati to poročilo. „Kdo nad kom?“ se je glasilo Leninovo vprašanje, verjetno najbolj jedrnat oris politične filozofije, izrečen doslej. Kdo ima v rokah moč in nad kom jo vihti? No, glede tega, kdo ima v svojih rokah moč, ni več dosti dvoma: imamo jo mi – evrokrati.

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Gospod predsednik, najlepša hvala za besedo. Glasovala sem za poročilo, saj menim, da je to, kar je Evropski parlament napravil na področju mobilnih komunikacij, izredno pomembno. Če se spomnim svojih prvih dni tu v Bruslju, me je minuta telefonskega pogovora stala tri evre ali več, zdaj, po zaslugi uredb, pa plačujemo omejene zneske, omejitve pa koristijo tudi vsej evropski javnosti. Rada bi tudi opozorila, da so bile cene gostovanja doslej zelo nepregledne. To velja zlasti za prenos besedilnih sporočil. Ob tem, ko so naši prihranki pri govornih klicih vedno večji, imajo operaterji včasih mnogo preveč dobička pri besedilnih sporočilih, kar tudi ni v interesu državljanov. Menim, da smo s to direktivo in uredbo dosegli velik napredek pri zaščiti potrošnikovih koristi, pa tudi zmanjšanje cen prenosa podatkov v času, ko je za ljudi vedno pomembneje, da lahko na svoje mobilne telefone prejemajo tudi podatke, je velik dosežek Evropskega parlamenta.

- Poročevalec: Peter Skinner (A6-0413/2008)

Eoin Ryan (UEN). - Gospod predsednik, želel bi čestitati gospodu Skinnerju za njegovo poročilo. Opravil je odlično delo. Naloga je bila izredno težka, ampak s tem zelo zapletenim zakonodajnim aktom je res dobro opravil. Rad bi čestital tudi evropskim institucijam in državam članicam za uspešen zaključek dela na Solventnosti II.

To je dober zgled, kako mora Evropa enotno delovati za finančno ozdravitev. Bremena bomo nosili skupaj, tako kot bomo skupaj deležni rešitev. Ta odziv, ki ga je odobrila vsa Evropa, je dober zgled za tesnejše odnose pri finančnem sodelovanju. Delati moramo tako, da nikoli več ne bo prišlo do krize bančnega sistema, kakršno preživljamo zdaj.

Veliko zanimanje mi je vzbudila odobritev programa pomoči pri hipotekah lastnikom hiš v Združenem kraljestvu s strani Komisije. Ta program bo omogočil lastnikom hiš, ki ne morejo odplačevati hipotekarnih posojil, dve leti odložiti odplačevanje glavnice in do 70 % obresti. Izvajanje tega programa bi morali pazljivo spremljati, se iz njega učiti in uveljaviti vse ukrepe, ki nam bodo učinkovito olajšali naša sedanja bremena.

Menim, da je zadeva zanimiva za vse države članice, menim pa tudi, da bi lahko že finančne institucije v državah članicah same ljudem olajšale prehod k plačevanju samo obresti na hipotekarna posojila, ko se znajdejo v težavah. Glede na znatno pomoč, ki jo prejemajo od vlad držav članic, bi lahko finančne institucije precej pomagale ljudem, ki so prišli v stisko zaradi recesije.

- Poročevalec: Gunnar Hökmark (A6-0236/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gospod predsednik, pred obrazložitvijo svojega glasovanja bo želel samo čestitati kolegu gospodu Kamallu, ki je pravkar imel svoj stoti govor na plenarni seji. Nekateri bodo morda presenečeni, da je rabil toliko časa. Je pa lepo, da se je pridružil klubu „stotnikov“.

Za poročilo gospoda Hökmarka sem glasoval iz vrste razlogov. Predvsem zato, ker pač nihče ne more nasprotovati jedrski varnosti. In če že govorimo o jedrski varnosti in o oskrbi z energijo v prihodnosti, si, po mojem mnenju, želimo čim varnejše oskrbe in čim varnejšega odlaganja odpadkov. Drugi glavni razlog mojega glasu za pa je moja želja, da bi bilo v prihodnje čim več jedrske energije – čim več v Združenem kraljestvu – saj se mi upira gledati, kako vsepovsod po čudovitih predelih evropske pokrajine kot gobe rastejo mlini na veter in vetrne turbine, ki ne prispevajo ničesar v naša nacionalna omrežja – v resnici povzročajo omrežjem samo škodo – in ne pridobivajo obnovljive energije: pridobivajo zgolj nekoliko alternativno energijo, in to kratak čas. Sem z vsem srcem za jedrsko varnost in z vsem srcem za jedrsko energijo.

- Poročevalec: Raül Romeva i Rueda (A6-0253/2009)

Jim Allister (NI). - Gospod predsednik, nepremišljen izvirni predlog Komisije, da bi nadzorovala rekreacijski ribolov, pobirala dajatve, uvedla licence in kar še spada k taki birokraciji, spada med predloge, ki upravičeno vzbujajo hudo nasprotovanje, ne le v panogi, ampak med vsemi, ki se zanimajo za zadeve v zvezi z ribištvom ali zadeve v zvezi z birokracijo v EU.

Zato me veseli, da smo danes potrdili spremembo 48. Ta sprememba vsaj nekoliko vrača državam članicam pristojnosti glede odločitve, ali sploh kaj ukrepati v zvezi z licencami in dokumentiranjem rekreacijskega ribolova, tako da lahko države same presojujejo, ali ima rekreacijski ribolov sploh kakšne učinke – v večini držav članic jih nima – na izlov rib. Zato me veseli, da smo ta predlog Komisije gladko zavrnil in da se je slab začetek prevesil v nekoliko boljši konec.

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, prepričan sem bil, da me po 10 letih članstva v Parlamentu ne more nič več presenetiti, pa me je vseeno šokirala slaboumnost predloga, naj skupna ribiška politika zajame tudi rekreacijske ribiče na morju, tako da bi morali dokumentirati vsak ulov in ga všteti v državno kvoto.

Tega predloga nismo izbrisali, smo ga pa znatno popravili, precej po zaslugi dolge in zagrizene vojne izčrpavanja, ki so jo v odboru bili štirje odločni in domoljubni Škoti, predstavniki glavnih političnih strank v njihovi domovini: gospe Attwooll in Stihler in gospoda Stevenson in Hudghton. Želel bi izraziti tudi priznanje najboljšemu prijatelju v Evropskem parlamentu, gospodu Jimu Allisterju, ki je sijajen zagovornik interesov obeh skupnosti in tradicij v svoji provinci.

Težava je bila v izvrševanju. Težava je bila v tem, da se ni izvrševala obstoječa zakonodaja. V Parlamentu se nagonsko vedno odločimo za zakonsko urejanje, namesto da bi uporabili zakonsko orožarno, ki jo že imamo na voljo. Rad bi videl, da bi se držali načela – ne le pri ribištvu, ampak tudi drugod – da ni najbolje sprejeti novega zakona, dokler nisi popolnoma izčrpal zakonskih možnosti, ki jih že imaš na voljo.

Catherine Stihler (PSE). - Gospod predsednik, današnje glasovanje bi moralo, vsaj upam, evropske ribiče na trnek prepričati, da smo upoštevali njihove skrbi. Spremembi 7 in 11 sta bili sprejeti brez glasu proti, sprememba 48 je bila sprejeta s 608 glasovi za in 37 proti, sprememba 49 s 580 glasovi za in 54 proti, sprememba 50 je doživela široko podporo, sprememba 2 je bila sprejeta v sklopu s spremembama 7 in 11, sprememba 92 je bila zavrnjena in sprememba 93 je bila zavrnjena, kar je zahtevala skupnost ribičev na trnek.

Naslednji korak bo zdaj, kako se bo Svet lotil preoblikovanja člena 47. Ali bo upošteval preoblikovanje, ki ga predlaga Komisija, ali pa bo uporabil drugačen pristop? Škoda, da ni tu nikogar iz Sveta, da bi nam lahko odgovoril na to vprašanje. Današnji zagon zelene knjige o reformi skupne ribiške politike pa za vse nas pomeni priložnost, da skupno ribiško politiko spremenimo, in upam, da bomo poslanci izkoristili priložnost in poskrbeli za čim širše kroženje zelene knjige med svojimi volivci, da bodo tudi volivci prišli do besede.

- Poročevalec: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). - Najlepša hvala, gospod predsednik. Videti je, da smo dosegli pomemben miljni kamen – oprostite, ali bi bilo prav reči miljni kamen ali pač mlinski kamen?

Poročilo ima zanimiv naslov: „Ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi“. Kajti reči moram, da najboljših tehničnih ukrepov za ohranitev staleža rib prav gotovo ne najdemo v skupni ribiški politiki.

Rezultati so znani: skupna ribiška politika je odpovedala pri ohranjanju staleža rib. Čas je - skrajni čas - da se razgledamo po svetu in poiščemo ukrepe, ki delujejo.

Poglejmo si Islandijo, kjer so uvedli rešitve, ki temeljijo na lastnini in prenosljivih pravicah. Poglejmo si primer Nove Zelandije, kjer pravice do ribolovnih območij prehajajo iz roda v rod. V obeh primerih se izkaže, da zaupanje v trg pomeni zaupanje v pravno državo in zaupanje v lastniške pravice, in s takim pristopom je pogosto mogoče najti boljše rešitve kot z nekakšnimi centralno načrtovanimi programi po sovjetskem vzoru, kakršen je skupna ribiška politika, ki se je izkazala za katastrofo. Začnimo že enkrat zaupati v trg!

- Poročevalec: Simon Busuttil (A6-0251/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Kratka pripomba v razlago glasovanja moje skupine, to je skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, o mojem poročilu o skupni politiki priseljevanja. Glasovali smo o dvojem, in sicer o alternativnem predlogu ter o samem poročilu. V prvem primeru smo glasovali za, da bi lahko izbrisali odstavek, ki ga je vnesel socialdemokratski blok v naši zbornici in ki določa volilno pravico za priseljence. Te pravice ne odobravamo in smo glasovali proti njej tudi v odboru.

Na žalost pa ta predlog ni bil sprejet, saj bi bil v primeru njegovega sprejema odstavek izbrisan. Namesto tega smo glasovali za poročilo kot celoto, saj menimo, da je poročilo dobro in da vsebuje celovit program Evropskega parlamenta na področju skupne politike priseljevanja.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Gospod predsednik, načela, ukrepi in orodja evropske politike priseljevanja: to je široka tematika poročila gospoda Busuttila.

Načela? Evropska unija bo do leta 2050 morda potrebovala novih 60 milijonov neevropskih priseljencev, ob vseh milijonih obstoječih brezposelnih državljanov, množičnih odpuščanjih in zapiranjih podjetij.

Ukrepi? Podeljevanje vedno več pravic priseljski populaciji, vključno z volilno pravico, in omogočanje neomejenega vstopa na evropsko ozemlje in trg dela.

Orodja? Tako imenovana „pozitivna“ diskriminacija ali priznavanje neformalnih kvalifikacij, ob čemer morajo imeti Evropejci ustrezno potrjene kvalifikacije, uvajanje nove kategorije migrantov, okoljskih beguncev-migrantov, in siljenje evropskih državljanov prilagajanje neogibni poplavi tujcev, kar naklepajo in načrtujejo evrokrati, Parlament pa jim pri tem drži svečo.

Namesto vsega tega moramo nujno odvrniti tokove priseljevanja, ponovno vzpostaviti notranje meje, uvesti pravo družinsko politiko rasti evropskega prebivalstva in uveljaviti prednosti za nacionalne ter evropske državljane na vseh področjih.

Mario Borghezio (UEN). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, imam mnogo pomislekov glede tega poročila; prvi med njimi, ki je bil omenjen ravnokar, je možnost, ki je v času, v katerem se Evropa sooča s problemom zajamčenih plač in celo odpuščanjem milijonov delavcev, prav begajoča. Da bi odobrili 60 milijonom priseljencev prihod in delo v Evropi je v mojih očeh nezaslišan ukrep.

Rad pa bi opozoril tudi na to, da se v času, ko razpravljamo, kako urediti in organizirati priseljevanje v prihodnje, dogajajo tudi tragedije - kakršno sta hvala bogu preprečila čut za človečnost Italije in pravilno ravnanje gospoda Maronija - do kakršne bi lahko prišlo v primeru turške ladje *Pinar*.

Kaj naj stori Evropa? Kot je pravilno ugotovil gospod maroni, Malta, kljub evropskemu financiranju, v 600 primerih ni izpolnila svojih obveznosti in sprejela tistih, ki so na poti z obal Severne Afrike pristali na njeni obali. V vseh teh primerih je morala posredovati Italija, čeprav je naš sprejemni center v Lampeduzi že močno prenapolnjen, kot vemo vsi.

Torej, Evropa, posreduj, uveljavi določna pravila! Zahtevamo znatno povečanje finančnih sredstev za našo državo, da bomo lahko primerno obvladovali ta izziv. Evropa se mora predramiti in začeti resno urejati tokove priseljevanja: tako ne moremo več naprej!

- Poročevalec: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Hvala lepa, gospod predsednik. Želela sem izraziti svoje mnenje o poročilu Odbora za ribištvo - poročilu gospoda Visserja - o vprašanjih ohranjanja ribolovnih virov. Gospod predsednik, za mojo državo - Latvijo - je ribolov izrednega pomena, saj imamo 550 km morske obale. Ker Latvijo

predstavlja v Parlamentu osem poslancev, ne moremo biti v vseh odborih, vendar so ta vprašanja zelo pomembna ne le za naše gospodarstvo, pač pa tudi za tradicionalni način življenja. Sedanja ureditev, s katero se ukvarja tudi poročilo, ni ustrezna za zaščito obalnega ribolova. Razumem, da je prelov hud problem, vendar je zaradi preveč toge zakonske ureditve naš obalni ribolov ogrožen in dejansko naši ribiči že zapuščajo obalo baltskega morja. Mislim, da bi morala biti naslednja naloga Evropskega parlamenta poskrbeti, da bodo lahko države, ki ležijo neposredno ob morju, lahko ohranile svoje tradicionalne načine življenja, obenem pa se v praktičnem obsegu ukvarjale z ribištvom, saj se danes pogosto dogaja, da morajo naše ribiške vasi kupovati ulov od velikih ribiških podjetij, ki lovijo v daljnih oceanih. Na stotine, celo na tisoče obalnih prebivalcev izgublja delo, ki je stoletja pomenilo glavni vir dohodka. Hvala lepa.

Pisne obrazložitve glasovanja

- Poročevalec: Helmuth Markov (A6-0243/2009)

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za priporočilo, saj je pristop k Pravilniku št. 61 Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo o določbah glede homologacije gospodarskih vozil v zvezi z njihovimi zunanjimi štrlečimi deli pred zadnjo steno kabine (revidiranemu sporazumu) eden od ciljev skupne trgovinske politike v skladu s členom 113 Pogodbe o odpravljanju tehničnih trgovin v trgovini z motornimi vozili med državami podpisnicami.

Vključitev Skupnosti bo povečalo težo usklajevalnih dejavnosti v okviru sporazuma in tako olajšalo dostop do trgov tretjih držav. Rezultat te vključitve mora biti uglasitev med instrumenti, v revidiranem sporazumu imenovanimi „pravilniki“, in zakonodajo Skupnosti na tem področju. Sprejem ureditve te vrste dejansko pomeni prilagajanje tehničnemu napredku.

- Priporočilo za drugo obravnavo: Jan Cremers (A6-0207/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasujem za poročilo.

Evropska komisija ves čas zelo skrbi za pravice mobilnih državljanov, zlasti za ugodnosti s področja socialne varnosti. Prost pretok državljanov v Skupnosti je ena od temeljnih svoboščin in spodbuja razvoj domačih gospodarstev držav članic.

Zato poskuša Komisija okrepiti svoja prizadevanja, tako da bodo državljani EU in njihove družine tudi v resnici uživali pravice, ki jim jih jamči obstoječa evropska zakonodaja. Ob tem, ko sicer nacionalni predpisi na nekaterih področjih zagotavljajo celo boljše obravnavo prebivalcev Skupnosti in njihovih družin, kot jo predpisuje evropska zakonodaja, pa še nobena država članica ni polnopravno ratificirala vseh direktiv, izdanih na tem področju.

Danes precej pogoste kršitve temeljnih pravic državljanov EU do prostega gibanja po evropskem ozemlju so očitne predvsem v naslednjih dveh primerih: v zvezi s pravico družinskih članov, državljanov tretjih držav, do vstopa in bivanja ter v zvezi s pomanjkljivo pomočjo po nesreči pri delu.

Upamo, da bo Komisija nadaljevala svoje tehnično sodelovanje z državami članicami, ki je doslej odprlo razpravo o različnih vprašanjih in njihovo boljše razjasnitev, zlasti v zvezi z zlorabami.

- Poročevalka: Caroline Lucas (A6-0115/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo, ker pomeni močno sporočilo Parlamentu v naslednji sestavi, da je treba vprašanje nezakonite sečnje in krčenja gozdov urejati učinkoviteje.

Predlog že precej zamuja. Ocenjujejo, da približno 20 %-40 % proizvodnje industrijskega lesa na svetu izvira iz nezakonitih virov, od tega se letno znajde na trgu EU do 20 %. Zaradi tega se znižujejo cene lesa, krčijo naravni viri in zmanjšujejo davčni prihodki ter povečuje revščina prebivalstva, odvisnega od gozda. Še bolj zaskrbljujoči so dolgoročni učinki, saj krčenje gozdov, katerega pomemben vzrok je tudi nezakonita sečnja, prispeva skoraj eno petino izpustov toplogrednih plinov na svetu.

Spremembe v poročilu gospe Lucasa določajo, da je prodaja nezakonito pridobljenega lesa prekršek le, če ravnaš malomarno, nemarno ali naklepno – ne kaznujejo pa podjetij, ki izpolnjujejo obveznosti glede „skrbnega“ poslovanja. Torej podjetjem ni naloženo absolutno zagotavljanje zakonitosti.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. Glasovala sem za resolucijo o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode, saj je nezakonita sečnja vedno resnejši problem z zelo zaskrbljujočimi

posledicami na okolje, kakršne so ogrožanje biotske raznovrstnosti, krčenje gozdov in propadanje gozdov. Poleg tega prispeva skoraj 20 % k svetovnim izpustom ogljikovega dioksida.

Kot pomemben porabnik lesa in lesnih proizvodov je Evropska unija zavezana k učinkovitemu ukrepanju proti krčenju gozdov in nezakoniti sečnji, med take ukrepe pa mora seveda nujno spadati tudi zaprtje trga pred nezakonitimi lesnimi proizvodi.

Sprejeti moramo zakonodajo proti nezakoniti sečnji, tako da bodo potrošniki vedeli, da izdelki izvirajo iz zakonitih virov, da podjetja, ki spoštujejo predpise, ne bodo v slabšem položaju in da podjetja, ki se odločajo za nezakonite lesne proizvode, ne bodo imela več trga za svoje izdelke.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam obveznosti, ki jih predpisuje poročilo gospe Caroline Lucas gospodarskim subjektom, ki dajejo na trg les in lesne proizvode. Bil sem sestavljavec mnenja Odbora za mednarodno trgovino; odbor je mnenje sprejel soglasno.

Po našem mnenju je najboljša pot k odpravi trgovanja z nezakonitim lesom zaostri zahteve in obveznosti ter okrepiti pravna sredstva za pregon posedovanja in prodaje pri gospodarskih subjektih, ki dajejo na trg EU nezakonit les in lesne proizvode.

Pri reševanju teh problemov moramo sodelovati z državami, ki so največje porabnice, na primer z ZDA; Kitajsko, Rusijo in Japonsko, in vzpostaviti moramo svetovni sistem opozarjanja ter register nezakonite sečnje ter držav, kjer se ta dogaja, s pomočjo Interpol in ustreznih organov ZN in ob uporabi najnovejših sistemov satelitske tehnologije.

Françoise Grossetête (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Odločila sem se, da se bom vzdržala glasovanja o predlogu uredbe o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode.

Sicer mislim, da je nujno okrepiti nadzor nad uvozom lesa na mejah enotnega trga, vendar menim, da poročilo predlaga preveč zahtevno in birokratsko ureditev, ki bo v škodo našim lastnim gozdarskim gospodarstvom.

Namesto da predpisujemo zapleten in drag sistem označevanja proizvodov, ki bi zelo škodoval sami panogi in lesu kot materialu, bi morali okrepiti preverjanje in se v boju proti nezakoniti sečnji usmeriti na dobavno verigo, po kateri blago prihaja na evropski trg.

Glavni namen uredbe mora biti uvedba nove skupne kulture nadzora in odgovornosti, ne pa uvedba birokratskega in dragega postopka preverjanja vsakega proizvoda posebej. Glede na težave, s katerimi se srečuje panoga, lesa ne bi smeli obremenjevati bolj kot druge proizvode in energetske vire s preveč togimi pravili glede dajanja v promet.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), v pisni obliki. – Poudarjam, da smo to uredbo težko pričakovali in da je zelo potrebna. Nezakonita sečnja je problem, ki ga moramo učinkovito rešiti, ne le zaradi podnebja, pač pa tudi zaradi okoljskih in socialnih vidikov. Vseeno pa sem danes morala glasovati proti. Poročilo Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (ENVI) je zgrešilo mero in je razširilo področje veljave in obveznosti bolj, kot je bil prvotni namen. Poskrbeti moramo, da bodo lesni proizvodi po uvozu in carinskih postopkih na mejah enotnega trga lahko veljali za zakonite, torej ni nikakršne potrebe nalagati dodatna nesorazmerna birokratske in finančna bremena gospodarskim subjektom v EU.

Poročilo ENVI pa določa drago označevanje, dodatne trajnostne zahteve, širi opredelitev zakonitosti do neobvladljivosti in nalaga breme skrbnega poslovanja vsem gospodarskim subjektom na notranjem trgu. Uredba bi se morala boriti proti nezakoniti sečnji na mejah, kot je bil prvotni namen. Posegati v poslovanje vseh gospodarskih subjektov na notranjem trgu, tudi tistih, ki ne uporabljajo in ne distribuirajo nikakršnega nezakonito pridobljenega lesa, s tem pa ogroziti njihovo konkurenčnost na svetovnem trgu, pa vsekakor ni namen te uredbe, zato je ni mogoče podpreti.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo, ki določa pravila za gospodarske subjekte, ki dajejo lesne proizvode na trg EU. Gospodarski subjekti bodo zavezani k sistemu „skrbnega ravnanja“, tako da bo ves les pridobljen v skladu z ustreznimi regionalnimi, nacionalnimi in mednarodnimi predpisi. Veseli me, da bodo gospodarski subjekti zavezani upoštevati tudi merila trajnostnega razvoja in zakonodajo o domorodnih ljudstvih. Nujno je neodvisno zunanje preverjanje skladnosti in veseli me, da poročilo to poudarja.

Robert Sturdy (PPE-DE), v pisni obliki. – Prizadevati si moramo za odpravo trgovanja z nezakonito pridobljenim lesom in lesnimi proizvodi na trgu EU, v korist zdrave konkurence, trajnostnega razvoja in varovanja svetovne biotske raznovrstnosti ter okolja.

Sistem skrbnega ravnanja, ki ga predlaga Komisija (in ki ga v Združenem kraljestvu že izvajamo na visoki ravni), vključuje ukrepe in postopke, ki bodo omogočili gospodarskim subjektom slediti les in lesne proizvode, pridobivati podatke o skladnosti z ustrezno zakonodajo ter obvladovati tveganja, povezana z dajanjem nezakonito pridobljenega lesa in lesnih proizvodov na trg EU. Ukrepi bo tudi omogočili, da bodo potrošniki zagotovo vedeli, da s kupovanjem lesa in lesnih proizvodov ne podpirajo nezakonite sečnje in ne prispevajo k drugim težavam, povezanim z njo.

Predlog sicer načelno podpiramo, ne podpiramo pa zaostritve zahtev za vse gospodarske subjekte, kakršno predlaga poročevalka, saj po našem mnenju nalaga nesorazmerna birokratska in finančna bremena gospodarskim subjektom v EU. Predlog Komisije predvideva prožen sistem skrbnega ravnanja na podlagi presoje tveganj in analize podatkov, zato pomeni mnogo bolj učinkovit in praktičen pristop.

- Poročevalec: Miloslav Randsdorf (A6-0214/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Nafta je najpomembnejši vir energije v Evropski uniji in gospodarstvo je zelo odvisno od njene neprekinjene in zanesljive dobave. Glede na našo veliko in vedno večjo odvisnost od uvoza nafte je zanesljivost dobave nafte še posebej pomembna.

Poraba nafte v EU bo rasla do leta 2030, vendar le za 0,25 % na leto. Leta 2030 bo nafta še vedno glavni vir primarne energije v EU, njen delež v celotni porabi energije pa bo znašal približno 35 %. Glede na to, da oskrba z nafto in predelovalne zmogljivosti danes ne morejo pokrivati rastoče porabe, bodo razmere na trgu tudi v prihodnje napete.

Te dejavnike moramo upoštevati pri oblikovanju enotne in resnično evropske energetske politike. Ta politika mora zagotavljati tudi sposobnost EU za odziv ob morebitnih nenadnih krizah glede oskrbe. Pomemben dejavnik so rezerve, ki lahko omilijo pretrese nepričakovanih težav pri oskrbi, saj bodo brez nafte nekatere, če ne vse, panoge gospodarstva preprosto obstale. V tem smislu je vzdrževanje rezerv eden od temeljnih elementov nacionalne varnosti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo za poročilo, ker smo prepričani, da je nujno vzdrževati minimalne rezerve surove nafte in/ali naftnih derivatov. Vzdrževanje minimalnih rezerv je za vsako državo vprašanje izrednega gospodarskega in socialnega pomena, tudi z vidika varnosti. Zato ne smemo dovoliti nikakršnih špekulacij glede teh rezerv, ki smo jim bili včasih priče. Lastništvo in upravljanje zalog morata biti v javnih rokah, da bodo interesi držav članic EU ustrezno zaščiteni.

Ne strinjamo pa se s pooblastili, ki jih predlog direktive podeljuje Evropski komisiji, zlasti s tem, da bi lahko službe Komisije izvajale „nadzorne ukrepe v zvezi z varnostnimi in posebnimi zalogami“ v državah članicah. Države morajo oblikovati zaloge teh derivatov, upravljanje zalog in opredelitev najmanjših ter največjih količin zalog pa je zadeva države same. Ne strinjamo se tudi s poskusom, da bi oblikovanje zalog izrabili kot še eno opravičilo, resda zastrto, za politiko vmešavanja, kar bi lahko sklepali iz besed „vzpostavitev ugodnih razmer za naložbe v iskanje in izkoriščanje zalog nafte v Evropski uniji in izven nje“.

- Poročevalec: Luca Romagnoli (A6-0228/009)

Philip Bradbourn (PPE-DE), v pisni obliki. – - Sicer smo naklonjeni sodelovanju med državami članicami pri teh vprašanjih, vendar menimo, da bi zadeva morala ostati subsidiarna in torej ne predmet ukrepanja EU.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Pobuda je del skupne strategije zaščite ključne infrastrukture. Gospodarstvo, varnost in blagostanje državljanov EU so odvisni od obstoja in nemotenega delovanja različnih infrastruktur, ki zagotavljajo ključne storitve, na primer zdravstvene oskrbe, telekomunikacij, energetskih in prometnih omrežij, finančnih storitev, oskrbe z živili in vodo itd.

Nekatere države članice že imajo uvedene zanesljive ukrepe in ureditve zaščite, v drugih državah članicah pa je stanje še zelo negotovo. Zato je nujno zagotoviti boljšo in učinkovitejšo izmenjavo informacij in dobrih praks, kar bo mogoče le z vzpostavitvijo informacijskega in komunikacijskega sistema.

Sistem bo okreplil dialog in povečal razpoložljivost informacij o skupnih grožnjah in ranljivostih, pa tudi olajšal sodelovanje in usklajevanje med državami članicami. Obenem pa bo spodbujal razvoj ustreznih ukrepov in strategij za omilitev tveganj in krepitev zaščite, pa tudi prispeval k večji varnosti državljanov.

Podpiram tudi vključitev klavzule o reviziji vsaka tri leta, ki bo omogočila uvajanje potrebnih izboljšav, zlasti vključitev sistema hitrega opozarjanja.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog o informacijskem omrežju za opozarjanje o ključni infrastrukturi (CIWIN). Infrastruktura držav članic obsega tudi fizične in informacijske zmogljivosti, storitve ter opremo, pri katerih bi imele lahko motnje v delovanju hude posledice na zdravje, varnost, ekonomski ali socialni položaj državljanov.

Prometni sistemi, telekomunikacije in energetika so panoge ključnega pomena za razvoj držav članic, ti sistemi pa so vedno bolj povezani med seboj in glede teh sistemov so nekatere države članice odvisne od drugih. Zato je za razvoj Evropske unije izredno pomembno vzpostaviti enoten sistem za dostop do informacij in njihovo izmenjavo med različnimi organi, odgovornimi za zaščito ključne infrastrukture, za izmenjavo dobrih praks, pa tudi za hitro opozarjanje.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Predlog Komisije, na podlagi katerega je bilo sestavljeno poročilo, vzpostavlja informacijsko in opozorilno omrežje med državami članicami za javno in zasebno infrastrukturo, ki jo označujemo kot „kritično“.

Omrežje je prvi korak k temu, da bodo lahko zasebniki, z drugimi besedami monopolna podjetja, katerih infrastruktura bo označena kot kritična, pridobili pristojnosti pri vprašanih varnosti, za katera danes odgovarja izključno država.

To tlakuje pot v razmere, v katerih bodo vsake demonstracije delavstva, ki bodo zadevale „kritično“ infrastrukturo, vključno z napravami zasebnih podjetij (na primer stavke v kritičnih panogah, kakršne so energetika, telekomunikacije in tako naprej, stavke v tovarnah, podjetjih itd., stavkovne straže, demonstracije itd.) označene kot „teroristična dejanja“.

Spodkopava obrambo in suverenost držav članic, odpravlja delitev med notranjo in zunanjo varnostjo in podeljuje EU neposredno možnost vmešavanja v varnost.

Boj proti „terorističnim grožnjam“ je še enkrat uporabljen kot pretveza, pod katero si EU krepi svoj reakcionarni institucionalni ustroj, ki deluje v bistvu proti delavskemu razredu in navadnim ljudem ter ščiti moč kapitala z vztrajnim spodkopavanjem suverenih pravic držav članic.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), v pisni obliki. – (BG) Danes je EU sprejela poročilo gospoda Romagnolija o vzpostavitvi informacijskega omrežja za opozarjanje o ključni infrastrukturi v EU, o katerem na plenarni seji nismo razpravljali. Menim, da bi morala zaščita državljanov EU spadati med najpomembnejše naloge naše institucije in da bi morali državljani to vedeti.

Vzpostavitev informacijskega omrežja bo z izmenjavo izkušenj in dobrih praks med državami članicami omogočila boljše razumevanje in višjo raven zaščite kritičnih naprav in dejavnosti, ki so ključnega pomena za države in za prebivalstvo.

Naj omenim, da sem kot poročevalec v senci za Skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov vesel, da so vse politične skupine v Parlamentu soglasno sprejele predpisane zahteve za obvezno sodelovanje držav članic v novem sistemu, kar jamči težo te pobude v evropski razsežnosti.

Rad bi tudi izrazil svoje prepričanje, da bo po dveh letih uspešnega delovanja sistema Evropska komisija z ustreznimi ukrepi še nadgradila sistem z novimi funkcijami, kar bo omogočilo hitro razširjanje informacij o grožnjah kritični infrastrukturi kjerkoli v EU.

Na koncu bomo imeli popoln informacijski sistem, ki bo zagotavljal večjo varnost in zaščito evropskim državljanom.

- Poročevalec: Gérard Deprez (A6-0193/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasujem za poročilo.

Uvedba skupne politike varovanja javnih osebnosti spada med najbolj polemične teme v političnih razpravah v Evropski uniji. Pojem „javne osebnosti“ je seveda zelo širok, sprejeta pa je splošna opredelitev, po kateri je

to vsaka oseba, bodisi na uradnem bodisi na neuradnem položaju, ki bi lahko bila v nevarnosti zaradi sodelovanja v javni razpravi.

Med opazne primere spadata nekdanja poslanka nizozemskega parlamenta Hirshi Ali, ki so ji grozili po njenem govoru o islamski radikalizaciji, in znani britansko-indijski pisatelj Salman Rushdie, ki mu grozijo zaradi njegovih spornih stališč o Islamu.

Zato je zaželeno, da bi imel vsakdo, ki se posveča pozitivnemu širjenju prostora javne razprave, pravico do varovanja med obiskom v državi, v kateri bi lahko bil izpostavljen grožnjam ali napadom, še posebej v primerih, kakršen je primer Salmana Rushdieja, ki mu je bila izrečena smrtna kazen v tretji državi.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Za varovanje javnih osebnosti je še vedno odgovorna država gostiteljica, v skladu s svojimi veljavnimi predpisi.

Leta 2002 je bila ustanovljena Evropska mreža za varovanje javnih osebnosti, da bi se izboljšalo obveščanje in posvetovanje med državami članicami na tem področju.

Namen sedanje pobude je razširiti opredelitev pojma „javne osebnosti“ iz člena 2 Sklepa Sveta št. 2002/956/PNZ tako, da bi zajela vsako osebo, bodisi na uradnem bodisi na neuradnem položaju, ki bi lahko bila v nevarnosti zaradi svojega sodelovanja v javni razpravi ali svojega vpliva na takšno razpravo.

Nizozemski predlog je nastal kot odziv na incident leta 2008, ko je bila nekdanja poslanka nizozemskega parlamenta žrtev groženj telesni integriteti po govoru o islamski radikalizaciji na seminarju v Evropskem parlamentu.

Kot poročevalec v senci za Skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov podpiram pobudo, katere namen je razširitev področja varovanja človekovih pravic, še zlasti pa spodbujanje svobode izražanja.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Države članice sodelujejo na področju varovanja javnih osebnosti v okviru pravnih določb, ki veljajo v zadevni državi članici, in v skladu z ustreznimi mednarodnimi sporazumi. Sklep Sveta, o katerem razpravljamo (2002/956/PNZ), ureja varovanje javnih osebnosti na podlagi opredelitev v nacionalni zakonodaji držav članic ali po določbah mednarodnih ali nadnacionalnih organizacij ali institucij. Varovanje javnih osebnosti je odgovornost države gostiteljice.

Ob upoštevanju groženj, ki so jim izpostavljene javne osebnosti v zadnjih letih, v celoti podpiram sklep o spremembi sedanjega Sklepa Sveta o Evropski mreži za varovanje javnih osebnosti. Glavni namen spremembe je razširiti člen 2, ki opredeljuje „javno osebnost“, tako da pomeni vsako osebo, bodisi na uradnem bodisi na neuradnem položaju, ki bi lahko bila v nevarnosti zaradi sodelovanja v javni razpravi ali njenega vpliva na takšno razpravo.

Menim, da bo ta sklep povečal varnost javnih osebnosti in prispeval k razvoju demokracije.

- Poročevalka: María Isabel Salinas García (A6-0200/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Proizvodnja bombaža v Evropski uniji ni sama sebi v namen. Unija mora obravnavati svetovni trg bombaža kot celoto in zagotavljati potrošnikom v EU možnosti za čim cenejši nakup bombažnih izdelkov, ne glede na to, kje so bili izdelani, če so bili seveda izdelani pod sprejemljivimi etičnimi in okoljskimi pogoji.

Odločno nasprotujem temu poročilu. Še enkrat bi pripomnil, da je sreča, da Evropski parlament nima pristojnosti soočanja o kmetijski politiki EU. Sicer bi EU padla v zanko protekcionizma in velikih subvencij za najrazličnejše skupine v okviru kmetijske dejavnosti.

- Poročevalec: Reinhard Rack (A6-0219/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za to poročilo.

Alpska regija spada med najpomembnejše in bogate predele Evropske skupnosti. Sega na ozemlje osmih držav, ki so že 4. aprila 1998 podpisale sporazum o varstvu in ohranjanju te regije ter o skupni prometni politiki. In res je na področju prometa v dneh od 24. do 26. maja 2000 začel veljati „Protokol o izvajanju alpske konvencije na področju prometa“, katerega glavni namen je vzpostaviti pravni okvir za okoljsko vzdržno mobilnost v Alpah.

Tega protokola sicer še ni sprejelo vseh osem podpisnic Alpske konvencije, ampak storili bomo vse za njegovo čimprejšnjo ratifikacijo tudi v preostalih državah regije, tako da bo ratifikacija „Protokola o prometu“ postala ena od prednostnih nalog Evropske komisije.

- Poročevalka: Mairead McGuinness (A6-0232/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Poročilo pravzaprav govori o dejavnosti Odbora za peticije Evropskega parlamenta. Ker pa na nekaj mestih omenja in hvali Lizbonsko pogodbo in izraža upanje, da bo kmalu ratificirana, sem se odločil glasovati proti poročilu kot celoti.

Menim, da je bila Lizbonska pogodba v bistvu zavrnjena, saj so državljani ene od držav članic na referendumu glasovali proti njej. Nadalje imamo več držav članic, v katerih bi večina volivcev gotovo glasovala proti Lizbonski pogodbi, če bi jim le dali priložnost.

Ne morem podpreti ignorance, ki jo je izkazal Odbor za peticije Evropskega parlamenta pri sestavljanju tega poročila.

Francis Wurtz (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Želel bi izraziti svoje nasprotovanje odstavku 17 poročila, ki je zgolj še en primer gonje proti Strasbourgu kot sedežu Evropskega parlamenta. S tem v zvezi bi želel poudariti naslednje:

Prvič, izbira Strasbourga je bila od vsega začetka odločitev zelo simboličnega pomena, povezana z zgodovino Evrope. Namen je bil poudariti cilje evropskega procesa kot dejavnika miru in zbliževanja narodov. Ker verjamem, da ta cilj še vedno stoji, glasujem za to, da simbol Strasbourga ohranimo.

Drugič, želel bi ponoviti svojo željo za nastanek take Evrope, ki bo podpirala raznolikost kultur, značilno za narode, ki jo sestavljajo. Zakaj ne bi imeli ob Komisiji v Bruslju in Parlamentu v Strasbourgu še kakšne pomembne evropske institucije v Varšavi, kakšne druge v Barceloni, pa kakšne v Stockholmu?

Če ni naš edini namen popolna omejitev Evrope na posel, ni nikakršne utemeljitve za centralizacijo vsega na enem kraju, ki je neizbežno daleč od evropskega ljudstva.

To so razlogi mojega nasprotovanja odstavku 17 poročila gospe McGuinness, ki je drugače brezhibno.

- Poročevalka: Anna Záborská (A6-0198/2009)

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije o vključevanju načela enakosti med spoloma v delo odborov in delegacij. To samoiniciativno poročilo prikazuje napredek, dosežen pri delu v odborih in delegacijah, in ponovno opozarja na potrebo po sprejemu in izvajanju strategije vključevanja načela enakosti med spoloma.

Poziv k enakosti med spoloma ni napad na moške. Je poziv k celoviti družbi, v korist ženskam in moškim, pa tudi družinam. Vključevanje načela enakosti med spoloma pomeni reorganizacijo, izboljšanje, razvoj in presojo politik, ki zagotavljajo vključitev enakih možnosti za vse, ki naj bi sodelovali pri oblikovanju politik, v vse politike na vseh ravneh in v vseh fazah.

Zato moramo sprejeti strategijo vključevanja načela enakosti med spoloma, ki bo zastavila konkretne cilje pri vseh politikah Skupnosti, ki spadajo v pristojnosti parlamentarnih odborov in delegacij.

- Priporočilo za drugo obravnavo: Eluned Morgan (A6-0216/2009)

Richard Corbett (PSE), v pisni obliki. – Sto tisoč mojih volivcev v Yorkshiru in Humbersidu bo ta zakonodaja zagotovila prihranke pri računih za plin in električno energijo. Ukrepi bodo združili učinkovitejšo rabo energije in nižje stroške.

Čeprav popolne ločitve storitev še nismo dosegli, zakonodaja pomeni korak k omrežju, v katerem podjetja ne bodo več smela imeti v lasti tako zmogljivosti za proizvodnjo energije kot zmogljivosti za njeno distribucijo, kar jim zdaj omogoča previsoko zaračunavanje energije potrošnikom. Še posebej pozdravljam to, da bodo potrošniki zdaj imeli pravico v treh tednih brezplačno zamenjati dobavitelje plina in električne energije in pravico do odškodnin pri zamudah ali netočnostih pri izstavljanju računov. Uvedeni bodo tudi inteligentni merilni sistemi za učinkovito rabo energije.

Nova pravila pomenijo pravzaprav listino temeljnih pravic odjemalcev električne energije. Vse predolgo so podjetja lahko vsiljevala potrošnikom preplačevanje plina in električne energije. Moji volivci bodo občutili prednosti nove zakonodaje v obliki manjših računov.

Teresa Riera Madurell (PSE), v pisni obliki. – (ES) V španski socialdemokratski delegaciji smo glasovali za model lastniške ločitve vertikalno povezanih podjetij na področju plina in na področju električne energije, saj smo prepričani, da ločitev podjetij za oskrbo/pridobivanje od prenosnih podjetij odpira možnosti prave izbire evropskim potrošnikom in spodbuja vlaganja, ki so v teh panogah potrebna za nemoteno oskrbo vsega ozemlja EU. Za sveženj o notranjem trgu plina in električne energije pa sem glasovala, ker:

(1) so interesi potrošnika osrednje gonilo revizije zakonodajnega svežnja,

(2) smo vključili pojem pomanjkanja energije in pozvali države članice, naj vključijo ukrepe za odpravo pomanjkanja energije v nacionalne akcijske načrte za energetiko in naj ne le poskrbijo, da bodo najbolj ranljivi odjemalci prejeli potrebno energijo, pač pa tudi prepovejo odklop teh odjemalcev v času krize, in

(3) ker bo ločevanje storitev v nekaj letih postalo stvarnost po zaslugi protimonopolnih postopkov Generalnega direktorata za konkurenco, smo pozornost posvetili institucionalnem ustroju, krepitvi odgovornosti nove evropske agencije in neodvisnosti nacionalnih regulativnih organov.

Gary Titley (PSE), v pisni obliki. – Največja pomanjkljivost enotnega trga je, da nam še ni uspelo vzpostaviti enotnega trga energije. Nacionalne energetske politike so pripeljale Evropo v slepo ulico in v skrajno odvisnost od dragih uvoženih fosilnih goriv. Nimamo niti evropskega energetskega omrežja niti politike strateških rezerv energije. Nujno moramo razpršiti vire naše oskrbe z energijo, zmanjšati porabo, spodbuditi nizkoogljično energijo in vzpostaviti stabilen konkurenčen notranji trg.

Zato poročila podpiram, skrbi pa me, da bi lahko prizadevanja za oblikovanje kompromisa, sprejemljivega za vse, otopila učinkovitost zakonodaje, zato je učinkovito spremljanje izvajanja ključnega pomena.

Podpiram izboljšave ureditve pravic odjemalcev in pozdravljam vključitev pomanjkanja energije med resne socialne probleme.

Imam pa še vedno neugoden občutek zaradi neobvezne narave Agencije EU za sodelovanje energetskih regulatorjev. Navsezadnje lahko enotni trg energije vzpostavimo le, če bomo imeli evropskega regulatorja s praviimi pooblastili.

Čestitam Parlamentu, da je pripravil države članice k temu, da so naredile več, kot so najprej hotele. To je še ena zadeva, pri kateri je Parlament priboril skupni evropski stvari zmago nad nacionalno sebičnostjo in protekcionizmom.

- Priporočilo za drugo obravnavo: Giles Chichester (A6-0235/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Tretji energetski sveženj bi moral postopoma razviti trg z energijo, ki je do nedavnega še temeljil na sistemu monopolov. Za prehod k prostemu trgu je potrebna prava in trajna konkurenca, potrebna pa je tudi močnejša Agencija za sodelovanje energetskih regulatorjev z jasnimi neodvisnimi pooblastili.

Glavni cilj Agencije bo pomagati regulativnim organom na evropski ravni opravljati naloge, naložene državam članicam, in po potrebi usklajevati njihovo delovanje. Agencija bo tudi nadzorovala notranja trga s plinom in z električno energijo, s čimer bo prispevala k prizadevanjem za okrepitev energetske varnosti.

Opozoril bi rad na ključno vlogo Agencije v prihodnji energetski politiki Evrope, ki naj bi bolje zagotavljala pogoje za konkurenco in razpršenost, v nasprotju z monopoli preteklosti, pa tudi pogoje za večjo varnost in učinkovitost, v prid odjemalcem.

Ti razlogi so me vodili k glasovanju za to poročilo.

- Priporočilo za drugo obravnavo: Alejo Vidal-Quadras (A6-0213/2009)

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam sprejem tega poročila, ki je sestavni del danes sprejetega energetskega svežnja, saj po mojem mnenju pomeni še en pomemben korak k višji kakovosti življenja evropskih državljanov.

Možnost boljših medsebojnih povezav električnih omrežij in vzpostavitev močnih in sposobnih regulatorjev, ki bosta zagotovila preglednost trga in nadnacionalno sodelovanje, sta ključna dejavnika pri zagotavljanju resnično poštenih in konkurenčnih storitev za končnega uporabnika.

Soodgovornost in sodelovanje med državami članicami na trgih z električno energijo in s plinom predstavljata temeljni kamen za resnični evropski trg z energijo, pošten, dinamičen in trajnosten.

- Priporočilo za drugo obravnavo: Antonio Mussa (A6-0238/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Z vsem srcem podpiram zamisel o odprtju notranjega trga s plinom konkurenci. Ni pa prav predpisati, da morajo države članice sprejeti konkretne ukrepe v podporo širši uporabi bioplina in plina iz biomase. O tem mora odločati vsaka država članica zase. Zato sem glasoval proti predlogu odbora.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Tretji energetske sveženj odpravlja številne strukturne vrzeli iz preteklosti. Ne smemo pozabiti na diskriminacijo, ki jo trpijo novi dobavitelji energije, ali na pomanjkanje preglednosti pri cenah in izbiri dobavitelja. Ta sveženj nam končno odpira upanje v popolno sprostitev notranjega trga z energijo v EU.

Sprejem tretjega svežnja, še zlasti pa ta predlog, vodita k bolj konkurenčnim, bolj trajnostnim in varnejšim evropskim trgov z energijo.

Pričakujemo, da bodo cene za odjemalce v središču procesa odpiranja trgov, zaradi sprejetega sporazuma o vprašanih ločitve lastništva in neodvisnosti nacionalnih regulativnih organov, pa tudi pogojev za razmejitev odgovornosti med nacionalnimi organi, Agencijo za sodelovanje energetskih regulatorjev ter Evropsko mrežo upravljalcev prenosnih omrežij.

Glasoval sem za poročilo, saj pričakujem, da bo trg preglednejši za odjemalca, ki jim bodo na voljo podrobne informacije, pa tudi možnost brezplačne zamenjave dobavitelja energije.

- Poročevalec: Dragoș Florin David (A6-0136/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasujem za poročilo gospoda Davida o interoperabilnostnih rešitvah za evropske javne uprave (ISA), katerih namen je spodbujanje sodelovanja med evropskimi javnimi upravami.

Program olajšuje uspešne in učinkovite čezmejne in medsektorske elektronske stike med evropskimi upravami, s tem pa jim omogoča izvajati elektronske javne storitve, ki jim lahko pomagajo pri izvajanju njihovih nalog in izvajanju politik Skupnosti, namenjenih državljanom in podjetjem. To bo prispevalo k prostemu in neoviranemu gibanju, naseljevanju in zaposlovanju državljanov držav članic ter k boljšim, učinkovitejšim in lažje dostopnim storitvam državljanom in javnim upravam.

Prepričan sem, da je prav spodbujati mednarodno sodelovanje, zato bi moral biti program ISA odprt tudi sodelovanju drugih držav Evropskega gospodarskega prostora in držav kandidat. Menim, da bi morali spodbujati tudi sodelovanje tretjih držav in mednarodnih organizacij oziroma teles.

Sodelovanje držav kandidat v programu ISA je zelo pomemben prvi korak v pripravi njihovih javnih uprav na vse naloge in postopke, ki bodo izhajali iz članstva v EU. Menim, da bi morali temeljito preučiti možnost uporabe predpristopnih skladov v ta name.

- Priporočilo za drugo obravnavo: Eluned Morgan (A6-0216/2009), Giles Chichester (A6-0235/2009), Alejo Vidal-Quadras (A6-0213/2009), Antonio Mussa (A6-0238/2009), Atanas Paparizov (A6-0238/2009)

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), v pisni obliki. – Nisem mogel podpreti danes obravnavanih poročil, saj v bistvu podpirajo pritiske Evropske komisije k sprostitvi trgov z električno energijo in s plinom.

Izkušnje na Irskem so pokazale, da sprostitev trga in na njeni podlagi privatizacija nista prinesli rešitve za nobeno težavo v energetiki.

Cene energije na Irskem so zrasle, kar je v zadnjih letih najbolj prizadelo preproste družine in delavce. V sedanjem času recesije so pritiski EU k sprostitvi ključnih panog gospodarstva še manj smiselni kot kadarkoli. Komisija in EU se morata odvaditi poskusov z vedno istimi starimi, spodletelimi neoliberalnimi politikami.

Obžalujem, da je „energetski sveženj“ danes dobil tako široko podporo med poslanci.

- Poročevalec: Leopold Józef Rutowicz (A6-0137/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za to poročilo.

O posledicah uporabe pesticidov na okolje in zdravje smo na evropski ravni že razpravljali in Evropski parlament je že sprejel direktive o odobravanju in prodaji pesticidov.

Sedanji ukrep predpisuje bistvene zahteve za varnost in zaščito zdravja, ki jih morajo izpolnjevati stroji za nanašanje pesticidov na evropskem trgu, da je dovoljen njihov prost pretok v Skupnosti. Poleg zaščite potrošnikov je namen zakonodaje tudi zaščita zdravja in varnost delavcev.

Dodatne stroške bodo proizvajalci verjetno prenesli na uporabnike prek podražitve opreme. Zmanjšanje letne porabe pesticidov po zaslugi ukrepa pa bo prineslo uporabnikom prihranke, ki bodo pokrili te podražitve.

Predlagana direktiva uspešno jamči enotno raven varovanja okolja, obenem pa odpravlja razdrobljen zakonodajni okvir Skupnosti, ki lahko povečuje stroške podjetjem, ki se odločijo za poslovanje zunaj meja svoje države.

Janelly Fourtou and Andreas Schwab (PPE-DE), v pisni obliki. – V okviru spreminjanja Direktive 2006/42/ES z dne 17. maja 2006 o strojih glede strojev za nanašanje pesticidov bi radi poudarili, da če od sprejema direktive o strojih v Evropskem parlamentu leta 2006 zahtevamo, naj Evropska komisija revidira direktivo o traktorjih in tako zagotovi usklajen pristop. Po našem mnenju opredelitev strojev v direktivi o strojih ne zajema traktorjev. Sedanjo direktivo o traktorjih bi zato lahko nadomestili z manj zapleteno uredbo in bi jo tudi morali.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Splošno je znano, da predstavlja uporaba pesticidov grožnjo človekovemu zdravju in okolju. Namen „tematske strategije trajnostne rabe pesticidov“ je zmanjšati tveganja, ki jih raba pesticidov predstavlja za človekovo zdravje in okolje.

Uskladitev zahtev za varovanje okolja in postopki ocenjevanja skladnosti za stroje za nanašanje pesticidov sta predpogov za vzpostavitev enotne ravni varovanja okolja po vsej EU, pa tudi za zagotovitev poštene konkurence med proizvajalci in prostega pretoka teh proizvodov v Skupnosti.

Pravilno konstruiranje in izdelava teh strojev imata pomembno vlogo pri zmanjševanju škodljivih učinkov pesticidov na človekovo zdravje in okolje. Če predpostavimo, da je povprečna življenjska doba škropilnice za pesticide 12 do 15 let, lahko ocenimo, da se vsako leto v Skupnosti nabavi 125 000 do 250 000 novih škropilnic. Ker so škropilnice, ki izpolnjujejo nove okoljske zahteve, tudi učinkovitejše, porabijo manj pesticidov, s tem pa se skrajšajo tudi časi opravič mešanja, polnjenja, škropljenja in čiščenja, če prihrankov za uporabnika sploh ne omenjamo, to pa nadomesti stroške zaradi višjih cen nekaterih vrst opreme za škropljenje.

Zato sem glasovala za poročilo.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Direktiva Evropskega parlamenta o strojih za nanašanje pesticidov, ki spreminja Direktivo 2006/42/ES z dne 17. maja 2006 o strojih, pomeni zelo pomembno spremembo zakonodaje.

Namen direktive je poenotiti raven varovanja okolja in človekovega zdravja v Evropski uniji. Obenem pa bo uskladitev zakonodaje omogočila pretok strojev v EU na enakopravni osnovi, s tem pa tudi okrepila konkurenco na evropskem trgu.

Direktiva bo naložila državam članicam redne inšpekcijske preglede opreme, ki se uporablja za nanašanje pesticidov v gospodarske namene, pa tudi vzpostavitev sistema rednega vzdrževanja in rednih pregledov opreme. Zato bo direktiva zmanjšala porabo pesticidov (s tem pa tudi njihove škodljive učinke na okolje) in prispevala k zdravju potrošnikov in državljanov, ki pri delu prihajajo v neposreden stik s pesticidi.

- Poročevalec: Ivo Belet (A6-0218/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. (LT) Glede na to, da cestni promet prispeva skoraj 25 % vseh emisij CO₂, je ena od najpomembnejših nalog EU zmanjšati energetsko intenzivnost prometnih sredstev in količino emisij ogljikovih spojin iz prometnih sredstev v atmosfero. Pnevmatike prispevajo 20-30 % k celotni porabi

goriva v prometu, zato bi morala biti večja obstojnost pnevmatik sestavni del celovitega pristopa k zmanjševanju porabe goriva v cestnem prometu in emisij onesnaževal. Na seznamu predvidenih ukrepov, navedenem v Akcijskem načrtu za energetske učinkovitost, katerega cilj je do leta 2020 zmanjšati porabo za 20 %, je kot eden od možnih ukrepov navedeno tudi označevanje pnevmatik.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam poročilo v prepričanju, da se bo izkazalo kot še eden od instrumentov za zagotavljanje boljših informacij potrošnikom, s tem pa bo prispevalo k večji preglednosti na trgu in večjim možnostim zavestne in informirane izbire med izdelki na podlagi preprostih meril, ki pa so znanstveno in tehnološko utemeljena.

Po mojem mnenju poročilo pomeni še en korak z energetske trajnostni Evropi, saj omogoča potrošniku izbiro pnevmatik, ki zmanjšujejo porabo goriva njegovega vozila.

Nadalje je možnost izbire pnevmatike po posebnih lastnostih še eno orodje, ki omogoča potrošniku zaščititi svoje interese in opremiti vozilo v skladu s svojim slogom vožnje in razmerami, v katerih običajno vozi.

Opozoril bi rad tudi na koristno in tehnološko naravnano konkurenco, ki jo bo vnesel ta sistem na trg s pnevmatikami, saj bo omogočal, da bodo lahko potrošniki jasno in objektivno primerjali – in razumeli – tehnološke dosežke med različnimi znamkami.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za resolucijo o označevanju pnevmatik glede na izkoristek goriva. Glede na to, da skoraj 25 % vseh emisij CO₂ izvira iz cestnega prometa, je zmanjšanje energetske intenzivnosti vozil eden od glavnih izzivov pred EU.

Vzpostavitev sistema označevanja, ki bo zagotovilo prave podatke med drugim o izkoristku goriva in oprijemu, bo potrošniku omogočalo informirano izbiro pri nakupu pnevmatik.

Ker pnevmatike prispevajo 20 % do 30 % k skupni porabi goriva pri vozilu, moramo večjo trajnostnost pnevmatik šteti za del celovitega pristopa k zmanjševanju porabe goriva in s tem emisij ogljikovega dioksida v atmosfero.

Astrid Lulling (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Poročilo je razumen kompromis, ki naj končnim uporabnikom omogoči informirano odločanje pri nakupu pnevmatik, zlasti glede izkoristka goriva, oprijema na mokri podlagi in zunanega kotalnega hrupa.

Pozdravljam prožnost glede začetka veljavnosti uredbe, saj bo to nudilo proizvajalcem več manevrskega prostora in preprečilo uničevanje pnevmatik na zalogi. Slednje bi bilo v nasprotju s predpisanimi okoljskimi cilji.

Najbolj občutljivo vprašanje v zvezi s pnevmatikami je bilo brez dvoma obvezno označevanje izkoristka goriva, indeksa oprijema na mokri podlagi in hrupnosti na straneh pnevmatik. Tak ukrep bi prisilil naše proizvajalce pnevmatik v zamenjavo celotne palete kalupov za pnevmatike, kar bi pomenilo neznanske stroške. Menim, da bi taka zahteva še dodatno ogrozila našo industrijo pnevmatik, ki že tako težko prenaša posledice gospodarske krize.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Imamo tehtne razloge za prizadevanja za zmanjšanje porabe goriva in emisije pri naših vozilih. Enoten sistem označevanja pnevmatik v EU pa je vseeno problematičen. Predvsem dosedanje izkušnje z označevanjem narekujejo skrben premislek.

Vzemi mo za primer sistem označevanja gospodinjskih aparatov. Nepripravljenost proizvajalcev na stalno zviševanje zahtev v posameznih kategorijah energetskih kategorij, na primer pri hladilnikih, je privedla do sistema označevanja, ki je trenutno brezupno zapleten in nerazumljiv. Zadeva, za katero so politiki upali, da bo spodbujala stalen razvoj in zagotavljala potrošnikom prepotrebne smernice, se je izrodila tako, da sedaj duši razvoj boljših izdelkov in potrošnikom še otežuje pravi izbor.

Prepričan sem, da ima lahko EU pomembno vlogo pri prizadevanjih za omilitev škodljivih učinkov vozil na okolje. V nasprotju s Komisijo in odborom pa namesto podrobne zakonodajne ureditve zagovarjam zaostretev minimalnih zahtev za proizvajalce, ki želijo svoje proizvode prodajati na notranjem trgu. Politiki v EU bi morali vzpostavljati trajnostne in ugodne razmere za družbo in z apodjetja, ne pa se ukvarjati z nadziranjem prav vsake malenkosti. Ker je videti, da Komisija in pristojni odbor nista enakega mnenja z menoj, sem se odločil glasovati proti poročilu.

Gary Titley (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam poročilo kot potrebno dopolnitev zakonodaje o tipski odobritvi motornih vozil z vidika splošne varnosti, ki smo jo sprejeli v začetku leta, na področju okoljskih in varnostnih standardov pnevmatik.

Pnevmatike morajo postati varnejše, energetsko učinkovitejše in tišje. Hrup prometa, h kateremu pomembno prispevajo tudi pnevmatike, spada med pomembne vzroke slabega zdravja. Zmanjšanje porabe goriva bo precej koristilo potrošnikom v teh časih padajočega standarda, obenem pa bo zmanjšalo emisije CO₂ in prispevalo k uresničevanju ambicioznih ciljev, ki si jih je EU zastavila pri obvladovanju podnebnih sprememb.

Označevanje bo potrošnikom omogočilo informirano odločanje pri nakupu pnevmatik, pa tudi pri tehtanju, kateri avto naj kupijo.

Vendar moramo učinkovitost označevanja spremljati. Poskrbeti moramo, da bodo potrošniki v resnici razumeli oznake, drugače je ves trud nesmiseln.

- Poročevalka: Adina-Ioana Vălean (A6-0138/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. (LT) Strinjam se, da bi morali še naprej urejati ceno govornih klicev. Po sprejemu Uredbe (ES) št. 717/2007 cene klicev med omrežji niso opazno padle, pač pa so ostale blizu zgornje meje, ki jo je predpisovala uredba.

Menim, da moramo področje veljavnosti uredbe razširiti tudi na sporočila SMS. Zaradi neupravičeno visokih cen, ki jih morajo plačevati uporabniki, je videti, da je uredba o cenah sporočil SMS na veleprodajni in maloprodajni ravni ta hip na žalost potrebna, zato glasujem za to uredbo.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Načeloma nasprotujem posegom zakonodajalca na trg in njegovem določanju cen. Verjamem, da bi moral trg sam določati cene v skladu z osnovnimi načeli zdrave konkurence.

Prav ta načela pa na področju gostovanja manjkajo, to pa upravičuje poseg Evropskega parlamenta in določitev zgornje meje cen, pod katero morajo zdaj telekomunikacijski operaterji tekmovati med seboj. Glasoval sem za to, da uredba ne bo omejena samo na odhodne in dohodne klice, pač pa bo zajela tudi gostovanje pri sporočilih SMS in prenosu podatkov.

Spodbujanje prostega gibanja državljanov v EU ni združljivo s pravili trga, katerih veljavnost preneha ali se omeji ob prehodu meje.

Trenutno še pretežna večina ljudi nekako nerada uporablja mobilni telefon v tujini, zaradi strahu pred cenami gostovanja. Za uredbo sem glasoval prav za to, da bi zagotovili nižje cene gostovanja za uporabnike, obenem pa utrdili pravila preglednosti cen.

To je konkreten primer učinkov EU na naše vsakodnevno življenje. Od danes naprej bodo evropski državljani ob povratku s počitnic ali poslovnih potovanj vedeli, da je nižji račun za mobilni telefon zasluga EU.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) EU s širjenjem veljavnosti obravnavane uredbe na vse storitve ponudnikov mobilne telefonije spodbuja kapitalistično prestrukturiranje področja mobilnih telekomunikacij.

Direktiva utrjuje položaj evropskih monopolistov glede na mednarodne konkurente. Podaljšuje veljavnost uredbe, da bi olajšala prevzeme in združevanje podjetij, kar bo omogočilo kapitalu večje dobičke.

Sprejem direktive je okrepil monopolna podjetja. Dozdevno zgornjo mejo cen gostovanja je obšla z uporabo najkrajšega obdobja zaračunavanja, ki povečuje zaračunane cene storitev in dobičke podjetij, kar priznavajo tudi pristojni revizijski organi. Načrtovana delitev cene med veleprodajo in druge storitve mobilne telefonije, kakršne so sporočila SMS in govorna sporočila, ne bo koristila potrošnikom, pač pa še povečala dobičke kapitala.

Odločno nasprotujemo liberalizaciji in privatizaciji telekomunikacijskih trgov, ki vodita le k nižanju kakovosti storitev in razprodajo temeljne infrastrukture. Pozivamo delavstvo, naj ob bližajočih se volitvah izrazi svoje splošno nasprotovanje EU in njeni proti ljudstvu uperjeni politiki ter spremeni razmerje moči na politični ravni.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Komisija želi sedanjo ureditev cen gostovanja razširiti tako, da bo zajemala ne le govorne klice, pač pa tudi sporočila SMS in prenos podatkov pri gostovanju. Evropski

parlament priporoča bolj omejeno obliko ureditve in poudarja, da bi morala biti ureditev cen začasna, dolgoročno pa bi moral visoke cene gostovanja odpraviti sam trg. Glasoval sem za stališče Evropskega parlamenta, saj je nekaj bolj naklonjeno prostemu trgu kot predlog Komisije. Glasoval sem proti zakonodajni resoluciji, saj, *de facto*, urejanje cen vodi dolgoročno v napačno smer.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Mobilni telefoni so postali del vsakdana, večina ljudi ne gre več nikamor brez njih. Ali jih uporabljajo v poslovne ali zasebne namene, je drugotnega pomena. V vsakem primeru operaterji uporabnikom zaračunavajo vse vrste komunikacij, pa naj gre za telefonske klice, besedilna ali večpredstavna sporočila, komunikacije ali prek interneta ali deskanje po internetu.

Razumljivo je, da so stroški višji v tujem omrežju – to je, izven domačega omrežja operaterja – vse od razmaha mednarodne mobilne telefonije pa smo neprestano priče pretiravanju operaterjev glede stroškov gostovanja.

Včasih so se morali uporabniki sprijazniti z nezaslišano visokimi računi, ki niso bili podprti z nikakršnimi splošno sprejetimi izračuni. S to pobudo, ki bo ne le državljanom olajšala prebijanje skozi pragozd tarif, pač pa tudi standardizirala stroške, je Unija končno enkrat storila nekaj v prid evropskim ljudem. Iz tega razloga sem glasoval za poročilo.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za poročilo, ker nova uredba uvaja varovalne mehanizme in mehanizme za zagotavljanje preglednosti cen gostovanja pri podatkovnih storitvah, tako da bodo državljani/uporabniki bolje razumeli uporabljeni postopek zaračunavanja in bodo lahko obvladovali stroške ter si prihranili „pretrese zaradi visokih računov“.

Določitev omejitev za gostovanje pri govornih storitvah in storitvah SMS, sprejem ukrepov za zagotovitev preglednosti in uvedba preventivnih mehanizmov za veleprodajne cene za podatkovne storitve še vedno puščajo operaterjem prostor za tekmovanje na trgu in oblikovanje svojih ponudb v okviru predpisanih omejitev. Tako imajo nova mala podjetja možnost konkurirati previsokim veleprodajnim cenam velikih operaterjev.

Sedanje prakse zaračunavanja govornih klicev na osnovi 60-sekundnih enot pomenijo skrite stroške za uporabnike, saj v primerjavi s tipično ceno Eurotariff za gostovanje povečajo račune za storitve pri gostovanju za približno 24 % pri odhodnih klicih oziroma 19 % pri dohodnih klicih.

Uredba mora zagotoviti ustrezno raven zaščite potrošnikov in jim omogočiti priročno uporabo podatkovnih storitev pri gostovanju, na da bi to predstavljalo nerazumnih bremen za telekomunikacijske operaterje.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Zaokrožitev notranjega trga spada med temeljne cilje EU, tudi zato so tako pomembni naši skupni napor za vzpostavitev kar najboljših pogojev za konkurenco v različnih panogah gospodarstva. Del tega je tudi globalizacija trgovine, poslovanja in komunikacij. Zato je poročilo o trgu mobilnih komunikacij bistvenega pomena.

Soglasje v prvi obravnavi, tako da bo uredba začela veljati že julija 2009, pomeni za Parlament zmago. Poročilo ne predpisuje le pogojev za večjo preglednost in zaščito potrošnikov, pač pa tudi za konkurenco, ki bo poštena in jasnejša vsem, ponudnikom in potrošnikom.

Zato sem glasoval za poročilo.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Danes sem se vzdržal glasovanja o uredbi Gostovanje II, ki je namenjena urejanju cen storitev mobilne telefonije v tujini. Predlog, ki predstavlja kompromis med velikimi skupinami, je vseboval veliko dobrih zamisli, vključno s podrobnejšim informiranje potrošnikov, kar bi jim omogočilo izogniti se ogromnim telefonskim računom po vrnitvi iz tujine.

Razlog za mojo odločitev, da se bom vzdržal, je preprost. Ni verjamem, da bi politiki v EU smeli določati cene na prostem trgu. Bistvo tržnega gospodarstva je, da cene urejata ponudba in povpraševanje, ne pa kar neki politiki v Bruslju po svoji oceni, kaj je „pošteno“. Cene so že zdaj urejene, z uredbo Gostovanje I. Posledica te uredbe je, da se vsi operaterji gnetejo tik pod predpisano zgornjo mejo cen, kar ni v korist potrošnikom.

Naloga nas, politikov, je zagotoviti učinkovito konkurenco na notranjem trgu. Soglašam, da stanje v zvezi s storitvami gostovanja ni tako, namesto ureditve cen po sovjetskem vzoru pa bi bilo bolje sprejeti ukrepe za spodbujanje konkurence; lahko bi na primer prepovedali velikim operaterjem izrabljati cenovno diskriminacijo malih operaterjev, ki želijo dostopati do tujih trgov.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Visoke cene storitev gostovanja v Evropski skupnosti so problem, ki ovira proces evropske integracije in krati svobodo gibanja državljanom Evropske unije.

Pri današnjem glasovanju sem podprl osnutek zakonodajne resolucije Evropskega parlamenta o spremembi Uredbe (ES) št. 717/2007 in Direktive 2002/21/ES, ki bo v obdobju od 1. julija 2009 do 2011 postopoma znižala stroške gostovanja v EU.

Najvišja cena za odhodne in dohodne zveze se bo vsako leto znižala za 4 cente in bo leta 2011 znašala 0,35 EUR/minuto oziroma 0,11 EUR/minuto. Poleg tega bodo morali od 1. julija 2009 operaterji zaračunavati storitve po sekundah, cena pošiljanja sporočila SMS pa ne bo presegala 0,11 EUR. Tudi cena prenosa podatkov se bo znižala, na 0,50 EUR na megabajt v letu 2011.

Odločno podpiram poročilo. Predstavlja nov korak k socialni Evropi, kjer bodo na prvem mestu ljudje, njihove svoboščine in življenjski standard.

- Poročevalka: Renate Weber (A6-0247/2009)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), v pisni obliki. – (PL) Tretja in Šesta direktiva (78/855/EGS in 82/891/EGS) o združitvah in delitvah delniških družb vsebujeta seznam podrobnih zahtev za poročanje, ki jih morajo izpolniti podjetja pri združitvah in delitvah. Te zahteve so povezane z znatnimi stroški. Načini pošiljanja podatkov delničarjem po teh direktivah so bili predpisani pred 30 leti in ne upoštevajo današnjih tehnoloških možnosti. To povzroča nepotrebne stroške, ki jih nosijo podjetja.

V tem smislu bi morali pozdraviti predlog Komisije o zmanjšanju upravnih bremen povezanih z zahtevami za poročanje in dokumentiranje v primeru združitve in delitve.

Posebej bi morali podpreti prizadevanja za čim širšo prilagoditev določb direktiv v smislu odprave podvajanja strokovnih mnenj, razgrnitve osnutkov pogojev združitve, in prilagoditev določb Tretje in Šeste direktive določbam druge direktive glede zaščite upnikov.

Prav tako je videti upravičena uvedba obveznosti, da mora podjetje na svojih spletnih straneh objaviti svoje popolne podatke in navesti povezavo na te strani na osrednji elektronski platformi, ki jo bo v kratkem dokončno potrdila Komisija. Za zahteva bo nedvomno prispevala k večji preglednosti, zlasti ob uvedbi dodatne obveznosti sprotnega posodabljanja objavljenih podatkov. Namen zgoraj omenjenih predlaganih rešitev je olajšati vsakodnevno delovanje evropskih podjetij. Koliko se bodo upravna bremena zares zmanjšala, pa bo odvisno od tega, kako bodo rešitve izvajali države članice, podjetja in sami delničarji.

- Začasni trgovinski sporazum s Turkmenistanom (B6-0150/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), v pisni obliki. – Britanski konservativci niso mogli odobriti razrešnice za evropski proračun za leto 2007, oddelek Evropskega sveta. Že štirinajsto leto zapored je lahko Evropsko računsko sodišče izdalo le mnenje s pridržkom o računovodskih izkazih Evropske unije. Revizorji pripominjajo, da okoli 80 odstotkov transakcij EU opravljajo agencije, ki delujejo v državah članicah, po pogodbah v skupnem upravljanju. Revizorji ves čas poročajo, da je raven nadzora in pregledovanja sredstev EU v državah članicah nezadostna. Za odpravo tega trdovratnega problema je Svet leta 2006 sklenil medinstitucionalni sporazum, po katerem mora predložiti potrdila za transakcije, za katere odgovarja. Z osuplostjo ugotavljamo, da do danes večina držav članic še ni ustrezno izpolnila svojih obveznosti, zato navkljub tradicionalnemu „gentlemanskemu dogovoru“ med Parlamentom in Svetom ne bomo podelili razrešnice, dokler države članice ne bodo izpolnile svojih obveznosti iz medinstitucionalnega sporazuma.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za resolucijo, ki obravnava trgovinske odnose med EU in Turkmenistanom. Po zelo podrobnih poročilih organizacij Human Rights Watch, Amnesty International in Open Society Institute se Turkmenistan med državami sveta uvršča zelo nizko glede vrste temeljnih svoboščin, vključno s svobodo tiska, svobodo izražanja in svobodo združevanja. Veseli me, da resolucija to poudarja, in ob tem, ko so spremembe, ki jih je uvedel predsednik Berdimuhamedov, sicer dobrodošle, EU pričakuje bistveno izboljšanje stanja na področju človekovih pravic v Turkmenistanu.

- Poročevalec: Daniel Caspary (A6-0085/2009)

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem proti Začasnemu trgovinskemu sporazumu s Turkmenistanom, kljub spoštovanju do dela poročevalca gospoda Casparyja. Imel sem priložnost obiskati to deželo z delegacijo Odbora za zunanje zadeve pred nekaj leti, ko sta ji vladala Turkmenbaši in njegov ep Ruhnama. Od takrat so se razmere za odtenek izboljšale, Amnesty International pa, skupaj z drugimi nevladnimi organizacijami, še vedno opozarja na hude probleme in zlorabe človekovih pravic v tej državi. Spremembe niso zadostne, da bi bil v tem trenutku pripravljen glasovati za sporazum.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem proti poročilu, ki je priporočalo soglasje (odobritev) Parlamenta k Začasnemu trgovinskemu sporazumu med EU in Turkmenistanom. Lani je Evropski parlament kot pogoj za odobritev sporazuma zahteval, da mora Turkmenistan izpolniti pet nalog na področju človekovih pravic. Te naloge so: omogočiti Rdečemu križu nemoteno delovanje v državi, uskladiti izobraževalni sistem z mednarodnimi standardi, izpustiti vse politične zapornike in zapornike zaradi ugovora vesti, odpraviti vladno omejevanje potovanj v tujino, in nazadnje, omogočiti nevladnim organizacijam prost vstop in omogočiti telesom ZN za človekove pravice nadzor pregled napredka v vsej državi. Prepričan sem, da Turkmenistan še ni izpolnil nobenega od teh nalog, zato sem zelo razočaran, ker je bila sklenitev Začasnega trgovinskega sporazuma odobrena.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – Rad bi se zahvalil gospodu Casparyju za vse njegovo delo v Odboru za mednarodno trgovino v zvezi s tem zakonodajnim aktom, katerega namen je izboljšati odnose EU s Turkmenistanom.

Sporazume o trgovinskem in poslovnem sodelovanju EU s to državo, ki se niso spremenili že 20 let, je treba posodobiti, še zlasti v današnjih časih finančne ranljivosti vsega sveta.

Novi začasni sporazum s Turkmenistanom ne bo pomenil le trgovinskih in gospodarskih koristi, pač pa lahko pričakujemo tudi okrepitev regionalne varnosti v vseh razsežnostih: od spodbujanja človekovih pravic in demokracije do boljših rezultatov boja proti mamilom in trgovini z ljudmi ter do nadaljnjega sodelovanja Turkmenistana pri obnovi Afganistana v obliki podpore članicam EU pri delu v tej državi. Nenazadnje bodo boljši odnosi s Turkmenistanom tudi korak pri krepitvi energetske varnosti Evrope.

Pridružil sem se kolegom, ki so podprli zakonodajni akt, ki ga je predlagal gospod Caspary. V nadaljevanju pa bomo morali sprejeti ustrezne ukrepe, ki bodo zagotovili pošten prispevek te države k našim skupnim prizadevanjem za njen uspešen razvoj.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Odnose med Evropsko skupnostjo in Turkmenistanom sedaj ureja Sporazum o trgovinskem in poslovnem sodelovanju, ki sta ga sklenila Evropska skupnost in ZSSR leta 1989.

Nedvomno sta raven gospodarske razvitosti in še zlasti zaščita človekovih pravic v Turkmenistanu nezadovoljivi. Turkmenistan še ni izpolnil vrste humanitarnih zahtev (vključno s tem, da Rdeči križ še vedno ne sme delovati v Turkmenistanu).

Menim, da bo sklenitev Začasnega trgovinskega sporazuma med Evropsko skupnostjo in Turkmenistanom, istočasno pa jasno zastavljen pogoj, da mora v roku petih let vzpostaviti demokratična načela in raven človekovih pravic, primerljivo ravni v EU, pomenila motivacijo in znak dobre volje Skupnosti. Sklenitev sporazuma lahko pripomore k boljšemu življenju državljanov Turkmenistana in odpre pot ekonomskim reformam.

Podpis Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju pa pride v poštev le na podlagi vidnih izboljšav na področju spoštovanja načel demokracije in človekovih pravic.

Charles Tannock (PPE-DE), v pisni obliki. – Želel bi izkoristiti to priložnost in razložiti enega od številnih razlogov za moje današnje glasovanje v podporo tesnejšim trgovinskim stikom med EU in Turkmenistanom. Skupna zunanja politika energetske varnosti EU, ki jo britanski konservativci v celoti podpiramo, upošteva pomen novih tras za plinovode in naftovode za oskrbo Evrope prek Kaspijskega bazena. Te čezkaspijske trase naj bi bile v celoti povezane s cevovodi „južnega koridorja“, ki obsega plinovode Nabucco, Južni tok in Beli tok. Zmanjšanje naše odvisnosti od ruskih virov energije je nujno za skupno energijsko varnost in zunanjo politiko.

Zato moramo proaktivno in prizadevno graditi partnerstvo s Turkmenistanom, v ta namen pa podpreti začasni trgovinski sporazum, ki bo spodbudil tudi gospodarske reforme in napredek na področju človekovih pravic v tej državi.

- Poročevalec: Gunnar Hökmark (A6-0236/2009)

Liam Aylward (UEN), v pisni obliki. – Jedrska energija je v Evropi stvarnost. Ta stvarnost nam na Irskem sicer ni všeč, vsaki državi pa priznavamo pravico do lastne izbire energetskega vira; ker jedrsko energijo uporabljajo tudi naši sosedje, pa se tudi mi ne moremo delati slepe za to vprašanje.

Ravno prejšnji teden je prišlo do resnega varnostnega dogodka v jedrski elektrarni Sellafield, skladišče jedrskih materialov ob elektrarni Sellafield - bazen B30 - pa gotovo spada med najhujše probleme, s katerimi se bo morala spopasti jedrska energtika v Evropi. Bazem B30 hrani velike količine jedrskih materialov, s katerimi že desetletja ne ravna jo pravilno.

Zato podpiram predlog okvira EU za jedrsko varnost, ki bo okrepi l neodvisnost nacionalnih regulatorjev in zagotovil visoko raven preglednosti na področju varnosti jedrskih objektov.

Podprl sem spremembe, ki jih predlaga poročilo, saj še dodatno zaostrujejo določbe in zahteve glede varnosti. Četudi na Irskem nimamo jedrskih elektrarn, bi varnostni dogodki drugod po EU lahko ogrozili tudi naše državljane, EU pa mora državljanom zagotoviti najvišjo raven zaščite.

Brian Crowley (UEN), *v pisni obliki*. – (GA) Sprijazniti se moramo z dejstvom, da jedrske elektrarne v Evropi imamo in jih bomo imeli tudi v prihodnje. To nam na Irskem ni všeč, vsaki državi članici pa priznavamo pravico do lastne izbire energetske virov. Dokler bodo imele naše sosede jedrske elektrarne, tega vprašanja ne moremo potiskati v stran.

Prejšnji teden je prišlo v elektrarni Sellafield do varnostnega dogodka, skladišče jedrskih odpadkov elektrarne Sellafield - imenovano „bazem B30“ – pa predstavlja enega od največjih problemov jedrske energitike v Evropi. V bazenu B30 so shranjene ogromne količine neobdelanih jedrskih odpadkov.

V celoti podpiram sam predlog v zvezi z okvirom Skupnosti za jedrsko varnost, ki bo zagotovil uvedbo strogih in preglednih varnostnih standardov za jedrske elektrarne.

Glasoval sem za spremembe, katerih namen je bil še zaostriti zahteve predloga. Čeprav na Irskem nimamo jedrskih elektrarn, bi lahko težave z varnostjo v jedrskih elektrarnah v drugih evropskih državah ogrozile tudi ljudi na Irskem. Naloga Evropske unije je zagotoviti popolno zaščito naših državljanov v zvezi s tem.

Glyn Ford (PSE), *v pisni obliki*. – Kot človek, ki ima pomisleke glede dolgoročne varnosti jedrskih elektrarn, nisem povsem zadovoljen s poročilom. Verjamem, da so delavci v tej panogi prizadevni strokovnjaki. Priznam, da je ne zgod zelo malo. Težava pa je v tem, da so posledice ne zgrade, ko do nje pride, lahko zelo hude. Ne smemo pozabiti jedrske ne zgrade na Uralu, ki jo je razkril Roy Medvedev, ne zgrade v elektrarni Three Mile Island, ob kateri je prišlo tudi do pojavov, kakršni so prikazani v filmu *Kitajski sindrom*, ki je prišel v kinematografe le nekaj dni pred ne zgrado, niti ne zgrade v japonski elektrarni Tokaimura, seveda pa tudi ne Černobila, katerega posledice občutimo še danes, najbolj tragično pa so prizadele ljudi in otroke, ki so živeli v neposredni okolici ali so se rodili tam živečim staršem.

Luís Queiró (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (PT) Jedrska energija bo imela ključno vlogo v energetske prihodnosti naših družb. Zato in zaradi načrtov za nove objekte po Evropi je nujno vzpostaviti okvir Skupnosti za jedrsko varnost.

Poročilo gospoda Hökmarka bo zagotovilo najboljše in najvarnejše pogoje delovanja prihodnjih jedrskih objektov v Evropi. Vzpostavljen bo jasen okvir z neodvisnimi in močnimi nacionalnimi regulatorji, skupaj s sistemom podeljevanja licenc za jedrske objekte in sistemom pregledovanja ter preverjanja objektov.

Pomen jedrske energije v prihodnosti zahteva odličnost glede pogojev za njeno uvajanje in pogojev za izmenjavo bistvenih podatkov, kar bo omogočilo enotne varnostne pogoje na najvišji ravni.

Zato sem glasoval za poročilo.

Paul Rübig (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (DE) Delegacija Avstrijske ljudske stranke (ÖVP) podpira ustanovitev neodvisnega organa za nadzor jedrskih elektrarn, ki bo imel pravno zavezujoče pristojnosti za izklop nevarnih jedrskih elektrarn iz omrežja.

- Poročevalec: Raúl Romeva i Rueda (A6-0253/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), *v pisni obliki*. – (SV) Odločili smo se glasovati proti poročilu o nadzornem sistemu v okviru skupne ribiške politike. Seveda pozdravljamo predloge za okrepitev ukrepov za uveljavljanje spoštovanja pravil, naša kritika pa je namenjena poudarku na nadzoru rekreacijskega ribolova. Ni smotno urejati rekreacijskega ribolova, ko pa je za težave, kakršna je prel ov, v naših morjih dejansko odgovoren industrijski ribolov.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Obžalujemo, da je večina v Parlamentu zavrnila naš predlog spremembe, ki je, v skladu z določbami, zapisanimi v Ustavi Republike Portugalske – z drugimi

besedami, določbami o državni suverenosti – in v okviru boja za spoštovanje teh določb, zahteval, naj predlog uredbe spoštuje, ne pa spodkopava pristojnosti in odgovornosti držav članic glede nadzora izpolnjevanja pravil skupne ribiške politike.

Obžalujemo, da je večina v Parlamentu zavrnila naše predloge sprememb, ki bi Evropski komisiji odvzele možnost neodvisnega inšpekcijskega nadzora, brez vnaprejšnjega opozorila, v izključnih ekonomskih conah in v ozemelskih vodah držav članic, in možnost po lastni presoji prepovedati ribiške dejavnosti ter zamrzniti ali ukiniti finančno pomoč Skupnosti državi članici, pa tudi odvzeli državi članici možnost opravljati inšpekcijske preglede lastnih ladij v izključni ekonomski coni druge države članice brez dovoljenja slednje.

Če bo predlog uredbe – o katerem se bodo pogajanja zdaj nadaljevala v drugih evropskih institucijah – sprejet v sedanji obliki, bo predstavljal še en napad na suverenost države, saj vključuje zahteve glede opreme in postopkov, za katere poudarjamo, da so za portugalske ribiče popolnoma neustrezne.

Zato poročila nismo podprli.

Carl Lang in Fernand Le Rachinel (NI), v pisni obliki. – (FR) Leta 2008 je šlo v razrez 165 ladij za lov z vlečno mrežo. Po dosedanjih napovedih se jim bo v letu 2009 pridružilo še 225 takih ladij.

Panoga ribištva v Franciji je v hudi stiski, ker sta se francoska vlada in Bruselj odločila žrtvovati francoske ribiče v prid evropske gospodarske in trgovinske politike.

Tako lahko Norveška, država zunaj Evropske unije, ki pa si je po zaslugi plina lahko izpogajala gospodarske sporazume z unijo, zadrži zase 80 % skupne kvote trsk, kar pomeni 500 000 ton ulova na leto. Franciji je dodeljenih zgolj 9 000 ton na leto, od česar jih lahko samo 700 ton ulovi v Rokavskem prelivu in Severnem morju.

Kako naj nas v takih okoliščinah ne preveva gnus ob pogledu na iztrebljanje francoskih ribičev? Zakaj si Bruselj in francoska vlada tako močno prizadevata uničiti celotno gospodarsko panogo? Zaradi evro-globalističnih interesov in dogme proste trgovine.

Tega problema ne bo rešila ovojnica s 4 milijoni EUR, ki jo je obljubil minister za kmetijstvo in ribištvo kot nadomestilo v zvezi z omejevanjem delovanja ribiških ladij, ki so že dosegle svojo kvoto ulova. Nujno je osvoboditi francoske ribiče teh diskriminacijskih in uničujočih evropskih kvot.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Danes je Evropski parlament podprl vključitev športnega in rekreacijskega ribolova v skupno ribiško politiko. S tem je EU začela urejati in nadzorovati eno od naših najbolj priljubljenih pristočasnih dejavnosti.

Predlog je nezaslišan. Prvič, ribolovne vode pripadajo posameznim državam, ne Bruslju. Drugič, dejavnosti rekreacijskih ribičev nimajo nikakršnega opaznega učinka na ribji stalež. Tretjič, te uredbe ne bo mogoče izvrševati. Pomislimo samo na Švedsko, ki ima 11 500 kilometrov morske obale. Ali birokrati EU in poslanci verjamete, da bo mogoče nadzorovati, kaj se dogaja, na vseh koncih in ves čas? Zakon, ki ga ni mogoče izvrševati, je še posebej slab zakon.

Na drugi strani pa me predlog niti ne preseneča. EU je kot lokomotiva, ki se je pognala proti svojemu cilju, to je, postati prava federativna država. Je velika in težka, in ko dobi zagon, jo je zelo težko ustaviti. Kdorkoli se ji znajde na poti, ga pomendra.

Danes je črn dan za tiste med nami, ki si želimo racionalnega in učinkovitega sodelovanja v Evropi, še posebej črn dan pa za rekreacijske ribiče po vseh državah članicah.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), v pisni obliki. – (IT) Namen predloga uredbe, to je zagotoviti Skupnosti sistem za nadzor izvrševanja pravil skupne ribiške politike prek evropske agencije, je vsekakor hvalevreden in predlog upošteva številne zahteve Parlamenta in Evropske komisije iz zadnjih let. Uredba tudi predlaga – sicer nekoliko pohlavno – enotno uvedbo in izvrševanje omenjenih pravil v vseh 27 državah članicah.

Sicer lahko podprem osnovnega duha besedila (skrb za kulturo spoštovanja pravil v prid učinkovitemu izvajanju skupne ribiške politike), vendar imam občutek, da v tem primeru na žalost niso bile upoštevane posebnosti ribolova v Sredozemskem morju.

Le en primer za to je zahteva za namestitev satelitskega sistema za spremljanje plovil (VMS) na plovila, daljša od 10 m. To je lahko v redu in prav pri čvrstih ribiških ladjah za Severno morje, ne pa pri barkah za Sredozemsko morje, ki so majhne, pogosto brez kabine in se uporabljajo za „mali ribolov“. To odpira tudi

problem znatnih stroškov, ki pa bi ga lahko odpravili, če bi Skupnost zagotovila 80 % sofinanciranja, kot se umestno predlaga v spremembi 20.

Brian Simpson (PSE), v pisni obliki. – Podprl bom poročilo, ker smo sprejeli spremembi 48 in 49 ter zavrnila spremembo 93 glede rekreacijskega ribolova.

Vključevanje rekreacijskega ribolova v ribolovne kvote držav članic je po mojem mnenju nesprejemljivo.

Kdor resno govori, da rekreativni ribolov uničuje naš ribji stalež, po mojem mnenju ne razume osnovnih zadev v zvezi pojemanja staležev. Težavo pomeni prelov industrijskih ribiških koncernov z ribiški ladjami-tovarnami.

Koncerni so tisti, za katere morajo veljati zahteve skupne ribiške politike, ne pa rekreacijski ribiči in njihov konjiček.

- Poročevalec: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Roger Knapman in Thomas Wise (NI), v pisni obliki. – Skupna ribiška politika je huda napaka in povzroča izredno škodo britanskemu gospodarstvu in okolju. Zavedava se, da so potrebne novosti za izboljšanje razmer, vendar je jasno, da lahko večina takih novosti in najboljših praks pričakujemo le iz držav članice ter od samih ribičev. Zato sva glasovala proti poročilu, ki še širi pristojnosti Komisije.

Thomas Wise (NI), v pisni obliki. – Skupna ribiška politika je huda napaka in povzroča izredno škodo britanskemu gospodarstvu in okolju. Zavedam se, da so potrebne novosti za izboljšanje razmer, vendar je jasno, da lahko večina takih novosti in najboljših praks pričakujemo le iz držav članice ter od samih ribičev. Zato sem glasoval proti poročilu, ki še širi pristojnosti Komisije.

- Poročevalec: Simon Busuttil (A6-0251/2009)

John Attard-Montalto in Louis Grech (PSE), v pisni obliki. – V svojem imenu in imenu kolega Louisa Grecha bi želel povedati, da sva sicer glasovala za poročilo, vendar bi rada poudarila naslednje:

podpirava skupno politiko priseljevanja,

prepričana sva, da Pakt o priseljevanju ni bil zadosten z vidika nacionalnih interesov,

z razočaranjem ugotavlja, da v poročilu ni neposredne in jasne navedbe obveznega/predpisanega skupnega prevzemanja bremen,

ugotavlja, da je vsako sodelovanje dobrodošlo, vendar se EU ne sme vmešavati v to, kakšne dvostranske sporazume sklepa država izvora in država tranzita,

nasprotuje volilni pravici za priseljence, zaradi demografskih razmer na Malti,

nasprotuje zamenjavi nacionalnih sistemov z enotnim schengenskim sistemom vizumov, če bo zaradi tega več birokracije in sistem manj prožen.

Catherine Boursier (PSE), v pisni obliki. – (FR) Pozdravljam sprejem poročila gospoda Busuttila, priznam pa, da ne podpiram vseh njegovih točk, zlasti ne ugodne ocene sklenitve Evropskega pakta o priseljevanju in azilu: moja skupina je v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve glasovala za umik te navedbe, vendar smo pri tem ostali v manjšini; podobno je bilo v zvezi s krepitvijo vloge FRONTEX pri operacijah vračanja.

Glede na končni rezultat pa sem glasovala za poročilo, kar pomeni odločno podporo odpiranju zakonitih poti za priseljevanje. Zato podpiram: naše priznanje, da EU potrebuje delo priseljencev, več posvetovanja s predstavniki civilne družbe, pridobitev svobode gibanja v EU po petih letih bivanja, spoštovanje človekovega dostojanstva in uporabo najugodnejših ukrepov v okviru Direktive o vračanju, in, kar je najpomembnejše, pravico do udeležbe na lokalnih volitvah, čemur pa evropska desnica silovito nasprotuje.

Philip Bradbourn (PPE-DE), v pisni obliki. – Britanski konservativci smo glasovali proti poročilu, ker ne priznavamo potrebe po skupni politiki priseljevanja in smo prepričani, da mora Združeno kraljestvo ohraniti popoln nadzor nad svojimi državnimi mejami.

Philip Claeys (NI), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem proti poročilu, saj vsebuje vrsto nesprejemljivih elementov. Začnemo lahko s predpostavko, da bo EU do leta 2050 potrebovala 60 milijonov novih

priseljencev. Glede na sedanje težave z množičnim priseljevanjem je ta predpostavka skregana s pametjo. Poročilo tudi predlaga, naj „modra karta“ ne bo omejena samo na visoko kvalificirane delavce. Torej lahko kar do konca odpremo zapornice.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) EU nujno potrebuje skupen pristop k priseljevanju. Na enotnem ozemlju brez notranjih meja razdrobljeni in neusklajeni pristopi niso sprejemljivi, saj ima vsak ukrep ene države članice glede priseljevanja neizogibne posledice tudi na vse druge države članice.

Zato podpiram vzpostavitev skupne evropske politike priseljevanja, ki bo temeljila na visoki ravni politične in operativne solidarnosti, medsebojnem zaupanju in soodgovornosti.

Sklenitev Evropskega pakta o priseljevanju in azilu je bila pomemben korak v to smer, po njegovi zaslugi je naša politika priseljevanja bolj usklajena, pregledna in povezana s potrebami trga dela v evropskih državah, pa tudi z viri, ki jih imamo na voljo za nastanitev, zdravstveno oskrbo in izobraževanje. Namen politike je tudi odločen boj proti nezakonitemu priseljevanju.

Odlično poročilo, ki ga je predstavil gospod Busuttil, tak pristop spoštuje. Edino težavo predstavlja sprememba, ki jo je predložila Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu, ki ogroža enotnost našega boja proti nezakonitemu priseljevanju, saj ni dvoma, da bo vsak priseljenec, ki zakonito biva na ozemlju države članice, imel volilno pravico, v skladu s predpisanimi pogoji. Zato podpiram alternativno resolucijo, ki jo je predložil poročevalec, ki je, naj ponovim, poskušal doseči kompromis, sprejemljiv za vse.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za resolucijo o skupni politiki priseljevanja za Evropo, saj je priseljevanje eden od glavnih izzivov, s katerim se Evropa srečuje danes. Pri obravnavanju problema priseljevanja lahko sprejmemo politiko, ki bo pretvorila izziv v priložnost.

Priseljevanje je skupna skrb držav EU, zato morajo usklajeno iskati primerne odzive na ta problem. Poročilo skuša zajeti vse razsežnosti priseljevanja in spodbuja vzpostavitev skupne evropske politike priseljevanja, ki bo temeljila na visoki ravni politične in operativne solidarnosti.

Nadalje navaja ukrepe, ki bodo priseljencem omogočili vključitev v civilno družbo in politično življenje v okolju, v katerem živijo, zlasti v politične stranke in sindikate, ter jim omogočili udeležbo na lokalnih volitvah.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) V poročilu z 91 členi zagotovo najdemo kak vidik, s katerim se lahko strinjamo. Vendar je poročilo kljub poskusom, da bi „osladilo zdravilo“, globoko negativno, zato smo ga seveda zavrnil.

Poročilo „odločno podpira oblikovanje skupne evropske politike priseljevanja“, pozdravlja „institucionalne spremembe, ki jih prinaša lizbonska pogodba, zlasti razširitev soodločanja in glasovanja s kvalificirano večino na vse politike priseljevanja“ in „sprejetje Evropskega pakta o priseljevanju“, z drugimi besedami, nehumano politiko priseljevanja, usmerjeno zgolj v varnost, ki za priseljence pomeni kriminalizacijo, izkoriščanje in selekcijo.

Če smo imeli doslej kakršne koli dvome glede namenov EU, nam jih je to poročilo razpršilo: migracije „so še vedno potrebne za reševanje potreb... evropskega... trga dela“ (skoraj „60 milijonov delavcev migrantov do leta 2050“). Zato je potrebno oblikovanje „profilov priseljencev“ – „osrednji vidik teh profilov pa bi bile potrebe na trgu dela“ – in zato „mora EU postati bolj privlačna za kvalificirane delavce“, zlasti z „modro karto“, kar z drugimi besedami pomeni nehuman pogled na priseljence, ki pomenijo zgolj delovno silo, ki jo je mogoče izkoriščati.

Bolj kot skupno politiko potrebujemo drugačno politiko, ki bo branila pravice priseljencev in se borila s temeljnimi vzroki priseljevanja.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za sprejem poročila gospoda Busuttila. Gre za pomembno poročilo, saj je preseljevanje eden od najpomembnejših izzivov Evropski uniji. Priznati bi si morali, da ne zmoremo v celoti izkoristiti dobrih vidikov preseljevanja in ne zmoremo preprečiti dogajanj, ki jih nikakor ne moremo oceniti za koristna.

Dodatna težav je, da ima preseljevanje od ene do druge države članice različne oblike in značilnosti, razlike glede tega pa so velike. Nekaterim državam pomeni preseljevanje ogromne socialne, finančne in politične težave. Drugim je to obrobni pojav, ki ne vzbuja veliko zanimanja. Tudi zato je tako težko oblikovati in uvesti enotno politiko preseljevanja. Zavedati bi se morali tudi, da je za številne ljudi možnost ostati v Evropi vprašanje življenja in smrti - dobesedno. Če jih pošljemo nazaj v državo, iz katere so prišli, lahko to dejansko

pomeni njihovo smrtno obsodbo. Zato bi morala biti orodja politike priseljevanja prožna, da bi jih bilo mogoče prilagoditi konkretnim primerom posameznikov. Hvala lepa.

Carl Lang in Fernand Le Rachinel (NI), v pisni obliki. – (FR) Skupne politike priseljevanja, ki temelji na lajšanju in odpiranju zakonitih poti priseljevanja, ne moreva podpreti. Politika bi morala biti pravo nasprotje temu.

Tudi to poročilo temelji na nevarnih priporočilih Komisije iz Zelene knjige o gospodarskih migracijah z dne 11. januarja 2005. Poročilo trdi, da bo EU do leta 2050 potrebovala 60 milijonov delavcev-migrantov in v skladu s tem poudarja, da je treba odpreti poti za zakonito priseljevanje.

Kaj drugega kot odpor lahko občutimo, ko nam sredi gospodarske, finančne in družbene krize priporočajo, naj še bolj odpremo svoje trge dela tujim delavcem, v času, ko so ogrožena delovna mesta naših ljudi in je brezposelnost v polnem razmahu?

Kar v tej krizi zares potrebujemo, so gospodarski in socialni zaščitni ukrepi in ohranitev delovnih mest, pa tudi socialne pomoči, za domače ljudi.

Naj za zaključek rečeva, da poročilo temelji na zmotni predpostavki, da bomo z odprtjem vrat za zakonito priseljevanje znatno zmanjšali ali celo odpravili nezakonito priseljevanje. Vemo, da se to ne bo zgodilo, nasprotno, zakonito priseljevanje je zgolj predhodnica množičnemu priseljevanju.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Pravica do azila je postala izgovor za množično priseljevanje, kakršnega ne pomnimo. Vrata Evrope naj bi na široko odprli svetu v razvoju. Če bodo šle stvari naprej po zamislih vizionarjev večkulturnosti, se bo pojem družine razširil tako, da se bodo lahko neovirano priseljevala celotna plemena.

Poleg tega jaj bi omejili možnosti pripora pred izgonom, odprli prosilcem za azil dostop na trg dela in izboljšali osnovne pogoje za njihovo bivanje. To bi pomenilo še hujši pritisk na domači trg dela – zlasti v času gospodarske krize – davkoplačevalci pa bi morali seči še globlje v svoj žep. Iz teh razlogov ni druge možnosti kot zavrniti poročilo.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Poročilo o skupni politiki priseljevanja naklonjeno obravnava monopolom prijazno politiko priseljevanja EU in prispevek Evropskega parlamenta pri tem. Obenem predlaga ukrepe za naslednjo fazo, v škodo priseljencem in v še bolj reakcionarni smeri.

Poročilo privzema temeljno načelo politiko priseljevanja EU kot orodja za zadovoljevanje potreb trga delovne sile, tj. v korist dobičkom evropskih monopolov. V ta namen predvideva uporabo politike „korenčka in palice“ pri obravnavi priseljencev. Tako na eni strani odobrava nesprejemljivi Pakt o priseljevanju in azilu ter poziva h krepitvi FRONTEX in stopnjevanju zbiranja obveščevalnih podatkov ter represivnih ukrepov proti priseljencem, ki niso koristni evropskemu kapitalu. Na drugi strani pa odobrava privabljanje in legalizacijo „visoko usposobljenih“ priseljencev ter ciklično in začasno priseljevanje za potrebe kapitala in predlaga ukrepe za vključevanje zakonitih priseljencev, tako da bodo lahko neposredno na voljo delodajalcem.

Edini pravi odziv na tako reakcionarno politiko je vključitev priseljencev v delavsko gibanje in združitev priseljencev in domačih delavcev v boj proti politiki EU in kapitala, uperjeni proti običajnim ljudem in proti priseljevanju, ter boj za pravice in delež bogastva, ki ga ustvarijo.

- Poročevalka: Eva Lichtenberger (A6-0224/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. (LT) Zdaj, po petnajstih letih izkušenj, je že čas, da bi politika TEN-T ustrezno odražala svoje cilje in ukrepe. Ponovno moramo preučiti projekte in ukrepe, bolj poudariti koordinacijo na ravni EU in zahtevati od držav članic bolj zavezujoče sodelovanje pri izvajanju prednostnih projektov, o katerih smo se dogovorili.

Seznam prednostnih projektov in zemljevidov TEN-T obsega velike in drage projekte nacionalnih prometnih infrastruktur; za nekatere od dosedanjih 30 prednostnih projektov v okviru TEN-T se je izkazalo, da jih je fizično nemogoče izvesti, medtem ko drugi projekti, ki so zlasti po razširitvi EU postali zelo pomembni, sploh niso uvrščeni na seznam.

Sedanja gospodarska kriza nas lahko spet spodbudi k ravnanju po taki logiki pri vlaganjih v prometno infrastrukturo. Vendar potrebujemo premišljene projekte in vlaganja, če želimo prometno infrastrukturo

EU v naslednjih 10-20 letih razvijati dalje. Odločitve o projektih prometne infrastrukture bi morale temeljiti na pravih ocenah stroškov in koristi, stabilnosti in čezmejne dodane vrednosti za Evropo.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Poročilo vsebuje smernice „za razvoj vseevropskega prometnega omrežja“ (TEN-T). Ta razvoj trenutno zajema 30 prednostnih projektov, „predlaganih večinoma na podlagi nacionalnih interesov“ – katere druge interese pa naj bi upoštevali, morda interese multinacionalk? – ki bodo deležni skoraj 5,3 milijarde EUR sofinanciranja od Skupnosti.

Poročilo se ujema z vizijo „vseevropskega prometnega omrežja“, ki temelji na rasti notranjega trga in krepitvi kapitalske konkurence ter koncentracije. Zato „poudarja, da je treba v razvoj politik TEN-T vključiti cilje lizbonske strategije in cilje načrta za oživitev gospodarstva“ in zagovarja prilagoditev programa TEN-T „spreminjajočim se tržnim pogojem“ v skladu z „naslednjimi merili: gospodarska upravičenost, večja konkurenčnost, pospešeno delovanje enotnega trga“ in da se mora izvajati prek „javno-zasebnih partnerstev“ (npr. z dodelitvijo „dela dohodka od cestnin za cestno infrastrukturo financiranju projektov TEN-T“).

Le en mesec pred koncem mandata si večina v Parlamentu ne more kaj, da ne bi pozvala Evropske komisije, „naj - do konca svojega mandata - predlaga zakonodajni predlog za odprtje domačih trgov železniškega potniškega prometa s 1. januarjem 2012“.

Za konec pa v interesu velikih gospodarskih in finančnih skupin, ki želijo razširiti svoj vpliv nad Vzhodno Evropo, še poudari, da so povezave med Zahodno in Vzhodno Evropo prednostna naloga.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Razvoj in širitev vseevropskega prometnega omrežja sta nujni za utrditev notranjega trga in krepitev kohezije Evropske unije. To je razlog za moj glas za možnost „C“ iz predloga poročevalke gospe Eve Lichtenberger. Ta pristop bo omogočal uporabo vseh finančnih virov, ki bodo razpoložljivi v prihodnosti, za razvoj prometa in infrastrukture, čeprav ne zagotavlja vseh jamstev za najbolj učinkovito izvajanje, če upoštevamo raznovrstnost v interesih držav.

Pri vseh drugih možnostih, tudi pri alternativni možnosti, ki jo je predlagala Skupina PPE-DE, bi bila lahko državam članicam onemogočena uporaba kohezijskih skladov, v okviru kohezijske politike, za projekte prometne infrastrukture, razen za prednostne projekte TEN-T, to pa bi posredno pomenilo, da Romunija za razvoj prometa ne bi mogla uporabiti sredstev kohezijskih skladov, ki so Romuniji močno potrebni.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Poročilo ocenjuje izvajanje 30 prednostnih projektov TEN-T, kjer imajo zamude resne učinke na prihodnost trajnostne prometne politike EU. Kljub težavam moramo nujno nadaljevati svoja prizadevanja za vzpostavitev kombiniranih oblik prevoza, zlasti za državljane in tovor. Upoštevati moramo številne izzive, ki zajemajo vse od varnostnih do regionalnih vprašanj do družbenih, gospodarskih in finančnih običajev ter okolja. Zato moramo pozornost posvetiti oblikovanju celovitega in bolj usklajenega pristopa k prometnemu omrežju.

Pomen čezmejnih povezav v evropskem prometnem omrežju za napredek je jasen, zato podpiramo izboljšave povezav med vsemi oblikami prometa, zlasti tistih, ki se težje preoblikujejo in razvijajo, na primer železniškega in pomorskega prometa. Vzpostaviti moramo boljše povezave z morskimi pristanišči in letališči; učinkovito izvajanje projektov vseevropskega prometnega omrežja bo gotovo prispevalo k temu.

Poročilo izraža nekatere od teh zadev, vendar vrstni red prednostnih nalog, kakršen bi bil pravičen po mojem mnenju, ni dosledno upoštevan v vsem besedilu. Zato sem glasoval proti.

8. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.05 in se je nadaljevala ob 15.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD COCILOVO

Podpredsednik

9. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

10. Potres v italijanski provinci Abruzzu (razprava)

Predsednik. - Naslednja točka je izjava Komisije o potresu v italijanski provinci Abruzzu.

Siim Kallas, *podpredsednik Komisije*. – Gospod predsednik, Komisija izreka sožalje vsem družinam, ki so v nedavnem potresu v Italiji izgubile svoje ljubljene člane.

Komisija je že v prvih urah po potresu navezala tesne stike z italijanskimi organi civilne zaščite. Države članice že od začetka te katastrofe nudijo svojo pomoč prek mehanizma Skupnosti na področju civilne zaščite.

Kljub temu, da je bil potres zelo močan in je povzročil hudo uničenje, so za takojšnji odziv ob nesreči zadostovale že zmogljivosti v državi.

Dne 10. aprila pa je Italija zaprosila za tehnične strokovnjake, ki bi lahko državi pomagali pri analizah trdnosti zgradb, ki jih je poškodoval potres. Sestavili smo ekipo osmih strokovnjakov iz držav članic in iz Komisije. Ekipo smo poslali na področje potresa 18. aprila. Poleg ocen trdnosti zgradb bo ekipa podala tudi predloge rešitev glede poškodovanih zgradb.

Komisija trenutno v sodelovanju z italijanskimi oblastmi preučuje še druge možnosti podpore s strani EU. Med te možnosti bi lahko spadala Solidarnostni sklad EU in reprogramiranje sredstev Strukturnega sklada ter Sklada za razvoj podeželja.

Potres nas je na tragičen način opozoril, da so države članice ves čas izpostavljene nevarnosti naravnih nesreč. V zadnjem desetletju so potresi, valovi vročine, gozdni požari, poplave in neurja po Evropi pobili mnogo ljudi in uničili mnogo drage infrastrukture ter dragocenih naravnih okolij.

Države članice in Skupnost morajo združiti svoje sile pri preprečevanju katastrof in njihovih posledic in pri zagotavljanju hitrega ter učinkovitega odziva Evrope ob hudih nesrečah. Izkušnje kažejo, da bi bil potreben celovit pristop, ki bi zajemal vse nevarnosti, k oblikovanju učinkovitih ukrepov za preprečevanje nesreč in neposredni odziv po nesrečah, kot je orisan v sporočilu Komisije iz marca 2008 o okrepitvi zmogljivosti odzivanja Unije na nesreče.

Nadalje je februarja 2009 Komisija sprejela pristop Skupnosti k preprečevanju naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroča človek, ki zajema najnovejše dosežke in odpira pot prihodnjim pobudam Komisije. Predlaga boljšo medsebojno usklajevanje obstoječih instrumentov preprečevanja in njihovo zaokrožitev, kar krepi dodatno vrednost delovanja na ravni EU.

Komisija bi bila vesela komentarjev Evropskega parlamenta glede pristopa, ki ga predlaga v tem pomembnem sporočilu. Nadalje po zaslugi sredstev za pripravljalne dejavnosti na področju zmogljivosti hitrega odzivanja EU, ki jih je vključil Evropski parlament v proračuna za leti 2008 in 2009, Komisija trenutno z državami članicami preizkuša možnosti za izboljšanje zmogljivosti za hiter odziv EU. Vse te pobude prispevajo k oblikovanju prave evropske politike obvladovanja nesreč vseh vrst.

Predsednik. - Hvala, gospod Kallas. Naj izkoristim priložnost in pozdravim podpredsednika Komisije gospoda Tajanija, da pa mi ne bo kdo očital nemarnosti ali brezčutnosti, naj vas spomnim, da smo se spominu na žrtve te nesreče priklonili z minuto molka že včeraj.

Gabriele Albertini, *v imenu skupine PPE-DE*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v letih od 2002 do 2007 so bili potresi med štirimi najpogostejšimi vrstami naravnih nesreč v Evropski uniji. Po tej zadnji in na žalost najhujši tragediji v provinci Abruziji se moramo združiti in skupaj spopasti s temi strašnimi dogodki, ki so pogosti v številnih državah Unije.

Danes imamo na voljo Evropski solidarnostni sklad in Mehanizem Skupnosti za civilno zaščito: dva instrumenta, ki sta sicer pomembna, vendar ne zadostna na področju, ki je tako izpostavljeno nevarnostim potresov, kot jim je izpostavljena Evropa. V primeru potresa v Abruziji je v obdelavi prošnja za odobritev sredstev Solidarnostnega sklada za obnovo porušenega področja. Znesek bi po izjavi podpredsednika Antonia Tajanija medijem lahko znašal do 500 milijonov EUR. Zaenkrat nam še ni uspelo količinsko oceniti obsega potresa in povzročene škode: provinca Abruzija potrebuje nujno in obsežno pomoč, ki jo je italijanski vladi uspelo vzpostaviti s takojšnjim in temeljitim ukrepanjem že nekaj minut po potresu.

Ukrepanje pa potrebuje usklajevanje na ravni Evrope, seveda ob spoštovanju nacionalnih in lokalnih pristojnosti. Dne 14. novembra 2007 je Parlament soglasno sprejel resolucijo o regionalnih učinkih potresov z vidika preprečevanja in obvladovanja škode, ki jo povzročajo tragični dogodki te vrste. Ta dokument bi moral služiti kot izhodišče usklajene evropske politike na tem področju, kot zahteva pisno vprašanje gospoda Vakalisa, ki ga je sopodpisalo okoli 50 poslancev Parlamenta. Zato upamo, da bo Evropska komisija upoštevala

zamisli iz te resolucije in jih uporabila pri oblikovanju evropskega programa preprečevanja in obvladovanja potresov.

Gianni Pittella, v imenu skupine PSE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi še enkrat izrekel svoje sožalje, v imenu italijanskih poslancev in imenu vseh poslancev iz Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu, družinam žrtev, provinci Abruzzo in njenim prebivalcem ter Italiji. Prav tako bi rad povedal, da bo naša skupina, ki že od začetka sočustvuje z ljudmi, ki jih je nesreča tako tragično prizadela, poslala v provinco Abruzzo delegacijo pod vodstvom predsednika skupine gospoda Schulza. Številke so strašljive: res je, kot je rekel gospod Albertini, da številke še niso dokončne, kljub temu pa kažejo, da je bilo smrtnih žrtev okoli 300. To je tragedija: 50 000 ljudi evakuiranih, tisoče hiš uničenih, stotine javnih poslopij razrušenih, med njimi tudi šole in znameniti spomeniki kulturne, arhitekturne in umetniške dediščine.

Po besedah predsednika Republike Italije, gospoda Giorgia Napolitana, je bil odziv na dogodke hiter in učinkovit. To so bili odzivi države, pa tudi nevladnih akterjev, sveta, prostovoljcev, različnih skupnosti iz Italije in od drugod, provinc, Redečega križa in gasilcev: res enkraten dokaz solidarnosti. Verjetno bi italijanska vlada – besedico „verjetno“ bi pravzaprav lahko kar izpustili – torej, italijanska vlada bi storila najbolje, če bi upoštevala predloge in združila referendum z evropskimi volitvami in lokalnimi volitvami ter tako prihranila nekaj sto milijonov in jih raje namenila za pomoč prizadetim v potresu.

Od Evrope pričakujemo določene odzive: prvič, aktivirati mora Solidarnostni sklad; o tem smo se pogovarjali s podpredsednikom Tajanijem le nekaj ur po tragičnih dogodkih. Drugič, reprogramirati mora sredstva Strukturnih skladov, in tretjič, komisarja, izrabiti mora neporabljena sredstva iz prejšnjih in novega programskega obdobja. Četrto, spremeniti mora pravila kohezijske politike in strukturnih skladov glede možnosti ponovne vzpostavitve Cilja I na prizadetih, nezadostno nerazvitih območjih in območjih, na katerih je zaradi izjemno hudih naravnih nesreč raven BDP ali blagostanja padla pod 75 % povprečja v Skupnosti. Torej ne zahtevamo *ad hoc* sprejema zakona za provinco Abruzzo, pač pa zakon, ki bo veljal za vsako območje, ki se bo znašlo v takem položaju. Petič, s Komisijo moramo preučiti možnosti davčnih olajšav za gospodarske dejavnosti in gradbena dela, ki bi se morala, kot upamo vsi med nami, kmalu spet obnoviti v provinci Abruzzo. Na koncu pozivam k uporabi direktive o gradbenih materialih, ki smo jo pred kratkim posodobili in izboljšali v Parlamentu.

Naj sklenem z besedami, da ob tragediji, kakršna je ta, ne potrebujemo retorike, pač pa učinkovit, konkreten odziv, paziti pa moramo tudi, da popotresne ruševine ne bodo postale priložnost za dobičkarstvo in goljufije, ki bi samo napolnile žepe velikih kriminalnih združb. Biti moramo čuječi in se kar najbolje potruditi: vsi moramo delovati tako, da se bo z našo pomočjo na lica naših prijateljev v Abruzzo vrnil nasmeh.

Patrizia Toia, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v moji deželi Italiji je pomembno osrednjo provinco Abruzzo in mesto Aquila zadela strašna tragedija. Ta katastrofa je terjala življenja, med njimi tudi mlada, poškodovala hiše, naše domove, cerkve, naše kraje čaščenja, spomenike, našo kulturo, podjetja, naša delovna mesta, univerze, naša središča učenja, in je pustila za seboj veliko uničenje.

Vsi smo se zgrnili okoli prizadetih ljudi in danes lahko rečemo: prvič, da so nesrečo sprejeli z velikim dostojanstvom, kljub temu, da jih je tako v živo in tako otipljivo prizadela, saj so izgubili najdragocenejše imetje, kakršno je dom – in vemo, da ima dom osrednjo vlogo v italijanski kulturi – vendar so se ti ljudje odzvali dostojanstveno in želijo začeti novo življenje, ponovno zgraditi porušeno, obnoviti svoje skupnosti in kraje, ki predstavljajo skupnosti, pri tem pa ohraniti tradicijo in povezave s preteklostjo. Pripovedujejo mi o tem, kolikšnega pomena so bili univerza in mala ter srednja podjetja za to pokrajino, ki zdaj trpi hudo materialno stisko in pomanjkanje možnosti za obnovo.

Reči moram, da so se institucije izjemno dobro odzvale: vlada, Parlament, vse opozicijske sile, pa tudi parlamentarna večina, ki se zelo modro in odgovorno lotevajo nalog v duhu enotnosti: lokalne institucije, prostovoljci, civilna zaščita, tisoči in tisoči mladih in odraslih, ki so se odpravili v Abruzzo in ki zastopajo skupine in združenja za socialno delo, katoliško skupnost; prav vsak je prispeval svoje. Niti tisti, ki se niso napotili tja, niso stali križem rok: ekonomsko in kulturno se mobilizirajo celotne kulturne, družbene in gospodarske skupnosti, kar je zelo pomembno.

Kot je rekel gospod Pittella, pa tega ne bomo smeli pozabiti pri obnovi, kajti ob vseh pozitivnih dogajanjih, ki jih je sprožila tragedija, so se pokazale tudi slabosti pri gradnji, zato menim, da bi si morali obenem s klici po pregonu krivcev prizadevati tudi za to, da bi ugotovili slabosti in jih upoštevali pri obnovi.

Še beseda o Evropi, gospod predsednik: ko nas je zadela nesreča, je bila Evropa z nami, in z nami bo tudi v prihodnje, s sredstvi in ukrepi, ki smo jih že omenili. Želela pa bi si tudi vidne prisotnosti, saj Evrope ne prepoznavamo le v denarju, ki prihaja, ampak tudi v obrazih in institucijah. Predlagam obisk skupne delegacije Parlamenta v provinci, brez nepotrebnega hrupa, brez publicitete, ampak kot znak, da Evropo sestavljamo ljudje in institucije in da te institucije in ljudje želimo zdaj in v prihodnje pomagati Aquili in Abruziji, pa tudi moji deželi, ki je zelo prizadeta.

Roberta Angelilli, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz bi se rada zahvalila institucijam Skupnosti za podporo, ki so jo izkazale Italiji in ljudem, ki jih je prizadel potres. Ti dnevi so hudi, še toliko bolj zaradi slabega vremena zadnja dva dni.

Po žalovanju in uničenju pa pride čas za konkretne predloge in obnovo, čas za vrnitev prihodnosti v provinco Abruzijo. Prosimo evropske institucije, naj prispevajo svoj delež, in dejansko je Komisija že dala svoja zagotovila prek podpredsednika Tajanija, ki nam je zagotovil svojo zavzetost takoj po tragediji.

Kot je danes potrdila sama Komisija, moramo najprej preveriti vse razpoložljive finančne vire, zagotoviti hitro aktiviranje Evropskega solidarnostnega sklada za naravne nesreče, nato pa preučiti možnosti polne izrabe in reprogramiranja Evropskega socialnega sklada in drugih programov Skupnosti za podporo zaposlovanja in poslovanja. Vendar prosimo še zlasti tudi za možnost uvedbe izrednih zakonodajnih ukrepov, davčnih olajšav, spodbud in pomoči, morda kot izjemo v sedanji ureditvi *de minimis*. Te ukrepe bi odobrila Evropska unija in bi veljali dve ali tri leta, to je toliko časa, kolikor bodo trajale izredne razmere in obnova.

Kot je pokazala današnja razprava, glede teh zadev in teh ciljev soglašamo vsi in med nami ni razhajanj. Sklenila bi rada z besedami globokega sočutja žrtvam, njihovim družinam in vsem prizadetim, sem pa kot Italijanka iz tega območja še zlasti ponosna, da lahko spet izrazim posebno hvaležnost institucijam, vsem političnim strankam in še posebej reševalnim ekipam, civilni zaščiti in Rdečemu križu za ves trud. Zahvaljujem se tudi prostovoljnim organizacijam in posameznikom, ki so storili, kar so mogli, in prispevali osebno ali v denarju v znak solidarnosti in v pravo pomoč; ti ljudje so sijajen zgled učinkovitosti in človečnosti.

Monica Frassoni, v imenu skupine Verts/ALE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze se pridružuje vsem poslancem, ki so govorili pred menoj, v izrazih sožalja, naše trdne solidarnosti in podpore tistim, ki trpijo zaradi te hude tragedije, katastrofe, naravne nesreče, ki pa jo je povročila cela vrsta napak, in upam, da bo Evropska unija zmogla na viden način pozitivno prispevati v teh razmerah.

Nečesa ne moremo zanikati: učinki potresa bi bili lahko mnogo manj rušilni, tragedija ne bi smela biti tako huda, saj je jasno, da so se številna poslopja in hiše zrušile, ko se vendar ne bi smele. Opravka imamo z malomarnostjo, poneverbami in goljufijami in ugotoviti moramo, kdo je odgovoren, saj je tudi to bistven del obnove, ki mora zajemati tudi moralno obnovo Abruzije, njenih ljudi in države v celoti. Obnova bi morala biti priložnost za velike izboljšave na poti k trajnostnemu razvoju za ljudi, ki so nam dokazali ne le visoko raven dostojanstva, pač pa tudi pogum in neomajno voljo začeti znova.

V tem trenutku bi bil najmanj demagoški in najbolj praktičen pristop, ki bo omogočil Evropi hitro ukrepanje v podporo reševanju in obnovi v Abruziji, revizija operativnega programa za provinco za obdobje 2007-2013, to je Strukturnih skladov. Operativni program Abruzije trenutno določa 140 milijonov EUR evropskega sofinanciranja ob skupni vrednosti programa 345 milijonov EUR, razliko pa krije državno sofinanciranje.

Jasno se zavedamo, da je ena od težav organizacija italijanskega sofinanciranja programov, za katere so sredstva Evropske unije zagotovljena, in na to moramo biti poslanci izredno pozorni.

Kot sem že rekla, bi morali najprej in predvsem zahtevati revizijo in preusmeritev sredstev v ukrepe in naloge obnove pri drugih evropskih skladih, katerih sredstva so že načrtovana za Abruzijo, na primer pri Socialnem skladu. V tem smislu bi lahko v operativne programe Abruzije preusmerili sredstva strukturnih skladov, ki so že dodeljena drugim delom Italije, ki pa so zdaj bolj konkurenčni. Vemo, da Evropska komisija pripravljena ovrednotiti nepovratno pomoč, enak mehanizem pa bi lahko uporabili tudi pri drugih državah članicah.

Po tem morajo italijanski organi, predvsem vlada ob sodelovanju lokalnih organov v prizadeti regiji, hitro izračunati neposredno škodo, da bodo lahko ujeli rok 15. junija 2009 za sredstva v okviru Evropskega solidarnostnega sklada. Znesek dodeljene pomoči bo odvisen od ugotovljene škode, v nobenem primeru pa ne bo presegal nekaj milijonov evrov. Skladu služi prav za zagotavljanje hitre, učinkovite in prožne ekonomske pomoči, zato je pomembno, da italijanski organi ocenijo škodo, drugače bo sredstva težko dobiti.

Državni organi morajo tudi začeti pripravljati prošnjo za posojilo od Evropske investicijske banke, kar bo omogočilo pridobitev zadostnih sredstev za hitro in trajnostno obnovo te regije.

Roberto Musacchio, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej je na vrsti žalovanje za množico nedolžnih žrtev, temu pa sledijo reševanje, odpravljanje izrednih razmer in obnova, pri kateri se bo Italija zelo potrudila.

Evropska pomoč je pri tem pomembna, potrebujemo pa tudi evropski okvir za preprečevanje takih katastrof, katerih vzroki pogosto niso samo naravni, torej potrebujemo preventivni okvir, sistem za opozarjanje na naravne nesreče, na katerem bomo lahko zgradili civilno zaščito in sistem preprečevanja. Poleg tega potrebujemo politiko, ki bo zagotovila ustrezne standarde rabe tal ob upoštevanju ravnovesij, in standarde za varno gradnjo.

Pri potresu v Abruzziju imamo opravka tudi s tem, in moramo, brez zahajanja v zdrahe, preiskati vse odgovornosti, da bomo lahko preprečili ponovitve tako hudih dogodkov, predvsem pa se moramo posvetiti obnovi zemljišč namesto novim rušenjem. Tudi zato je nujno sprejeti Okvirno direktivo o rabi tal, ki bo zagotovila strukturno pomoč pri ustreznem upravljanju evropskih tal, evropske sklade pa bi bilo treba preoblikovati v smeri razumne rabe tal, s tem pa zagotoviti zdravo okolje in kakovostna delovna mesta.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, podpredsednik Komisije, naši italijanski kolegi so pravilno doumeli velik pomen te razprave za njihovo državo in so se prijavili k govorom, vendar je ta razprava namenjena tudi vsem drugim Evropejcem. Navsezadnje smo evropska skupnost. Vsi smo veseli priložnosti, ki nam jih odpira Solidarnostni sklad, in želeli bi si čim bolj namenske rabe njegovih sredstev – tudi s strani italijanske vlade in lokalnih organov. Še enkrat bi radi izrekli sožalje številnim žrtvam in upamo, da bo Evropa lahko prispevala k čimprejšnji omilitvi stiske.

Armando Veneto (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi samo opozoril na sočuten odziv na ta tragični dogodek po vsej Italiji in tudi v Evropi. Ko pride do česa takega, lahko zaznamo enotnost države in Skupnosti, ki nas lahko navda le z zadoščenjem, kakšno splošno solidarnost in mir, tudi notranji mir, uživamo v Evropi.

Rad bi rekel tudi, da moramo brez dvoma odkrito in nujno preiskati odgovornost za slabo gradnjo, zaradi katere so se sosednje zgradbe obnašale različno. Ob robu dogodkov smo bili priče tudi nekaj razpravam o možnosti napovedovanja potresov; v to se tukaj ne bom spuščal, pač pa naj le rečem, da raziskave radona kažejo, da se pred potresom povečajo koncentracije tega plina. Zato menim, kar velja za vsa področja znanstvenega raziskovanja, da Evropa lahko in mora uporabiti vse svoje možnosti za spodbujanje nadaljnjih raziskav na tem področju, saj bi lahko, v skladu z naravo znanosti, prispevale k zaenkrat hipotetičnim možnostim napovedovanja teh uničevalnih dogodkov.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, ni dvoma o močnem čutu solidarnosti v vseh državah članicah, pa tudi v Komisiji, ob tem strašnem potresu. Imamo mehanizme za pomoč in službe Komisije so ukrepale takoj. Vse dejavnosti morajo teči v tesnem sodelovanju z italijanskimi oblastmi. Lansko leto so katastrofalni gozdni požari prizadeli Grčijo, pred tem smo imeli gozdne požare na Portugalskem in poplave v Nemčiji ter v Češki republiki. V vseh teh primerih je Evropa izrazila svojo solidarnost in pomagala, kolikor je mogla. Tako bo tudi v tem primeru.

Najprej čakamo na izračune obsega škode, nato se bomo lahko odločili o najboljši izrabi Solidarnostnega sklada. Sama Komisija sredstev Solidarnostnega sklada ne more sprostiti, to lahko stori le po prejemu prošnje iz države članice in na podlagi izračuna obsega škode.

Številne države odpirajo vprašanje reprogramiranja Strukturnih skladov in v GD REGIO o tem tečejo razprave. Moja kolegica Danuta Hübner bo v kratkem obiskala območje in se pogovarjala o konkretnih možnostih. Smo v stalnih stikih z oddelkom za civilno zaščito v Rimu in mu pomagamo, pomagamo pa mu pripravljati tudi vlogo za sredstva Solidarnostnega sklada, torej ni dvoma, da bo Komisija naredila vse, da bi pomagala žrtvam te hude nesreče.

Kar se tiče standardov varne gradnje: te standarde imamo, vprašanje pa je, kako skrbno jih upoštevajo v državah članicah. Standardi vsekakor obstajajo: obstajajo v direktivah, pa tudi v nacionalnih zakonodajah.

Náš mehanizem civilne zaščite, katerega jedro je center za spremljanje in obveščanje, ki deluje 24 ur na dan, bo sodeloval z državami članicami pri preprečevanju nesreč, pa tudi pri obvladovanju njihovih posledic.

Še enkrat v imenu Komisije izrekam sožalje žrtvam. Naredili bomo vse v pomoč ljudem na območju nesreče.

Predsednik. - Za sklep razprave bi rad, v osebnem imenu in v imenu Urada Evropskega parlamenta, izkoristil to priložnost in izrazil sožalje in sočutje žrtvam in prizadetim družinam, in seveda pozval k vsem oblikam podpore ljudem v regiji, ki jo je nesreča tako hudo prizadela.

Razprava je zaključena.

11. Razrešnica 2007: Svet (razprava)

Predsednik. - Naslednja točka je poročilo (A6-0150/2009) gospoda Søndergaarda v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2007, Oddelek II: Svet (C6-0417/2008 – 2008/2277(DEC)).

Søren Bo Søndergaard, poročevalec. – Gospod predsednik, najprej mi dovolite vprašanje glede pravilnosti postopka, kajti rad bi zanesljivo vedel, ali je bil Svet povabljen na razpravo o tej točki. Ker bomo razpravljali o težavi v zvezi s Svetom, bi bilo zelo neprimerno, če Svet ne bi bil povabljen na razpravo o tej točki. Rad bi samo, da mi predsednik zagotovi, ja ne bil Svet povabljen.

Predsednik. - Gospod Søndergaard, v imenu predsedstva vam lahko zagotovim, da je bil Svet res povabljen k udeležbi v razpravi o tej točki. Kljub temu lahko v imenu predsedstva in Parlamenta izrazim samo iskreno obžalovanje ob ugotovitvi, da Svet ni prisoten; mislim, da je bilo enako tudi danes dopoldne, ko je predsednik Parlamenta izrazil dobrodoščilo Svetu, pa ni dobil nikakršnega odgovora. To sicer lahko obžalujem, ne morem pa storiti ničesar, da bi težavo odpravil, zato bomo morali razpravo opraviti po programu. Zato vas spet vabim k mikrofону, da kot poročevalec odprete razpravo o poročilu in o tej točki.

Søren Bo Søndergaard, poročevalec. – (DA) Gospod predsednik, naj začnem z ugotovitvijo, da zelo obžalujem, da bomo razpravljali v odsotnosti Sveta – prav tistega organa, o katerem bomo razpravljali. Seveda je to absurdno, da se je Svet odločil preprosto ignorirati razpravo na tak način, glede na to, da je Odbor za proračunski nadzor z veliko večino sklenil, da bo Parlamentu priporočil odlog razrešnice za proračun Sveta za leto 2007.

Zakaj smo se tako odločili? Zato, ker sumimo na kako goljufijo ali nepravilnost? Odgovor je „ne“, saj nimamo nobenih znakov ali podatkov, ki bi kaj takega nakazovali. Zakaj smo se torej tako odločili? Odlog razrešnice proračunu Sveta smo predlagali zato, ker naš odbor od Sveta ni prejel še nikakršnega uradnega odgovora glede vrste nejasnosti v proračunu. Te nejasnosti so sicer lahko posledica nesporazuma, ampak Svet je odklonil, da bi nesporazume razjasnil. Razjasnil bi jih lahko seveda z odgovori na naša vprašanja.

V skladu s točko 42 medinstitucionalnega sporazuma ne smejo biti v proračunu Sveta prikazana nikakršna operativna proračunska sredstva za skupno zunanjo in varnostno politiko. Kot zastopniki evropskih davkoplačevalcev moramo skrbeti za ravnanje v skladu s sporazumom. V ta namen pa moramo imeti možnost ne le zastavljati vprašanja v zvezi s proračunom Sveta, pač pa tudi pridobivati odgovore na ta vprašanja.

V prilogi k poročilu smo našli niz vprašanj, od katerih so nekatera prav preprosta, zato ne bi smelo biti težko odgovoriti na njih. Na primer: koliko računov „hors budget“ je Svet imel leta 2007? Kolikšne zneske so krili in za kaj so bila sredstva porabljena? Nadaljnje vprašanje je bilo: ali lahko Svet ponudi pojasnilo, kako so lahko njegovi notranji revizorji ugotovili pomanjkljivosti pri nadzoru in preverjanju računov? Še eno vprašanje: ali lahko pojasni, zakaj je leto za letom treba prenesti znatne zneske z vrstice za prevajanje na vrstico za potne stroške? Kljub temu, da sva ga jaz kot poročevalec in Odbor večkrat pozvala, Svet do danes še ni poslal nikakršnega uradnega odgovora na ta vprašanja.

To seveda povzroča velike težave, ne le Odboru, pač pa celotnemu Parlamentu, kajti, kako naj podelimo razrešnico proračunu, z drugimi besedami, odgovorno zatrdimo svojim volivcem, da je bilo s proračunom vse v redu, če ne vemo, kaj se skriva za številkami? To bi bilo absurdno.

Člani Odbora za proračunski nadzor smo prijazni ljudje. Zato ponujamo Svetu še eno priložnost, da nam odgovori na zastavljena vprašanja. Torej predlagamo Parlamentu, naj odloži razrešnico proračunu Sveta. Tako bomo lahko zadevo ponovno obravnavali novembra, Svet pa bo imel na voljo nekaj mesecev za razmislek, ali je boljša preglednost ali skrivnostnost.

Upam, da bosta današnja razprava in jutrišnje glasovanje jasno sporočilo, da nočemo biti slep glasovalni stroj za sile teme. Zahtevamo odkritost, zahtevamo preglednost in zahtevamo poln vpogled v porabo denarja davkoplačevalcev. To zahtevamo danes in to bomo zahtevali tudi po junijskih volitvah.

José Javier Pomés Ruiz, v imenu skupine PPE-DE. – (ES) Gospod predsednik, v ustrezni finančni uredbi sem prebral, da generalni sekretar in visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko ob pomoči namestnika generalnega sekretarja nosita polno odgovornost za upravljanje proračunskih sredstev v Oddelku II – Svet – proračuna in da morata z vsemi ustreznimi ukrepi zagotavljati pravilno upravljanje sredstev.

Kje je Javier Solana? Kje je namestnik generalnega sekretarja, glede na to, da ni prisoten pri tej razpravi? Kljub temu, da edini podatek, ki ga imamo, to je poročilo notranjega revizorja, navaja, da ima Svet tudi račun B, izvenproračunski račun. Po finančni uredbi ni odgovorno češko predsedstvo ali francosko predsedstvo, pač pa za Svet odgovarja Javier Solana, skupaj s svojim namestnikom.

Kaj pomeni ta izvenproračunski račun?

Revizor pravi, da bi bilo treba ta oddelek ukiniti. Zanima nas, za kaj so bila sredstva s tega računa porabljena in zakaj.

Zanima nas, zakaj je bilo od 650 milijonov EUR, ki jih upravlja in za katere odgovarja gospod Solana, leta 2006 prerazporejenih s tolmačenja na potne stroške 13 milijonov EUR, leta 2007 pa postavka za potne stroške ni bila zvišana. To se ponavlja tudi zdaj, ne vemo pa, kaj pomeni toliko potovanj in kje se bo rast stroškov ustavila.

Jezni smo, ker imamo pri demokratičnem preverjanju vseh proračunov iz sredstev davkoplačevalcev v Evropski uniji, ki ga opravlja Parlament, eno samo izjemo: proračun Sveta. Ta proračun ni predmet revizije. Nam, poslancem Parlament, ni uspelo doseči niti enega uradnega srečanja s Svetom, na katerem bi razpravljali o proračunu.

Svet nam ni posredoval papirjev. Ni nam posredoval dokumentacije. Ve, da nimamo pristojnosti za nadzor Sveta; to ni motilo, dokler je imel Svet zgolj administrativne naloge, danes pa skupna zunanja in varnostna politika pomenita tudi operativne stroške in ne razumemo, zakaj bi moral biti Svet še vedno izvzet iz demokratičnega preverjanja.

Zato bi rad na tem mestu povedal, da je odnos generalnega sekretarja gospoda Solane nesprejemljiv in da bo zato ob tej priložnosti Parlament predlagal, naj se proračun Sveta ne potrdi, podobno kot se je zgodilo pred 10 leti, ko je gospod Elles zavrnil potrditev proračuna Komisije in je s tem sprožil odstop Santerjeve komisije.

Costas Botopoulos, v imenu skupine PSE. - Gospod predsednik, sklep, ki ga nameravamo sprejeti, je zelo pomemben. Skupina socialdemokratov podpira odlog razrešnice, iz štirih načelnih razlogov.

Prvi razlog sta verodostojnost in vloga našega Parlamenta. Pomembno je že na samem začetku povedati, kaj Parlament lahko dela in česa ne more. Lahko demokratično nadzira tudi proračun Sveta, ne glede na prijateljski sporazum, ki smo ga sprejeli.

Drugi razlog je ravnovesje med institucijami. Pomembno je, da ne počnemo česa, česar kot Parlament ne moremo, prav tako pomembno pa je povedati, da imamo pravico do svojega stališča, mnenja o proračunu Sveta, na področjih, kjer gre za operativni proračun in kjer je za ta operativni proračun treba odgovarjati. To je demokratično načelo in tako bomo ravnali. Torej ne nameravamo početi nečesa zunaj naših pristojnosti. Nameravamo samo opraviti svojo dolžnost.

Tretji razlog so spoštovanje Lizbonske pogodbe in priprave nanjo. Kolegi, dobro vam je znano, da bo z Lizbonsko pogodbo skupna zunanja politika pridobila mnogo večjo globino in zagon. Skupna politika bo postala mnogo pomembnejša, zato se ne smemo že na začetku odreči vsakemu vplivu Parlamenta nanjo. Že zdaj moramo imeti možnost povedati, kakšna je vloga Parlamenta.

Zadnji – in verjetno najpomembnejši – razlog pa je preglednost za državljane. Vloga Parlamenta je skrbeti za odgovornost do državljanov. Ne moremo in ne smemo reči državljanom, da bodo velike skupne politike, kakršna je skupna zunanja in varnostna politika, izvzete iz demokratičnega nadzora našega Parlamenta.

Iz teh štirih pomembnih načelnih razlogov menimo, da moramo glasovati za odlog.

Kyösti Virrankoski, v imenu skupine ALDE. – (FI) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil gospodu Sørensgaardu za njegovo odlično poročilo.

Poročilo o razrešnici Sveta je zelo obsežno in temeljito. Temelji tudi na sklicih na dokumente in na Pogodbo EU.

Najbolj sporno vprašanje je preglednost. Proračun Sveta se le deloma nanaša na administracijo, saj gre velik del sredstev za operacije, kakršna je skupna zunanja in varnostna politika. Svet je precej nenaklonjen razpravam o izvrševanju proračuna z Odborom za proračunski nadzor in tudi nerad posreduje zahtevane dokumente.

Evropski parlament je skupaj s Svetom organ, odgovoren za proračun EU. Njegova naloga je nadzorovati porabo sredstev in izvrševanje proračuna na splošno.

Po mojem mnenju je bilo slabo sodelovanje tisto, ki je prisililo Odbor za proračunski nadzor predlagati odlog razrešnice, in ne toliko način, kako se je s sredstvi ravnilo. Smo v zagati, saj je dobro sodelovanje med Parlamentom in Svetom nujen pogoj za tvorbo evropsko politiko. Zato bo moja skupina dokončno odločitev glede svojega stališča sprejela nocoj.

Bart Staes, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Hvala vam, gospod Søndergaard, vaše poročilo je pravi biser, saj zajema vse pomembne točke. Rad pa bi prosil predsednika in Urad Parlamenta, naj ustrezno ukrepata zaradi odsotnosti Sveta. Ne smemo mu dopustiti, da bi se z nami igral mačko in miši. Nujno prosim Urad, naj Svetu pošlje odločno protestno pismo in mu v njem sporoči, da je tako ravnanje nesprejemljivo.

Glede na sedanje stanje stvari zares zavračamo razrešnico. Zdaj o tem ne more biti dvoma. Svetu ne moremo podeliti razrešnice. Ne gre za goljufije, pač pa za načelo, in sicer za preglednost. S 650 milijoni EUR iz evropskega proračuna upravlja gospod Solana na področju obrambe, varnosti in zunanje politike, a brez kakršnega koli nadzora. Kaj takega v demokraciji ni sprejemljivo. To se mora končati. Od tod izvirajo utemeljene zahteve po poročanju o dejavnosti, po preglednosti in jasnosti.

To pa še ni vse. Kot poročevalec o goljufijah na področju DDV sem v poročilu, ki je bilo sprejeto 4. decembra, izrecno zahteval od Sveta odgovore na niz vprašanj. Od tega je zdaj štiri mesece, v tem času pa smo bili priče popolnemu molku Sveta, čeprav so goljufije na tem področju ocenjene na 60 do 100 milijard EUR na leto. Svet mora ukrepati. V boju proti goljufijam na področju DDV je potrebna koordinacija, dokler pa Svet ne bo pokazal volje za ukrepanje, mu ne bom podelil razrešnice.

Jens Holm, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospod predsednik, tudi jaz bi rad zastavil enako vprašanje, namreč, kje je Svet pri tej razpravi? Zdajle se namreč ukvarjamo s Svetom in njegovim izvrševanjem proračuna. Nenavadno se mi zdi, da zdajle ni tukaj nikogar iz Sveta, ki bi nam lahko odgovoril na naša vprašanja. Člani Odbora za proračunski nadzor, še zlasti pa sestavljaavec poročila, gospod Søndergaard, smo ob ravnanju Sveta ministrov s svojimi finančnimi sredstvi zapisali več vprašajev. Na to smo večkrat opozarjali, nismo pa prejeli še nikakršnih zadovoljivih odgovorov.

Dovolite mi, da navedem nekaj primerov. Leta 2006 je Svet porabil 12,6 milijona EUR za potne stroške. Ta denar je bil namenjen za tolmačenje. Svetu bi rad zastavil vprašanje, in če ne more odgovoriti Svet, bo morda lahko odgovorila Komisija: kam vse je potoval Svet leta 2006? Kaj zajema teh 12 milijonov EUR?

Svet ima tudi posebne račune, tako imenovane *comptes hors budget*. Notranji revizor je Svetu nujno predlagal odpravo teh računov, vendar brez uspeha. Rad bi vprašal, zakaj tega niso storili. Koliko takih računov imajo ob proračunu? Kaj je na teh računih?

Kot poslanci Evropskega parlamenta moramo preverjati porabo proračunskih sredstev Sveta. To počnemo, ker smo predstavniki davkoplačevalcev. Naloga Sveta je odgovarjati na naša vprašanja. Odgovore na ta vprašanja hočemo zdaj! Kaj se je zgodilo z 12 milijoni EUR? Kaj je na posebnih računih? Koliko posebnih računov ima Svet?

Če ne bomo dobili zadovoljivih odgovorov – in doslej jih nismo dobili – jutri Svetu ne bomo podelili razrešnice.

Nils Lundgren, v imenu skupine IND/DEM. – (SV) Gospod predsednik, tu gre za eno od resnično pomembnih, temeljnih vprašanj. Lahko bi rekli, da kot predstavnik stranke evroskeptikov menim, da bi moral pri evropskem sodelovanju ves čas imeti glavno besedo Svet, Parlament pa bi se moral ukvarjati predvsem z notranjim trgom in čezmejnimi okoljskimi vprašanji. Pravkar pa je v ospredje stopilo še tretje vprašanje. Načeloma Svet in Parlament nosita enako odgovornost za proračun in za način porabe denarja davkoplačevalcev. Po mojem mnenju pa smo zdaj priče dogodku brez primere, namreč temu, da Svet skriva, kako porablja denar. To pomeni nepreglednost. Državljeni ne morejo reči: „Strinjam se, ker vem, za kaj je bil denar porabljen.“ Zato naj rečem – in, kolikor razumem, so v tem primeru vsi govorniki v Parlamentu soglasni – da razrešnica Svetu ne pride v poštev, dokler ne vemo, kam je šel denar.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, govorim kot strasten pro-evropejec in prepričan sem, da trenutno poslušamo lekcijo, kakšna demokracija v EU ne bi smela biti. To, da se Svetu ne zdi niti malo potrebno na kakršen koli sprejemljiv način odzvati se na jasne kritike Parlamenta, na žalost kaže, da imajo prav vsi kritiki EU in tudi tisti, ki danes odklanjajo institucije, saj brez vsakega sramu kršimo temeljna načela, na katerih bi morala temeljiti demokracija.

V eni Pogodbi za drugo puščamo center moči v resnici popolnoma brez nadzora in dopuščamo, da je Svet – to je mogoče dokazati – len, nesposoben in da deluje tajno. Besedo „len“ sem uporabil, ker je mogoče dokazati, da večina ministrov – ti so tisti, ki za zaprtimi vrati sprejemajo za Evropo zares pomembne odločitve – ni niti prisotna, odločitve o zadevah temeljnega pomena pa sprejemajo uradniki. Tako so tekle stvari v Avstriji do leta 1848, nato pa so se nekoliko izboljšale. To ni demokracija.

Svet ni pripravljen niti omogočiti dostopa do točk dnevnega reda, o katerih razpravlja. Poslanci lahko to natančno preverite, v vse podrobnosti, prek parlamentarnih vprašanj – kot sem storil jaz – ugotovitve pa so zastrašujoče. Ti ljudje preprosto lenarijo. Tisti, ki imajo v zakonodajnem smislu v resnici celo večjo težo kot poslanci, puščajo, da jih nadomeščajo drugi.

Slišimo trditve, da je delo Sveta sedaj bolj pregledno, v resnici pa je v tej instituciji od Sklepa Sveta 2006 še manj preglednosti. Od 130 točk dnevnega reda najpomembnejšega sveta – Sveta za zunanje odnose – v letu 2008 so samo eno obravnavali javno. O vseh drugih so razpravljali za zaprtimi vrati. Samo še mafija je manj pregledna.

Naslednja zadeva je poraba sredstev. Kam gredo vsi milijoni evrov? Zakaj Svet noče sodelovati pri teh zadevah? Kakšen je odnos naše zbornice do tajne službe, ki se pod vodstvom Javierja Solane vedno bolj širi? Javier Solana ima sedež v Španiji, kar jasno kaže, da ima EU tajno službo. Kam gre denar? Kako skorumpirani so ti ljudje in kako nepregledno delujejo?

Herbert Bösch (PSE). – (DE) Gospod predsednik, v zvezi z Odborom bi rad povedal dve stvari. Moje čestitke poročevalcu, ki je postavil jasna vprašanja in ni dobil odgovorov. Čestitke Odboru, ki je sprejel poročilo gospoda Søndergaarda s prepričljivo večino – 27:2. Današnja odsotnost držav članic bode v oči, kajti, če vas lahko spomnim, gospod predsednik, to točko smo uvrstili na dnevni red danes popoldne prav zaradi težav Sveta z urnikom. Države članice si tukaj privoščijo stvari, ki si jih doma ne upajo početi.

V predvolilni kampanji se bomo ukvarjali predvsem z Brusljem. Težave pa so v prestolnicah držav članic, ne v Bruslju. Rad bi, da bi nas Komisija pri tem včasih bolj podprla. Po mojem mnenju je njeno ravnanje včasih nekoliko boječe. Kadar imamo opravka, po besedah poročevalca, s *comptes hors budget* – pri nas doma se to imenuje črni fondi – človeku pridejo na misel Eurostat in podobne reči. Tako ne bo šlo dolgo. Naloga Odbora je bila opozoriti na take pojave in ponosen sem, da je to storil s tolikšno večino. Prepričan sem – in to je ohrabrujoče sporočilo, ki ga bom odnesel s seboj, če bo zbornica našemu zgledu jutri sledila z enako prepričljivo večino – da smo lahko mirni, da nadzor v resnici deluje. Nekdo skrbi za to. Navsezadnje moramo upoštevati, kakšne bodo posledice.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Gospod predsednik, pridružujem se čestitkam poročevalcu za opravljeno delo, pa tudi političnim skupinam, Komisiji in našemu odboru, ki ga zastopa predsednik. Moram reči, da za nas ni nesprejemljiv samo obstoj črnih skladov, pač pa tudi tako imenovani prijateljski sporazum, ki bo star že 39 let, pa po mojem mnenju, ni več nikakršnega razloga.

Danes nismo več ljubiteljski krožek. Nikakor ne. Smo Evropa državljanov. Odgovorni smo vsakemu od njih.

Tu, v Evropskem parlamentu, smo po ravnokar opravljenih reformah popolnoma pripravljeni, da bomo lahko od začetka naslednjega mandata v celoti odgovarjali za upravljanje vsega v zvezi z našim proračunom.

Evropski svet mora storiti enako. Zelo obžalovanja vredno je, da Svet ni izkoristil priložnosti, ki smo mu jo ponudili s povabilom na to razpravo. Tak čas za razpravo smo izbrali prav za to, da bi ugodili Svetu. Reči moramo, da se tako nikakor ne more nadaljevati in da bomo storili vse, da bomo prisilili Svet k odgovornosti za način izvrševanja proračuna.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v imenu Odbora za proračun, Odbora za zunanje zadeve in Pododbora za varnost in obrambo bi rad vnesel v to razpravo nekoliko drugačne poudarke. Nekateri govori, ki smo jih slišali, bi lahko ustvarili vtis, da nimamo parlamentarnega nadzora skupne zunanje in varnostne politike, a to je daleč od resnice. Svet in Pododbor za varnost in obrambo sta vzpostavila odlično sodelovanje in naš pododbor je obveščen o vseh podrobnostih – tudi o proračunskih vidikih. Odbor za proračunski nadzor v tem ni vključen – to je notranja zadeva, ki jo mora urediti Evropski

parlament – predsednike Odbora za proračun, Odbora za zunanje zadeve in Pododbora za varnost in obrambo pa redno obveščajo o proračunskih vidikih. Parlamentarni nadzor se izvaja tam.

Nadalje imamo opravka z zaupnimi vidiki, za katere imamo poseben odbor, ki ga tudi redno obvešča o vseh podrobnostih evropski varnostni in obrambni politiki gospod Solana osebno.

Zadeve so morda res zelo nezadovoljive z vidika Odbora za proračunski nadzor. Soglašam, da je odsotnost Sveta pri tej razpravi neprimerna. Nesmiselne pripombe, kakršne so pripombe gospoda Martina, pa ustvarjajo vtis, da v Evropski uniji nimamo sploh nikakršnega demokratičnega nadzora nad pomembnim področjem zunanje in varnostne politike. Obstajajo tudi pomembnejše zadeve, na primer vprašanje računa, s katerega se plačujejo potni stroški gospoda Solane. Nadaljnje vprašanje so operacije v Čadu, Kongu, Gruziji in v drugih državah. Dialog in učinkovit demokratični nadzor pri teh vprašanjih tečeta.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, želel bi podati osebno izjavo v skladu s členom 149, ki je bil v prejšnji različici člen 145. Omenjen sem bil po imenu, obtožen sem bil, da izražam nesmiselne pripombe. Odločno zavračam to obtožbo. Vsi podatki so dokumentirani. Res je, da državni uradniki pogosto sprejemajo odločitve v pomembnih odborih zunanjih in drugih ministrstev – strokovnih odborih – ker ministri iz kakršnega koli že razloga ne pridejo. Mogoče je dokazati, da so se včasih raje odločili za udeležbo na konferencah strank.

Prav tako je res – in na to bi morda morali opozoriti – da je predsednik, katerega zasebno ravnanje bi moralo že zdavnaj postati predmet preiskave, tukaj izrekel tudi take stvari, ki ne bi smele iti mimo brez odziva. Parlamentarni nadzor ne obstaja, nimamo nikakršnih nadzornih mehanizmov za različne varnostne sisteme, ki smo jih razvili – to je za obveščevalne sisteme. Prav s tem v zvezi bom navedel primer: Obveščevalni oddelek (INT) s 30 zaposlenimi ...

(Predsednik je prekinil govornika in ga opomnil na red)

Predsednik. - Oprostite, besedo dobite za to, da lahko odgovorite na vprašanje vam osebno, ne pa za govor o tej temi, na osebno vprašanje pa ste že odgovorili.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Potem pa bi rad samo še enkrat osebno pozval gospoda von Wogaua, naj nam razkrije, s kom posluje njegova odvetniška pisarna in od kod ima svoje dobičke, nato pa se lahko pogovarjamo naprej.

Predsednik. - Menim, da so vaše zadnje besede mnogo težje od tistih, ki jih je izrekel gospod von Wogau. Ta gospod pa je prosil, če lahko spregovori o osebni zadevi, zato mu dajem besedo.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospod Martin me je pravkar nagovoril na nezaslišano grob način. Gospodu Martinu osebno sicer nikakor ne nameravam razkrivati nikakršnih podatkov o svojih osebnih zadevah, sem pa pripravljen kadarkoli na ustrezen način predložiti podatke o njih, saj so namigovanja, ki smo jih pravkar slišali, popolnoma neutemeljena.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, za začetek bi rad rekel, da bi bilo dobro, če bi gospod Klaus med svojo nedavno udeležbo na plenarni seji izrazil svoje mnenje o obtožbah, ki so vsem dobro znane. To bi nedvomno pripomoglo k pravi osvetlitvi delitve med silami, ki je zelo prisotna tudi na evropski ravni.

Drugič, rad bi izrazil ugovor proti primerjavi Sveta z mafijo. Taka primerjava je nekaj, za kar v pravi demokraciji preprosto ne bi smelo biti prostora.

Poleg tega menim, da so državna računsko sodišča v resnici imela možnost precej tesnejšega sodelovanja s Sodiščem Evropskih skupnosti. Zlasti glede Sveta je zelo pomemben tudi nacionalni nadzor prek državnih parlamentov in bi moral seveda potekati redno. Drugič, in tudi to je ključnega pomena, mora Evropsko računsko sodišče potek teh nacionalnih nadzorov podrobno analizirati in zagotavljati potrebno dokumentacijo.

Prepričan sem, da preglednost, h kateri pozivamo tukaj, utemeljuje tudi Lizbonska pogodba, in da si moramo zato zelo prizadevati, da bo proces sprejemanja te pogodbe čim prej ugodno zaključen.

PRESEDSTVO: GOSPOD McMILLAN-SCOTT*podpredsednik*

Herbert Bösch, *predsednik Odbora za proračunski nadzor*. – (DE) Gospod predsednik, rad bi se na kratko odzval na besede gospoda von Wogaua. Gospod von Wogau, v vašem pododboru imate morda res zanimive razprave o prihodnjih projektih. Za izvrševanje proračuna pa ne odgovarjajo trije predsedniki različnih odborov, pač pa Odbor za proračunski nadzor, zatem pa plenarna seja. Če nam lahko poveste, kaj se dogaja s posebnimi računi Sveta, prosim, izvolite. Prepričan sem, da tega ne veste, pa tudi mi ne vemo. Z razrešnico pa prevzamemo polno odgovornost za to, kaj je Svet naredil in česa ni naredil.

Nismo v otroškem vrtcu; če ne vemo, kaj so naredili, ne moremo prevzeti odgovornosti za to, drugače se nam bo smejal ves svet. Kdorkoli želi jutri prevzeti odgovornost na tak način, naj jo kar, priporočam pa, naj jutri razrešnice ne podelimo in se odločimo za odlog.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rešitev tega spora je v našem interesu, mogoča pa bo le, če bo Svet opravil svoje obveznosti.

Upoštevali smo postopke, pošiljali smo poročevalce, štirje koordinatorji so pisali pisma in zastavljali vprašanja. Nismo prejeli nikakršnega odgovora, pač pa le sklicevanje na prijateljski sporazum – ki prav gotovo še nikoli ni veljal za razrešnico, pač pa vedno le za proračunske sestanke. Pa še v pri tem le za administrativni del. Prijateljski sporazum prav res nikoli ni veljal za operativni del, kajti takrat, ko je bil prijateljski sporazum sprejet, operativnega dela sploh še ni bilo.

Svet mora ponuditi rešitev za to stanje, ima dovolj časa za to in nujno ga prosimo, naj to stori. Rahlo se sramujem zanj pred javnostjo tamle zgoraj, saj je to negativna, arogantna plat Evrope. Ne živimo več v monarhiji, in čas je, da bi se nam Svet pridružil na poti v demokracijo – večjo demokracijo – ki jo vedno zagovarja tudi v evropskih pogodbah.

Nujno prosimo Svet, naj neha smešiti našo zbornico, prav tako pa, naj neha smešiti samega sebe.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, ob vsej simboliki našega trikotnika smo danes vseeno z osuplostjo priče temu, da eden od ključnih aktov Evropskega parlamenta – razrešnica – poteka ob odsotnosti enega od bistvenih udeležencev. Gospe in gospodje, ob tem pomislim na obiskovalce, ki so priče temu prizoru, v katerem nekateri govorniki omenjajo izvenproračunske račune, ki jih ni mogoče javno razgrniti – kar pomeni, da jih ni mogoče obravnavati pregledno – in v katerem manjka Svet, ki bi lahko po potrebi povedal svojo plat glede težav ali drugih okoliščin.

Prepričan sem, da kot poslanci ne moremo sprejeti takega stanja, obžalovanja vredne odsotnosti Sveta, in da lahko le protestiramo, konkretno pa podpremo predlog predsednika Odbora za proračunski nadzor, tj., odložimo razrešnico, saj se bo Parlament drugače osmešil, če bo potrdil proračun, ki ga ne pozna in ki ga ni imel možnosti pregledati.

Odkrito rečeno, gospod predsednik, Svet bi se moral zresniti in bi moral zagotavljati potrebne informacije v zvezi s preglednostjo, da ne bodo mogli te zadeve pograbit evroskeptiki in nas obtoževati, da ne delujemo pregledno in da delamo napake, zlasti kar se tiče demokracije.

Søren Bo Søndergaard, *poročevalec*. – (DA) Gospod predsednik, najprej bi rad izrazil svoje zadovoljstvo nad soglasnostjo stališč, ki smo jih slišali danes; upam, da bodo imela učinek na Svet. V celoti soglašam s tem, kar je predsednik Odbora za proračunski nadzor, gospod Bösch, rekel gospodu von Wogauu, rad bi pa gospodu von Wogauu povedal še nekaj. Zakaj bi Parlament moral podeliti razrešnico, če mu skrivajo podatke?

Seveda, če bi šlo za zadevo, za katero odgovarja kak drug organ, ne bi imeli razloga za vmešavanje. Naj pa opozorim, da s podelitvijo razrešnice nase prevzamemo določeno odgovornost. Podelitev razrešnice pomeni prevzem določene odgovornosti, to odgovornost pa lahko prevzamemo le, če imamo na voljo informacije. Povsem mogoče je, da imajo te informacije na voljo kje drugje v Parlamentu. ampak zakaj Odbor za proračunski nadzor ne bi smel imeti dostopa do njih, ko pa je zadolžen za obravnavo teh zadev?

Menim, da je imel prav tudi gospod Staes, ko je predlagal, naj od Urada zahtevamo vložitev protesta Svetu, zlasti glede na to, da med nami krožijo nepodpisani dokumenti, za katere se zdi, da izvirajo iz Sveta, z delnimi odgovori Sveta na naša vprašanja. Seveda je popolnoma nesprejemljivo, da nepodpisane dokumente, ki naj bi vsebovali odgovore na naša vprašanja, delijo medijem, Svet pa se ne udeleži razprave, kjer bi lahko predstavil svoja stališča. Menim, da bi bilo vsekakor prav podpreti predlog, naj Urad pošlje protestno noto Svetu.

Na koncu bi se rad zahvalil Odboru za odlično delo. Veliko pozornosti je posvetil ...

O, Svet je prispel! Zelo dobro.

(Aplavz)

Morda bi lahko ponovili celotno razpravo! Predsedniku bom ponudil priložnost še enkrat odpreti razpravo, tako da bomo lahko zastavljali vprašanja Svetu. Tako predlagam Predsedniku.

Predsednik. – Svet je seveda dobrodošel, ampak tukaj so za naslednjo razpravo.

(Protesti)

Bom pa poskrbel, da bo češko predsedstvo seznanjeno s stališči in skrbmi Parlamenta, ki smo jih slišali med razpravo o razrešnici. Prepričan sem, da bo minister prenesel to sporočilo v Prago.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

12. Dostop do trga avtobusnih prevozov (prenovitev) - Skupna pravila glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika - Dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga (prenovitev) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o

- priporočilu Odbora za promet in turizem za drugo obravnavo o skupnem stališču Sveta glede na sprejetje Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov (prenovitev) (11786/1/2008 - C6-0016/2009 - 2007/0097(COD)) (poročevalec: Mathieu Grosch) (A6-0215/2009),

- priporočilu Odbora za promet in turizem za drugo obravnavo o skupnem stališču Sveta z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi Direktive Sveta 96/26/ES (11783/1/2008 - C6-0015/2009 - 2007/0098(COD)) (poročevalka: Silvia-Adriana Țicău) (A6-0210/2009), in

- priporočilu Odbora za promet in turizem za drugo obravnavo o skupnem stališču Sveta z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga (prenovitev) (11788/1/2008 - C6-0014/2009 - 2007/0099(COD)) (poročevalec: Mathieu Grosch) (A6-0211/2009).

Mathieu Grosch, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, predvidevam, da je to skupna razprava o treh poročilih, ki sestavljajo sveženj o cestnem prevozu.

Rad bi se zahvalil Svetu, pa tudi osebjem Komisije. Naše delo v zadnjih dveh letih je obrodilo lepe rezultate.

Cestni in tovorni prevoz predstavlja približno 75 % vsega prevoza v evropskem prostoru in zaposluje dva milijona ljudi. Ob načrtovanem odprtju trga v 25 državah v maju 2009 so potrebna določena nova pravila. Predlogi komisije so bili oblikovani v tem smislu.

V zvezi s poročilom kolegice gospe – ki se jih tako kot tudi vsem drugim poročevalcem v okviru svežnja o cestnem prevozu zahvaljujem za konstruktivno sodelovanje – je pomembno, da se prevoznikom predpiše jasne smernice. Svojo zanesljivost morajo dokazati po vsej Evropi in imeti morajo zdravo finančno strukturo. Upravitelji prevoza morajo imeti dokazila bodisi o dolgoletni praksi ali o visoki strokovni usposobljenosti. Zanesljivost ni združljiva s hudimi kršitvami, kar pomeni, da bodo morale države članice tudi po uveljavitvi te uredbe nadaljevati z nadzorom in kaznovanjem kršitev. Tega pogosto pogrešamo v prevozništvu na splošno.

Sprejetih je bilo več kot polovica sprememb, ki jih je predlagal Parlament. Danes ne bom opisoval vseh, rad bi pa opozoril na en rezultat neuradnega dialoga, ki je po mojem mnenju zelo pomemben, in sicer boj proti „podjetjem nabiralnikom“. Ta podjetja izkrivljajo konkurenco in slabijo domača podjetja. Preprečevanje podjetij te vrste pomeni preprečevanje socialnega in davčnega dampinga, ki je tudi sam po sebi predmet svežnja cestnega prevoza.

Glede dostopa do trga avtobusnih prevozov in prevozov blaga – zlasti pri avtobusnih prevozihih – se je razprava o uredbi sukala predvsem okoli „pravila dvanajstih dni“, saj smo soglasje glede drugih točk dosegli hitro. Ponovna uvedba možnosti izrabe tedenskega časa počitka po dvanajstih dneh ne ogroža varnosti. Pri takih vožnjah mora voznik upoštevati dnevne čase vožnje in čase počitka in ne sme nikoli preseči dovoljenega dnevnega časa vožnje. Možnost dvanajstdnevni vožnji prispeva tudi k združevanju Evrope, saj so za številne ljudi zelo gospodaren način počitnikovanja.

Razprava o dostopu do trga je bila pri prevozu blaga med najostrejšimi in v njej Parlament ni dosegel vsega, kar je hotel. Vendarle pa smo dosegli kompromis, in sicer dober kompromis. Po mojem mnenju pomeni kompromis zlasti pri kabotaži – treh prevozihih v sedmih dneh – dobro izhodišče. Končni namen je ureditev storitev v tretjih državah, v srednjeročnem obdobju pa pričakujemo odprtje trga kabotaže. Glede tega pričakujemo predloge Komisije, saj lahko kabotaža prispeva tudi k zmanjšanju števila voženj s praznim vozilom. Uvedbe začasnih omejitev na tem področju pa ne smatramo za protekcionizem. V sedanjem trenutku, ko socialne in davčne uskladitve v prevozništvu še sploh ne delujejo, so omejitve zelo smotrne, saj preprečujejo nevarnost nepoštena konkurence. Z uveljavitvijo uredbe pa ne bi smeli čakati dve leti. Šest mesecev za kabotažo in pravilo dvanajstih dni bi moralo zadoščati.

Prav tako bi rad dobil od Komisije jasen odgovor glede tega, ali bo nova uredba državam, ki so svoje trge kabotaže že odprle po členu 306 Pogodbe, naložila ukinitve te prakse. Upam, da bomo danes od Komisije dobili jasno izjavo glede nadaljnjega odpiranja trgov kabotaže in člena 306.

Silvia-Adriana Țicău, poročevalka. – (RO) Gospod predsednik, komisar, ljubše bi mi bilo, če bi lahko porabila pet minut za uvod in pustila eno minuto za zaključke.

Osnutek uredbe določa pogoje glede sedeža, dobrega ugleda, finančnega stanja in strokovne usposobljenosti, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko opravlja dejavnosti cestnega prevoznika. Uredba, o kateri razpravljamo, predpisuje tudi pogoje, pod katerimi lahko podjetje zaposli upravljavca prevoza, zastruje postopke podeljevanja licenc in nadzora, ureja elektronske registre in varovanje elektronskih podatkov, obravnava vprašanje kazni za nespoštovanje uredbe in določa sistem vzajemnega priznavanja diplom ter pridobljenih pravic.

Pri prvi obravnavi, ki se je končala z glasovanjem na plenarni seji maja lanskega leta, je Parlament vztrajal, da mora imeti upravljavac prevoza veljavno pogodbeno razmerje s podjetjem in da mora biti predpisana zgornja meja števila vozil, ki jih sme upravljati vsak upravljavac prevoza.

Vnesene so tudi spremembe, ki so zaostriale zahteve glede stalnega sedeža za podjetja. Podjetje lahko izgubi dober ugled, če je vpleteno v trgovino z ljudmi ali prepovedanimi drogami.

Parlament je sestavil seznam hudih kršitev, ki jim sledi izključitev iz dejavnosti, obenem pa je odpravil določbe o manjših kršitvah. Kot dokaz finančnega stanja je dopuščeno zavarovanje, opuščen pa je „pospešeni koeficient“ med sredstvi in dolgom.

Kot zahteva za pridobitev licence za opravljanje dejavnosti se ohrani obvezen pisni izpit v državi prebivanja z možnostjo izjeme v primeru desetletnih neprekinjenih praktičnih izkušenj.

Parlament je nazadnje odstranil prejšnje pridobljene pravice in Komisijo zaprosil za poročilo o verjetnem vplivu razširitve področja uporabe te uredbe na gospodarske prevoze z vozili, ki so ustrezno zasnovana in opremljena ter so namenjena prevozu največ devetih oseb, vključno z voznikom.

V skupnem stališču je v celoti ali pretežno vključenih 70 od 113 predlogov sprememb Parlamenta. Med temi so predlogi sprememb o manjših kršitvah, o opredelitvi povezave med podjetji in upravljavci prevoza; o pravici do pritožbe tistih, za katere veljajo odločitve o dejavnosti upravljavca prevoza, o vzajemnem priznavanju spričeval, pridobljenih pravicah, izmenjavi informacij med pristojnimi organi ter o trgovini z ljudmi in prepovedanimi drogami kot podlagi za prepoved opravljanja dejavnosti.

Glede registrov Parlament in Svet soglašata o postopnem pristopu. Komisija bo sicer opredelila strukturo podatkov v nacionalnih registrih do konca leta 2009, vendar instituciji predlagata različna časovna načrta, pri čemer Svet dejansko zahteva daljše obdobje.

Tudi pri nekaterih drugih vprašanjih je imel Svet na začetku drugačna stališča kot Parlament, vendar smo po dolgih in plodnih pogajanjih dosegli za obe instituciji sprejemljive kompromise.

Parlament je tako sprejel prožnejši časovni načrt uvajanja in medsebojnega povezovanja nacionalnih registrov (31. decembra 2012). Sporazumeli smo se, da se podatke o hujših kršitvah vključi v nacionalne registre šele

po letu 2015, da se odpravi časovna omejitev veljavnosti licence za opravljanje dejavnosti cestnih prevozov, da se ohrani opravljanje strokovnih izpitov v državi članici prebivanja, da elektronski register vsebuje javni in zaupni oddelek, da se iz besedila uredbe umakne navedba omejitve licenc za dostop do trga cestnih prevozov, saj so tako rekoč vse navedbe licenc za dostop do trga cestnih prevozov v uredbah, ki ju obravnava gospod Grosch.

Z zanimanjem čakam na komentarje kolegov poslancev. Hvala lepa.

Pavel Svoboda, *predsednik Sveta*. – (CS) Gospe in gospodje, pri današnji razpravi nadomeščam svojega kolego iz vlade, ministra za promet Petra Bendla, ki je nepričakovano zadržan v Pragi.

Rad bi se vam zahvalil za to priložnost za nagovor pred vašim jutrišnjim glasovanjem o svežnju o cestnem prevozu. Češko predsedstvo meni, da je dokončanje te zbirke uredb zelo pomembno. Sveženj je pomemben, ker potrebujemo jasen in usklajen pristop k sedanjemu sistemu kabotaže namesto sedanjih razlik v pristopih med državami članicami in razlik glede dostopa prevoznikov do trga.

S pomočjo in podporo poročevalcev je Predsedstvo pri tej pomembni zbirki uredb doseglo uspešen izid. Vem, da smo si vsi prizadevali za tak izid in da je vsakdo med nami moral sprejeti določene kompromise. Vsi smo se izkazali s konstruktivno držo pri pogajanjih, da bi lahko dosegli odobritev v drugi obravnavi.

Glavne točke, ki izhajajo iz naših razprav, lahko povzamemo takole: podrobnejša določitev pravil za kabotažo, možnost dela dvanajst dni zapored za voznike, ki opravljajo občasne mednarodne prevoze potnikov, in strožji nadzor prevoznih podjetij. Zdaj bo sektor cestnih prevozov dobil nabor poenostavljenih pravil in nadzornih mehanizmov za kabotažo, pa tudi poenoteno in izvršljivo ureditev dostopa do trga prevozov. Imeli bomo tudi jasna pravila, ki bodo preprečevala zlorabe in pripomogla k pošteni konkurenci, večji učinkovitosti in boljšemu nadzoru na tem področju.

Kompromis glede kabotaže bo pomemben prispevek k večji preglednosti, učinkovitosti in varnosti trga cestnih prevozov blaga. Prispeval bo k nadaljnjim izboljšavam na trgu cestnih prevozov blaga, obenem pa bo vzpostavil bolj pošten in preglednejši okvir za celotno področje cestnih prevozov blaga. Zmanjšal bo število voženj s praznim vozilom po cestah EU, s tem pa prispeval k manjšim emisijam CO₂. Kompromis tudi predvideva, da bodo države članice z ustreznimi varovalnimi mehanizmi preprečevale kršitve pri kabotaži na trgu cestnih prevozov blaga. Nova pravila o kabotaži bodo začela veljati šest mesecev po objavi uredbe v Uradnem listu. Leta 2013 bo Evropska komisija preučila tudi možnosti nadaljnjih korakov v zvezi z odpiranjem trga cestnih prevozov blaga in liberalizacijo kabotaže.

Trdno sem prepričan, da bo novi pravni okvir za prevoz blaga in potnikov v EU znatno prispeval k hitri in trajnostni gospodarski obnovi. Rad bi se zahvalil Parlamentu za njegov trud pri oblikovanju soglasja med pogajanci o tem svežnju, še posebej pa bi se rad zahvalil poročevalki Silvia-Adriani Țicău in poročevalcu Mathieuju Groschu, katerih prizadevno delo in odločnost sta pripomogla k uspešnemu izidu.

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospod predsednik, gospod Svoboda, spoštovani poslanci, Komisija je lahko samo vesela kompromisa, ki je bil dosežen pri svežnju o cestnih prevozih, saj nam to omogoča skleniti zakonodajni postopek v času, ko panoga prevoznništva potrebuje preprosta in učinkovita pravila ter sprostitev iz primeža nesmiselne birokracije.

Reči moram, da bo odločitev, ki jo sprejemamo, pripomogla tudi k večji varnosti na naših cestah, saj trdno verjamem, da moramo pri vsakem ukrepu na področju prometa in še posebej cestnega prometa upoštevati tudi naš cilj razpoloviti število smrtnih žrtev na cestah EU. Pravila, ki jih sprejema Parlament, po mojem mnenju prispevajo k temu cilju.

Veseli smo tudi zato, ker je to še en signal evropskih institucij državljanom na predvečer volitev in ker bo mogoče zakonodajni postopek zaključiti z drugo obravnavo, le dve leti po vložitvi treh pomembnih in zahtevnih zakonodajnih predlogov. Razprava o njih je bila sicer težavna, na koncu pa so prevladale institucionalna pamet in zdrava pamet, pa tudi politična volja po zadovoljitvi potreb državljanov in prevozniške panoge na splošno.

Rad bi na hitro preletel poročila, o katerih razpravljamo, in pri tem odgovoril na nekatera od vprašanj, ki sta jih zastavila poročevalca. Naj začnem z dostopom do mednarodnega trga avtobusnih prevozov: drži, da je kabotaža zelo omejen segment celotne panoge prevoznništva, pomeni pa politično zelo občutljivo področje. Če se uporablja kot dopolnitev mednarodnih prevozov, lahko kabotaža pripomore tudi k boljši izrabi zmogljivosti in manjšemu številu voženj s praznim vozilom, kar pa pomeni tudi manjše število težkih tovornjakov na cestah – in znano je, v koliko prometnih nesrečah so udeležena težka vozila. Uredba bo

enotno in nebirokratsko razjasnila pravila o kabotaži - in tu imam v mislih zlasti komentar gospoda Groscha – po vsej EU, ne da bi posegala v obstoječe sodelovanje med državami članicami v okviru člena 306 Pogodbe. Nadalje bodo odpravljeni sedanji zapleteni nacionalni postopki, kar bo omogočilo prevoznikom kar najbolj izkoristiti možnosti kabotaže. Komisija bo skrbno spremljala razvoj na trgu cestnih prevozov in bo leta 2013 objavila poročilo o tem.

Če bo poročilo tako narekovalo in če bodo pogoji za pošteno konkurenco že bolj poenoteni, bo Komisija predlagala nadaljnje odprtje trga kabotaže. Komisija je že sestavila izjavo s tako vsebino in jo bo poslala sekretariatu Parlamenta, da jo bo lahko priložil poročilom o tej razpravi. Izjava bo objavljena tudi v Uradnem listu, ob zakonodajnem predlogu.

Zdaj pa bi rad povedal kako besedo o delu gospe Ticău na področju skupnih pravil glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika. Komisija pozdravlja uvedbo novega pravila dvanajstih dni. To je ukrep po meri, ki upošteva posebne okoliščine določene vrste prevoza potnikov, v katerih je mogoče delati več kot šest dni, število ur vožnje v enem dnevu pa običajno ni veliko, na primer pri šolskih izletih, vožnjah na počitniško smuko in nekaterih drugih izletih. Lahko vam zagotovim, da nova zakonodaja predpisuje tudi izredno ostre ukrepe za zagotavljanje varnosti na cesti. V EU se trenutno uporablja okoli 100 različnih licenc Skupnosti, kar pogosto otežuje in podaljšuje preverjanje. Po novi zakonodaji bomo po vsej Uniji uporabljali le eno vrsto in eno standardno obliko licence Skupnosti.

Zdaj pa še besedica o tretjem obravnavanem besedilu: dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga. Na vedno bolj odprtem trgu moramo uskladiti pogoje za podjetja, ki tekmujejo na trgu. To je namen nove uredbe, ki zamenjuje direktivo, obenem pa zaostruje pogoje, ki jih morajo izpolnjevati podjetja. Vsako podjetje bo moralo imenovati upravljavca prevoza, ki bo odgovarjal za učinkovit potek celotnega poslovanja.

Poleg tega bodo morala podjetja predložiti dodatna dokazila o svojem statutarnem sedežu, kar bo preprečilo delovanje prek „slepih podjetij“. Nadalje bomo sestavili tudi elektronski register, ki bo okrepil izmenjavo podatkov med državnimi organi in omogočil inteligentnejši ter učinkovitejši nadzor. Tudi to pripomore k večji varnosti na cestah.

In končno, danes pošiljamo zakonodajalci prevoznikiškim podjetjem jasno sporočilo glede hujših kršitev, zaradi katerih lahko izgubijo licence, na primer glede večkratnega nepooblaščenega spreminjanja podatkov tahografa. Na žalost smo tek praksi priče v vseh državah EU, nepooblaščen spreminjanje podatkov pa ne pomeni samo kršitve pravil, pač pa tudi ogrožanje varnosti udeležencev cestnega prometa v Evropi, saj je jasno, da utrujen voznik v težavah ne more hitro reagirati.

Zato sem že na začetku svojega govora povedal, da bodo zakoni, ki jih sprejema Parlament, resen in pomemben prispevek v našem skupnem boju, boju, ki ga bijeta Komisija in Parlament za drastično zmanjšanje števila smrtnih žrtev v cestnem prometu. Zato bi se vam rad zahvalil za vašo pripravljenost za tako hiter sprejem teh zakonov.

Naj ponovim: to je močan signal evropskim državljanom, ki še enkrat dokazuje, da Parlament – in to pravim med drugim tudi zato, ker sem bil tudi sam član te zbornice 15 let – dela učinkovito in resno, za kar se vam zahvaljujem.

Georg Jarzembowski, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil Svetu in Komisiji za konstruktivno sodelovanje s poročevalcem Parlamenta. Že podpredsednik Komisije gospod Tajani je povedal, da imamo opravka z dobrim primerom, kako je mogoče doseči dobre rezultate v kratkem času tudi pri zahtevnem dosjeju.

Ne skrivam pa tega, da z ureditvijo kabotaže nismo povsem zadovoljni. Kot sta omenila predsednik Sveta, pa tudi vi, podpredsednik, se je iz okoljskih in gospodarskih razlogov vsekakor treba izogibati voženj s praznimi vozili po Evropi. Zato bi bilo bolje omejitev kabotaže v celoti odpraviti prej kot slej.

Kot prehodni korak odobravamo tri kabotažne prevoze v sedmih dneh, nestrpno pa bomo pričakovali vaše poročilo in upali, da bo v njem zapisana odprava omejitev v letu 2014. Navsezadnje gre za obrobno področje prevoznništva, vendar z njim izgubljam denar in škodujemo okolju. Zato upam, da boste leta 2013 predložili razumno poročilo, saj je omejitev kabotaže na evropskem notranjem trgu 27 držav nesmisel.

Svetu in Komisiji bi se želel zahvaliti tudi za to, da sta nas na koncu podprla pri ponovni uvedbi pravila dvanajstih dni za avtobuse. Za avtobusne prevoznike je to pravilo zelo pomembno, saj v tej panogi v številnih državah prevladujejo mala in srednja podjetja, zagotavljanje dveh voznikov na takih vožnjah – ki se jih udeležujejo predvsem starejši – pa povzroča malim in srednjim podjetjem težave. Veseli smo, da bo teh težav

v šestih mesecih konec. Razumeti moramo, da je veliko ljudi, predvsem starejših, ki neradi letijo, kljub temu pa bi radi potovali kot turisti po Evropi in se naužili sonca, na primer v Italiji ali Španiji; naša ponovna uvedba pravila dvanajstih dni za avtobuse je pomembna prav za to, da si bodo starejši ljudje lahko privoščili potovanja. To je velik uspeh za nas, za avtobusna podjetja in za potnike in najlepše se zahvaljujem Svetu in Komisiji.

Brian Simpson, v imenu skupine PSE. - Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil poročevalcema za njuno delo pri tej zahtevni tematiki. Jasno je, da so se pri tem svežnju, zlasti pri odpravi omejitev kabotaže, mnenja razdelila po državnih ločnicah, po mojem mnenju pa imamo zdaj pred seboj dogovor, ki ga lahko podpremo.

Imel sem resne pomisleke glede uvedba polne kabotaže v enem koraku, brez izravnave socialnih stroškov oziroma obratovalnih stroškov pri posameznih prevoznikih. Tak korak bi po mojem mnenju škodljivo vplival na prevoznništvo, ne le v moji domovini, ampak tudi v drugih državah članicah. Zato kompromis z uvedbo začasne kabotaže, ki bo omogočila tri domače vožnje po eni mednarodni, ni le razumna rešitev, pač pa tudi izvedljiva rešitev. Začasna kabotaža nam omogoča tudi brez motenj za domače trge odpraviti sedanjo okoljsko norost, ko morajo težki tovornjaki prazni voziti po več sto kilometrov.

Končno, z veseljem bom podprl nove izvršilne ukrepe, ki jih uvaja poročilo gospe Ťicău. Ti ukrepi morajo tesno spremljati nadaljnje odpiranje trga, državam članicam pa bodo omogočili strogo in učinkovito izvrševanje.

Jeanine Hennis-Plasschaert, v imenu skupine ALDE. – (NL) Dejavnost kabotaže že dolga leta močno buri duhove. Kot je bilo že omenjeno, velja, da je sedanja zakonodaja preveč ohlapna, zaradi uporabe prilastka „začasna“. Za nekatere države članice je to izvrsten izgovor za nadaljnjo zaščito svojih trgov, čemur smo tudi v resnici priče.

Da bi se stvari enkrat za vselej razjasnile, se je Komisija odločila za predlog za rešitev vseh zadev. Močno upam v uspeh te pobude. Precej presenetljivo pa je, da Komisija predlaga čvrste omejitve področja kabotaže. To je presenetljivo, ker je ves čas veljalo, da so sedanja pravila le prehodni korak k popolni sprostitev. Popolna sprostitev je bila predvidena v letu 2009, po napovedih Komisije in Sveta.

Sporazum, ki ga imamo pred seboj danes in o katerem bomo glasovali jutri, je zame veliko razočaranje. Namesto večje sprostitev prinaša prevoznikom več omejitev. Seveda potrebujemo evropski pristop. S tem tudi jaz popolnoma soglašam. Panogo moramo še danes osvoboditi najrazličnejših razkazovanj mišic po državah članicah.

Ampak, gospod predsednik, ta sporazum je v popolnem nasprotju z načeli in cilji notranjega trga. Argumenti, ki smo jih slišali, recimo varnost prometa, okolje in zmanjšanje upravnih bremen, ne držijo vode. V resnici ne bomo imeli prostega trga, gospod Tajani, vsaka od omejitev pa bo povlekla za seboj večje število voženj. Zadeva je vse kaj drugega kot izvedljiva, gospod Simpson. Gradnja na načelu „bolje nekaj kot nič“ za Skupino združenja liberalcev in demokratov za Evropo ni sprejemljiva. V primeru, ki ga obravnavamo, ne deluje.

Roberts Zīle, v imenu skupine UEN. – (LV) Hvala, gospod predsednik. Komisar, seveda bi se rad zahvalil obema poročevalcema in vsem, ki so sodelovali pri iskanju kompromisa, rad pa bi rekel tudi, da ima izid ob pozitivnih tudi negativne plati. Na primer, dobro je, da nam je pri prevozu potnikov uspelo odpraviti nekatere ovire prevozom v območjih ob mejah, kjer imamo goste čezmejne prevozne tokove. Vendar lahko v tem trenutku, ko nam je zaradi težavnih gospodarskih razmer potrebna solidarnost, lahko na državnih trgih ugotavljamo protekcionistične težnje, z opredelitvijo „začasno“ pa bodo lahko mnoge države članice še naprej ščitile svoje domače trge. Na žalost bodo lahko države članice izrabile zaščitno klavzulo, po kateri lahko hujše težave na domačem trgu prevozov služijo kot podlaga za uveljavljanje zaščitnih ukrepov pri Komisiji. Poleg tega lahko z obžalovanjem ugotovimo, da bodo lahko tako počele tudi po letu 2014, ki smo ga navedli v izhodiščnih stališčih Evropskega parlamenta. Enako pripombo imam tudi glede mednarodnih avtobusnih prevozov. Določba, po kateri lahko država članica v primeru, ko bi mednarodni avtobusni prevoz resno vplival na obstojnost primerljivega prevoza v državi članici, prevozniku začasno ali za stalno odvzame licenco, je po mojem mnenju z vidika delovanja enotnega trga nesprejemljiva. Hvala.

Georgios Toussas, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospod predsednik, skupno stališče Sveta Evropske unije, podobno kot izhodiščni predlog Komisije, zagovarja sprostitev nacionalnih trgov prevoza potnikov in blaga ter odprtje dostopa do notranjih trgov držav članic mednarodnim prevoznim podjetjem iz Skupnosti. Dejansko velikim monopolistom na krožniku ponuja mednarodni in domači cestni prevoz.

Predlogi v poročilih Evropskega parlamenta so še bolj reakcionarni. Pozivajo k takojšnji in polni sprostitvi trgov in odpravi vseh ovir, omejitev in nadzora. Delavcem je na podlagi bridkih izkušenj jasno, kako boleče bodo posledice vdora monopolnih velepodjetij na področje cestnega prevoza.

Sprostitev notranjega tovarnega in potniškega cestnega prevoza bo še zaostila izkoriščanje delavcev-voznikov, ki bodo prisiljeni voziti brez premorov in brez zagotovljenih počitka ter varnosti, okrnila njihove pravice glede plače in zavarovanja, ogrozila varnost prometa in privedla do koncentracije prevoza pri mednarodnih monopolih, ki bodo želi ogromne dobičke, posledice za samozaposlene prevoznike in mala podjetja v tej panogi pa bodo katastrofalne. Cene prevozov blaga se bodo zvišale, raven storitev znižala, ogrožena pa bo tudi varnost potnikov.

Zato smo glasovali proti skupnemu stališču in priporočilom Evropskega parlamenta. Delavsko gibanje nasprotuje kapitalističnemu prestrukturiranju in poziva k vzpostavitvi enotnega javnega trga prevozov, oblikovanega v skladu s potrebami sodobnega navadnega človeka.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Če bi okoli leta 1980 napovedal, da omejitvam kabotaže še v letu 2009 ne bo videti konca, bi se mi poslušalci nedvomno gromko nasmejali. Kajti omejitve kabotaže so navsezadnje že po definiciji očitna kršitev pravil evropskega notranjega trga.

Danes, leta 2009, pa smo še enkrat na tem, da bomo tudi po drugi obravnavi ostali praznih rok. Ni mi treba posebej poudarjati, da bom podprl spremembe Skupine združenja liberalcev in demokratov za Evropo, Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov pa z namernim odrekanjem trdne podpore tem spremembam zadaja usodni udarec prihodnosti panoge cestnega prevoza blaga. Veseli me, da je pravilo dvanajstih dni ostalo v predlogu, žalosti pa, da je šlo to na račun odprave omejitve kabotaže.

Če spremembi 17 in 18 ne bosta sprejeti, bom glasoval proti končnemu rezultatu. Ne bom se podpisoval pod predlog, ki škoduje okolju, škoduje panogi prevozov blaga in ne spoštuje pravil evropskega notranjega trga.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Na začetku bi rada povedala, da je v zvezi z obravnavanimi predlogi dobra novica, da je bilo pravilo dvanajstih dni pri avtobusnih prevozih odpravljeno.

Kar se tiče kabotaže, pa je predlog pravo razočaranje. Navsezadnje smo se že na začetku devetdesetih, oziroma že v osemdesetih letih dogovorili, da so omejitve za prosti prevoz blagačasne. Zato smo Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov in člani drugih skupin ob prvi obravnavi vložili predlog za odpravo omejitev do leta 2014. V zadnjih mesecih pa je postalo očitno, da države članice ta predlog dušijo, kljub naporom, ki jih je vložil gospod Grosch, da bi datum vseeno ostal v predlogu. Njihovo nasprotovanje je bilo silovito, kar je zelo slaba novica.

Protekcijonizem v času krize je najslabša novica za Evropo, kajti, kot je utemeljeno opozoril gospod Tajani, protekcijonizem pomeni zapravljanje denarja in škodo za okolje. Zato bomo Nizozemski krščanski demokrati (CDA) glasovali proti predlogu, čeprav nam je jasno, da ta ukrep onemogočajo države članice in da s tem v zvezi žal ne moremo storiti ničesar. Vsebina predloga je napačna in neizvršljiva. Zakonodaja torej ni le slaba za čas krize, pač pa je tudi nestvarna.

Zato bi rada spodbudila komisarja, naj zadev ne pusti takih, kot so, in da naj spet prevzame pobudo, ki je v njegovi pristojnosti, ter v naslednjih letih vendar že odpravi omejitve kabotaže. Pri tem bo užival podporo krščanskih demokratov.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, najprej bi rad pohvalil občutek za sklepanje kompromisov obeh naših poročevalcev, gospoda Grosch in gospe Ţic u, saj gre za zahtevno tematiko, namreč, res je, vsi želimo imeti enotni trg, javnost in direktorji podjetij pa ne razumejo, da enotni trg včasih pomeni tudi propad kakega podjetja, gospodarsko recesijo in izgubo delovnih mest.

V očeh javnosti je enotni trg sprejemljiv le,  e ponuja izključno možnosti zmage.  e predobro pa vemo, da so socialne razmere na področju kabotaže danes take, da bi ob morebitni sistemski ureditvi nujno prišlo do odpu anja delavcev v državah z visokimi ravnmi dohodkov, saj bi jih izpodrinili delavci iz držav z nizkimi ravnmi dohodkov.

Zato sem prepričan, da je sprejeto stali e na koncu koncev pravilno. Kabotažo bi bilo treba sprostiti, vendar je za hitro in neselektivno sprostitve  e prezgodaj. Tako nam postopna ureditev kabotaže s klavzulo o ponovni

preučitvi na podlagi poročila Komisije o socialnih posledicah, namesto fiksnega datuma samodejne in neselektivne sprostitve, povsem ustreza.

Zato bomo glasovali za poročilo, obenem pa pozivamo Komisijo k pazljivemu spremljanju, izražamo svojo željo, da bi se kabotaža na koncu sprostila, vendar brez nevarnosti vdora nepoštena konkurence in socialnega dampinga, kar lahko zelo škoduje ugledu Evrope in kar je v moji domovini, pa tudi domovini gospe Wortmann-Kool, že privedlo do tega, da so državljani nepričakovano zavrnil Evropsko ustavno pogodbo v strahu pred poslabšanjem svojega socialnega položaja. Zahvaljujem se obema poročevalcema.

Dirk Sterckx (ALDE). - (NL) Rad bi se zahvalil gospodu Groschu in gospe Ticaü za opravljeno delo in po mojem mnenju je ostrina v poročilu gospe Ticaü glede dostopa na trg utemeljena. Če imate prevozniško podjetje, morate upoštevati vrsto pravil, in, kot je rekel že gospod Grosch, za podjetja-nabiralnike tu ni prostora, saj so vzrok številnih nepravilnosti in zlorab. Tako pravi poročilo gospe Ticaü.

Zakaj torej ne moremo podjetjem, za katera veljajo stroga pravila, omogočiti poslovanja na evropskem trgu? Če se obrnem k poročilu gospoda Groscha, bi si želel v njem razjasnitev razmer, ne pa omejitev. Tako pa večina v moji skupini kompromisa, ki ga je oblikoval gospod Grosch, ne more podpreti.

Dejansko gremo korak nazaj, saj spet omejujemo možnosti prevoznikov blaga na evropskem trgu. Nimamo obeta sprostitve trga leta 2014, kot je zahteval Parlament. Svet temu nasprotuje, po mojem mnenju pa je to eno naše popuščanje preveč. V resnici uvajamo vožnje praznih tovornjakov – nekaj, kar je v današnjih časih neprimerno početi. Dvomim, da bi države članice, ki so si do danes med seboj odprle trge kabotaže, to lahko dvostransko storile tudi po novi uredbi. Zanima me tudi, kako bo državam članicam, ki trdijo, da je nadzor težaven, to uspelo zdaj, saj zadeva ni mnogo preprostejša. Enako velja za vse države, ampak nadzor je pač zahteven in rad bi vedel, ali bodo organi policije kos nalogi.

Če so razlog stroški plač in socialni damping, zakaj vendar ne vidim nobenih dokumentov, s katerimi bi francoske oblasti grajale francoske odjemalce, ker dajejo preveč dela belgijskim voznikom tovornjakov? Belgijski vozniki so namreč dražji od francoskih. Od kod potem zgodbe o belgijskih voznikih tovornjakov, ki že zaradi manjših prekrškov končajo v zaporu v Združenem kraljestvu? Kajti tudi britanski vozniki so cenejši od belgijskih. Če iščemo razlog v socialnih nepravilnostih, ga v tem primeru gotovo ne bomo našli.

Končni rezultat je po mojem mnenju korak nazaj glede notranjega trga. Jutri bomo obravnavali inteligentne sisteme prevoza, z drugimi besedami, potrjevali, da komunikacijska tehnologija in informacijska tehnologija omogočata učinkovitejši prevoz blaga. To pomeni, da bomo napredek omejevali iz političnih razlogov. To je zelo žalostno, zato bom glasoval proti sporazumu, ki ga bo večina v Parlamentu na žalost potrdila.

Michael Henry Natrass (IND/DEM). - Gospod predsednik, še en sveženj, samo da imajo odbori EU kaj početi, še kaplja onesnaženja več v morje nepotrebnih uredb. Winston Churchill je rekel, da 10 000 predpisov poruši vsako spoštovanje zakona. V Angliji je spoštovanje že porušeno: Anketa BBC kaže, da je 55 % ljudi za izstop iz EU in da jih je 84 % za to, da Združeno kraljestvo ohrani svoje pristojnosti.

Predsednik Pöttering je potrdil, da 75 % vse zakonodaje izvira iz EU. V 35 letih smo v Angliji dobili toliko nove zakonodaje kot prej od kralja Richarda III, torej od leta 1485, naprej. Zdaj sprejemamo nove predpise, ki popravljajo prejšnje predpise. Kje se bo to končalo?

Združeno kraljestvo bo zapustilo EU, in vas kot dober sosed opazovalo prek Rokavskega preliva v vašem morju uredb, opazovalo bo smrt EU pod težo gore lastnih direktiv o tovornjakih.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, sveženj o cestnem prevozu sestavljajo tri zadeve, ki se med seboj dopolnjujejo in imajo velik vpliv na trge prevoza blaga in potnikov. Sveženj bo koristil prevoznikom, voznikom in uporabnikom, zlasti v sedanjih gospodarskih razmerah. Obenem bo izboljšal varnost na naših cestah, povečal učinkovitost prevozov in prispeval k večji okoljski trajnosti.

Pozdravljam izbiro uredb kot oblike, s katero bomo dosegli naše ambiciozne cilje. Prepovedi kabotaže pomenijo vožnje s praznimi vozili, česar si ne moremo in nočemo privoščiti, niti s finančnega vidika niti z vidika rabe energije oziroma okolja. Na drugi strani pa bi neomejena sprostitve trga prevoza blaga privedla do popačenj zaradi nepoštena konkurence – zato je predvidena postopna sprostitve. Kabotaža je dovoljena, dokler ne pomeni stalne ali nenehne dejavnosti v državi članici, v kateri prevoznik nima sedeža.

Na žalost ta začetni korak še ne pomeni polnega odprtja domačih trgov cestnega prevoza, pušča pa to možnost odprto. Ureditev že zdaj zmanjšuje obseg voženj s praznim vozilom in varuje okolje.

Glede dostopa do trga čezmejnega prevoza potnikov je glavni cilj zmanjšanje obsega birokracije v korist preprostih, hitrih postopkov odobranja rednih čezmejnih linij. Dokumenti bodo usklajeni, preverjanje poenostavljeno. Toplo pozdravljam uvedbo revidiranega pravila dvanajstih dni pri organiziranih čezmejnih avtobusnih vožnjah. To bo koristilo tako turistom kot avtobusnim podjetjem, ne bo pa ogrozilo varnosti. To je politika v korist državljanom.

V prihodnje bodo za opravljanje dejavnosti cestnega prevoza veljali konkretni, pregledni pogoji. To bo zvišalo ugled poklica, zagotovilo upoštevanje strokovne usposobljenosti in pomagalo v boju z dampingom. Dvig ravni varnosti in zanesljivosti bo opazen.

Saïd El Khadraoui (PSE). Najprej bi se seveda rad zahvalil poročevalcema, gospodu Groschu in gospe Ťičău, za opravljeno delo in za kompromis, ki jima je uspelo skovati pri tem svežnju, ki ne bi smel veljati več kot nekaj let, saj je po mojem mnenju le prehodni korak. Glede cestnega prevoza bi rad poudaril dve pomembni točki. Prva je dostop do opravljanja poklica. Ta je po mojem mnenju urejen tako, da bo zagotovil potrebna jamstva ljudem, ki se želijo ukvarjati s to dejavnostjo.

Kabotaža je očitno predmet določenih nesoglasij. Sprejet je bil dober prehodni ukrep, ki je potreben za jasnejšo opredelitev možnosti. V preteklosti je precej ohlapno veljalo, da je dovoljena začasna kabotaža. Zdaj je pojem jasneje opredeljen, kot tri vožnje v sedmih dneh. Jasno je, da bo treba na koncu trg popolnoma odpreti, ampak po mojem mnenju zdaj še ni pravi čas za to.

Kompromis, ki ga imamo pred seboj, namreč, da bomo čez nekaj let pregledali socialne razmere v Evropski uniji in po potrebi sprejeli nadaljnje ukrepe, se mi zdi precej razumen predlog. Odpiranje trga bi moralo biti usklajeno z izravnavanjem socialne letvice. V vmesnem času bi moral imeti posamezne države ali skupine držav, na primer Beneluks, možnost dogovarjanja o ohranitvi dosedanjega stanja, torej o prosti kabotaži. Če so le plače in delovni pogoji približno enaki, osebno ne vidim težav glede tega, zadeva pa nikakor še ni zrela za popolno uveljavitev in je vmesni korak potreben.

Ari Vatanen (PPE-DE). - Gospod predsednik, ko bomo danes zapustili to poslopje, se nas bo večina odpeljala s črno limuzino. Imamo kakovostne avtomobile in kakovostne voznike, in vemo, da so naši vozniki pravi profesionalci. Predstavljajo znano kakovost. Izpolnjujejo merila.

Delno soglašam z gospodom iz Anglije, ki je govoril pred kratkim in se je pritožil čez preobliko zakonodaje - včasih res ustvarjamo preveč zakonodaje – vendar včasih obžalujem, da pravila EU za opravljanje dejavnosti ne veljajo tudi za taksije, saj taksije uporabljamo v vseh državah članicah, vendar so razlike med njimi velike. Ko sedeš v taksi, sta zate pomembna kakovost in zanesljivost: želiš vedeti, kaj lahko pričakuješ. Gre tudi za varnost. Pogosto si sam v avtu v neznanem okolju. Taksij za večino med nami pogosto pomeni tudi prvi stik z novo državo, zato bi bilo smotno uvesti določena evropska merila tudi za voznike taksijev. Če bi bili vozniki strokovno usposobljeni in če bi vedeli, kam peljejo, se nam tudi ne bi bilo treba bati prevelikega računa.

V nekaterih državah, na primer v Nemčiji, Švedski, Sloveniji in Finski, so državni predpisi na tem področju zelo strogi in taksi služba je urejena v redu. Tudi londonski taksiji slovijo po kakovosti. Dobro bi bilo upoštevati te najboljše prakse. Med čakanjem na zakonodajo o merilih za taksiste pa bi si morda morali predpisati dobre napitnine taksistom, ki nas zvečer vozijo domov.

Pavel Svoboda, predsednik Sveta. – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi se vam zahvalil za vaše prispevke v današnji razpravi. Rad bi vam zagotovil, da je Svet trdno odločen krepiti in zaokroževati enotni trg. Predsedstvo je prav zato prepričano, da je treba sedanjo zakonsko ureditev Skupnosti prilagoditi. Predsedstvo je tudi polno privrženo krepitvi konkurenčnosti panoge prevoznitva v EU, z racionalizacijo in poenostavljanjem pravnega okvira in s tem odpravljanjem kršitev tržnih pravil. Vendar b popolno odprtje domačih trgov prevozov izpostavilo naše prevoznike nepošteni konkurenci in bi ogrozilo delovanje trga, saj imamo še vedno znatne davčne in socialne razlike med državami članicami. Takim pojavom se moramo izogibati, zlasti v času gospodarske krize, ko celotno gospodarstvo potrebuje pazljivo in premišljeno oceno, kateri ukrepi so najboljši za spodbujanje in obnovo delovanja. Jasno je, da bo Komisija najkasneje leta 2013 ponovno ocenila razmere na trgu glede možnosti nadaljnega sproščanja. Kompromisna inačica pomeni najbolj pošteno in uravnoteženo rešitev v korist vseh.

Naš skupni cilj je bolj učinkovit in bolj trajnosten cestni prevoz. Uredbe bodo znatno prispevale k odpravi kršitev pravil gospodarske konkurence in k spoštovanju pravne ureditve na socialnem področju, pa tudi pravil varnosti cestnega prevoza pri prevoznikih. Prav tako bodo znatno zmanjšale upravna bremena tako pri prevoznikih kot pri nadzornih organih. Uredbe bi morale zagotoviti panogi tudi pravni in upravni okvir

za boljšo izrabo priložnosti, ki jih nudi skupni trg. Trdno sem prepričan, da bo ta sveženj uredb spodbudil in olajšal cestne prevoze in prispeval h gospodarski obnovi. Še enkrat bi se vam rad zahvalil za odlično sodelovanje, ki nam je omogočilo doseči kompromis, kako doseči te cilje.

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, prepričan sem, da Parlament sprejema dober kompromis, ki usklajuje zahteve Sveta, zahteve večine poslancev EP in predloge Komisije.

Seveda mora za kompromis vsaka od strani nekoliko popustiti, da lahko enako naredijo tudi druge strani, zato se mi zdijo modre besede gospoda El Khadraoui: naredili smo največ, kar smo lahko v danih okoliščinah. Kot sem že povedal v uvodnem govoru, namerava pri kabotaži Komisija oceniti stanje in ugotoviti, ali je mogoče doseči dogovor - glede na to, kakšne bodo zadeve - morda bomo lahko dejavnost dodatno sprostili in tako upoštevali pozive številnih poslancev; vsekakor pa bomo morali pred odločitvijo razmere še enkrat oceniti.

Naj ponovim: prepričan sem, da je kompromis dober, rad bi pa še odgovoril gospodu Sterckxu, ki je toliko vpljuden, da po svoji kritiki počaka tudi na odgovor, v nasprotju z mnogimi drugimi poslanci, ki samo izrečejo kritiko, na žalost pa ne morejo poslušati odgovora Komisije. Gospoda Sterckxa, ki ga upravičeno skrbijo že sklenjeni sporazumi med njegovo državo in drugimi državami Beneluksa, bi rad pomiril.

Prepričan sem, da zakonodaja, kakršna bo sprejeta, ne bo - kakor sem že rekel - imela nikakršnih negativnih učinkov na obstoječe sporazume. Taki sporazumi bodo ostali v veljavi, saj bo nova zakonodaja uredila stanje širše, ne bo pa vplivala ali ogrozila že obstoječih dvostranskih ali tristranskih sporazumov. Po mojem mnenju lahko to pomiri gospoda Sterckxu, saj mislim, da sem podal pravilno in veljavno tolmačenje - ne bo nikakršnih učinkov na sporazume, ki v glavnem - ponavljam - zadevajo Beneluks.

Želel sem tudi pomiriti gospoda Bloklanda in gospo Wortmann-Kool glede skrbi, ki sta jih izrazila: ne nameravamo odnehati, nameravamo - ponavljam - spremljati dogajanje, leta 2013 bomo pripravili poročilo z oceno razmer, in če bo mogoče in po naši oceni potrebno, bomo Parlamentu in Svetu ponovno predlagali bodo podaljšanje stanja, bodisi nadaljnjo sprostitev režima kabotaže. Vendar se zavedamo, da ima veliko držav članic drugačna stališča, in soglasje Sveta smo si lahko zagotovili samo tako, da smo nekoliko popustili pri drugih zadevah.

Kljub temu pa naj ponovim, da je po mojem mnenju zelo dobro, da smo sorazmerno hitro dosegli sporazum, sporazum, ki - to bi rad zagotovil tudi gospodu Jarzembowskemu - bi bil seveda lahko tudi boljši - vsak predpis je vedno mogoče še izboljšati, ampak vse prepogosto je preveč dobrega v resnici slabo. Prepričan sem, da delamo prav in da ni treba zapuščati Evropske unije, če govorimo o teh zadevah, kot namiguje gospod Nattrass, saj menim, da so dobra pravila koristna za Evropsko unijo.

Celo ugleden britanski časopis, *Financial Times*, je že napovedal možnost, da bo Velika Britanija še enkrat premislila, ali potrebuje strožje predpise, ampak sedanjó gospodarsko in finančno krizo Evropa prestaja bolje od drugih delov sveta, prav zaradi tega, ker njen gospodarski sistem temelji na jasnih pravilih.

Kot rojen Rimljan verjamem, da zgodovina rimskega prava in Napoleonov zakonik dokazujeta pomen pravil za razvoj družbe. Ne vem, na kateri strani Hadrijanovega zidu je bil rojen gospod Nattrass, sodeč po njegovem govoru pa je bil rojen na oni strani zidu, tako da njegovi predniki niso imeli priložnosti spoznati rimsko pravo.

Gospe in gospodje, dovolite mi, da se vam še enkrat zahvalim za vaše sodelovanje, in da se zahvalim Svetu za njegov trud, v tej zbornici pa bi rad še enkrat izrekel zahvalo osebju Generalnega direktorata, ki ga imam čast voditi, saj brez njihovega prispevka ne bi bilo mogoče doseči kompromisa, ki bo po mojem prepričanju koristen za državljane EU.

Predsednik. – Gospod Sterckx, se želite priglasiti v zvezi s točko dnevnega reda?

Dirk Sterckx (ALDE). - (NL) Gospod predsednik, želel sem le povedati komisarju, da je morala gospa Hennis-Plasschaert zapustiti to sejo zaradi drugega sestanka. Razpravo poslušam kot zastopnik vseh članov baše skupine, ki sodelujejo pri tej zadevi. Želel sem vas samo obvestiti, da gospa ni kar tako izginila s seje.

Predsednik. – Hvala, gospod Sterckx.

To ni bilo v zvezi z dnevnim redom, pač pa je znak vljudnosti.

Mathieu Grosch, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, na začetku bi se rad zahvalil Komisiji za zelo jasen odgovor. Rad bi poudaril, da je omejitev kabotaže prehodna ureditev, da je v teku raziskava in da bo, odvisno od ugotovitev raziskave, ena od možnosti tudi odprtje trga.

Drug pomemben vidik je, da v tem primeru velja člen 306 – seveda tudi za države Beneluksa, gospod Sterckx, kar pomeni, da je vaša zahteva odvečna in nam je tako ni treba podpreti.

Druge stvari, ki jo želim povedati, pa zadeva samo kabotažo. Sodeč po pripombah, ki sem jih slišal danes, je kompromis še boljši, kot sem mislil, iz preprostega razloga – in tu govorim predvsem kolegom poslancem iz Skupine združenja liberalcev in demokratov za Evropo in svojemu kolegu iz Nizozemske krščanske demokratske stranke (CDA) – in sicer, sprejem prehodne ureditve ne pomeni, da želimo zadušiti notranji trg – če lahko uporabim ta izraz – ali podjetja. Če upoštevamo, da nekatera podjetja uporabljajo najsodobnejša vozila, voznikom pa plačujejo po 400 evrov na mesec, druga podjetja pa voznike plačujejo po 1500 evrov na mesec, se mi zdi še toliko bolj utemeljeno reči, da je treba socialno letvico nekoliko dvigniti. Če se najde potreben denar za primerna vozila, bi se moral najti tudi denar za primerne plače. Letvico moramo dvigniti, šele zatem bo mogoče odpreti trg. Po mojem si tisti, ki pozivajo, naj trg odpremo, nato pa bomo že videli, kako naprej, napačno razlagajo pojem odprtja trga.

Moja zadnja pripomba je, da je smešno, kako vedno prav tiste države – na primer Združeno kraljestvo – ki blokirajo vsako usklajevanje, zlasti na področju davkov, danes trdijo, da nimamo ustrezne usklajenosti in da bi morali trgu pustiti, da se razvija sam. Eni zahtevajo omejitve, drugi trdijo, da je omejitev preveč.

Če hočemo prepričati evropsko javnost, ne moremo kar reči, da je treba trg odpreti, nato pa se bodo stvari uredile same od sebe. Nasprotno, v Parlamentu moramo v sodelovanju s Svetom in Komisijo urediti okoljsko, socialno in davčno zakonodajo. To nam bo zagotovilo verodostojnost.

Predsednik. – Hvala lepa, gospod Grosch, za vaš govor, ki je bil, sodeč po aplavzu kolegov poslancev, toplo sprejet.

Silvia-Adriana Țicău, poročevalka. – (RO) Gospod predsednik, komisar, za začetek bi se rada zahvalila gospodu Groschu, poročevalcu v senci, s katerim sem sodelovala, pa tudi tehničnemu osebju Odbora za promet in turizem in Skupini socialdemokratov, prav tako pa tudi kolegom v Komisiji in osebju Komisije, da ne omenjam vas, komisar, ter predsedstvu Evropskega sveta, za tesno in koristno sodelovanje.

Rada bi vas spomnila, da je Evropska komisija leta 2007 predlagala spremembo ureditve dostopa na trg pri dejavnosti cestnega prevoza. Predlogi za spremembo so izvirali iz izkušenj pri izvajanju Direktive 96/26 Evropske komisije. Besedila nekaterih določb so bila preoblikovana, da bi bila mogoče doslednejše izvajanje, kot oblika zakonodajnega akta pa je bila izbrana uredba. Danes, približno dve leti kasneje, poteka končno glasovanje o tem dokumentu, ki bo neposredno vplival na približno 800 tisoč evropskih podjetij in okoli 4,5 milijona delovnih mest.

Naši skupni cilji so: povečati varnost na cestah, zmanjšati obseg birokracije, poenostaviti postopke in zagotoviti prevoznikom predvidljive in zanesljive pogoje poslovanja. Upam, da bo doseženi kompromis prispeval k razvoju trga cestnih prevozov. Še enkrat se zahvaljujem kolegom poslancem za sodelovanje.

Predsednik. – Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri ob 12.00.

13. Pravice potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovnihih poteh - Pravice potnikov v avtobusnem prometu (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o naslednjih poročilih:

- poročilu (A6-0209/2009) gospoda Teychennéja v imenu Odbora za promet in turizem o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o pravicah potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovnihih poteh ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (COM(2008)0816 – C6-0476/2008 – 2008/0246(COD)) in

- poročilu (A6-0250/2009) gospoda Albertinija v imenu Odbora za promet in turizem o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o pravicah potnikov v avtobusnem prometu ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (COM(2008)0817 – C6-0469/2008 – 2008/0237(COD)).

Michel Teychenné, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, gospod Tajani, gospe in gospodje, od vsega začetka postopka sta moje delo vodili dve načeli, in sicer, zagotoviti večjo izenačenost pravic potnikov v različnih načinih prevoza – kar je cilj, ki sta si ga zastavila Komisija in Evropski parlament – ter zagotoviti, da bodo pravice jasno zapisane v besedilu. Glede zadnjega smo posebno pozornost posvetili osebam z omejeno mobilnostjo, saj panoga pomorskega prevoza dejansko nekoliko zaostaja glede potreb takih oseb.

Temeljno sporočilo besedila se glasi, da bi morali imeti ljudje možnost potovati po Evropi, ne da bi bili izpostavljeni muham prevoznih podjetij, da bi morali imeti pravico zahtevati določeno raven storitev in določeno raven obveščanja, in, nazadnje, da bi morale osebe z omejeno mobilnostjo uživati enake pravice kot drugi evropski državljani, na pa biti še dodatno kaznovani za svojo hibo.

Videti je, da je vsebina različice, sprejete v Odboru dne 31. marca, sprejemljiva za vse. Prvi razlog za to je, da se pravice oseb z omejeno mobilnostjo povečujejo. Če bo besedilo sprejeto, ne bo več mogoče osebi odreči pravice do prevoza zaradi invalidnosti, razen iz razlogov, povezanih z možnostmi vkrcanja, spoštovanjem osebnega dostojanstva in tehničnimi lastnostmi plovila. Nadalje mora biti osebam z omejeno mobilnostjo zagotovljena pomoč, in sicer od trenutka rezervacije; danes pa to po zaslugi interneta velja tudi za povratno vožnjo in uradno obveščanje. To je torej v besedilu urejeno.

Obvestila o pravicah potnikov morajo biti standardizirana in zagotovljena v dostopni obliki, tako kot že danes velja v železniškem in letalskem prometu.

Kar se tiče pravic vseh potnikov, smo menili, da je treba nadomestila v primerih težav uskladiti na višji ravni, na podlagi ureditve, ki velja v letalskem prometu. Rezultat je, da bodo potniki v primerih zamud ali odpovedi voženj upravičeni do nadomestila do polne cene potovanja, nadomestilo pa se bo izračunalo glede na povzročene težave.

Informacije morajo biti jasne in dostopne, kar je pri prevozih pogosto problem. Vedno znova se dogaja: ljudje niso ustrezno obveščeni, ne vedo, zakaj ladja – prav lahko pa bi govorili tudi o letalu ali vlaku – še ne izpluje, zakaj zamuja; zato smo želeli izboljšati določbe o obveščanju.

Tudi obravnava pritožb mora biti organizirana bolje. Dejansko je danes pritožba v primeru težav zapletena zadeva, namen našega besedila pa je bil poenostaviti postopke, tako na ravni držav članic kot na ravni državljana-posameznika.

Ukvarjali smo se tudi z vlogo državnih organov za obravnavo pritožb in izboljšali njeno opredelitev.

Za konec, mestni in primestni prevozi – pri tem imam v mislih italijanski, beneški *vaporetto*, ki je tako pri srcu gospodu Albertiniju – niso zajeti v tem besedilu, saj ne spadajo med glavne prevozne storitve.

Preidimo na križarjenja in njihovo obravnavo v besedilu: upoštevajmo, da so križarjenja danes izredno pomemben način preživljanja dopusta, v njihovo ciljno skupino pa spadajo tako starejši kot invalidi. Zato so križarjenja seveda zajeta v besedilu, ne le v zvezi z Direktivo o paketnih potovanjih, na katero se besedilo sklicuje in ki je direktiva iz leta 1991, pač pa tudi glede zagotovila enake obravnave potrošnikov.

Vnesena je opredelitev *force majeure* – ki je lahko razlog za zavrnitev prevoza – in glede tega smo soglasno oblikovali spremembo. Rad bi vas pa opozoril na letalske prevoze, kjer mora danes o zadevah pogosto razsojati sodišče, ker pojem *force majeure* ni opredeljen dovolj natančno. Zato smo poskusili v besedilu obdelati težave, povezane s pomorskim prometom. V mislih imam bibavico, vetrove in neurja, ki prav tako vplivajo na plovbo in jih je treba upoštevati.

Za zaključek naj povem, da smo razpravljali tudi o odgovornosti pristanišč pri zagotavljanju pomoči. To je besedilo o pravicah potnikov, ne pa besedilo ...

(Predsednik je prosil govornika, naj sklene svoj govor)

... torej je besedilo zaokroženo z arbitražo med pristanišči in prevozniki. Znano mi je, da bo gospod Jarzembowski predložil svoje spremembe; odgovoril mu bom v dveh minutah, ki mi še preostaneta.

Gabriele Albertini, poročevalec. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, s potrditvijo zakonodaje o zračnem in železniškem prevozu, poročila gospoda Tychennéja o prevozu po morju in po celinskih plovnihih poteh ter predloga o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu Evropska unija zaokroža zakonodajni okvir za vse načine prevoza.

Pri sestavljanju te uredbe smo morali poiskati ravnovesje med dvema pristopoma: prvi zadeva „področje načrtovanja ravni“ za vse načine prevoza, pri čemer lahko načini prevoza med seboj konkurirajo ob enakih pogojih in ob enakih možnostih, pri čemer potniki uživajo visoko raven varstva ne glede na izbrani način prevoza.

Drugi pristop odraža različne značilnosti načinov prevoza in upošteva praktične vidike - pri avtobusnem prevozu nas zanima obravnava odgovornosti za zamude, pri cestnem prevozu razmišljamo o nesrečah in prometnih zastojih ipd., kar pri železniškem prevozu ne velja, saj železnica uporablja lastne namenske proge.

Rad bi spregovoril tudi o dveh nasprotjih, ki smo ju skušali uskladiti in nam je po mojem mnenju to uspelo. Pravi namen uredbe je povečati pravice potnikov, panogo cestnega prevoznikov pa sestavljajo predvsem mala in srednja podjetja, ki bodo za prilagoditev novim zahtevam potrebovali čas in vire in ki se, podobno kot večina drugih panog gospodarstva, v tej gospodarski krizi srečujejo s težavami.

Prišli smo do faze razprave o spremembah v Parlamentu in rad bi se zahvalil kolegom poslancem za njihove pomembne prispevke k besedilu uredbe in odlično sodelovanje. Večino dela, ki je bilo potrebno za prvo obravnavo, je že opravil Odbor za promet in turizem, Parlamentu pa je prepustil le razjasnitev glede pravnega jezika.

V imenu svoje skupine sem za jutrišnje glasovanje predložil le tri dodatne spremembe. Naj vam jih na kratko opišem: Sprememba 73 pomeni preprosto jezikovno pojasnitev, sprememba 82 določa zgornjo mejo objektivne odgovornosti, ki je predpisana v členu 6(3) predloga uredbe. Glede področja veljavnosti besedila sprememb, ki jih je sprejel odbor za promet, so vse politične skupine soglašale, da se zajame tudi regionalni prevoz. O dveh ključnih besedilih za področje mestnega in primestnega prevoza bomo glasovali jutri.

Kot poročevalec podpiram spremembo 80 o popolni izključitvi lokalnega prevoza, ki jo je vložila moja skupina, izrazil pa sem tudi podporo spremembi 81, ki državam članicam podeljuje pristojnost za izvzete lokalnega prevoza, če lahko potnikom zagotovijo raven pravic, podobno tisti iz uredbe.

Prepričan sem, da smo sestavili besedilo, ki nam zagotavlja dobro izhodišče v prihodnjih tristranskih pogajanjih s Svetom in Komisijo. Zato želim češkemu predsedstvu in Švedski, ki bo naslednja predsedovala Evropskemu svetu, uspešno delo na področju pravic potnikov, seveda pa upam tudi, da bom lahko prispeval svoj delež tudi v nadaljnjih fazah sprejemanja uredbe v naslednjem mandatu Parlamenta.

Pavel Svoboda, predsednik Sveta. – (CS) Gospe in gospodje, jutri glasujete o osnutkih sprememb dveh predlogov Komisije o zaščiti pravic potnikov v avtobusnem prevozu in med potovanjem po morju ter celinskih plovnihih poteh.

To sta pomembni uredbi, tako za potrošnike kot za prevoznike. EU je pred kratkim sprejela uredbi enake vrste za letalski in železniški prevoz. Predloga Komisije bosta zaokrožila pravni okvir področja prevozov. V praksi bo to pomenilo večjo zaščito vseh potnikov, zlasti invalidov in oseb z omejeno mobilnostjo, ne glede na način prevoza. Nadalje bodo vzpostavljeni enaki pogoji za vsa področja prevoza. Češko predsedstvo predloga seveda pozdravlja in jima pripisuje velik pomen. Prepričan sem, da predloga odražata cilj krepitve pravic potnikov, ki si ga je EU zastavila v zadnjih letih.

V zvezi s spremembami k osnutku, ki ste jih izglasovali v Odboru za promet in turizem, bi rad omenil zlasti dva vidika. Prvi je, da pripisujete velik pomen pravicam invalidov in oseb z omejeno mobilnostjo. Naša stališča glede tega se seveda ujemajo, kar je zelo važno, če želimo ti dve pomembni uredbi potrditi v drugi obravnavi.

Drugi vidik je, da ste želeli doseči natančno usklajevanje osnutkov uredb z obstoječimi uredbami o pravicah potnikov pri drugih načinih prevoza, in da ste se zelo potrudili, da bi predloge zelo natančno prilagodili posebnim zahtevam avtobusnega prevoza oziroma prevoza po morju in celinskih plovnihih poteh, ne da bi pri tem opustili krepitev pravic potnikov, kar je namen uredb. V celoti soglašamo, da je treba uredbe prilagoditi posebnostim posameznih načinov prevoza. Kot vemo, ni mogoče uporabiti popolnoma enakega pristopa pri različnih načinih prevoza. Železniški in letalski prevoz imata svoje značilnosti, podobno velja za avtobusni prevoz in prevoz po morju in celinskih plovnihih poteh. Tudi znotraj vsake od teh panog imamo zelo velike razlike. Imamo velika in mala podjetja, vožnje lahko trajajo nekaj dni ali le nekaj minut. Zato je treba najti

rešitev, ki bo sprejemljiva za vsakogar in bo zagotovila zaščito pravic potnikov, ne da bi naložila nepotrebna upravna bremena prevoznikom, zlasti manjšim podjetjem na trgu. To vprašanje je seveda še zlasti pomembno v današnjih gospodarskih razmerah.

Zato cenimo vaše delo pri teh vprašanjih. Pomeni odlično izhodišče. Obenem pa se tudi večinoma ujema z našimi mnenji o predlogih. Trdno sem prepričan, da bomo lahko plodno sodelovali pri oblikovanju pravne ureditve v korist vseh udeležencev in v smislu izboljšanja zakonodajnega procesa, ki je eden od ciljev EU. Za zaključek bi se rad posebej zahvalil poročevalcema gospodu Albertiniju in gospodu Teychennéju za njuno odlično delo in skrbno sestavljeni poročili.

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, z veseljem se spominjam svojih poslanskih let v tem parlamentu, zaradi teh let pa znam tudi še toliko bolj ceniti delo, ki ga je Evropski parlament vložil v to obravnavo.

Zato bi se rad zahvalil gospodu Teychennéju in gospodu Albertiniju za juna pomembna prispevka k zaščiti pravic državljanov kot potnikov na vseh področjih prevoza, saj je poseg na področje avtobusnih prevozov in prevozov po morju potreben za zapolnitev vrzeli v evropski zakonodaji, na katero opozarjate vsi.

Veliko potnikov je invalidov, ali pa je njihova mobilnost omejena iz drugih vzrokov, zato je tudi naša dolžnost zagotoviti prosto gibanje tudi njim, saj gre pri tem predvsem za vprašanje svoboščin v Evropski uniji. Seveda kakovosten zakonodajni postopek ni preprosta zadeva, vendar pomeni današnji dan velik korak naprej na tem področju.

Vesel sem bil tudi besed gospoda Svobode. V zvezi z besedili, o katerih sprejemu sta se Parlament in Komisija že dogovorila, obstajajo še določeni dvomi, vendar zaznam splošno politično odprtost Sveta, kar me navdaja z upanjem glede poteka v prihodnosti.

Prepričan sem, da bomo podobno kot pri cestnem prevozu dosegli zadovoljiv kompromis, ki bo omogočil evropskim državljanom prosta potovanja po Evropski uniji ob ustrezni zaščiti pravic.

Menim torej, da danes razpravljamo o tematiki, ki zadeva življenje vsakega državljana, zato sem prepričan, da je treba, kar se tiče avtobusnega prevoza, podpreti – in na sestanku Odbora za promet in turizem dne 30. marca smo zaznali vzpodbudne znake – pristop Komisije, po katerem naj bi uredba zajemala čim širše področje, vse redne potniške prevoze, od mednarodnih, državnih in regionalnih, pa tja do mestnih in primestnih. To ustreza težnjam po poenostavitvi zakonodaje, obenem pa jamči enake pravice vsem potnikom brez načelnih izjem.

Glede na posebnosti panoge, gospod Albertini, pa predlog dopušča državam članicam izvzeti izvzetje mestnega, primestnega in regionalnega prevoza pri pogodbah o opravljanju javne službe, če te pogodbe zagotavljajo potnikom raven zaščite, primerljivo s tisto iz uredbe. To se mi zdi razumna rešitev, ki omogoča potrebno prožnost, obenem pa varuje temeljne pravice potnikov.

Odgovornost avtobusnih prevoznikov do potnikov v primeru smrti ali poškodbe je naslednji bistveni element predloga. V Skupnosti so na tem področju tolikšna neskladja, da so potniki izpostavljeni hudi negotovosti. Podrobneje bi rad spregovoril o nekaterih točkah s tega področja: prvič, to področje ne zadeva zavarovanja, pač pa neposredno odgovornost prevoznikov do potnikov. Drugič, avtobusni prevoznik ni edini odgovoren za odškodnino in njegova pravica do izterjave nadomestila škode od tretjih oseb ni vprašljiva. Tretjič, to področje ne zadeva niti določb niti postopkov iz direktive o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil iz leta 2005, in četrtič, Komisija dejansko ni oblikovala novega modela odgovornosti. Tukaj predlagamo ureditev odgovornosti, ki se zgleduje drugih načinov prevoza, obenem pa upošteva značilnosti panoge.

Kar se tiče prevoza po morju, sem prepričan, da potrebujemo en sam zakonodajni akt, čeprav so mnenja o tem deljena tako v Parlamentu kot v Svetu. Dovolite mi pripombo glede ključnega vprašanja, področja veljavnosti: v primerjavi s cestnim, železniškim ali letalskim prevozom je število potnikov pri prevozu po morju ali po celinskih plovni poteh mnogo manjše. Pri tem je delež potnikov po celinskih plovni poteh med njimi zelo majhen. Po mojem mnenju ni niti logično niti stvarno uvajati ločenih uredb za potnike na morju in za potnike na celinskih plovni poteh, še manj, če upoštevamo, da se v obeh primerih pogosto uporabljajo enake vrste plovil. Menim, da je edini pravi odgovor enoten zakonodajni akt.

Dne 30. marca 2009 je ob razpravi o poročilu gospoda Teychennéja v Odboru za promet in turizem potekala tudi javna razprava ministrov v okviru Sveta za promet EU. Vesel sem, da sem lahko v tej razpravi opazil

določeno ujemanje stališč Komisije, držav članic in Parlamenta, da je treba evropskim potnikom čim prej zagotoviti novo in ambiciozno zakonsko ureditev.

V tem smislu je Komisija seveda pripravljena poskrbeti za vse razjasnitve in izboljšave besedila, ki bi bile potrebne za usklajitev z značilnostmi vsake od vrst prevozov, in tako omogočiti prevoznikom dovolj prožnosti pri izvajanju uredbe. Dovolite mi, da še enkrat poudarim, da je treba za učinkovito izvajanje uredbe zagotoviti potrebne vire. V ta namen morajo državni organi, odgovorni za izvajanje, redno poročati o svojih dejavnostih. Vsaka država članica bo lahko vzpostavila sebi primeren sistem, odločila so bo lahko na primer za en pristojni organ ali za več pristojnih organov.

Georgios Papastamkos, *pripravljaivec mnenja Odbora za pravne zadeve*. – (EL) Gospod predsednik, predlog uredbe, dopolnjen s spremembami Evropskega parlamenta, ustrezno krepi pravice potnikov v pomorskem prevozu.

Prepričan pa sem, da bo pri naslednji zakonodajni pobudi na tem področju glede na potrebo po kombiniranih načinih prevoza primernejši horizontalen pristop, to je enoten zakonodajni akt za vse načine prevoza.

Tis si sistemskega vidika bi bilo v prihodnje bolje ločevati med predlogi v zvezi s pravicami potnikov na eni strani in v zvezi z osebami z omejeno mobilnostjo na drugi strani. Razlog so razlike glede namenov in ciljnih skupin med obema ureditvama.

Na koncu bi rad opozoril na pogosto ozek pristop Komisije – kar pa ne velja za gospoda Tajanija - k vprašanju, ki terjajo širše in večstranske raziskave, med kakršna spada tudi pomorski prevoz.

Sredozemski pomorski prevoz se opravlja v drugačnih okoliščinah kot prevoz prek morskih ožin.

Georg Jarzembowski, *v imenu skupine PPE-DE*. – (DE) Gospod predsednik, podpredsednik Komisije, predsednik Sveta, rad bi prejšnjemu govorniku povedal, da ves čas upoštevamo tudi grške otoke in grške prevoznike s trajekti: glede tega so njegove skrbi odveč.

Lahko rečem, da je moja skupina vesela, da bomo končno dobili enotno, koristim državljanov namenjeno ureditev pravic potnikov v primerih zamud in odpovedi tudi na področju prevoza po morju in celinskih plovnih poteh ter na področju avtobusnih prevozov. Radi bi se zahvalili obema poročevalcema, gospodu Albertiniju in gospodu Teychennéju. Sodelovanje v odborih je bilo konstruktivno, zato so rezultati kakovostni.

Rad pa bi nekoliko širše spregovoril o nekaj točkah. Menim, da je 25-odstotna odškodnina potnikom v pomorskem prevozu ob dve do tri urni zamudi popolnoma primerna, enako kot 50-odstotna odškodnina ob več kot triurni zamudi - gospodu Teychennéju pa bi rekel, da je 100-odstotna odškodnina ob daljših zamudah preprosto pretirana. Če upoštevamo, da prevoze opravljajo ne le velike družbe, pač pa, zlasti pri trajektnih prevozi, tudi mala in srednja podjetja, je pri odškodninah treba ravnati razumno.

Kot smo že povedali v dosedanjih razpravah, moramo paziti, da pri prevozi po morju odgovornosti ne bomo zaupali napačnim ljudem ali napačnim institucijam. Vsi člani zbornice si prizadevamo, da bi v okviru obeh dosjejev zagotovili ustrezno pomoč potnikom z omejeno mobilnostjo, vendar ne moremo pričakovati od lastnikov ladij, da bodo urejali težave glede dostopnosti v pristaniščih; to morajo opraviti sama pristanišča. Z drugimi besedami, ravnati moramo zelo pazljivo.

Kar se tiče pravic avtobusnih potnikov, bi želel poudariti, da so med medmestnimi in mestnimi avtobusi znatne razlike in da je treba te razlike upoštevati. Zato je moja skupina mnenja, da imamo prav, ko zahtevamo primerne pravice za potnike v medmestnih avtobusnih prevozi, mestni in primestni avtobusi pa obratujejo v popolnoma drugačnih okoliščinah. Taka pravila so prti njih neumestna in to moramo jasno ugotoviti.

Robert Evans, *v imenu skupine PSE*. – Gospod predsednik, rad bi čestital obema poročevalcema. Pred nekaj leti sem bil poročevalec v zvezi z dostopnostjo letal invalidnim potnikom. Tokratna zakonodaja je naslednji delček sestavljanke, s katero bo prevoz čim bolj vključujoč, oziroma, po besedah gospoda Albertinija, ki bo utrdila pravice potnikov.

Danes, ko spodbujamo ljudi k uporabi javnega prevoza, je nujno v sestavljanke vključiti tudi avtobuse, kar je storil gospod Albertini. Nekateri poslanci, od katerih nekateri danes niso prisotni, so poskušali vnesti izjeme oziroma izključiti določena področja, zame pa je že ves čas izhodišče težnja, da bi v ureditev vključili čim več področij, saj s tem Evropo oblikujemo v skupni trg v korist ljudi. Zato je tako pomembna sprememba 81.

V svojih uvodnih pripombah je komisar dejal, da morajo biti pravice potnikov enake brez izjem – nato pa je govoril o izjemah, na primer pri regionalnem prevozu. Po mojem mnenju regionalnega prevoza ne bi smeli izvezeti, in to zadevo sem nekoliko raziskal. V nekaterih državah članicah lahko regionalna avtobusna vožnja traja do šest ur, kar je več kot na primer mednarodna avtobusna vožnja iz Londona v Bruselj ali v Pariz. Zato menim, da bi moral biti regionalni prevoz zajet. Mislim, da je prav, da lokalni prevoz – kot je omenil gospod Jarzembowski – ni zajet, saj imamo pogodbe o opravljanju javne službe, kar pomeni, da prevozniki zagotavljajo podobno raven pravic.

Menim tudi, da moramo prepričati proizvajalce, da bodo izdelovali sodobnejše avtobuse in bolj upoštevali potrebe invalidov. Podobno, kot smo se zavzemali za dostopnost letal za invalide, se lahko morda zdaj zavzamemo za avtobuse s širšimi prehodi in lažje dostopnejšimi sanitarijami, prevozniki pa morajo napraviti avtobusne perone lažje dostopne ter usposobiti svoje osebje glede vprašanj invalidnosti ter upoštevanja invalidnosti.

To poročilo je kakovostno. Je kakovostna zbirka poročil, ki pomeni nekaj korakov v pravo smer, in čestitam vsem, ki so sodelovali pri njej.

Dirk Sterckx, v imenu skupine ALDE. – (NL) V imenu naše skupine bi se rad zahvalil poročevalcema. Mislim, da smo dodali še nekaj novih elementov pravicam potnikov. S trdim delom smo že spravili zadeve na pravi tir pri letalskih in železniških prevozi. V resnici menim, da smo pri sestavljanju teh poročil pridobili veliko izkušenj in vesel sem, da je gospod Albertini elemente uskladi, tako da ni več nikakršne ali skoraj nikakršne potrebe po razlikovanju med načini prevoza, razen kjer in kakor je potrebno.

Prepričan sem, da dvigujemo tudi kakovost storitev, kar smo imeli ves čas v mislih. Nekaj smo se naučili tudi iz preteklih napak; eden od primerov tega je zožitev opredelitve *force majeure*. Ta vidik moramo ponovno obravnavati tudi na področju letalskega prevoza, vesel pa sem, da smo ga uredili na področju ladijskega prevoza.

Kar se tiče poročila gospoda Albertinija, je pomembno vprašanje – ki sta ga omenila tudi gospod Evans in gospod Jarzembowski – kakšno je zdaj področje veljavnosti uredbe? Naša skupina je umaknila podporo spremembi, ki smo jo prvotno vložili skupaj z vami, ne zato, ker bi menili, da je slaba, pač pa zato, ker so jo socialdemokrati oblikovali bolje, kot je opisal gospod Evans. V vsakem primeru iz uredbe izločamo regionalni prevoz, puščamo pa odprto možnost za vključitev mestnega in primestnega prevoza po presoji posameznih držav članic. Verjamem, da tak pristop bolje odraža naše namene, zato bomo podprli predlog, ki ga je vložila Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu.

Eva Lichtenberger, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, pravice potnikov morajo dobiti osrednje mesto v prometni politiki na splošno – zlasti pri nas, v Evropski uniji. To nam je že uspelo pri železniškem in zračnem prevozu, čeprav je tudi tam še veliko možnosti za izboljšave glede zavračanja vkrcanja. Vedno znova moram ponavljati, da so težave mnogo prevelike.

Eni od skupin potnikov so jasna pravila še posebej nujno potrebna. Pri letalskih prevozi se je izkazalo, da pravila še niso dovolj jasna. Ljudje s posebnimi potrebami bi lahko napisali debele knjige o stvareh, ki so se jim zgodile na potovanjih. Tudi jaz sem že slišala nekaj njihovih pripovedi. To je strahota. Zato je izenačenje pravic teh ljudi ne le zakonska, pač pa tudi moralna obveza Evropske unije.

Na področjih avtobusnega in pomorskega prevoza, za kateri tukaj predpisujemo pravila, se lahko srečamo s problemi delitve odgovornosti med prevozniki in pristanišči pri pomorskem prevozu – to vprašanje moramo v prihodnje rešiti na podlagi izkušenj. Moja druga misel je, da bi morali pri avtobusnem prevozu zajeti čim več področij. Če bo izjem preveč, bodo imeli prevozniki preveč priložnosti za izigravanje pravil. Ne smemo dopustiti, da bi se te težave nadaljevale, saj bi s tem oškodovali ljudi s posebnimi potrebami. Naša dolžnost je poskrbeti za te ljudi in jim omogočiti uveljavljanje pravice do mobilnosti.

Erik Meijer, v imenu skupine GUE/NGL. – (NL) Gospod predsednik, na delnem zasedanju sta bili zastavljeni dve vprašanji v zvezi s skupinskim prevozom potnikov.

Prvo vprašanje je: kaj mora napraviti država, kaj pa naj prepustimo trgu in razpisom? Na koncu smo se na moj predlog odločili v prid prosti izbiri pri mestnem in primestnem prevozu. Nova pravila za avtobusni prevoz potnikov ne bi smela škodovati pravicam organov na nižjih ravneh glede lastnega urejanja javnega prevoza.

Glede pravic potnikov imamo že ves čas dve možni izbiri. Prva možnost je usmerjena na čim boljše obveščanje o nadaljevanju vožnje v drugih državah članicah, razpoložljivost čezmejnih vozniških kart in dobre povezave na dolgih progah, kar varuje potnike pred neprijetnimi presenečenji na potovanju.

Druga možnost pa je usmerjena na finančne odškodnine ob zamudah in odpovedih voženj. Že ves čas zagovarjam prvo možnost, večina v Parlamentu pa se je odločila za drugo, predvsem zato, ker je bila izbrana že pri letalskem prevozu.

Večja skrb za potrebe invalidov je pomemben razlog za podporo predlogom, čeprav rešitve niso popolne.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, rada bi začela s čestitkami poročevalcema za vsebinsko predstavitev in izjemno dosledno ureditev množice sprememb, ki jih je predložil Odbor za promet in turizem.

Evropska unija si, ob odločilnem prispevku evropskega parlamenta, v zadnjih letih prizadeva za okrepitev pravic potnikov na vseh področjih prevozov. Spomnite se, da so naše institucije pred kratkim potrdile ureditev pravic potnikov v letalskem in železniškem prevozu. Danes bomo dosegli velik korak k poenotenju pravic potnikov v vseh načinih prevoza, brez izvetij in izjem, kot je rekel Komisar.

Naj vas spomnim, da smo po težavnih usklajevanjih s Svetom pred kratkim sprejeli tretji sveženj sedmih zakonodajnih predlogov o varnosti na morju, ki zajema tudi odškodnine potnikom v primerih nezgod.

V zvezi s poročilom gospoda Teychenneja bi rada poudarila, da predlaga usklajen okvir zaščite potrošnikov/potnikov, ki pa upošteva tudi mala prevozniška podjetja in varuje njihovo poslovanje in konkurenčnost ob neizogibnih, na katere ne morejo vplivati, ali ob motnjah v pomorskem prometu zaradi slabega vremena.

Bistveno je tudi, da so zajeta pomembna področja, kakršne so pravice invalidov in oseb z omejeno mobilnostjo, v smislu načela nediskriminacije, ki usmerja vse naše politike. Poročilo tudi jasno določa obveznosti prevoznika v primeru zamude ali odpovedi vožnje, časovne razmejitve zamud in višine odškodnin.

Ob koncu sedanjega mandata Parlamenta in pred evropskimi volitvami je naše delo na področju pravic potnikov eden od naših najpomembnejših dosežkov v prid evropskim državljanom.

Brian Simpson (PSE). - Gospod predsednik, rad bi se zahvalil obema poročevalcema za njuno delo na tem pomembnem področju, pa tudi komisarju za njegovo podporo. Pravice potnikov so že od nekdaj med prednostnimi nalogami Skupine socialdemokratov, ta predlog pa zaokroža zbirko, po ureditvi pravic potnikov v letalskem in železniškem prevozu.

Vsi se moramo zavedati, da so uporabniki prevozov najpomembnejši deležniki prevozov – kar nekatera prevozniška podjetja pogosto pozabljajo. Zdaj bomo prvič imeli na voljo nabor temeljnih pravic uporabnikov avtobusov in trajektov, ki bo zagotavljala primerno odgovornost v primerih odpovedi voženj ali zamud, izgube ali poškodbe prtljage, pa tudi smrti in nezgod.

Verjetno še bolj pomembno pa je, da bomo imeli zbirko temeljnih pravic oseb z omejeno mobilnostjo in posebnimi potrebami, ki bo odpravila tegobe, ki jih od ti ljudje trpijo od prevozniških podjetij že dolga leta. Prevozniška podjetja ne bodo več mogla odklanjati ljudi z omejeno mobilnostjo v svojih vozilih, ljudje z omejeno mobilnostjo ne bodo več imeli manj pravic od neprizadetih ljudi, ljudje z omejeno mobilnostjo ne bodo več izključeni iz omrežja javnega prevoza.

Kdo je to dosegel? Ne kak državni ali pokrajinski parlament, pač pa Evropski parlament. Evropski parlament, ki je postavil uporabnike prevoza na prvo mesto. To je Evropski parlament, za katerega so ljudje najpomembnejši, to pa lahko socialdemokrati odločno podpremo.

Francesco Ferrari (ALDE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi se želel zahvaliti poročevalcema in komisarju za opravljeno delo. Poročilo zelo jasno pojasnjuje pravice potnikov pri vseh načinih prevoza, tudi pri avtobusnem prevozu, in obravnava vsa pomembna vprašanja. Pozornost je posvečena invalidom in ljudem z omejeno mobilnostjo, saj poročilo gospoda Albertinija kaže, kako moramo omogočiti take storitve, ki bodo upoštevale posebne potrebe teh ljudi.

Poleg tega poročilo jasno obravnava tudi vsa vprašanja, povezana s tem načinom prevoza – povračila, odškodnine, obveščanje potnikov, objektivno odgovornost in obravnavo pritožb. Jaz osebno in Skupina družjenja liberalcev in demokratov za Evropo smo z veseljem sodelovali s poročevalcem pri oblikovanju kolikor mogoče jasnega besedila, ob upoštevanju koristi potnikov na eni strani in podjetij, ki upravljajo in

izvajajo te storitve, na drugi strani, saj ta podjetja potrebujejo dovolj časa za uskladitev z novimi pravili. Zato upam, da bo besedilo na jutrišnjem glasovanju sprejeto.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, izvajalci storitev morajo delati v korist uporabnikov storitev, ne pa v glavnem v svojo korist. V tem smislu moramo predpisati ustrezna pravila za uporabnike vseh načinov prevoza in jim zagotoviti ustrezno kakovost storitev. Pri tem pa moramo – in tu samo ponavljam nekaj, kar ponavljamo že ves čas – posebej poskrbeti za pravice ljudi z omejeno mobilnostjo. Ugotavljam, da se s tem v zvezi ves čas vrtimo okoli enega vprašanja. Povem vam, da težav nimajo le osebe z izkaznico invalida. Tudi starši – odrasle osebe z majhnimi otroki – pogosto potrebujejo pomoč posebnih pravil pri vseh načinih prevoza. Upam, da bomo tudi to sprejeli, v eni ali drugi obliki.

Moja druga misel je, da tudi najboljša pravila in varovalke ne koristijo, če prevoznik skriva informacije o njih v najtemnejšem kotu. Pravi kraji za informacije o pravicah potnikov so na blagajnah, na avtobusih, letalih in drugih prevoznih sredstvih.

Moja tretja in zadnja misel je, da smo pravila o pravicah potnikov sicer začeli predpisovati v korist potnikom, a smo pri tem vse preveč popustljivi. Kar počnejo letalski prevozniki v zvezi z zamudami, namreč, objavljajo, da je zaradi zamude pristanka prejšnjega letala odložen tudi vzlet naslednjega, preprosto ni več sprejemljivo. Že na začetku bi morali zadevo rešiti z uvedbo visokih odškodnin, učinki pa bi bili podobni kot pri zavračanju vkrcanja. Tako pa učinkov na žalost ni. Ne gre za *force majeure*, če odpovedo polet letala, ker je pol prazno. Nova Komisija bo imela na tem področju obilo dela. Podpredsednik, če boste vodili ta resor tudi v naslednjem mandatu, vas nujno pozivam k reviziji pravic potnikov v letalskem prevozu. Revizija je nujno potrebna.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Gospod predsednik, komisar Tajani, na začetku bi rad čestital gospodu Tychennéju za kakovost njegovega poročila. Kar se tiče pomorskega svežnja, ki ga bomo podpisali jutri, sem kot poročevalec za Skupino socialdemokratov v Evropskem parlamentu o zahtevah za države zastave in o odgovornosti prevoznikov potnikov dejal, da morajo biti v Evropski uniji ljudje na prvem mestu. V naši Uniji morajo biti na prvem mestu potniki.

Poročilo gospoda Tychennéja zasluži mojo polno podporo, ker utrjuje regulativni okvir ne le za potnike v avtobusnem prevozu, pač pa tudi na področju, ki mi je pri srcu, namreč na področju prevoza po morju in po celinskih plovniht poteh. Zlasti določa odškodnino v znesku 25 cene vozovnice ob eno- do dve-urni zamudi, 50 % ob zamudi, ki traja dve uri ali več, in 100 %, če prevoznik ne zagotovi nadomestnega prevoza ali informacij.

Naj poudarim, da je treba odškodnino v primeru odpovedi ali večje zamude pri vožnji plačati v enem mesecu po potnikovi zahtevi. Pri avtobusnem prevozu poročilo ugotavlja, da so potrebni posebni ukrepi za invalide in ljudi z omejeno mobilnostjo. Za vse potnike pa bo zdaj postalo stvarnost povračilo stroškov nakupa vozovnice ob odpovedi, prezasedenosti ali občutni, vsaj dveurni zamudi.

Gospod predsednik, vložil sem spremembo, po kateri bi moral ta regulativni okvir veljati tudi v najbolj oddaljenih predelih. Prepričan sem, da tako kakovostni zakonodaji ne bi smel oporekati nihče, da bi morali njene prednosti uživati vsi evropski državljani, tudi tisti na oddaljenem Azorskem otočju, na Madeiri, na Kanarskih otokih in v francoskih čezmorskih departmajih.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Pomorski prevoz ureja vrsta mednarodnih konvencij, ki jih je treba dosledno spoštovati. Zelo pomembno pa je na tem občutljivem področju vzpostaviti nabor minimalnih pravil na ravni Skupnosti, zlasti kar se tiče nadzora izvrševanja zakonodaje. Zato uvedba neodvisnega mehanizma za sprejem pritožb in vzpostavitev nadzornega organa prinašata jasne koristi potnikom pri stikih s prevozniki.

Menim, da je treba najti ravnovesje med pravicami potnikov in obveznostmi prevoznikov, saj niti ena niti druga skupina ne bi smela zavirati dolgoročnega razvoja panoge prevozov po morju in po celinskih plovniht poteh. Upoštevati moramo značilne okoliščine, v katerih poteka prevoz na različnih pomorskih predelih Evrope, saj morda posebnosti vsakega od njih omejujejo možnosti uvedbe enotnih pravil.

V širšem kontekstu varnosti pomorskega prevoza moram omeniti več nedavnih primerov piratstva v Adenskem zalivu. Ponovni izbruh piratstva je zaskrbljujoč, zlasti zato, ker so bili med žrtvami v zadnjem tednu tudi evropski državljani, med njimi pet Romunov.

To priložnost bi rad izkoristil za poziv Komisiji in Svetu, naj po svojih najboljših močeh okrepita sodelovanje med EU in državami na Afriškem rogu pri preprečevanju piratstva in zagotavljanju varnejše plovbe prek tega območja.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, podpredsednik Komisije, danes smo lahko zelo veseli, da lahko ugotovimo, da so po zaslugi sklepa Evropskega parlamenta pravice potnikov zaščitene tudi na področjih, kjer doslej niso bile urejene.

Ponosni smo, da so na letališčih in na železniških postajah na voljo letaki, ki popisujejo sklepe, ki jih je sprejela Evropska unija v zaščito pravic potnikov. Če bo do tega prišlo tudi pri drugih dveh oblikah prevoza, bodo lahko evropski državljani ugotovili, da je Evropska unija resnično koristna pri zagotavljanju višjega standarda življenja in varnosti potovanj.

Ne smemo pa pozabiti, da predpisana raven zaščite še ne pomeni, da tako raven državljani tudi v resnici uživajo, kot vidimo danes na področjih letalskega in železniškega prevoza. Tisti med nami, ki uporabljamo ti dve obliki prevoza, med drugimi tudi poslanci in jaz osebno, ki na poti prečkamo po tri državne meje, vemo, da se zakonodaja ne izvaja učinkovito. Zato Komisija upravičeno pravi, da gre le za prvi korak, ki ga je treba še izboljšati, zlasti glede učinkovitosti uveljavljanja pravic potnikov pri velikih podjetjih.

Ne smemo obsojati malih podjetij, če imajo težave pri izvajanju prevoznih storitev, pri tem imam v mislih kabotažo, o kateri sem komisarju zastavljala vprašanja ob drugih priložnostih. Če že zdaj ne prevzemajo kabotažnih linij, kako bodo lahko opravljala take storitve, če bodo morala skrbeti tudi za pravice potnikov? Torej moramo državljanom zagotoviti glavno pravico do prevoza, šele nato pa jim ponuditi dodatne prednosti odškodnine v primeru zamude. Torej: najprej storitev, nato pa odškodnina ob zamudi pri storitvi.

Prepričana sem, da je Evropa na poti v lepšo prihodnost. To je moj sklep.

Christian Rovsing (PPE-DE). - (DA) Gospod predsednik, če bi raziskali javno mnenje med invalidi, bi ugotovili, da hodijo invalidi na počitnice raje v ZDA. V ZDA imajo mnogo boljšo zakonodajo in pravila in invalidi so tam deležni mnogo boljšega ravnanja. Evropa ni priljubljen kraj za počitnikovanje niti med našimi invalidi. Naši lastni evropski rojaki ne želijo počitnikovati v Evropi, če so invalidni. Potujejo v ZDA: Menim, da je to jasen znak, kako izjemno pomembno zadevo obravnavamo tu, z različnih vidikov, tudi z vidika turizma.

Pavel Svoboda, predsednik Sveta. - (CS) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, dosednji potek razprave kaže, da ne bom potreboval vseh pet dodeljenih minut, kar je – prepričan sem – dobra novica. Z veseljem ugotavljam, da se glede vprašanj zaščite pravic potnikov in prihodnosti panoge naši interesi ujemajo. Veselimo se že tesnega sodelovanja z Evropskim parlamentom, ki nam bo omogočilo oblikovati končno rešitev, ta pa bo državljanom še enkrat pokazala, kako koristna je lahko EU na področju pravic potnikov.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. - (IT) Gospod predsednik, gospod Svoboda, spoštovani poslanci, verjamem, da bodo državljani, ki spremljajo razpravo o pravicah potnikov in novi zakonodaji, ki jo želimo sprejeti za nadaljnjo utrditev sistema pravic, značilnega za Evropsko unijo, danes ugotovili, da Komisija, Svet in Parlament ter njihovi delavci niso slonokošeni stolpi, v katerih razpravljajo o zadevah, ki nimajo nikakršne zveze z državljani, ali celo škodljivo posegajo v njihova življenja, pač pa ustanove, ki jim je do koristi državljanov, ki si prizadevajo ščititi njihove pravice in, naj še posebej poudarim, njihove temeljne svoboščine: nihče ni svoboden, če ne more svobodno potovati z enega konca Unije na drugega.

Zato sem v svojem nastopu pred potrditvijo imenovanja v Parlamentu poudaril, da bo ena od mojih prednostnih nalog na položaju komisarja za promet zaščita pravic potnikov. Prepričan sem, da danes skupaj pošiljamo pozitivno sporočilo in otipljivo dokazujemo, da je napredek mogoč in da so evropske institucije blizu državljanom, na njihovi strani.

V razpravi se je izkazalo, da med člani različnih političnih skupini ni nikakršnih vsebinskih razhajanj, vsaka skupina je poudarila, v sozvočju s Komisijo in Svetom, željo po resnični izgradnji, po besedah podpredsednice Kratsa-Tsagaropoulou, Evrope državljanov.

Zato pripisujem velik pomen ključnemu koraku, ki ga bomo naredili danes in seveda jutri med glasovanjem, ki pri tako zapleteni tematiki, zahtevnih sistemih prevoza in razlikah med zakonskimi ureditvami v različnih državah, zahteva poglobljen pristop, pa tudi posamezne kompromise. Vsako sprejeto pravilo je rezultat kompromisa, zaščite različnih interesov.

Trdim pa, da bi tokrat moral prevladati splošni interes, to pomeni, zaščita svobode državljanov in pravic potnikov pri vseh oblikah prevoza, saj bi bilo nedosledno ščititi samo tiste, ki potujejo z letalom ali vlakom, tistih, ki potujejo z ladjo ali avtobusom, pa ne. Naj ponovim, da imamo seveda lahko različna mnenja, ugotavljamo razhajanja med Komisijo in Svetom, pa tudi med posameznimi poslanci v tej zbornici, glede ureditve prevoza po vodnih poteh; nekateri bi imeli raje ločeni uredbi za pomorski in rečni prevoz.

Komisija je svoje stališče potrdila; menim, da je prava odločitev enotna uredba, ampak to niti ni najbolj pomembno, danes je pomembna dobra novica, da so Parlament, Komisija in Svet pokazali trdno politično voljo zagotoviti pravice potnikom, zlasti potnikom z omejeno mobilnostjo. Kot sem z veseljem slišal, ne gre preprosto za vprašanje pravic in še zlasti svoboščin invalidov; zagotoviti neovirano gibanje po Evropski uniji milijonom potnikov z omejeno mobilnostjo hkrati pomeni tudi, da bodo ti ljudje lahko prispevali k rasti EU, saj njihova potovanja prinašajo blagostanje, omogočajo razvoj prevoznim podjetjem in odpirajo možnosti za turizem na vseh koncih EU.

Zato sem tako vesel in zato bi se rad zahvalil poročevalcema, Svetu in seveda osebju Komisije, kateremu se zahvalim vsakokrat, saj mi omogoča predstavljati predloge Parlamentu in Svetu.

Tokratna zahvala je še posebej prisrčna, kajti prepričan sem, da evropske institucije kot celota danes dokazujejo, da zelo skrbijo za 500 milijonov državljanov Evrope, ki včasih sicer dvomijo v institucije; prepričan pa sem, da bodo tisti, ki so spremljali razpravo, svoje mnenje spremenili in začeli zaupati evropskim institucijam, ki se trudijo, da bi bile vedno bližje ljudem.

PRESEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS

Podpredsednik

Michel Teychenné, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, najprej bi rad spregovoril o spremembah, ki jih je vložil gospod Jarzembowski, ki nas je pravkar pozval k razumnosti – prepričan sem, da je pri tem besedilu najpomembnejše to, je v resnici razumno.

Ali je razumna želja odpraviti zahtevo, naj prevozniki usposobijo svoje osebe, ki je v stikih z osebami z omejeno mobilnostjo?

Ali je razumno odpravljati odškodnine za izgubljeno opremo, zlasti za invalidske vozičke za oseben z omejeno mobilnostjo?

Ali je razumno – gospod Rack, ki je bil še ravnokar med nami, je to poudaril, in zahvaljujem se mu za njegov govor – izogibati se vračilu stroškov nakupa vozovnic, kar se dogaja vsepovsod, še posebej v Združenih državah Amerike, če pride do odpovedi poleta, ni pa na voljo nikakršnih informacij ali nadomestnega prevoza?

Zato se mi ti elementi v vaših spremembah ne zdijo razumni, in čutim, da vam to moram povedati.

Glede ostalega sem prepričan, da smo dosegli soglasje. To je očitno iz razprav. Rad bi se zahvalil Komisiji, Svetu in kolegom poslancem, ki so sodelovali pri tem delu v izvrstnem duhu, saj smo se vsi zavedali, da gre za stvar, ki je za evropske ljudi izrednega pomena.

Zato sem glede jutrišnjega dne prepričan – in tukaj pozivam Skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov: vaše spremembe niso razumne – glasovati moramo za besedilo in poslati jasno sporočilo v časih, v katerih Evropejci včasih dvomijo v Evropo. Kot je povedal gospod Tajani, moramo poslati jasno sporočilo 500 milijonom evropskih državljanov, da upoštevamo njihove potrebe. To je vse, kar sem hotel povedati.

Gabriele Albertini, poročevalec. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, po tem, ko sem pazljivo spremljal razpravo, govore gospoda Swobode in gospoda Tajanija, pa tudi kolegov poslancev, še bolj kot prej čutim, da je na mestu zahvala za vso pomoč in nasvete, ki sem jih bil deležen v naši zbornici.

Ni dovolj časa, da bi lahko komentiral posamezne predloge in vidike te široke razprave, ker pa moram v nekaj sekundah, ki so še preostale za moj nastop, napraviti povzetek, bom z dvema pridevnikoma orisal in povzel vaše misli in predloge. Kolikor je mogoče pričakovati pri tako zahtevni uredbi, ste ocenili opravljeno delo kot razumno.

Uredba skuša razširiti pravice potnikov in izenačiti pogoje zaščite pravic pri vseh načinih prevoza, obenem pa upošteva posebnosti malih prevoznikov, ki imajo težave pri prilagajanju ostrejšim zahtevam v času gospodarske krize, zato je moj prvi pridevnik „razumna“.

Naslednja je misel o možnosti izboljšav, ki so jo tudi omenili nekateri poslanci, in sicer naj bi, ob razumevanju okoliščin pravice razširili tudi na mestni promet in na potnike z omejeno mobilnostjo. Smo torej na potovanju k popolnosti, vse človeške zadeve se dajo še izboljšati, in ta uredba, ki je „razumna“ in po mojem mnenju dobro sestavljena, je tudi „odprta za izboljšave“.

Poročevalec ne odreka državam članicam možnosti razširitve pravic tudi na mestni prevoz, regionalni prevoz pa je že zajet obvezno. Raven pravic je bila že orisana, pogosto je podobna ravni pravic pri nadnacionalnih in nacionalnih prevozi, enako pa velja za uporabljene tehnologije in veljavnost programa pravic za invalide.

Za zaključek bi se rad še enkrat zahvalil vsem, in izrazil upanje, da današnji dan ne označuje konca zgodbe, pač pa bomo v prihodnje morda lahko dosegli še višje cilje.

Predsednik. – Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 142)

Daniel Stroj (GUE/NGL), v pisni obliki. – (CS) V zvezi s poročilom o pravicah potnikov bi rad opozoril na zadevo, ki se ne nanaša na zaščito koristi potrošnikov, pač pa na kršenje načela prostega gibanja ljudi v schengenskem območju. Konkretno se nanaša na prosto gibanje ljudi prek češko-nemške meje. Češki državljani se vedno pogosteje pritožujejo – meni osebno in regionalnim ter lokalnim organom na območju ob češko-nemški meji – o nadlegovanju, ki ga doživljajo od nemške policije pri prečkanju češko-nemške meje v skupinah ali z osebnimi vozili. Državlani se pritožujejo, da jih brez razloga ustavljajo policisti v civilu, preverjajo ali celo zaslišujejo o namenu potovanja v Nemčijo. Tako ravnanje nemške policije je pravo nadlegovanje in je v neposrednem nasprotju z načelom prostega gibanja ljudi v EU. Naj poudarim, da so ti primeri vse pogostejši, zato nujno pozivam organe EU k odpravi tega nesprejemljivega stanja.

(Seja, ki je bila prekinjena ob 18.15 v pričakovanju začetka časa za vprašanja, se je nadaljevala ob 18.30)

PRESEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS

Podpredsednik

14. Čas za vprašanja (vprašanja Komisiji)

Predsednik. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B6-0227/2009).

Komisiji so bila predložena naslednja vprašanja.

Prvi del

Predsednik. – Vprašanje št. 28 predložila **Sarah Ludford** (H-0142/09)

Zadeva: E-trgovina

Kakšne nadaljnje ukrepe izvaja Komisija za zagotovitev popolne odprave ovir, ki potrošnikom na podlagi države bivanja ali države registracije plačilne kartice onemogočajo dostop do najboljše cene ali do polne ponudbe blaga ali storitev, na primer pri prenosu glasbe z interneta, nabavi železniških in letalskih vozovnic, nabavi DVD-jev in računalniških igrlic, zlasti tistih, ki se prodajajo prek interneta, ki se prodajajo kjerkoli v EU?

Charlie McCreevy, član Komisije. – - Komisija se popolnoma zaveda težav, ki jih imajo potrošniki, ki jim je onemogočen dostop do spletnih strani ali so pri spletnih nakupih izpostavljeni diskriminaciji na zemljepisni podlagi. Naj vam zagotovim, da je boj proti zemljepisni delitvi trga, bodisi zaradi državnih ukrepov ali ravnanja zasebnih strank, pomembna prednostna naloga naše politike notranjega trga. Prakse, kakršne je omenila spoštovana poslanka v svojem vprašanju, evropskim državljanom kratijo pravice in možnosti, ki jih ponuja enotni trg. Te prakse so v popolnem nasprotju s pravico do uporabe čezmejnih storitev, ki je temeljni dvojni pravici do izvajanja čezmejnih storitev, zapisane v Pogodbi o EGS. Z Direktivo o storitvah smo dobili učinkovito orodje za bistveno omilitev težav potrošnikov, ki naletijo na diskriminacijo ob čezmejnem nakupu blaga ali naročilu storitve, tudi prek interneta.

Direktiva o storitvah je prvi akt zakonodaje notranjega trga, ki od držav članic izrecno zahteva odpravo diskriminacijskih praks poslovnih subjektov na podlagi državljanstva ali prebivališča potrošnikov. Kot veste, mora biti Direktiva o storitvah uveljavljena do decembra letos, in ko bo določba o nediskriminaciji iz člena 20 prenesena v pravni red držav, bodo prakse, kakršne je omenila spoštovana poslanka v svojem vprašanju, postale nezakonite. Edina izjema pri tem pravilu bodo lakho primeri, v katerih bodo poslovni subjekti lahko dokazali, da različno obravnavo kategorij potrošnikov neposredno upravičujejo objektivni razlogi, torej ne

pomeni diskriminacije. Komisija ta čas v sodelovanju z državami članicami skrbi za pravočasno uveljavitev člena 20 in za učinkovito izvrševanje njegovih določb pri državnih organih in sodiščih.

Poleg tega je Komisija dne 5. marca objavila poročilo, ki obravnava predvsem čezmejne vidike e-trgovine. Ta delovni dokument služb Komisije o čezmejni e-trgovini je bil sestavljen na pobudo moje kolegice, komisarke Meglene Kuneve. Poročilo kaže, da se e-trgovina v Evropski uniji na splošno razvija uspešno, čezmejna e-trgovina pa pri tem zaostaja. Možnosti razvoja čezmejne elektronske trgovine so velike. Vendar možnosti čezmejne e-trgovine niso izkoriščene zaradi praktičnih težav in regulativnih ovir, na katere naletijo tako potrošniki kot poslovni subjekti. Rezultat je razdrobljen notranji e-trg. To težavo je odkrila in jo obravnava akcija spremljanja trga, ki jo je sprožila Komisija v okviru raziskave števila dobavnih verig na določenih drobnoprodajnih trgih. Ta akcija bo omogočila Komisiji poglobiti svojo analizo maloprodajnega sektorja in odkriti prakse, ki izkrivljajo poslovne odnose med dobavitelji in prodajalci na drobno ter med prodajalci na drobno in kupci, ter oceniti potrebe po nadaljnjih reformah ustreznih nacionalnih predpisov in predpisov EU. Akcija spremljanja zajema pet skupin izdelkov, med njimi tudi rekreacijske izdelke, kakršni so glasba in knjige, v spletni in klasični prodaji, in bo podlaga za sporočilo, ki ga bo Komisija izdala predvidoma jeseni 2009. Učinkovita in odločna uveljavitev člena 20 Direktive o storitvah naj bi nam, skupaj z analizo drugih odprtih vprašanj v okviru akcije spremljanja trga, omogočila celovit odziv na težave v zvezi z ovirami v e-trgovini v škodo uporabnikov storitev na splošno ter konkretno potrošnikov.

Sarah Ludford (ALDE). - To je pomembno vprašanje za Evropo državljanov, zlasti v sedanjí recesiji. Vsakdo si želi in si zasluži skleniti najboljšo možno kupčijo, pa naj živi v Lizboni ali v Londonu. Ali ni sramotno, da je 50 let po uvedbi enotnega trga še vedno mogoče, kot poroča revija *Which?* britanske zveze potrošnikov, da so cene na angleški različici spletnih strani španskega železniškega prevoznika Renfe 60 % višje od cen na španski različici spletnih strani? Gotovo ne morejo biti vzrok regulativne razlike. Ali se bo Komisija spopadla tudi s čistim izkoriščanjem?

Charlie McCreevy, član Komisije. - Soglašam z baronico Ludfordovo, da tudi 50 let po ustanovitvi ES in ob poznavanju temeljnih načel tega podviga, lahko še vedno naletimo na tako diskriminacijo. Glavni razlog za izdajo Direktive o storitvah pa je bilo spoznanje, da nam na področju storitev ni uspelo doseči tega, kar nam je uspelo na področju blaga. Tako pa bo po uveljavitvi Direktive o storitvah ob koncu letošnjega leta člen 20 določal, da je treba razlike v obravnavi, kakršno je omenila baronica Ludfordova, izrecno utemeljiti z objektivnimi razlogi.

Ne da bi se spuščal v podrobnosti omenjenega primera, ki spada na področje prometa in torej bolj v resor kolege Tajanija, bi bil lahko edini objektivni razlog, ki bi upravičeval tako diskriminacijo, kak dodaten strošek. To bi bil objektivni pogled na zadevo. Če na primer v Dublinu prek spleta naročite nekaj iz Strasbourga, bodo seveda nastali določeni dodatni stroški embalaže, poštnine itd. To bi bil lahko objektivni razlog, ki bi upravičil določeno razliko v ceni. Ni pa dovoljena diskriminacija na nikakršni drugi podlagi. Zato upajmo, da bo po uveljavitvi Direktive o storitvah takih primerov manj.

Trenutno pa je treba glede prevoza upoštevati, da je prevoz izvzet iz področja veljavnosti Direktive o storitvah. Kolega gospod Tajani in njegovi sodelavci pa preučujejo določene pobude tudi na tem področju.

Predsednik. - Vprašanje št. 29 predložil **Claude Moraes (H-0149/09)**

Zadeva: Strategija EU za boj proti Alzheimerjevi bolezni

Februarja je vlada Združenega kraljestva objavila nacionalno strategijo za boj proti demenci, ki predvideva vlaganja v mrežo spominskih klinik, izboljšanje pomoči prizadetim ljudem in večje akcije osveščanja javnosti. Nadalje je Parlament 5. februarja v Strasbourgu sprejel Pisno izjavo 0080/2008 - <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2009-0081&language=SL> , s katero poziva k uvrstitvi Alzheimerjeve bolezni med prednostne naloge na področju javnega zdravja v Evropi.

Kakšne pobude načrtuje Komisija na tem področju v zvezi z raziskavami, preventivo in osveščanjem javnosti?

Ali Komisija razmišlja o oblikovanju evropske strategije za boj proti Alzheimerjevi bolezni, podobne britanski, zlasti ob upoštevanju priporočil evropske skupine za projekt demence, ki so bila že predstavljena Komisiji?

Androulla Vassiliou, članica Komisije. - Boj proti Alzheimerjevi bolezni je uvrščen med prednostne pobude v zakonodajnem in delovnem programu Komisije za leto 2009 na podlagi sklepov o Alzheimerjevi bolezni, ki jih je sprejel Svet pod francoskim predsedstvom, in Komisija načrtuje sprejem sporočila o Alzheimerjevi bolezni in drugih pojavih demence v letošnjem letu.

Nadalje je za spodbujanje usklajenih in učinkovitih raziskav na tem področju predviden sprejem sporočila ob predlogu priporočil Sveta o skupnem programiranju raziskav nevrodegenerativnih bolezni, vključno z Alzheimerjevo boleznijo. To se navezuje na sporočilo o skupnem programiranju raziskav, ki je bilo sprejeto 15. julija 2008.

Na področju Alzheimerjeve bolezni potrebujemo točne podatke, ki jih je mogoče zbrati le na ravni EU, za načrtovanje in prilagoditve zdravstvene službe na ravni držav članic. Doslej je evropska skupina za projekt demence predložila točne, kvalitativne in kvantitativne podatke in analize razširjenosti Alzheimerjeve bolezni v Evropski uniji, ki jih je objavilo združenje *Alzheimer Europe* v letopisu *Dementia in Europe Yearbook*. Projekt pa je bil konec leta 2008 zaključen in zdaj moramo preučiti možnosti, kako to delo nadaljevati.

Odperta metoda usklajevanja (OMC) na področju socialnega varstva predstavlja okvir, v katerem lahko države članice EU izvajajo reforme svojih sistemov socialnega varstva na podlagi izmenjav politik in medsebojnega učenja. V okviru OMC države članice opredeljujejo skupne izzive in se dogovarjajo o skupnih ciljih za enakost dostopa, kakovost in trajnost zdravstvenega varstva in dolgotrajne oskrbe.

V nacionalnih poročilih o strategiji države članice opisujejo, kako nameravajo razvijati svoje politike za doseganje skupnih ciljev. EU podpira ukrepe držav članic, usmerjene na skupne izzive in k skupnim ciljem prek OMC, z zagotavljanjem možnosti za dialog o izkušnjah in za izmenjavo dobrih praks s področja zdravstvenega varstva in dolgotrajne oskrbe.

Prek programov financiranja podpira tudi razvoj izvirnih dobrih praks. Izmenjava ima lahko obliko strokovnih pregledov ožjih tematik, ki jih opravlja omejeno število izvajalcev, ali pa širših razprav na konferencah.

Na podlagi navedb v nacionalnih poročilih o strategijah iz leta 2008 in sinteze teh navedb v skupnem poročilu za leto 2009 bomo naslednji mesec v Franciji opravili strokovni pregled pod naslovom „Alzheimerjeva bolezen in druge z njo povezane bolezni: Kako ravnati v kriznih stanjih in kako oskrbovati pacienta na domu“. Temu bo v septembru pod švedskim predsedstvom sledila konferenca z naslovom „Zdravo in dostojanstveno staranje“, v okviru katere bo tudi delavnica o usklajevanju nege ljudi z Alzheimerjevo boleznijo in drugimi oblikami demence.

Poleg tega službe Komisije tehtajo možnost sklica še ene konference sredi leta 2010, katere točen program bo odvisen od rezultatov dogajanj v letu 2009 in drugih dejavnikov. Nadalje akcijski načrt Komisije o invalidnosti za obdobje 2003-2010 vsebuje tudi ukrepe, ki zadevajo tudi Alzheimerjeve bolnike, na primer spodbujanje samostojnega življenja, kakovostne storitve podpore in nege, dostop do blaga in storitev široke potrošnje, in medicinsko-tehnične rešitve.

Ker lahko zaradi staranja evropskega prebivalstva pričakujemo, da bomo imeli vedno več prizadetih starih ljudi, ki bodo potrebovali dolgotrajno oskrbo, je to vprašanje ena od prednostnih nalog pri spremljanju sedanjega akcijskega načrta o invalidnosti.

Komisija sodeluje tudi z državami članicami, prek skupine visokih uradnikov za področje invalidnosti, in spremlja izvajanje konvencije ZN o pravicah invalidnih oseb, ki so jo podpisale tudi Evropska komisija in vse države članice. Konvencija zajema široko področje političnih ciljev, ki so pomembni tudi za ljudi z Alzheimerjevo boleznijo, med drugim dostopnost, samostojno življenje, rehabilitacijo, socialno vključenost in socialno varstvo, ter se izvaja na državni ravni in ravni Skupnosti.

Claude Moraes (PSE). - Komisarka, glede na to, da več kot šest milijonov evropskih državljanov trpi za demenco in da mora še precej dodatnih milijonov Evropejcev za te bolnike skrbeti ali bolezen kako drugače vpliva na njihova življenja, toplo pozdravljam sklep Komisije, da to področje uvrsti med prednostne naloge javnega zdravja. Vaš odgovor je bil izčrpen.

Prosil bi pa, da pri razpravi o akcijskem načrtu o invalidnosti vi kot komisarka in Komisija v celoti upoštevate, da učinki Alzheimerjeve bolezni segajo na področja invalidnosti, staranja in javnega zdravja, in da zagotovite celovito strategijo, ne le uvrstitve Alzheimerjeve bolezni med prednostne naloge, pač pa tudi vseh z njo povezanih vidikov, in da ohranite nujnost njene obravnave. Za starajoče se prebivalstvo ta bolezen pomeni javnozdravstveno krizo. Zahvaljujem pa se vam za izčrpen odgovor.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. - Razumela sem, da je spoštovani poslanec zadovoljen z mojim izčrpnim odgovorom. Kar se tiče akcijskega načrta o invalidnosti, je to seveda širša zadeva, vendar se nekateri njegovi vidiki nanašajo posebej na Alzheimerjevo bolezen in te bomo upoštevali pri našem akcijskem načrtu za to področje.

Predsednik . Vprašanje št. 30 predložila **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0163/09)

Zadeva: Groznja recesije v jugovzhodni Evropi in posledice za evropsko gospodarstvo

Zadnje analize mednarodnih finančnih inštitutov in bonitetnih agencij napovedujejo veliko recesijo v jugovzhodni Evropi in nevarnost nesposobnosti odplačila posojil pri potrošnikih in podjetjih. Glede na velika vlaganja zahodnoevropskih podjetij in bank na tem območju bi to lahko imelo skrajno resne vplive na gospodarstva držav članic EU.

Ali je Komisija naklonjena zagotavljanju podpore bankam v državah jugovzhodne Evrope – v okviru nacionalnih akcijskih programov, ki so del evropske sosedske politike – v sodelovanju s temi državami in morda z Evropsko investicijsko banko? Kako namerava Komisija uporabiti razpoložljiva finančna sredstva, na primer instrument za predpristopno pomoč (IPA) in instrument sosedstva in partnerstva (ENPI) za oživitve lokalnih gospodarstev in odvrčanje grozeče recesije?

Janez Potočnik, član Komisije. – Vprašanje se nanaša na stališče Komisije glede morebitne evropske gospodarske in socialne pomoči državam južne in jugovzhodne Evrope, ki jih je hudo prizadela svetovna gospodarska kriza. Odgovarjam v imenu kolega komisarja Alumnie.

Nenaden gospodarski upad v vrsti držav tega območja res lahko škodljivo vpliva tudi na gospodarstva nekaterih držav članic Evropske unije, zlasti tistih, katerih poslovne banke so, pogosto prek svojih lokalnih podružnic, podjetjem in gospodinjstvom v državah tega območja odobrile znatne zneske posojil.

Najprej moramo ugotoviti, da so med temi državami velike razlike glede gospodarskih in finančnih razmer. Komisija svojega zato ne more oblikovati enotnega odziva na krizo za vse države, pač pa mora upoštevati razmere v vsaki državi posebej.

Za države kandidatke in morebitne kandidatke v jugovzhodni Evropi so, kot veste, po programih tehnične pomoči strukturnim reformam in vzpostavljanju institucij v obdobju 2007-2013 predvidena znatna sredstva – 9,1 milijarde EUR v okviru instrumenta za predpristopno pomoč (IPA). Komisija uvaža tudi sveženj kriznega odziva v znesku 150 milijonov EUR, ki se financira iz omenjenega instrumenta, služi pa kot vzvod za hitro pridobitev 500 milijonov EUR posojil od mednarodnih finančnih institucij. Sveženj obsega ukrepe, ki segajo od zagotavljanja mikro-posojil in financiranja ukrepov učinkovite rabe energije v malih in srednjih podjetjih do posebne tehnične pomoči pri nadzoru finančnega sektorja in finančni regulativi.

Kot dodatno podporo realnemu gospodarstvu smo Komisija, EIB, EBOR in Svet Evropske razvojne banke skupaj oblikovali pobudo za infrastrukturo, ki zagotavlja tehnično pomoč in sofinanciranje za prednostne infrastrukturne naložbe v promet, energijo, okolje in socialni sektor. Oblikovanje pobude smo pospešili in zdaj se začne njeno izvajanje. To je prvi korak k naložbenemu okviru za zahodni Balkan, ki bo zajemal tudi naložbe v druga socialno-ekonomska področja, na primer v mala in srednja podjetja in v učinkovito rabo energije.

V državah vzhodne Evrope, ki jih zajema Evropska sosedska politika – Ukrajini, Belorusiji, Moldaviji in kavkaških državah – so instrumenti Evropske unije za pomoč finančnemu sektorju bolj omejeni. Vendar EU tudi tem državam nudi znatno tehnično pomoč prek nacionalnih in regionalnih programov v okviru Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva pri izvajanju skupnih akcijskih načrtov evropske sosedske politike. V dodatno pomoč realnemu gospodarstvu smo oblikovali sosedski investicijski sklad, ki združuje nepovratna sredstva iz programov ENPI in od držav članic Evropske unije ter posojila evropskih javnih finančnih institucij. Ta instrument je v letu 2008 zagotovil 71 milijonov EUR nepovratnih sredstev za zagon velikih infrastrukturnih projektov v vrednosti približno 2,74 milijarde EUR.

Naj povem še nekaj besed o pomoči, ki jo poslovnim bankam na tem območju nudijo specializirane finančne institucije. Pri tem je najbolj aktivna EBOR, ki pri tem uporablja polno paleto instrumentov, od kapitalskih vlaganj do kratkoročnih posojil. EBOR nima pristojnosti za neposredno bančno kapitalizacijo na tem območju, njene dejavnosti so omejene na prometno, telekomunikacijsko, energetsko in okoljsko infrastrukturo. Pristojnosti ne zajemajo malih in srednjih podjetij. Precej finančne pomoči gospodarstvu na tem območju zagotavljajo institucije Bretton Woods, predvsem Mednarodni denarni sklad (MDS). MDS nudi obsežno finančno pomoč programom celovite stabilizacije. Komisija ocenjuje, da MDS v boju proti posledicam krize igra zelo pomembno vlogo.

In končno, vrsta držav pristopnic in držav, zajetih v sosedski politiki, je zaprosila Evropsko unijo za makroekonomsko pomoč. Komisija sedaj preučuje, kako bi lahko najbolje pomagala tem državam, ki so se že dogovorile z Mednarodnim denarnim skladom glede programov stabilizacije.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, komisar, najlepša hvala za vaše informacije.

Rada bi vas vprašala, ali verjamete, da omenjenih 71 milijonov EUR nepovratnih sredstev našim partnerjem v vzhodni Evropi zadostuje. Menim sem, da v sporočilu Komisije o krizi in njenih učinkih na vzhodno Evropo temu ni posvečene dovolj pozornosti. Še eno vprašanje: ali menite, da bi bilo treba revidirati cilje, sredstva in prednostne naloge predpristopne pomoči, saj je Srbija že zaprosila za pomoč pri urejanju nujnih proračunskih potreb.

Janez Potočnik, član Komisije. – Kot sem povedal, imamo na voljo le zelo omejene finančne možnosti, kar se tiče realnega gospodarstva in držav vzhodne Evrope. Zato skušamo pridobiti čim več sredstev tudi od drugih finančnih institucij. Zato sem tudi omenil znesek, ki sicer znaša le 71 milijonov EUR, je pa kot vzvod pripomogel k financiranju velikih infrastrukturnih projektov v vrednosti več kot 2,5 milijarde EUR.

Odkrit odgovor se po mojem mnenju glasi, da smo vsi v hudih težavah in da moramo zelo pazljivo spremljati, kaj se dogaja na tem območju, saj smo tesno povezani z njim in veliko evropskih držav ima intenzivne trgovinske odnose s tem območjem.

Kar se tiče makro-finančne pomoči, so zanjo zaprosile številne med temi državami, ki so verjetne prihodnje članice EU, kandidatke ali možne kandidatke. Res je, da je Srbija zaprosila za tako pomoč. Zelo verjetno bo zanjo zaprosila tudi Črna gora. Od držav južne regije so za pomoč zaprosile že praktično vse razen Rusije in Azerbajdžana. Možnosti za makro-finančno pomoč so, odkrito povedano, precej omejene, seznam držav prosilk pa je precej dolg.

Mislím, da bi glavni instrument – prav zato je bila razprava o tem na vrhu G20 med osrednjimi temami – moral biti pomoč MDS. Zelo smo naklonjeni temu in okrepljeni vlogi kapitalizacije MDS v tej smeri, saj gre vsekakor za problem svetovnih razsežnosti.

Naj omenim tudi, da bo makro-finančna pomoč, če bo kateri od prosilk odobrena, tudi predmet posvetovanja z Evropskim parlamentom.

Drugi del

Predsednik. – Vprašanje št. 31 predložil **Gay Mitchell** (H-0131/09)

Zadeva: Državna pomoč v evropskih državah, ki niso članice EU

V sedanjem času gospodarskih zmešnjav je nujno, da vse evropske države igrajo po enakih pravilih in da se ne ubadajo še s selitvijo delovnih mest v države izven EU, ki nudijo državno pomoč nezdravim podjetjem. Če naj države EGP ali EFTA, kakršna je Švica, uživajo prednosti trgovine z območjem EU, je nujno, da se tudi same držijo enakih pravil, kar zadeva državno pomoč. Sedanji postopki protiukrepov ob kršitvah so počasni in zapleteni in ne zagotavljajo nikakršne zaščite tistim, ki izgubljajo delovna mesta. Kako namerava Komisija zaostri to področje konkurenčnega prava in zagotoviti hitrejše ter učinkovitejše postopke obravnave pritožb?

Neelie Kroes, članica Komisije. – Najprej bi rada omenila, da si moramo biti na jasnem, da v državah EFTA, članicah Sporazuma o EGP – to je na Norveškem, na Islandiji in v Liechtensteinu – velja na področju državne pomoči stroga disciplina, po zgledu ureditve v EU.

Člen 61 Sporazuma o EGP je sestavljen natančno po zgledu člena 87 Pogodbe ES. Za njegovo izvajanje skrbi nadzorni organ EFTA (ESA). Po Protokolu 26 Sporazuma o EGP ima ta organ na področju državne pomoči pristojnosti, enakovredne pristojnostim Evropske komisije. Države morajo o vsakem novem ukrepu državne pomoči obvestiti ESA in pred uveljavitvijo dobiti odobritev od tega organa. ESA lahko tudi preiskuje primere domnevne neskladne pomoči v omenjenih državah EFTA.

Švica je drugačen primer, saj ni ratificirala Sporazuma o EGP. Za Švico veljajo pravila o državni pomoči, ki jih določa sporazum med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo iz leta 1972. Po členu 23 tega sporazuma velja za kršitev sporazuma državna pomoč, ki vpliva na trgovino med Skupnostjo in Švico ter izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco. Kar se tiče postopka, lahko v primeru nezdružljive državne pomoči prizadeta stranka predloži zadevo skupnemu odboru, ki deluje v okviru sporazuma, in ta lahko uporabi zaščitne ukrepe, če stranka, ki izvaja nezdružljivo državno pomoč, s tem ne preneha.

Res je protiukrepe ob nezdružljivi državni pomoči v primeru Švice težje doseči, vendar si Komisija prizadeva uveljaviti določbe sporazuma o prosti trgovini iz leta 1972, kadarkoli je to mogoče in potrebno. Tako je na

primer 23. februarja 2007 sprejela ugotovitveni sklep, da davčne ureditve v treh švicarskih kantonih niso združljive s sporazumom iz leta 1972, zdaj pa se pogaja s pristojnimi švicarskimi organi o zadovoljivi rešitvi zadeve.

Komisija se zaveda, da bi bilo treba določbe o državni pomoči v obstoječih trgovinskih sporazumih, kakršen je sporazum s Švico iz leta 1972, popraviti, zato si je Komisija v skladu s sporočilom „Globalna Evropa: Konkurenca v svetu“ iz leta 2006 zastavila cilj, da bo v prihodnjih trgovinskih sporazumih s pogajanjem skušala doseči strožja pravila o državni pomoči in boljše protiukrepe, na primer mehanizem reševanja sporov.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Zahvaljujem se komisarki za koristen odgovor.

Komisarka ve, da govorim o podjetju SR Technics, ki ima sedež na dublinskem letališču in ki je odpustilo 600 delavcev od 1 100, kolikor jih je imelo pred kratkim.

Podjetje je imelo odlične poslovne stike v panogi, odlično znanje, goro naročil in veliko prihodnost pred seboj. Ni jasno, zakaj se je to podjetje preselilo, krožijo pa sumi, da je k temu prispevala švicarska vlada ali kateri od arabskih prijateljev, delavce na Irskem, v Evropski uniji, pa odpuščajo.

Ali bo Komisija preiskala to zadevo in uporabila vsa razpoložljiva sredstva za pomoč? Gre za zelo razumne ljudi, ki uživajo močno podporo v skupnosti, med poslovnimi krogi in v javnosti, ki razume težave, ki jih doživljajo.

Neelie Kroes, članica Komisije. – Zelo sem vesela vašega vprašanja, kajti lahko nam pomagate, saj potrebujemo več podatkov. Zaenkrat še nimamo 100-odstotno zanesljivih podatkov o tem primeru, jih pa nujno potrebujemo. Sicer ne moremo jamčiti uspeha, je vredno vsaj poskusiti.

Mnenje o obstoju državne pomoči, še bolj pa o njeni nezdružljivosti s sporazumom s Švico iz leta 1972, je mogoče podati le, če ne gre le za storitve, pač pa tudi za blagovno proizvodnjo ali trgovanje. Zato, prosim, poskusite doseči, da nam bodo vaši bližnji priskrbeli informacije. Poleg tega prosim tudi prizadete osebe in podjetja na Irskem, naj službam Komisije posredujejo morebitne dodatne informacije o tem primeru, da bomo lahko sprejeli stališče.

Dodati moram, odkrito in pošteno, da lahko po sporazumu iz leta 1972 prizadeta stranka le zahteva od stranke-dajalke pomoči, naj ukine ukrep pomoči, s sklepu, sprejetem leta 2007, pa je Komisija odločila, da ukrepi predstavljajo državno pomoč in da je ta nezdružljiva s sporazumom s Švico iz leta 1972. Po tem sklepu so švicarske oblasti začele dialog s Komisijo o ustrezni rešitvi. Zadnji tehnični sestanek smo imeli 13. februarja 2009.

Švicarski organi so dali nekaj konstruktivnih predlogov, na primer odpravo davčnih oprostitev odgovornim podjetjem. Še vedno pa ostaja v pretežni meri v veljavi prednostna obravnava holdingov in mešanih podjetij. Zato so nujno potrebna nadaljnja pogajanja.

Predsednik. – Vprašanje št. 32 predložil **Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk** (H-0165/09)

Zadeva: Diskriminacija poljskih ladjedelnic glede na sklep Komisije, da odobri državno pomoč za industrijo motornih vozil

Po rešitvi svojih bank z milijardami evrov pomoči se je več vlad držav članic odločilo podpreti tudi industrijo motornih vozil. Združeno kraljestvo, Nemčija, Francija in Italija želijo zagotoviti temu sektorju več deset milijard evrov pomoči, Komisija pa je ta predlog načeloma sprejela brez zadržkov, kljub temu, da taka finančna pomoč izkrivlja konkurenco na trgu.

Ne da bi skušal izpodbijati to pomoč, bi rad vprašal Komisijo, zakaj je pred kratkim nasprotovala temu, da bi poljska vlada pomagala svojim ladjedelnici.

Zaradi takega stališča Komisije sta dve poljski ladjedelnici ukinjeni, brezposelnih pa je več deset tisoč ljudi, ki so delali v ladjedelnicah ali pri njunih dobaviteljih. Ali tak sklep Komisije ni pomenil diskriminacije, če upoštevamo nedavno odobritev pomoči industriji motornih vozil?

Neelie Kroes, članica Komisije. – Komisija poudarja, da je v primeru poljskih ladjedelnic uporabila povsem enaka pravila kot v vseh drugih primerih državne pomoči za prestrukturiranje in da obravnava Poljsko popolnoma enako kot vse druge države članice.

Težave ladjedelnic izvirajo že iz devetdesetih let, točneje, iz leta 1990, torej iz časa precej pred vstopom Poljske v EU, in jih, mimogrede, ni povzročila sedanja finančna in gospodarska kriza. Komisija je začela preiskovati pomoč poljskim ladjedelnicam za prestrukturiranje leta 2004. Položaja poljskih ladjedelnic torej ni mogoče primerjati s položajem drugih podjetij, katerih konkretne težave so povezane s sedanjo finančno krizo.

Ladjedelnici v Gdinji in Szczecinu sta dolga leta prejeli državno pomoč, v škodo drugih evropskih ladjedelnic. Na žalost poljske ladjedelnice prejete pomoči niso porabile za naložbe in prestrukturiranje. Še več, še naprej so poslovale z izgubo, niso mogle plačevati davkov in socialnih prispevkov, nabrale pa so si tudi znatne dolgove.

Iz teh razlogov Komisija ni imela drugih možnosti kot sprejeti dokončni negativni odločbi glede ladjedelnic v Gdinji in Szczecinu im zahtevati vračilo nezakonito in nepravilno dodeljene pomoči ladjedelnicam.

Da bi omilila neugodne ekonomske in socialne posledice teh odločb, pa je Komisija naložila poljski vladi, naj vračilo nezakonite pomoči pokrije iz delne prodaje sredstev ladjedelnic in podjetji nato likvidira. To bi zagotovilo najboljše možnosti za nadaljevanje uspešne gospodarske dejavnosti na teh lokacijah.

Pri tem je še posebej vredno omenbe, da ob uspešni in pravilni izvedbi prodaje podjetjem, ki bi kupila sredstva ladjedelnic, nezakonite pomoči ne bi bilo treba vračati, četudi bi nadaljevala z ladjedelništvom.

Komisija bi rada poudarila tudi, da strukturni skladi, zlasti Evropski socialni sklad in Evropski sklad za regionalni razvoj, lahko služijo tudi za blaženje socialnih posledic ukinjanja delovnih mest. Nadalje pride v določenih okoliščinah in pod določenimi pogoji v poštev tudi Evropski globalizacijski sklad.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Komisarka, jasno mi je, da je vaša naloga bdeti nad količino državne pomoči, dodeljene podjetju, ampak poljska družba ima vtis, da se poljske ladjedelnice na žalost obravnavajo drugače kot podjetja v starih članicah EU – pri slednjih Komisija daje soglasje za reševanje delovnih mest, v primerih poljskih ladjedelnic pa soglasja k reševanju delovnih mest ni, ta neenakost pa nas hudo boli. Vztrajamo pri enaki obravnavi podjetij v novih in starih članicah EU. Ob tej priložnosti bi rad vprašal tudi, kakšne dvome ima Komisija glede programa prestrukturiranja ladjedelnice v Gdinji.

Neelie Kroes, članica Komisije. – Kdor na Poljskem misli tako, kot je orisal spoštovani poslanec, je v popolni zmoti. To ni res in zmotnost vam lahko dokažem z dejstvi in številkami. In preden vam odgovorim na vašo navedbo nemških ladjedelnic (omenili ste le stare med njimi), bi rada poudarila, da se je ladjedelništvo v drugih državah – ne le v Nemčiji, pač pa tudi na primer na Danskem, v Združenem kraljestvu, na Nizozemskem in v Španiji, kjer pipe javnih sredstev niso bile tako velikodušno odprte – po obsegu skrčilo, nekatere ladjedelnice pa so se celo zaprle. Poznamo nekaj primerov zaprtja ladjedelnic. Če že govorimo o enakopravni obravnavi, moramo upoštevati tudi ta dejstva, ne pa le čustveno govoriti – ne obsojam nikogar, ker ga zadeve čustveno prizadenejo, lahko si predstavljam, da je stanje težko, vendar ne smemo ustvarjati napačnega vtisa s trditvami, da obravnavi ni bila enakopravna.

Vsekakor vam lahko zagotovim, gospod predsednik, da je Komisija uporabljala pravila na enak način pri nemških in pri poljskih ladjedelnicah, pa tudi pri vseh drugih prej omenjenih. Pri ocenjevanju državne pomoči smo uporabljali enaka merila, najpomembnejše med njimi je bila ekonomska upravičenost poslovanja, in nemške ladjedelnice – naj jih navedem kot primer – so se uspešno prestrukturirale in se razvile v poslovno uspešna podjetja, po mnenju Komisije pa načrti za prestrukturiranje, ki so jih predložile poljske oblasti, ne morejo zagotoviti dolgoročne poslovne uspešnosti.

Nazadnje, gospod predsednik, je treba položaj primerjati tudi s tistimi, kjer Komisija ni odobrila državne pomoči in je celo odredila vračilo nezakonite državne pomoči v drugih državah članicah.

Predsednik. – Vprašanje št. 33 predložila **Giovanna Corda (H-0171/09)**

Zadeva: Spletna prodaja parfumov, oblačil in proizvodov blagovnih znamk

Uredba Komisije (ES) št. 2790/1999⁽²⁾ (skupaj s smernicami glede vertikalnih omejitev) predpisuje ureditev pogodb o distribuciji različnih izdelkov, vključno s parfumi, oblačili in izdelki „blagovnih znamk“. Po teh določbah je prodaja (vključno s spletno prodajo) vrste izdelkov blagovnih znamk prepovedana, če je tržni delež dobavitelja manjši od 30 %.

⁽²⁾ UL L 336, 29.12.1999, str. 21.

Ali Komisija smatra, da je smiselno nadaljevati z uporabo teh zastarelih pravil na račun zdrave konkurence glede cen in možnosti izbire in zgoj v finančno korist nekaterih velikih skupin, ki jim pravila zagotavljajo zelo udoben položaj na trgu, saj večina njihovih prihodkov izvira iz izključnih pravic do prodaje takih izdelkov?

Neelie Kroes, članica Komisije. – Sedanja konkurenčna politika EU glede vertikalnih pogodb močno podpira spletno prodajo in prepričana sem, da vam je to znano, gospod predsednik. Tako smernice o vertikalnih omejitvah, ki tolmačijo Uredbo (ES) št. 2790/1999, jasno določajo, da „mora imeti vsak distributer pravico do uporabe interneta za oglaševanje ali prodajo izdelkov“. Torej je jasno, da dobavitelji ne morejo uveljavljati omejitev glede distributerjeve uporabe interneta - ne morejo prepovedati distributerju, da bi imel spletno stran v katerem koli jeziku, ali da bi pošiljal elektronska sporočila posameznim odjemalcem, razen če je taka prepoved objektivno utemeljena.

Celo pri omrežjih selektivne distribucije, ki se zlasti uporabljajo v segmentu luksuznih izdelkov, in pri distribuciji zahtevnih izdelkov, na primer elektronike – ne glede na tržni delež dobavitelja – vsaka omejitev spletne prodaje s strani proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika pomeni očitno kršitev pravil konkurence.

To pa ne pomeni, da lahko vsak trgovec na drobno lahko prodaja – prek spleta ali na drug način – izdelke proizvajalca končnim kupcem. Proizvajalec lahko distributerjem predpiše merila za spletno prodajo njegovih izdelkov, enak način, kot jih lahko predpiše klasičnim trgovinam iz opeke in betona.

Taka merila lahko služijo vzdrževanju ugleda znamke ali primerne ravni storitev. Po sedanjih pravilih je selektivna distribucija zakonita, če ne predstavlja več kot 30 % tržnega deleža dobavitelja, saj se smatra, da zaradi premajhne teže trga njene prednosti presegajo morebitno škodo potrošnikom.

Komisija trenutno preučuje dosedanje izvajanje Uredbe (ES) št. 2790/1999 in tehta, ali so potrebne kakšne spremembe na področju selektivne distribucije.

Komisija želi vzpostaviti pravo ravnovesje med tem, da lahko potrošniki uživajo prednosti spletnega trga, in tem, da lahko proizvajalci po lastni presoji organizirajo svoje distribucijske sisteme.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Gospod predsednik, komisarka, zahvaljujem se vam, na splošno pa upam, da Komisija meni, da je čas za ponovno preučitev smernic glede vertikalnih omejitev, ki ste jih pravkar omenili, saj so v resnici stare že približno 10 let.

Seveda moramo upoštevati sedanje stanje: spletna prodaja in elektronske dražbe so v temeljih spremenile naše metode distribucije, pa tudi pogoje konkurence. Tega se moramo dobro zavedati.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Komisarka, zanimalo bi me slišati vaša stališča o stanju v zvezi s tržno močjo, ki nastopa pri takih načinih distribucije. V kateri točki po vašem mnenju pojavi tržna moč in kako je mogoče ukrepati proti njej?

Neelie Kroes, članica Komisije. – Samo ponovila bom, kar sem pravkar dejala: Komisija trenutno preučuje dosedanje izvajanje Uredbe (ES) št. 2790/1999, ki je, kot je pravilno ugotovila spoštovana poslanka, stara deset let. Odločiti se moramo, ali jo je treba kaj spremeniti, morda tudi na področju selektivne distribucije.

Komisija meni, da je pri tem pomembno doseči pravo ravnovesje, ki bo evropskim potrošnikom omogočalo v celoti izkoristiti možnosti interneta in premagovati zemljepisne ovire, obenem pa bo proizvajalcem dopuščalo organizirati distribucijske sisteme po lastni presoji. V tem smislu bomo vsekakor ponovno preučili koristi selektivne distribucije za potrošnike, tako v spletnem okolju kot v klasičnem okolju.

Gospod Rübig je vprašal, kaj lahko storimo v sedanjem stanju. Po pregledu bomo morali upoštevati, kakšne so potrebe, nato bomo predstavili svoje sklepe in nadaljevali z urejanjem zadeve, ki jo je omenil spoštovani poslanec.

Predsednik. – Vprašanje št. 34 predložil **Georgios Papastamkos (H-0172/09)**

Zadeva: Državna pomoč za mala in srednja podjetja (MSP)

Ali lahko Komisija pove, katere dodatne oblike – skladne s pravili Skupnosti o državni pomoči – imajo na voljo države članice za pomoč MSP v sedanji gospodarski krizi, zlasti za lajšanje dostopa do finančnih virov?

Neelie Kroes, članica Komisije. – Potrudila se bom. Dne 19. januarja 2009 je Komisija sprejela nov začasni okvir državne pomoči, ki odpira državam članicam nove možnosti zagotavljanja državne pomoči do konca leta 2010. To pobudo je predvidel načrt Komisije za obnovo prejšnji mesec.

Glavni cilj novega okvira je omejiti neugodne učinke krize z olajšanjem dostopa podjetij do finančnih virov. Ukrepi se lahko uporabljajo za vsa podjetja – pomoč malim in srednjim podjetjem (MSP) pa je lahko višja, saj so nedvomno najbolj občutljiva na zaostritve pogojev dodeljevanja posojil. Z drugimi besedami, ta ukrep še posebej koristi malim in srednjim podjetjem. Najpomembnejša za MSP je nova možnost dodelitve do 500 000 EUR posameznemu podjetju za kritje naložbenega/obratnega kapitala za dveletno obdobje.

To je nova oblika začasno skladne pomoči – nikakor ne nova oblika 500 000 EUR *de minimis* – in če izpolnjuje določene pogoje, jo Komisija razglasi za **združljivo** po členu 87(3)(b) Pogodbe, torej na pravni podlagi za zelo izjemne primere, kar je neposredno vezano na sedanjo finančno krizo. Nova oblika pomoči in pomoč *de minimis* se ne izključujeta, vendar skupni znesek ne sme preseči 500 000 EUR v obdobju 2008-2010.

Poleg tega lahko po tem začasnem okviru države članice podeljujejo državna jamstva za posojila po zmanjšani zavarovalni premiji, pomoč v obliki subvencioniranja obrestne mere pri vseh vrstah posojil in ugodnih posojil za proizvodnjo zelenih izdelkov, kjer je zajeta predčasna prilagoditev proizvodnje ali prilagoditev prek ravni, ki jo predpisujejo standardi Skupnosti za proizvode v prihodnosti.

Komisija je dvignila tudi mejo dovoljenega tveganega kapitala – za financiranje MSP – z 1,5 milijona EUR na 2,5 milijona EUR na leto, in znižala zahtevano raven zasebne soudeležbe s 50 % na 30 %.

O vseh ukrepih, sprejetih po začasnem okviru, je treba še vedno obveščati Komisijo, vendar smo uvedli poseben režim, ki zagotavlja hiter sprejem odločitev v Komisiji. Tako so lahko ukrepi hitri, uspešni in učinkoviti.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, zahvaljujem se komisarki za njen res podroben odgovor. Evropska komisija, ki je skrbnik politike konkurence, utemeljeno dovoljuje dodatne začasne oblike pomoči malim in srednjim podjetjem, saj so, kot vemo vsi člani naše zbornice, mala in srednja podjetja hrbtenica evropskega gospodarstva.

Imam še eno vprašanje, ki pa je širše od mojega prvega vprašanja: Evropska unija ni sama na svetu, zunaj Evrope imamo tudi druge pomembne poslovne akterje in gospodarske sile, naše zunanje partnerje, ki v sedanji gospodarski krizi izkrivljajo konkurenco tja do popolnega zasičenja. Ali ste že oblikovali kako obliko sodelovanja s tretjimi državami, s katero bi se spopadli s kršitvami pravil konkurence?

Paul Rübigen (PPE-DE). - (DE) Rad bi izvedel, kakšno pravilo dejansko velja za posojila v zameno za lastniški delež v tem okviru.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, rada bi vprašala komisarko, ali ta izredna pomoč zajema tudi socialne ukrepe za mala in srednja podjetja. Ali je mogoče ob subvencioniranju podjetja subvencionirati tudi ukrepe v prid delavcem?

Neelie Kroes, članica Komisije. – Vprašanje je rahlo zapleteno. Smo pomembni igralci, tudi če premerimo celotno igrišče, ampak na igrišču je tudi nekaj drugih igralcev, ki pa ne ravnajo vedno tako, kot bi želeli mi.

Glede na to, gospod predsednik, obstaja kar nekaj teles, v katerih skušamo po najboljših močeh odpreti razpravo o zadevi, ki jo je omenil spoštovani poslanec: na primer na srečanju G20 v Londonu, kjer je bila to zelo pomembna točka razprave, pa tudi pri krogu pogajanj STO, ki se ga udeležujemo, in menim, da je smotno potruditi se, da bi zadevo sprejeli tudi drugi igralci.

S ponosom lahko povem, da ima več kot sto držav po svetu politiko konkurence, podobno naši, torej nismo sami. Smo v tesnih stikih, ponekod prek uradnih sporazumov, ponekod prek dvostranskih sporazumov, in skušamo politiko razširiti po vsem svetu.

Seveda smo z novo administracijo v ZDA na začetku nove etape in vzpostavili smo že odlične kanale za sodelovanje z našimi sogovorniki v ZDA; npr. z Zvezno komisijo za trgovino (FTC) in Ministrstvom za pravosodje (DOJ).

To je torej glavno vprašanje, če mi dovolite, da na vaše vprašanje pogledam še malce od strani, pa gre tudi za vprašanje protekcionizma: to je naš resnični sovražnik in na proti njemu se moramo borovati. Kajti protekcionizem je preživel pristop, nezdržljiv s skupnim trgom in zelo neprimeren za zagotavljanje uspeha naših državljanov, potrošnikov in podjetij v igri na odprtem igrišču po poštenih pravilih.

Seveda za področja zaposlovanja in socialne varnosti odgovarjajo države članice in one morajo odločiti, kako lahko sedanjo možnost rahle sprostitve pravil za državno pomoč najboljše vključijo v svoje politike.

Komisija želi tudi poudariti, da lahko države članice za blaženje socialnih posledic zapiranja delovnih mest uporabijo tudi strukturne sklade – zlasti sredstva Evropskega socialnega sklada in Evropskega sklada za regionalni razvoj, pod določenimi pogoji pa pridejo v poštev tudi sredstva Evropskega globalizacijskega sklada.

Predsednik. Vprašanje št. 36 predložila **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0154/09)

Zadeva: Raziskave in pomorski poklici

Morska znanost, tehnologija in raziskave so temeljnega pomena za trajnostni razvoj pomorskih dejavnosti in pomagajo širiti področje študija pomorstva ter dvigujejo strokovno raven pomorskih poklicev.

Ali lahko Komisija glede na to pove, s kakšnimi ukrepi bo spodbujala raziskave na tem področju in zagotovila širše in boljše možnosti Evropejcem, ki se odločajo za poklice na področju pomorstva? Ali bo imela gospodarska kriza kakšne negativne učinke na to?

Janez Potočnik, član Komisije. – V zadnjih letih Komisija pripisuje pomorski znanosti in tehnologiji pomen prečnega prednostnega področja. Septembra 2008 je Komisija v tem smislu sprejela sporočilo o strategiji Evropske unije za morsko in pomorsko raziskovanje.

Strategija skuša zlasti spodbujati medsektorsko združevanje prednostnih nalog pri obravnavi vprašanj, povezanih z morjem, spodbujati sinergije med raziskovalnimi dejavnostmi v državah članicah, krepiti financiranje infrastrukture za morske raziskave in oblikovati nove oblike usmerjanja predvsem s tesnejšim sodelovanjem morske znanosti in pomorskih gospodarskih dejavnosti.

V okviru te strategije smo že sprožili naslednje dejavnosti. Prvič, pripravljamo skupne razpise, ki jih bomo objavili še v letošnjem letu, za raziskave medsektorskih morskih in pomorskih tematik. Drugič, lotili smo se že korakov za nadgradnjo programa BONUS v eno od glavnih raziskovalnih pobud Skupnosti po členu 169 Pogodbe – s tem vprašanjem je povezano tudi eno od vprašanj, ki pride na vrsto kasneje. Tretjič, lotili smo se postopne nadomestitve različnih obstoječih programov ERA-NET z enotnim, združenim morskim programom ERA-NET. Četrtrič, preučujemo možnosti novih virov financiranja ključne infrastrukture za morske raziskave, zlasti prek strukturnih skladov. In končno, financirali bomo dva projekta za okrepitev sodelovanja med morskimi znanostmi in pomorskimi gospodarskimi dejavnostmi ter poglobitev stikov med različnimi člani skupnosti raziskovalcev morja.

Izvajanje strategije Evropske unije za morske in pomorske raziskave v obdobju sedanjega finančnega okvira bo spodbudila morske in pomorske raziskave na ravni Skupnosti v naslednjih letih, prek instrumentov okvirnega programa.

Širitev možnosti za poklice, povezane z morjem, ki jo tudi omenjate v svojem vprašanju, neposredno ne spada med cilje politike raziskav. S spodbujanjem sodelovanja med morskimi znanostjo in pomorskim gospodarstvom ter z združevanjem in povezovanjem morskih in pomorskih raziskav pa lahko strategija Evropske unije za morske in pomorske raziskave posredno razširi področje pomorskih znanj in spodbudi oblikovanje morskih in pomorskih grozdov. Tako lahko posredno prispeva k dvigu strokovne ravni pomorskih poklicev.

In končno, v širšem smislu vašega vprašanja in mojega odgovora: lani jeseni je v načrtu za oživitvev evropskega gospodarstva Komisija predlagala državam članicam in zasebnemu sektorju, naj povečajo sredstva, predvidena za raziskave in razvoj. Sledil je sklep pomladanskega Evropskega sveta, ki je pomenil jasno sporočilo, da je treba za oživitvev gospodarstva močno povečati obseg in izboljšati kakovost vlaganj v znanje in raziskave. Seveda to v celoti velja tudi za morske in pomorske raziskave.

Prezgodaj je še za oceno, ali države članice upoštevajo ta priporočila, in kako jih upoštevajo. Eno pa je jasno: tudi v sedanjih težavnih gospodarskih in finančnih okoliščinah ne bi smeli izgubiti izpred oči dolgoročnih ciljev, kakršna sta trajnostni razvoj in nizkoogljično gospodarstvo. Zato se moramo usmeriti v „pametne naložbe“, ki kratkoročno merijo na reševanje krize, dolgoročno pa na naš čim ugodnejši splošni položaj po rešitvi krize.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, zahvaljujem se komisarju za njegov celovit odgovor, rada pa bi ga vprašala še, ali lahko raziskovalni programi vključujejo tudi sosedne države, še posebej države na območju Sredozemlja, v okviru evro-sredozemskega sodelovanja.

Janez Potočnik, član Komisije. – Sosedne države so seveda lahko vključene. Jasno je, da je okvirni program odprt, seveda pa morajo v njem sodelovati tudi države članice Evropske unije.

Rad pa bi bil še bolj natančen. V našem okvirnem programu sodeluje kar nekaj – več kot 10 – tako imenovanih „pridruženih članic“. Pridružene članice, ki plačujejo prispevke, imajo praktično enake pravice in odgovornosti kot države članice. Med pridružene članice spadajo na primer države zahodnega Balkana, Švica, Norveška, Islandija, Izrael in druge. Vse te države imajo povsem enake pravice in obveznosti.

Za druge države skušamo v okviru naše strategije oblikovati politiko, ki smo jo že predlagali. Trudimo se doseči, da bi, raje prej kot slej, vse sosedne države – odvisno seveda od njihovih zmožnosti in interesa – postale pridružene članice. To v resnici pomeni, da ima na področju raziskav Evropska unija precej več kot 27 članic.

Predsednik. – Vprašanje št. 37 predložil **Emmanouil Angelakas** (H-0158/09)

Zadeva: Ocenjevanje ustvarjalnosti, inovacij in tehnološkega razvoja v državah članicah

Ali lahko Komisija, glede na to, da smo leto 2009 imenovali evropsko leto ustvarjalnosti in inovacij, in glede na programe, in sicer Sedmi okvirni program za raziskave in tehnološki razvoj (2007-2013) in Okvirni program za konkurenčnost in inovativnost (CIP), pove, ali ima kakšne statistične podatke o višini proračunskih postavk, ki so jih države članice doslej namenile področjem, ki jih zajemajo omenjeni programi? Katera področja so najboljše pokrita v državah članicah (v odstotkih)? Ali obstaja kakšna ocena odziva MPS (malih in srednjih podjetij) na te programe (v odstotkih)?

Janez Potočnik, član Komisije. – Spoštovanemu poslancu lahko zagotovim, da Komisija, kar se tiče Sedmega okvirnega programa za raziskave (FP7), sistematično zbira in objavlja vsem na vpogled pregledne in podrobne statistične podatke o izvajanju programa.

Ne smemo pozabiti, da finančna sredstva Skupnosti za raziskave dodeljujemo prejemnikom izključno na osnovi merila znanstvene odličnosti njihovih predlogov. Kljub temu, da pri odločanju o sklepanju pogodb država predlagatelj ne igra nikakršne vloge, pa vendar zbiramo in skrbno spremljamo tudi podatke o zemljepisni porazdelitvi prejemnikov sredstev iz FP7 in o delovnih povezavah med njimi. To nam omogoča koristen vpogled v obseg in moč sinergij med državami na podlagi sodelovanja v programu FP7.

Vse te podatke in številne druge podrobne statistične podatke o izvajanju programa FP7 lahko najdete v statistični prilogi letnega poročila Komisije o dejavnostih na področju raziskav in tehnološkega razvoja, ki ga vsako leto predložimo Svetu in parlamentu. Še pomembneje, vsa poročila tja od leta 1998 naprej so javno dostopna tudi na spletni strani Komisije „Europa“.

Kaj nam povedo ti podatki? Danes ne morem z vami prelistati celotnega seznama statističnih podatkov, saj za to nimamo dovolj časa, naj pa vam vseeno navedem nekaj poudarkov, ki zadevajo vaše vprašanje: relativno pokritost raziskovalnih področij FP7 v državah članicah.

Kar se tiče števila udeležencev v podpisanih pogodbah o financiranju so po državah članicah najbolj priljubljena področja informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT), zdravje in dejavnosti Marie Curie. Upoštevati pa moramo, da njihova popularnost odseva tudi obseg proračunskih sredstev, ki so na voljo za vsako od raziskovalnih področij v FP7, pa tudi število in vrste podpisanih pogodb o financiranju v bazi podatkov v času ocenjevanja. Na splošno lahko ugotovimo, da so nove države članice bolj prisotne na področjih varnosti, socialno-ekonomskih raziskav in vesolja, manj pa na primer na področjih IKT in zdravja. V državi, iz katere prihaja spoštovani poslanec, opazamo močno usmeritev na področje IKT, a sorazmerno šibko udeležbo na primer na področjih zdravja, socialno-ekonomskih raziskav in vesolja.

Kar se tiče odziva MSP na program FP7, Komisija vsako leto objavi podrobne ocene sodelovanja MSP, po državah sedeža, v okviru našega prej omenjenega letnega poročila. Naši najnovejši podatki o sodelovanju MSP v FP7 kažejo, da pri podpisanih pogodbah o financiranju iz programa FP7 trenutno sodeluje 2 431 MSP. Podrobnejše informacije spoštovani poslanec lahko najde v samem poročilu. Če pa spoštovani poslanec želi, pa mu lahko kar tukaj izročim nekaj tabel s podatki o FP7, saj jih imam s seboj.

Dejavnosti Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost so usmerjene bolj v politiko kot v financiranje. Zlasti Posebni program za podjetništvo in inovacije (EIP) je predvsem program v podporo politikam. Če si ogledamo njegove glavne instrumente, lahko ugotovimo, da Evropska podjetniška mreža služi izključno MSP z obveščanjem o možnostih različnih načinov financiranja MSP in projektov ter s pomočjo pri iskanju tehnoloških ter poslovnih partnerjev. Finančni instrument EIP, ki mu je namenjenih

približno polovica vseh sredstev programa, je prav tako namenjen izključno malim in srednjim podjetjem. Do konca septembra 2008 je okoli 12 000 MSP prejelo finančna sredstva iz Jamstvenega sklada za MSP, prošnje pa so prispele iz 17 držav članic.

Poleg tega smo leta 2008 objavili prvi razpis za predloge eko-inovativnih pilotnih projektov in projektov replikacije trga, za dejavnosti na področjih recikliranja, prehrane in pijač, gradbeništva in zelenega poslovanja. Ta razpis je zelo uspešno prednostno podprl mala in srednja podjetja. Med udeleženci je bilo 74 % malih in srednjih podjetij.

In nazadnje, Posebni program za podporo informacijskih in komunikacijskih tehnologij v okviru CIP je svoja razpisa za leti 2007 in 2008 usmeril predvsem na pilotne projekte za preizkušanje inovacij na področju IKT, mala in srednja podjetja pa prejema več kot 30 % celotnih sredstev iz teh razpisov. Še pomembneje, namen tega programa je odpiranje trga EU inovacijam iz MSP po vsej Evropski uniji.

Podobno kot poročila o FP7 so tudi poročila v zvezi s Programom za konkurenčnost in inovativnost javno objavljena na spletni strani *Europa*.

Emmanouíl Angelakas (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, komisarju se zahvaljujem za odgovor; podatki so dejansko objavljeni na spletni strani. Gospod komisar, hvala tudi za tabele, ki ste mi jih izročili.

Imam pa dodatno vprašanje: ali nam lahko poveste, koliko novih delovnih mest je bilo odprtih v državah članicah Evropske unije v malih in srednjih podjetjih po zaslugi projektov, ki tečejo v okviru programov? In še, ali ste izračunali povečanje bruto domačega proizvoda, ki je prispevek teh projektov?

Justas Vincas Paleckis (PSE). - Omenili ste področja dejavnosti v državah članicah v okviru obeh programov. Rad bi vas vprašal, kaj menite na splošno: ali so nove države članice manj dejavne v primerjavi s starimi državami članicami, in če je tako, kaj lahko naredi Komisija v pomoč novim državam članicam?

Janez Potočnik, član Komisije. - Prvo vprašanje je precej specifično. Seveda ne vemo, koliko novih delovnih mest je bilo ustvarjenih: gospodarstvo je pač mnogo preveč kompleksno, da bi lahko poznali točno razmerje med zneskom, ki smo ga vložili v določen program, in tem, koliko je program prispeval. Smo pa lahko precej samozavestni – in samozavesten postanem tudi v stikih z raziskovalci, z malimi in srednjimi podjetji, ko slišim njihove odzive in občutke, ko vidim, kako kakovostno izrabljajo možnosti, ki jim jih nudi program, in ob takih priložnostih sem mnogo bolj zadovoljen kot ob besedah, da smo preveč birokratski, in podobnih. Mislim pa, da bomo morali raziskati tudi to plat. Poskušamo zadovoljiti različne potrebe malih in srednjih podjetij: tistih, ki delujejo konkurenčno, ki so sama sposobna konkurirati, ki imajo zmogljivosti za raziskave, poskušamo pa pomagati tudi drugim, ki raziskave potrebujejo, pa jih niso sposobni opraviti sama. Zato na primer financiramo tudi raziskave, ki jih opravljajo univerze, inštituti in podobne organizacije.

Kar se tiče povečanja BDP, seveda ni mogoče ugotoviti neposredne statistične povezave, lahko pa s korelacijsko analizo ugotovimo, da dolgoročna korelacija obstaja. Tako so države, ki več vlagajo v raziskave in razvoj, bolj razvite, in seveda obratno. Taka so torej dejstva: tisti, ki so bogatejši, kasneje več vlagajo v raziskave in razvoj. Na vaše vprašanje vam sicer ne morem natančno odgovoriti, v bistvu pa vam lahko s precejšnjo gotovostjo, na podlagi statistične analize, odgovorim, da je za vse nas prava pot k višji konkurenčnosti, zatem pa seveda tudi k večjemu BDP in novim delovnim mestom, vlagati več v to področje.

V zvezi z vprašanjem o novih državah članicah – in to je res zanimivo vprašanje, saj ga seveda zelo pazljivo spremljamo – lahko povem, da so nove države članice zelo dejavne, da se zelo trudijo, da je raven uspešnosti projektov pri njih v povprečju nekaj višja kot pri bolj razvitih državah članicah, kar je po mojem mnenju normalno, kajti moč institucij je v državah z daljšo in bogatejšo tradicijo raziskav in razvoja, zato so seveda močnejše tudi države. Če pa si ogledamo povsem preprosto stvar – če si ogledamo korelacijo: koliko določena država vlaga v razvoj in raziskave doma in koliko ji uspe pridobiti iz okvirnega programa v pogojih čiste konkurence – pa ugotovimo zelo močno korelacijo. Država, ki vlaga v razvoj in raziskave več domačih sredstev in ima zato bolj razvite raziskovalne zmogljivosti, torej pridobi dvakrat – doma, pa tudi v konkurenčnih pogojih evropskega okvirnega programa, kjer je merilo odličnost.

Zanimivo pa je tudi nekaj drugega. Če pogledamo, koliko države članice – nove države članice – vlagajo v razvoj in raziskave v evropskem merilu, in koliko dobivajo iz FP7, je slednji delež večji od kot pri domačih vlaganjih. Torej so razmerja precej jasna, in moj nasvet je: uporaba vseh možnih instrumentov za okrepitev zmogljivosti doma, uporaba – na pameten način – strukturnih in kohezijskih skladov, kolikor je sredstev v njih namenjenih temu – v te namene je razporejenih 50 milijard EUR – in taka uporaba teh sredstev, da bodo države imele korist tako doma kot v globalni konkurenci, kajti svet je globalen.

Predsednik. - Vprašanje št. 38 predložil **Justas Vincas Paleckis** (H-0174/09)

Zadeva: BONUS-169

Projekt BONUS (organizacija za financiranje morskih raziskav v Baltskem morju) je zelo pomembno orodje za združevanje nacionalnih in regionalnih raziskovalnih programov, usmerjenih v trajnostni razvoj območja Baltskega morja, njihovo usklajevanje, oblikovanje in izvajanje prek skupnih usklajevalnih dejavnosti. Zato Litva in druge baltske države močno podpiramo preoblikovanje programa BONUS ERA-NET+ v program BONUS-169.

Ali lahko Komisija pove, kateri novi ukrepi so predvideni za BONUS-169? Ali bo Komisija predstavila svoj predlog še v tem mandatu? Ali bi lahko kaj preprečilo preoblikovanje programa v BONUS-169?

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospod Paleckis, prepričan sem, da bo pobuda za program BONUS po členu 169 znatno prispevala k učinkovitosti politik okoljskega in trajnostnega razvoja celotne baltske regije. Pobuda bi še zlasti veliko pripomogla k izvajanju okoljskega vidika Strategije Evropske unije za regijo Baltskega morja, ki jo Komisija namerava predstaviti Evropskemu svetu junija 2009.

Zdaj hitimo s pripravami tega zakonodajnega predloga na osnovi člena 169, BONUS-169 pa smo tudi vključili v naš zakonodajni program za leto 2009. Trudimo se, da bi lahko ta zakonodajni predlog predstavili čim prej v letu 2009. Vendar odločitev o času vložitve zakonodajnega predloga ni v celoti v naših rokah: to je odvisno tudi od pravočasnega in pozitivnega odziva konzorcija BONUS in revizije predvidenega akcijskega načrta. Če bo Komisija prejela revidirani akcijski načrt do začetka junija – kakor je bilo dogovorjeno s konzorcijem BONUS – sem precej prepričan, da lahko zakonodajni predlog vložimo še v sedanjem mandatu Komisije.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Hvala lepa, komisar, za vaš natančen in jasen odgovor: očitno lahko upamo, da bo zadeva kmalu stekla. Rad bi vas vprašal, ali to, da se bo varovanje okolja v Baltskem morju zaostrilo, pomeni, da ima projekt kakšno zvezo z vplivi projekta Severni tok na varovanje okolja v Baltskem morju? Ali se to dogaja ali ne?

Janez Potočnik, član Komisije. – Tudi jaz veliko pričakujem od samega programa BONUS. Zato se izredno trudim, da bi vam ga lahko predložil še v svojem mandatu.

Zavedati pa se morate, da naše izkušnje s pobudami na osnovi člena 169, vse od pobude EDCTP v prejšnjem okvirnem programu naprej, včasih niso preveč pozitivne. Zato sem prosil gospoda van Velzena, naj pripravi poročilo o tem. Mimogrede, danes EDCTP teče povsem v redu, gospoda van Velzena pa smo prosili za predloge glede prihodnosti pobud „169“ in zdaj upoštevamo njegova priporočila.

Upoštevati je treba tudi, da mora biti tak program prvi in izviren program svoje vrste ter da mora obetati dejansko dodano vrednost za Evropo. Prepričan sem, da bo postal zgled, ki mu bo kasneje sledile še druge regije. Naj povzamem: predlogu sem zelo naklonjen, menim pa, da ga moramo oblikovati kolikor mogoče čvrsto, saj bo to koristilo samemu programu BONUS, pa tudi regiji.

Predsednik. – Vprašanje št. 41 predložila **Marian Harkin** (H-0137/09)

Zadeva: Komuniciranje z državljani

Ali, glede na to, kolikšen pomen pripisuje Komisija učinkovitemu komuniciranju z državljani, zlasti v razmerah gospodarske krize, ko so številni državljani v negotovosti glede prihodnosti, in glede na to, da je posvetovanje učinkovito orodje, ki omogoča državljanom neposredno prispevati k političnim procesom v EU, Komisija soglaša, da je treba državljane še bolje seznanimi s posvetovalnimi mehanizmi EU prek sredstev javnega obveščanja in drugih primernih forumov na državni, regionalni in lokalni ravni, da bi lahko v posvetovanjih sodelovalo več posameznikov in lokalnih organizacij?

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Najprej bi rada povedala, da je civilna družba eden od ključnih akterjev v demokraciji. Ima zelo dejavno vlogo pri združevanju Evrope in opravlja zelo pomembno funkcijo pri komunikaciji med evropskimi državljani in institucijami. Civilna družba pomaga državljanom uveljavljati svojo pravico do sodelovanja v demokratičnem življenju EU.

Komisija se zaveda, da je treba zagotoviti lažji dostop do EU tako organizirani civilni družbi kot državljanom-posameznikom, naša tradicija sodelovanja z organizacijami civilne družbe pa je dolga in plodna, saj sega več kot 30 let nazaj.

Z leti so številne naše službe vzpostavile reden dialog z interesnimi skupinami. Dialog teče v skladu z našo tradicionalno politiko odprtosti in vključevanja in odraža tudi raznolikost naših političnih vidikov ter raznolikost interesnih skupin.

Komisija se posvetuje s civilno družbo na najrazličnejše načine, med drugim prek posvetovalnih publikacij, sporočil, svetovalnih odborov, skupin strokovnjakov, delavnic in forumov. Pogosto uporabljamo posvetovanje prek spleta. Nadalje organiziramo *ad hoc* sestanke in javne obravnave. Pogosto posvetovanje združuje različna orodja in poteka v več zaporednih fazah priprave predloga politike.

Potrebujemo skupni operativni okvir, ki bo zagotovil pregleden in koherenten posvetovalni proces. Zato je Komisija leta 2002 predpisala načela in minimalna merila pri posvetovanju z zunanjimi sogovorniki.

Po teh merilih je treba poskrbeti za jasne posvetovalne dokumente, vključiti vse pomembne ciljne skupine, zagotoviti dovolj časa za udeležbo, objaviti izide in povratne informacije ipd.

Pobuda za preglednost v Evropi nas je tudi zavezala še naprej krepiti upoštevanje minimalnih meril pri posvetovanjih.

Uvedli smo predlogo za odprta javna posvetovanja, ki obsega in povabi organizacije interesnih skupin, naj se vpišejo v register predstavnikov interesnih skupin.

Na ta način si zagotovijo obvestila o posvetovanjih, ki jih objavljamo na enotni spletni vstopni točki Komisije za javna posvetovanja, *Your Voice in Europe*. Ta predloga bo prispevala k večji preglednosti in doslednosti predstavitev pri posvetovanjih z interesnimi skupinami.

Seveda moramo ves čas razmišljati, kako bi lahko še boljše seznanjali interesne skupine o začetku konkretnih posvetovanj, da bo za posvetovanja vedelo še več ljudi. V to bi morda lahko dejavneje vključili naša predstavništva.

Naj za konec dodam, da pobude „Načrt D“, vključno s posvetovanji z državljani, tudi razgrinjajo nove zamisli, kako sodelovati z državljani in vključiti tudi tiste, ki niso člani političnih strank ali organizacij civilne družbe, da bi zagotovilo zares odprta posvetovanja. Preizkušamo različne metode sodelovanja z državljani.

Marian Harkin (ALDE). – Zahvaljujem se komisarki za njen odgovor in soglašam z njo: Komisija se vsekakor trudi. Menim pa, da je eden od razlogov za to, da 53 % evropskih državljanov pravi, da jih evropske volitve ne zanimajo, lahko tudi nepoučenost številnih evropskih državljanov o možnostih spreminjanja in vplivanja na procese prek posvetovanj: na podlagi lastnih stikov z interesnimi skupinami civilne družbe sklepam, da številne med njimi s to možnostjo sploh niso seznanjene.

Sama skušam vsakih nekaj mesecev opozoriti interesne skupine na različna posvetovanja, ki tečejo, in iskreno verjamem, sprašujem pa tudi vas, komisarka, ali soglašate, da bi bilo zelo koristno, če bi uradi Komisije v vsaki državi sestavili sezname, čim obsežnejše seznane, vseh interesnih skupin, in skrbeli za obveščanje o posvetovanjih, da bi se jih skupine lahko udeleževale.

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Popolnoma soglašam – stoodstotno. Ravno o tem smo razpravljali danes popoldne v medinstitucionalni skupini za informiranje in komuniciranje: kako spodbuditi naša predstavništva in Evropske hiše – kajti v večini prestolnic delujejo v istih prostorih.

Morali bi jih uporabljati kot Evropske hiše, ki bi obveščale državljane o posvetovanjih, na katerih lahko izrazijo svoja stališča o skupni kmetijski, trgovinski ali okoljski politiki.

Zato vsekakor soglašam z vami, da je treba storiti še več za vključitev državljanov. Menim tudi, da naši poskusi z zadevami, kakršne so posvetovanja z državljani, krepijo zanimanje za EU. Kot je dejal eden od udeležencev: Za EU sem se začel zanimati, ko se je EU začela zanimati zame, ko me je vprašala, kaj mislim. Prepričana sem, da nam bodo posvetovanja z državljani prinesla boljše politike.

Predsednik. – Vprašanje št. 42 predložil **David Martin** (H-0155/09)

Zadeva: Vloga in sodelovanje Komisije v prihajajočih evropskih volitvah

Ali mi lahko Komisija pove, kakšno nestranksko vlogo bo odigrala pri evropskih volitvah, da bi bila udeležba volivcev čim večja?

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Komisija podpira in dopolnjuje komunikacijske dejavnosti Evropskega parlamenta in državnih organov in političnih strank s tematskimi dejavnostmi osveščanja na

evropski in lokalni ravni. Naš glavni cilj je obveščanje volivcev o datumu in pomenu volitev, s čimer jih želimo spodbuditi k udeležbi.

Posebno pozornost bomo posvetili ženskam in mladini, z namenski izdelki in dejavnostmi. Med drugim bomo na kanalih Evropa iz satelita in EU Tube predvajali kratka televizijska in radijska sporočila, ki jih je pripravil Parlament in prikazujejo prednostne teme evropskih volitev. Pomagali bomo tudi pri organizaciji njihovega predvajanja na nacionalnih, regionalnih in lokalnih programih v državah članicah. Nadalje Komisija oblikuje večpredstavno akcijo za mlade v vseh državah članicah, ki bo izrabila možnosti spletnih medijev, blogov in spletnih revij. Na vseh glavnih spletnih straneh, na primer na strani *Evropa*, sta vključen logotip volitev in povezava na spletne strani Parlamenta o volitvah. Pripravljamo pa tudi tradicionalne nosilce obvestil, med drugimi plakate, razglednice in instalacije na prostem.

Predstavnštva v vseh državah članicah smo vključili v organizirane dejavnosti, povezane z volitvami, skoraj 500 informacijskih točk *Europe Direct* pa organizira dogodke za širjenje promocijskih gradiv in predvolilne nastope kandidatov.

In nazadnje, center za stike *Europe Direct* nudi državljanom in podjetjem brezplačne informacije o zadevah v zvezi z EU v vseh 23 uradnih jezikih, po telefonu, elektronski pošti in prek spleta.

David Martin (PSE). Komisarka, hvala za informacije o dejavnostih Komisije. Ali vam lahko, prosim, zastavim še eno vprašanje?

Med predvolilno kampanjo bodo izrečene številne laži o Evropski uniji. Pri nekaterih bo šlo za izražanje mnenja, in ne pričakujem od Komisije, da bo v takih primerih ukrepala; ali pa bo Komisija za primere očitnih laži o Skupnosti oblikovala za naslednja dva ali tri mesece enoto za takojšnje spodbijanje laži, ki se bo bodisi sama odzivala na laži ali izkrivljanje resnice o Evropski uniji, ali pa bodo drugi kandidati od nje dobili prave informacije za spodbijanje lažnih izjav o delovanju Skupnosti?

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Hvala za dodatno vprašanje. Spodbijanje laži sodi med redne občasne dejavnosti, spada pa tudi med naloge naših predstavništev. Seveda se lahko kandidati ali interesne skupine kadarkoli obrnejo na predstavništva, kadar potrebujejo prave informacije ali želijo spodbijati lažne izjave.

Mislim pa, da bo Komisija verjetno samo zagotavljala resnične informacije, ne bo pa se vključevala v razprave, kar je po mojem mnenju stvar političnih strank in kandidatov. Prave informacije pa skušamo zagotavljati ves čas, to je naša redna dejavnost.

Marian Harkin (ALDE). - Moje dodatno vprašanje je zelo podobno vprašanju gospoda Martina, saj sem imel v času referendumov o Lizbonski pogodbi hude težave, ker si nisem mogel dovolj hitro priskrbeti pravih informacij, s katerimi bi se lahko odzival na laži in napačne informacije, ki so jih širili nekateri.

Sprašujem se, ali bi bila Komisija pripravljena razmisliti o možnosti – glede na to, da so volitve že zelo blizu – da bi bila določena skupina ljudi v vsaki državi članici, na objavljeni telefonski številki ipd., na voljo kandidatom za takojšnje posredovanje informacij od Komisije o določenih zadevah te vrste.

Vem, da so volitve blizu, vendar bi rad prosil komisarko, naj resno razmisli o kakšni taki rešitvi.

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Dvomim, da imamo tako pozno in pred volitvami še dovolj časa, da bi lahko vzpostavili posebno službo. Imamo pa že službo, ki sprejema telefonske klice in zahteve ter poskuša zbrati čim več informacij v odgovor.

Začeli pa bomo pripravljati na primer povzetek Lizbonske pogodbe za državljana. To bomo napravili v sodelovanju z drugimi institucijami. Seveda bomo skušali to napraviti čim prej, ampak ne v okviru kampanje. Poskušali bomo zagotoviti ta povzetek v vseh uradnih jezikih in v vseh državah članicah.

Mislim pa tudi, da imamo možnost razčistiti taka vprašanja, saj so nam zadeve znane. Navajeni smo odgovarjati na vprašanja na primer prek *Europe Direct*, prek naših predstavništev, in skušali bomo napraviti kar največ. Sestavili smo tudi že gradiva z vprašanji in odgovori. Mislim, da so taka gradiva lahko v pomoč kandidatom in drugim interesnim skupinam.

Predsednik. – Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

S tem se je čas za vprašanja Komisiji iztekel.

(Seja je bila prekinjena ob 20.00 in se je nadaljevala ob 21.05)

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

15. Sestava Parlamenta: gl. zapisnik

16. Preverjanje veljavnosti mandatov poslancev: gl. zapisnik

17. Trajanje varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic (razprava)

Predsednik. - Naslednja točka je poročilo (A6-0070/2009) gospoda Crowleya v imenu Odbora za pravne zadeve o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2006/116/ES Evropskega parlamenta in Sveta o trajanju varstva avtorske pravice in sorodnih pravic (KOM(2008)0464 – C6-0281/2008 – 2008/0157(COD)).

Brian Crowley, poročevalec. – Gospod predsednik, rad bi pozdravil komisarja McCreevya in vse, ki ste nocoj z nami.

Podaljšanje trajanja varstva avtorske pravice je pomenilo za vse nas dolgo in naporno pot, še zlasti zato, ker ogromno ljudi ne pozna vseh dejstev v zvezi z avtorskimi pravicami.

Na začetku naj se v zapisnik naše zbornice zapiše moja zahvala vsem kolegom, tistim, ki podpirajo moj predlog, pa tudi tistim, ki mu nasprotujejo, za njihove prispevke, podatke in predvsem koristne nasvete in smernice na tej poti. Rad bi se zahvalil tudi sekretariatu Odbora za pravne zadeve, še posebej Giorgiu, ki je bil zelo odločen borec in svetovalac na vseh področjih, na koncu pa še komisarju McCreevju in vsem njegovim sodelavcem. Ne bom naštel vseh od njih po imenih, ampak mož, ki sedi ob vas, je opravil herkulsko delo pri poročilu in pri direktivi.

Slišali smo veliko laži – in besedo „laži“ uporabljam pri tem, kar skušamo doseči, premišljeno. Naša prizadevanja lahko zelo preprosto razdelimo na štiri razvidna področja. Prvič, podaljšanje trajanja varstva s sedanjih 50 let na še enkrat daljše obdobje. Zdaj v smislu kompromisa predlagamo 70 let. Predlog za tak kompromis temelji na določenem odporu s strani Sveta ministrov in razočaran sem, ker predstavnikov predsedstva Sveta danes ni med nami. Dejansko sem skozi ves proces imel občutek, da predsedstvo Sveta ne prispeva prav vsega k napredku te zadeve. Ob začetku češkega predsedstva sem predsednika vlade, pa tudi resornega ministra in uradnike v češkem predsedstvu opozoril, da bi to lahko pomenilo velik uspeh predsedstva, pa tudi uspeh Parlamenta. Ampak posvetiti so se morali drugim nujnim zadevam, njihova zavzetost za iskanje rešitev na našem področju pa je uplahnila.

Poleg tega pa so v Svetu ministrov nekatere države članice skušale namerno ovirati napredek tega procesa, z dvomljivimi zahtevami in dvomljivimi spremembami, ne da bi se v resnici seznanjale s podrobnostmi vsebine ali posvetovala s Parlamentom in ugotovile, kjer je Parlament pripravljen prožno reševati stvari.

Druga novost te direktive – in morda najpomembnejša – je, da je zdaj prvič priznan prispevek študijskih glasbenikov in da se vzpostavlja sklad, ki jim bo zagotavljal plačilo in nadomestilo za njihovo delo – ki je že dolgo predmet izkoriščanja – za katerega zdaj lahko prejmejo kvečjemu enkratno plačilo, če imajo srečo. Tako bo izvajalcem, katerih kariera se približuje zaključku ali ki imajo drugačne materialne težave, zagotovljeno varstvo tudi naprej.

Tretjič, kar se tiče uravnovešanja pravic in pogajalskih moči udeležencev pogajanj med glasbenimi založbami, direktiva podeljuje glasbenikom in drugim dodatne pravice v ta namen.

Četrtrič, in najpomembneje od vsega, jasnost glede delovanja zakonodaje v Evropski uniji. Številni kolegi, zlasti tisti iz Španije in drugih mediteranskih držav, so predlagali različne zamisli v zvezi z avdiovizualnim sektorjem in njihovim zamislim smo skušali ugoditi tako, da smo v poročilo zapisali zamisel o ločeni direktivi za avdiovizualni sektor, saj pri njem srečamo drugačna vprašanja in potrebuje drugačne rešitve. Podobno smo med razpravami in razgovori odkrili obsežno področje upravljanja društev za zbiranje nadomestil in najboljšega možnega uveljavljanja pravic, ter upravljanja zbiranja denarnih sredstev za umetnike, ki bo zagotovilo, da jih bodo umetniki tudi prejeli.

Na koncu bi rad dejal le, da bi se morali ljudje zavedati, da so to pravice iz ustvarjalnosti, iz nečesa, kar je posameznik ustvaril in nam dal, so nekaj, kar moramo plačati - ne vrtočavih zneskov, nekaj pa vendarle. Danes je videti, da je pojem avtorskih pravic odnesla voda – vsakdo lahko dobi vse zastonj. Če bomo nadaljevali pot v tej smeri, nam bo sicer kratkoročno morda ugodneje, dolgoročno pa bomo zadušili ustvarjalnost, odrekli se bomo možnostim, da bi spoznavali nove glasbenike, nove skupine in nove izkušnje.

Nocoj je med nami nekaj glasbenikov, nekaj proizvajalcev in tudi nekaj predstavnikov interesnih skupin. Nj jim povem, da je to prvi korak na poti, ki nas bo pripeljala do tega, da bodo umetniki in glasbeniki imeli usodo svojih pravic v svojih rokah. Če nam uspe ta prvi korak, ste lahko prepričani, da nam bodo uspeli tudi naslednji koraki, vse tja do Mount Everesta.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, Komisija v celoti podpira kompromisno besedilo Parlamenta, ki je predloženo v glasovanje na tem delnem zasedanju. To zelo uravnoteženo kompromisno besedilo bo, upajmo, pripomoglo k sprejemu predloga že v prvi obravnavi. Tak izid bo zelo dobrodošel izvajalcem v EU. Pokazal bo naše spoštovanje do prispevka glasbenikov v našem življenju in v naši kulturi.

Kompromisno besedilo Parlamenta vsebuje štiri glavne vidike in vse podpiramo z vsem srcem: prvič, podaljšanje trajanja varstva avtorske pravice izvajalcev in proizvajalcev nosilcev zvoka s 50 na 70 let, drugič, novo povračilo študijskim izvajalcem v znesku 20 % prihodkov založbe od celotne prodaje, tretjič, določba „uporabi ali izgubi“, ki izvajalcem po 50 letih omogoča povrnitev avtorskih pravic, če proizvajalec fonograma ne da na trg, in četrto, „nov začetek“, ki prepoveduje proizvajalcem fonogramov odbijati predplačila od avtorskega honorarja ali nadomestila nastopajočim izvajalcem.

Zlasti me veseli ugotovitev, da je sklad za študijske izvajalce, ki deluje na podlagi 20 % kosmatega prihodka od prodaje, prestal vse dosedanje faze zakonodajnega postopka neokrnjen. V bistvu je ta sklad utemeljen s tem, da bo kljub vsem kritikam, ki smo jih slišali zadnje leto, podaljšanje trajanja varstva pravic na eni strani zagotovilo dohodek izvajalcem po zatonu kariere, na drugi strani pa spodbujalo nastajanje novih umetniških del.

Naj poudarim, da predlog pomeni mnogo več kot le preprosto podaljšanje varstva pravic. Prvič v zgodovini evropske zakonodaje o avtorskih pravicah bomo imeli ureditev, v kateri bodo izvajalci prejeli delež od prodajnih prihodkov založb: 20 % kosmatega prihodka je dodeljenih študijskim umetnikom. To je resnična inovacija. Najpomembneje je to, da teh 20 % ne bo dohodek pešice super zvezd. Teh 20 % se bo delilo izključno študijskim izvajalcem. V nasprotju s splošnim prepričanjem zvezdniki, kakršen je Sir Cliff Richard, ne bodo prejeli niti beliča iz sklada za študijske izvajalce, založbe, kakršni sta EMI in Universal, ki bodo prispevale v sklad za študijske izvajalce, pa bodo lahko ustvarjale dobičke le iz preostalih 80 % kosmatega prihodka.

Nadalje imamo načelo „novega začetka“, ki bo odpravilo obžalovanja vredno prakso odbitkov predplačil od avtorskih honorarjev ali nadomestil glavnim izvajalcem. Tudi ta določba je v korist manj znanim izvajalcem, saj navadno prodaja plošč takih izvajalcev ne pokrije predplačil.

Imamo tudi klavzulo, po kateri lahko izvajalci razdrejo odkupno pogodbo, ko proizvajalci prenehajo prodajati posnetke. Vse to so pomembne inovacije in še noben predlog EU doslej ni pomaknil nihala tako daleč v prid izvajalcem. To ni predlog v prid založb. Gre za pazljivo uravnotežen pristop, katerega namen je priznati pravice evropskim ustvarjalcem.

Kdo bi se lahko oglasil, da so evropski ustvarjalci preveč zaščiteni. Tisti, katerih dohodki so odvisni od avtorskih pravic, s tem nikakor ne soglašajo. Če bi umetniki vztrajali v poslu snemanja glasbe, ker bi se jim izplačalo, bi potrošniki lahko uživali mnogo več glasbe.

Pozdravljamo tudi poziv Komisiji, naj opravi ločeno oceno učinkov za avdiovizualne izvajalce in pripravi ustrezen predlog v letu 2010. Verjamemo, da bomo lahko oceno učinkov predložili v roku, ki ga je predvidel Parlament.

Komisija soglaša, da vprašanje upravljanje pravic iz spletnega razpečevanja televizijskih in radijskih oddaj zasluži podrobno obravnavo. V zvezi s predlogom glede trajanja varstva smo obravnavali tudi utemeljene skrbi izdajateljev glede spletnih pravic. Komisija tako predlaga izjavo po sprejemu predloga v Svetu.

Izjava naj bi se glasila: „Komisija se zaveda nujnosti kolektivnega uveljavljanja pravic izvajalcev in proizvajalcev fonogramov v primeru, če se radijska ali televizijska oddaja, katere sestavni deli so tudi komercialni fonogrami, da na voljo javnosti na tak način, da imajo lahko posamezniki dostop do radijskih oziroma televizijskih oddaj s kraja, ki ga izberejo sami, in ob času, ki ga izberejo sami. Komisija bo z ustreznimi ukrepi omogočila

tako kolektivno uveljavljanje pravic, kot prvi korak pri tem pa bo Komisija organizirala strukturiran dialog med interesnimi skupinami, katerega namen bo vzpostavitev delujočega sistema licenc. Deklaracija velja omejeno za objavljanje radijskih in televizijskih oddaj na zahtevo in ne zajema objavljanja samih fonogramov.“ Konec predvidene izjave.

Komisija je ta predlog vložila julija 2008. V tem času smo zašli v gospodarsko krizo, kakršne svet ne pomni za našega življenja. Kriza vpliva na vsakodnevno življenje mnogih ljudi. Mnogi evropski izvajalci živijo v materialni negotovosti tudi v najboljših časih. Ta predlog zagotavlja, da bodo izvajalci tudi v poznih letih deležni dela prihodka, ki so ga pomagali ustvariti.

Parlament je ravnal rahločutno in zakonodajni postopek je dokazal, da smo se še vedno pripravljeni postaviti za naše ustvarjalce. Prepričan sem, da se bodo strahovi nasprotnikov podaljšanja varstva pravic izkazali za neutemeljene.

Za zaključek bi se rad toplo zahvalil poročevalcu, Brianu Crowleyu, in izrazil pohvalo in občudovanje Evropskemu parlamentu za učinkovito obravnavo tega dosjeja.

Erna Hennicot-Schoepges, pripravljavka mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko. – (FR) Gospod predsednik, rada bi čestitala našemu poročevalcu in vsem poslancem, ki so sodelovali pri tej zadevi. Rada bi se zahvalila tudi komisarju za dosje, ki nam ga je predal.

Sedaj veljavna zakonodaja izvajalce vse prepogosto prezre, čeprav imajo pravico do primerne nadomestila tako kot vsakdo, ki prispeva pri ustvarjanju intelektualne lastnine. Sprememba je tako razširila načelo tudi na izvajalce, kar je že samo po sebi pomemben dosežek.

Še vedno pa nas čaka precej dela, saj je sedANJI kompromis zgolj prvi korak. Okoliščine delovanja podjetij, ki distribuirajo avtorsko zaščitene izdelke, se med državami znatno razlikujejo, razlikujejo se predpisi; s tega vidika uskladitve ne bo mogoče takoj in preprosto uveljaviti v praksi.

Poročilo Parlamenta poziva Komisijo, naj oceni učinke in spremlja izvajanje tega ukrepa. Naslednjo Komisijo bo torej čakalo nadaljevanje dela na tem področju. Kar se tiče prenosa licenc, bi rada opozorila, da je zaradi takega in podobnih pristopov umetniška srenja v hudi negotovosti, saj se umetniki ves čas bojijo, da se bodo veliki proizvajalci okoristili z delom, ki so ga opravili mali proizvajalci. Torej bomo morali glede tega pravo ravnovesje še poiskati.

Emmanouil Angelakas, pripravljavka mnenja Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov. – (EL) Gospod predsednik, tudi jaz bi se rada pridružila čestitkam poročevalcu in Komisiji za doseženi kompromis.

Glavne novosti v predlogu direktive so podaljšanje varstva pravic izvajalcev in proizvajalcev s 50 na 70 let, vzpostavitev sklada za glasbenike in uvedba klavzule „uporabi ali izgubi“ v pogodbe. Vse te novosti so pomembne in smo o njih razpravljali v našem odboru, tudi o klavzuli „uporabi ali izgubi“, poenostavitvi administrativnih postopkov in poenotenju pravil v vseh državah članicah.

To so pomembna vprašanja in so zajeta v kompromisu, s katerim smo zadovoljni. Obenem smo zadovoljni z izbiro obdobja 70 let, saj je tako trajanje varstva usklajeno z varstvom pravic intelektualne lastnine, ki prav tako traja 70 let. Tako podaljšanje varstva bo prispevalo k uveljavljanju mladih proizvajalcev glasbe, s tem pa bo Evropi pomagalo razviti se v vir izjemnih glasbenih talentov v svetovnem merilu, aktivno prispevati k umetniški ustvarjalnosti in k varnosti delovnih mest. Obenem bodo države članice pridobile davčne prihodke, Evropa pa bo postala izvoznik intelektualne lastnine.

Ocenjujem, da je kompromis zadovoljiv, in pozdravljam doseženi uspeh.

Christopher Heaton-Harris, pripravljavec mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje. – Gospod predsednik, rad bi čestital poročevalcu, prvič v svojih 10 letih v tej hiši pa tudi Komisiji za njen predlog, pa tudi za kompromis, ki ga je kasneje ponudila.

Izhajam iz okolja, kjer avtorske pravice cenimo. Prepričan sem, da avtorske pravice in patenti ščitijo ljudi, podjetja in intelektualno lastnino, intelektualna lastnina pa je temeljni kamen podjetništva in tržnega gospodarstva. Ljudje in podjetja brez skrbi vlagajo čas in denar v razvoj izdelkov – v našem primeru glasbe – za katere upajo, da bodo ljudem všeč in jih bodo kupovali. Po vsem svetu najbolje napredujejo družbe, ki imajo čvrsto varstvo intelektualne lastnine. Družbe z redkimi podjetniki in malo patenti preprosto nazadujejo.

Do danes je že 38 000 študijskih glasbenikov v Združenem kraljestvu podpisalo peticijo v podporo predlogom, o katerih razpravljamo. Študijski glasbeniki si zaslužijo podporo, ki jim jo bo zagotovil ta predlog. Eden od

več sto študijskih glasbenikov v mojem volilnem okolišu, možak po imenu Ted Carroll, mi je poslal pismo s prošnjo, naj kompromis sprejmemo. Zato odločno podpiram poročilo.

Jacques Toubon, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, predlog, ki ga imate pred seboj, je pozitiven ukrep v korist umetnikov, umetnosti in kulture in naša Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ga bo podprla.

V resnici imate pred seboj kompromis, ki poskuša upoštevati različne vidike in različne interese in – kar je pri tem zanimivo – ki ga bo verjetno sprejel tudi Svet, v katerem je doslej znake nasprotovanja pokazala le manjšina.

Kompromis izboljšuje predlog Komisije. Vzpostavlja bolj poštene odnose med proizvajalci in izvajalci, s klavzulo, ki omogoča izvajalcem uveljavljati svoje pravice, če jih ne uveljavljajo proizvajalci. Zagotavlja bolj poštene pogoje študijskim glasbenikom glede na soliste. Študijski izvajalci bodo deležni trajnega nadomestila v znesku 20 %.

Pod španskim predsedstvom bomo razmislili o razširitvi predloga tudi na avdiovizualni sektor, na proizvajalce in igralce. Kar se tiče izdajateljev, gospod komisar, sem vam hvaležen za izjavo, ki ste jo pravkar podali, in prepričan sem, da bi morala biti skupnemu stališču Sveta priložena zelo natančna izjava, da ne bomo ogrozili zadev, povezanih z radijskim predvajanjem glasbe.

Tu govorimo o otipljivih prihodkih, študijskim glasbenikom se bodo dohodki potrojili, na zneske tja do 2 000 EUR. Koristi potrošnikov ne bodo prizadete, saj ta oblika varstva ne pomeni zvišanja cen. Koristi knjižnic ne bodo prizadete, saj knjižnice ne plačujejo nadomestil izvajalcem ali proizvajalcev fonogramov. Plačujejo jih samo avtorjem, pa še pri tem je veliko izjem.

Zato sem globoko hvaležen gospodu Crowleyu, gospe Gill, komisarju McCreevyju in Komisiji za opravljeno delo. Opravljeno delo odraža dejansko stanje, daljšanje življenjske dobe in nove načine uporabe umetniških del, zato moramo besedilo sprejeti – po možnosti že v prvi obravnavi.

Neena Gill, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, pot tega poročila na svet v Parlamentu je bila dolga in včasih zapletena, zaradi hudih pritiskov najrazličnejših lobijev in zaradi bajk in zmotnih mnenj, ki smo jih srečevali na vsakem koraku. Ker je nujno in pomembno poročilo sprejeti še v tem mandatu Parlamenta, sta si poročevalec in naš kolega poročevalec v senci močno prizadevala doseči dogovor o ključnih točkah v stališču Sveta. Zato čestitam vsem udeležencem za razumen, pravičen in trajnosten kompromis. Sem pa razočarana, da Svetu nikakor ni uspelo doseči podobnega dogovora.

Vesela pa sem, da poročilo izpolnjuje moje glavne cilje in cilje skupine PSE, in da bo, če bomo sprejeli podaljšanje varstva avtorske pravice, večji prihodek najprej in predvsem koristil izvajalcem. Zato lahko sprejem kompromisni predlog poročevalca, saj vsebuje dodatne ukrepe za izvajalce.

Rada bi posebej osvetlila nekaj ključnih sprememb: Sprememba 58, ki določa klavzulo „uporabi ali pusti“ v vseh primerih, sprememba 59 do 61 o nadomestilih za študijske izvajalce, za katera morajo založbe nameniti 20 % prihodka od prodaje, sprememba 62 s klavzulo o „novem začetku“ za glavne izvajalce, sprememba 71 o možnosti ponovnih pogajanj za boljše pogodbene pogoje za glavne izvajalce, in na koncu sprememba 75 o oceni učinka na avdiovizualne izvajalce.

Zato prosim kolege, ki imajo zadržke, naj še enkrat pretehtajo zadevo in glasujejo v podporo poročilu. Strinjam se, da predlog ni popoln in da ne rešuje vseh vprašanj. V drugačnih okoliščinah bi si želela dodatne obravnave, zlasti v zvezi z glavnimi izvajalci, časa, ki ga imajo na voljo založbe pri klavzuli „uporabi ali pusti“, ki se uveljavi šele po enem letu namesto po nekaj mesecih, kar bi bilo bolje.

Za zaključek bi nujno prosila Svet, naj doseže dogovor o tej zadevi. Vsi drugi ključni akterji smo dogovor že dosegli, izvajalci pa potrebujejo ureditev raje prej kot slej.

Sharon Bowles, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, niti po pravi ofenzivi prijaznega prepričevanja s strani komisarja in njegove službe ne morem podpreti tega predloga za podaljšanje varstva avtorske pravice.

Vem, da je bil predlog mišljen dobro, ampak čemu naj v digitalnem času, v katerem se načini distribucije posnetkov hitro spreminjajo, uvedemo nepovratno spremembo s podaljšanjem veljavnosti sistema, k v svojem jedru še vedno deluje prek pogodb in struktur, ki se bolje ujemajo s fizično distribucijo in prodajo? Edina možnost za razrešitev stanja je preučiti področje pogodb, ki so se s časom razvijale v nepošteno smer,

tega pa nismo storili. Jasno bi morali povedati, da dosmrtni prenos pravic brez klavzul o obnavljanju ni več sprejemljiv in da morajo za obnavljanje pravic založbe pač plačevati določeno ceno.

Obilo dela je bilo vloženega v zagotovitev dobrih pogojev v zameno za podaljšanje, bojim pa se, da s takimi priveski predlogi niso povsem primerni za dolgoročno prihodnost, predlog pa kazijo tudi notranje nedoslednosti in nepoštenost, saj ne obravnava vprašanja pogodb.

Poskušala sem najti kompromis, ki bi ga lahko sprejela, in predložila sem zamisel o omejitvi podaljšanja varstva na posnetke, objavljene pred letom 1975, kot je navedeno v spremembah ALDE 80 in 81, ki sta združljivi z osnovnim svežnjem. Priznam, da to je to zasilna rešitev za obdobje rock-and-rolla, o katerem se zdaj največ razmišlja in ki je hkrati prineslo pravo eksplozijo popularne glasbe, obenem pa izredno slabe pogodbe. Vendar taka sprememba ne bi privedla do nepovratnih sprememb pri vseh novejših posnetkih. Pomagala bi nam premostiti obdobje do izteka sedanjega modela delovanja snemalnih podjetij, ki, konec koncev, s podaljšanjem varstva največ pridobijo, zato tudi najglasneje navijajo zanj. Prav tako bi pridobili čas za razmislek in oblikovanje predloga, bolj usmerjenega na izvajalce in v prihodnost, ki bi bil resnično primeren za digitalno obdobje.

Če bi še enkrat premislili vprašanja, ki sem jih odprla, bi dobili sveženj, za katerega bi bilo vredno glasovati, drugače pa predloga ne bom mogla podpreti.

Roberta Angelilli, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi rada čestitala poročevalcu za odlično opravljeno delo. Varstvo avtorske pravice trenutno traja največ 50 let, to pa po mojem mnenju ni dovolj za pošteno nadomestilo umetnikom za njihovo ustvarjalno delo in izvedbo. Treba je izboljšati socialni položaj umetnikom z večjo zaščito, ki jo bodo zagotavljale institucije.

Iz tega razloga zagovarjamo podaljšanje varstva avtorske pravice na 95 let in zahtevamo, da dodatne zasluge iz naslova podaljšanja prejmejo izključno umetniki, poleg tega pa, da se v dodanih 45 letih umetnike sprostijo vseh pogodbenih obveznosti odvajanja dela dohodka tretjim osebam. Ta ukrep bi moral biti usmerjen izključno v prid avtorjem in izvajalcem. Na drugi strani pa bi bilo zaželeno, da bi Komisija ocenila učinke in potrebo po razširitvi področja veljavnosti podaljšanja varstva tudi na avdiovizualni sektor.

Eva Lichtenberger, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, imamo težave pri avtorskih pravicah in težave pri nadomestilih umetnikom. Zato moramo ravnati proaktivno in zadevo urediti. Če naj bomo proaktivni, se moramo odzvati na izzive digitalnega obdobja, ne pa bičati mrtvega konja.

Naj pojasnim, kako sem prišla do te prispevke. Predlog pred nami dejansko izpolnjuje eno samo obljubo, in sicer obljubo, da bomo spodbujali glasbeno industrijo. Če bi preučili, kaj to dejansko pomeni za umetnike, in napravili izračune, bi ugotovili, da se v povprečju umetniki z nadomestili nikakor ne bodo mogli preživljati, kaj šele da bi jim karkoli ostalo.

Nadalje denar ne bo šel neposredno umetnikom. Sklad bo premajhen, da bi z njim lahko kaj dosegli. Umetnik, s katerim sem se pogovarjala, mi je rekel, da gre tu samo za prelivanje iz votlega v prazno. Morala sem mu oporekati: prelivamo med umetniki in proizvajalci ter med glasbeno industrijo, vendar samo med velikimi imeni.

Gledano v celoti, komisar, ta predlog ni primeren. Poiskati moramo kaj boljšega. Vzpostaviti moramo nekaj podobnega pavšalni ceni. Tudi vaši predlogi v zvezi s klavzulo „uporabi ali pusti“ so zaenkrat pravna teorija. Poskusimo vendar narediti nekaj domiselnega in smotrnega, kot so nam priporočali in nas prosili umetniki na obravnavi v Odboru za pravne zadeve.

Mary Lou McDonald, v imenu skupine GUE/NGL. – Gospod predsednik, prepričana sem, da je bil iskreni namen te pobude izboljšati socialni položaj izvajalcev, kot sta zatrdila komisar McCreevy in kolega Brian Crowley, vendar tega namena dejansko ni dosegla. Na žalost tudi spremembe iz odbora niso dovolj izboljšale predloga. Ta predlog bo po mojem prepričanju koristil umetnikom, ki so že zdaj uspešni, in koristil industriji.

Osupla sem nad zamisljo, da bi varstvo avtorske pravice podaljšali, naj bo na 70 ali 95 let, nad njo pa sem osupla ne le zato, ker je dvomljiva in praktično nezdržljiva z digitalnimi časi, pač pa tudi zato, ker bo tak ukrep povsem očitno koristil predvsem industriji, ne pa umetnikom v težavah.

Menim, da bi morali kljub vsemu vloženemu trdemu delu in dobri volji poslanci ta predlog zavrniti. Mislim, da bi se morala Komisija vrniti nekaj korakov nazaj in oblikovati nov, primeren predlog, ki ne bo le z besedami izražal podpore umetnikom in izvajalcem, ampak jim jo tudi konkretno in praktično zagotovil.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Gospod predsednik, v nasprotju z govornicama pred mano soglašam z večino poslancev, ki so govorili o predlogu pred tem.

Direktiva je dobra, v resnici odlična, namenjena zaščiti umetnikom-izvajalcem.

Kadar govorimo o potrebi po inteligentnejših pogodbah, v resnici govorimo o tem, kako urediti področje intelektualne lastnine. Pogodbe je mogoče skлеpati samo, če imamo veljaven pravni red.

Na nacionalni ravni veljaven pravni red že imamo. Komisija je pod vodstvom komisarja gospoda McCreevy sprožila plemenito, pozitivno pobudo, in prepričan sem, da bi naša zbornica morala potrditi dogovor, ki smo ga dosegli v Odboru za pravne zadeve po zaslugi prizadevanj poročevalca gospoda Crowleya in poročevalcev v senci, med njimi gospe Gill in gospoda Toubona.

Prepričan sem, da je direktiva sijajna in da bo spodbudila ustvarjanje intelektualne lastnine. Poleg tega direktiva vsebuje nekaj priporočil v zvezi z nadaljnjim delom.

Prepričan sem, da bo sprejem poročila v zbornici – in upam, da se bo Svet uskladal s Komisijo in Parlamentom – zagotovil, da bo v naslednjem mandatu Komisija nadaljevala delo v tej smeri, da bo pripravljala predloge Parlamentu in da bomo uspešno napredovali na področju varstva intelektualne lastnine, kar je nujno za razvoj naše Evropske unije kot čudovite institucije, ki temelji na skupni kulturi.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, komisar, gospod Crowley je sposoben poslanec, ki ima pogosto razumne predloge. Tokrat pa imam težave pri dojetju njegovih namenov. Komisija predlaga podaljšanje varstva za glasbene posnetke s sedanjih 50 na 95 let, kar bi pomenilo skoraj dvakrat daljši čas. Večina med nami bi se strinjala, da je tako trajanje pretirano. Sedaj govorimo o kompromisnih 70 letih in to je korak v pravo smer.

Odprih pa ostane več vprašanj. Ali bo podaljšanje povečalo kulturno raznolikost in olajšalo pisanje novih skladb? Kakšni so bili učinki podaljšanja varstva avtorske pravice v Združenih državah na tamkajšnja dogajanja? Ali je podaljšanje izboljšalo položaj umetnikov ali pa so imele glavno korist glasbene hiše? Ali lahko utemeljimo tako dramatično podaljšanje? Ali ni morda preveč poenostavljeno trditi, da sta ustvarjalnost in želja po ustvarjanju neposredno povezani s trajanjem varstva? Po mojem mnenju odgovorov na ta vprašanja še nimamo.

Kot liberalec verjamem v zakonodajo avtorskih pravic in njene namene, zato lahko soglašam z več kolegi poslanci. Seveda je pomembno, da ohranimo ustvarjanje novih skladb in da imajo skladatelji nadzor nad svojimi ustvarjalnimi dosežki, tudi s finančnega vidika. Zakonodajni posegi Parlamenta pa morajo biti seveda sorazmerni, kar po mojem mnenju v tem primeru ne drži.

V moji domovini tečejo razprave o dostopu do skladb prek interneta, zlasti po znanem sodnem procesu, ki se je končal z razsodbo „Pirate Bay“. V tem trenutku, ko o avtorskih pravicah tečejo vroče razprave, sem prepričan, da bi napravili napako, če bi odobrili predlog Komisije za podaljšanje varstva za glasbene skladbe s 50 na 95 let. Zato bom podobno kot gospa Bowles zavrnil predlog v celoti. Prepričan sem, da bi morala Komisija poskusiti znova. Komisar, ponovno premislite, preoblikujte predlog in pridite ponovno!

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dozdeva se mi, da Evropa tvega, da bo njen odziv na bistvene spremembe, ki smo jih pričeli na področju kulture in glasbe na splošno, vseboval protekcionistične rešitve in preživele ureditve, ki sicer obetajo drobtinice izvajalcem na malim glasbenim založbam, v resnici pa gredo v prid zvezdnikom, ki bodo dobili še več priložnosti za večje dobičke.

Namreč, po rabsodbi švedskega sodišča proti upraviteljem spletnih strani *The Pirate Bay*, v kateri jih je kaznovalo za spodbujanje izmenjave glasbenega gradiva med uporabniki, bi naša potrditev predloga še utrdila negativen in povsem neprimeren odnos do nove dinamike tehnološke sedanjosti in potreb celih generacij po kulturi, komunikaciji in prostosti.

Zaščita avtorjeve svobode izražanja namreč zadeva odnos med avtorjem in družbo, svoboda ustvarjanja umetnosti in svoboda uživanja v njej sta tesno povezani, njun skupni sovražnik pa je podrejenost kulture trgovini, ki bi jo ta zakonodaja še poglobila.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, predlog Komisije in poročilo skušata ustvarjanje umetnosti in kulturnih dosežkov uvrstiti med trajne dobrine. Njun namen ni varstvo glasbenikov.

Podaljšanje bo koristilo samo monopolističnim pošastim, multinacionalkam, ki se ukvarjajo z glasbo in zabavo, saj bodo lahko še naprej bogatele z ustvarjalnimi dosežki drugih. Izgubili bodo delavci in umetniki,

pa tudi človekov napredek, kajti na izsiljevanje multinacionalk se mora pretežna večina igralcev in izvajalcev odreči vsem svojim pravicam v zameno za drobiž.

Podaljšanje varstva bo zagotovilo multinacionalkam stotine milijonov evrov dobičkov na leto, glasbenikom pa le kak ducat evrov. Obenem bodo lahko velika podjetja obvladala ustvarjanje intelektualne lastnine na podlagi zakonov dobička.

Predlog Komisije, ki ga podpira večina političnih skupin v Parlamentu, natančno kaže, katere interese brani in ščiti Evropska unija. Za ohranitev donosnosti kapitala uvršča med blago prav vse, od vode do umetnosti, kulture in človekove ustvarjalnosti.

Jens Holm (GUE/NGL). - (SV) Gospod predsednik, predlog za podaljšanje varstva avtorske pravice na 95 let je nezaslišan primer uspešnega lobiranja velikih glasbenih založb za rešitev, ki je ukrojena povsem po njihovi meri. Tolikšno podaljšanje varstva avtorske pravice bo samo udarilo po žepu državljana potrošnika in zadušilo ustvarjanje nove glasbe. Konfederalna skupina Evropske združene levice/Zelene nordijske levice je zato predložila spremembo, v kateri zahtevamo odpravo zahteve po 95-letnem varstvu. Zahtevamo tudi zavrnitev direktive v celoti.

Domnevna lastnica avtorskih pravic za pesmico *Happy Birthday* je severnoameriška korporacija Warner. Ljudje, ki praznujejo rojstne dneve na javnih krajih, ponekod v Združenih državah komaj upajo zapeti to pesmico, iz strahu pred pregonom in globo. To je absurden zgled, kako daleč lahko pridemo, če pustimo interesom posameznikov in industrije usmerjati politiko. Primer je iz ZDA, kjer varstvo avtorske pravice že traja 95 let. Ne pustimo, da bi bilo tako tudi v Evropi! Zavrnite zahtevo za 95-letno varstvo in zavrnite direktivo v celoti!

Zanima me tudi, ali je Komisija v oceni učinkov ugotavljala tudi to, kolikšen delež dodatnih dohodkov bodo prejeli umetniki-posamezniki, kolikšen delež pa bodo obdržale zase velike korporacije.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). - (EL) Komisar, kot smo slišali med razpravo, so mnenja glede zakonodajne uredbe o podaljšanju varstva pravic intelektualne lastnine deljena.

Še enkrat bi rad opozoril, da sprejem konkretne direktive ne bo vplival na potrošnike, niti ne bo povzročil dviga cen fonogramov. Vsi med nami si prizadevamo za podaljšanje varstva pravic v skladu s podaljševanjem pričakovane življenjske dobe. Varstvo pravic intelektualne lastnine traja 70 let po avtorjevi smrti, tako da prinaša določene dohodke njegovi družini. Sedaj veljavno obdobje varstva pravic izvajalcev, to je 50 let od izdelave fonograma, je torej precej kratko. Zato bi bila kompromisna izbira obdobja 70 let dobra rešitev.

Rad bi vas opozoril tudi na raziskavo, ki naj bi jo izvedli, in na morebitni predlog, ki je napovedan v letu 2010. Menim, da bi bilo treba zavarovati tudi nastope igralcev, zlasti v današnjem času, ko je umetniško ustvarjanje tako pomembno in lahko tehnološki dosežki pomagajo zagotavljati dohodek umetnikom.

Za zaključek naj izrazim upanje, da bo Komisija sodelovala tudi pri pripravi nove direktive.

Glyn Ford (PSE). - Gospod predsednik, naj povem naravnost. Podpiram podaljšanje varstva avtorske pravice s 50 na 70 let. Težave pa imam z vprašanjem: komu to koristi?

Vesel sem, da bodo na zahtevo sindikata glasbenikov studijski glasbeniki prejeli 20 % dobička od distribucije. Težava pa je pri ravnovesju med multinacionalnimi glasbenimi založbami in glavnimi izvajalci. Številni od teh izvajalcev so podpisali pogodbe 30 ali 40 let nazaj, po pogodbah pa jim gre 8 % tržovske cene, podjetja pa odgovarjajo za produkcijo, distribucijo in zbiranje deleža od prodaje. Zdaj bodo prav tem glasbene multinacionalke na krožniku dobile milijone in milijone, ne da bi jim bilo treba ganiti s prstom, kajti v našem digitalnem času jim tudi ni treba napraviti ničesar. Pri tem ustroju panoge, ki je s tehnološkim razvojem že davno postal odvečen, zmaguje šerif iz Nottinghama, ne pa Robin Hood. Umetnikom bi morali omogočiti, da si vzamejo svojo lastnino, za katere nastanek imajo zasluge izključno oni sami.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Gospod predsednik, ena stvar bi nam morala biti jasna: podaljšanje varstva avtorske pravice ne bo prineslo več glasbe ali boljše glasbe. Le kateri 25-letni glasbenik bi lahko z resnim obrazom rekel „ne, te plošče ne bom posnel, saj bom prejemal tantieme le do 75., ne pa do 120. leta“? Ne bo pomenilo spodbude slabim glasbenikom, saj njihove plošče ne ostajajo v prodaji niti 50 let. Pomagalo bo le velikim glasbenim založbam ali tistim, ki s svojimi posnetki že zdaj obilno služijo. Menim, da smo popolnoma izgubili občutek za mero.

Kdor bi danes izumil zdravilo za raka, bi – seveda ob Nobelovi nagradi za medicino – užival zaščito svojega izuma borih 20 let, kdor posname ploščo, pa naj bi užival zaščito svojega izuma, oziroma posnetka, kar 95 let! Ta razmerja so povsem popačena. Soglašam, da je 70 let bolje kot 95 let, vseeno pa mislim, da bi bilo najbolje zavrniti predlog v celoti.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, mislim, da sem se v času svojega opravljanja funkcije evropskega komisarja precej naučil. Nekateri ljudje menijo, sa se nisem, jaz pa sem prepričan, da sem se.

Ena stvar, ki sem se je zagotovo naučil, pa je, da je vsaka razprava, ki je kakorkoli povezana s področjem intelektualne lastnine, podobna minskemu polju. V Parlamentu in v Svetu ministrov sem doživel že celo vrsto razprav o vprašanjih s področja intelektualne lastnine, tako zdaj kot komisar kot v prejšnjih časih kot minister irske vlade, nekatere razprave se vlečejo že po dvajset ali trideset let. Naučil sem se torej, da vsak vidik te tematike vzbudi izjemno pozornost, sproži burne razprave in razdeli poglede številnih poslancev v Parlamentu, držav članic in drugih interesnih skupin.

Naučil sem se torej, ja je izredno težko obravnavati katero koli vprašane na tem področju in iskati sprejemljive rešitve. V času, kar sem komisar, smo imeli že vrsto primerov, ko nam ni uspelo doseči nikakršnega dogovora na določenih področjih.

Ker so stvari pač take, nisem niti malo presenečen nad globino in odkritostjo argumentov na obeh straneh v tej razpravi, kajti vsako vprašanje s področja intelektualne lastnine obvezno sproži tako razpravo in ljudje, ki so se razdelili na dva nasprotna bloka pri kompromisu, ki ga predlaga gospod Crowley, bi se prav tako razdelili v dva popolnoma nasprotna bloka tudi pri katerem koli drugem vprašanju s področja intelektualne lastnine.

Zato pa je pri taki razpravi zelo zanimivo, ko nekdo, za katerega kar več, na katero stran se bo postavil pri zadevah z drugih področij intelektualne lastnine, tukaj zagovarja drugačno stališče, in iskrenost prispevkov takih ljudi cenim.

Ne bi imelo veliko smisla po vrsti razpravljati o vsaki točki iz te razprave, saj so o njih razpravljali do onemoglosti že v odborih. Drži pa, da so gospod Crowley in poročevalca drugih odborov zadevi posvetili veliko časa. Parlament je vanjo vložil ogromno časa in truda, vrsta pomočnikov in mojih sodelavcev iz GD je zelo trdo delala, da bi dosegli po našem mnenju sprejemljiv kompromis.

Vseeno pa naj se dotaknem nekaterih področij. Naj že na začetku odpravim nekaj zadev, ki niso povezane toliko s sedanjo razpravo, pač pa s prejšnjo razpravo, pri kateri se je rodila zamisel za sedanji predlog.

Naj vam zagotovim, da so me k oblikovanju predloga nagovarjali predvsem izvajalci - oni so bili tisti, ki so najbolj zagnano lobirali.

Če ugotavljamo nesoglasja med poslanci v Parlamentu in med državami članicami, lahko dodam, da so tudi med mojimi sodelavci v GD vladala različna stališča glede tega, kako naj se zadeve lotimo, in precej podobnih razlik kot danes v razpravi sem opazil tudi pri nas v GD. Menim, da je to povsem naravno: če zadeva tako ostro deli stališča tukaj in v državah članicah, ne moremo pričakovati, da jih ne bo tudi v GD.

Ampak pri meni so precej intenzivno lobirali običajni izvajalci. Da, tudi izpostavljeni izvajalci so mi izražali podporo tej stvari, saj so običajni izvajalci menili, da bi bilo bolje, če bi se zanjo zavzela tudi velika imena, ampak najprizadevnejši lobisti so bili prav običajni izvajalci – studijski glasbeniki, za katere večina od nas ni še nikoli slišala. Menim, da je pomembno upoštevati, da je, kot je povedal gospod Heaton-Harris, predlog podprlo 38 000 studijskih glasbenikov.

Zdaj moramo torej presoditi, po kateri poti je najprimerneje nadaljevati. Predstavljam si, da večina ljudi pri svojih štirih najbolj priljubljenih pesmih ali ploščah pozna imena pevcev, močno pa dvomim, da bi mnogi med njimi znali naštetati tudi imena skladateljev. Ampak skladatelj uživa pravice vse življenje in 70 let.

Če bi vam zdajle naštel šest najbolj priljubljenih skladb, dvomim, da bi sploh kdo med vami vedel povedati imena skladateljev, vsakdo, ki določeno ploščo pozna, pa bi znal povedati: to je pel ta in ta. Skladatelj uživa pravico do konca življenja in 70 let, izvajalec pa samo 50 let od izvedbe.

S katerega koli moralnega vidika je to nepošteno. Nekateri ljudje so ustvarili en sam hit pri 21 ali 22 letih, nato pa od njih nismo slišali ničesar več, in s tistim hitom niso prav veliko zaslužili. Mislim, da bi bilo dostojno, če bi bili v svojih starejših letih, pri sedemdesetih ali čez, deležni še kančka dodatnega zaslužka. Lahko navajamo vsakovrstne tehnične argumente in intelektualne argumente in vse druge argumente, z vidika poštenosti pa omenjeni argument pomete z vsemi.

Kot so omenili gospod Crowley in nekateri drugi, je predlog iskren poskus urediti nekatere od teh zadev – in to precej spornih zadev. Za predlog smo se vsi zelo potrudili. Gospod Crowley je vložil izredno veliko dela in časa, da bi prišli do dogovora in kompromisa.

Naj omenim le nekaj vprašanj, ki ste jih odpri.

Gospa Gill, ki močno podpira predlog in se ji za podporo toplo zahvaljujem, je omenila klavzulo „uporabi ali pusti“, ki se uveljavi po enem letu – pri prenosu ureditve v lastno notranje pravo lahko države članice izberejo rok treh mesecev, šestih mesecev ali kateri koli rok po lastni presoji.

Gospa Bowles –in o njeni iskrenosti ne dvomim niti trohico – meni, da ne more glasovati niti za ta predlog niti za kompromisni predlog, ki ga je vložil Brian Crowley. Omenila je vprašanje pogodb. Sodim, da vprašanje pogodb ne bi smelo izničiti predloga. To je povsem drugo vprašanje, ki bi ga lahko obravnavala kaka nova pobuda, če – in samo če – bo sedanji predlog sprejet.

Gospa Lichtenberger je imela zanimivo pripombo. Naj pa ji pojasnim, da 2 000 evrov za večino študijskih glasbenikov zagotovo ni zgolj drobiž. Kot sem že rekel, sklad podpira 38 000 izvajalcev in oni že vedo, kako stojijo stvari.

Gospod Medina Ortega je na podlagi svojih bogatih izkušenj v politiki prispeval zelo umestno pripombo in soglašam z njim, da mora biti naš predlog tak, da bo imel realne možnosti za sprejem tudi v Svetu ministrov. Kot je poudaril, moramo biti realistični, saj moramo, glede na obstoječe razlike v stališčih v Svetu, pripraviti predlog – kot so ga gospod Crowley in drugi – ki bo imel možnosti za sprejem v Svetu ministrov, nato pa ga odločno in kakovostno podpirati.

Gospod Schmidt in gospod Musacchio sta govorila o sedanjem poslovanju glasbenih založb – ta razprava ni namenjena potrditvi modelov poslovanja glasbenih založb. 70-letno varstvo avtorske pravice pušča vrata odprta tudi za vse inovativne modele poslovanja.

Gospod Holm je omenil, da te lahko zaradi popevanja skladbice *Happy Birthday* oglobijo, ampak po mojem mnenju je zadeve nekoliko pomešal. Ne gre za skladbo: gre le za njeno izvedbo in posnetek; gospod Holm lahko mirno popeva *Happy Birthday*, kadarkoli in kjerkoli si tega želi, pa ne bo tvegala nikakršne globe. Gre za posnetek in izvajalca, ne za skladatelja.

Gospod Mavrommatis je povedal več stvari, ki jih jemljemo na znanje, ampak po mojem je 70 let najboljši približek doživljenjskemu varstvu.

Na koncu bi rad vsem sodelujočim v Evropskem parlamentu izrazil svojo pohvalo in občudovanje za učinkovito obravnavo tega dosjeja. Nastal je kompromisni predlog, ki ga je predstavil gospod Brian Crowley, in menim, da ta predlog dokazuje našo voljo izboljšati pravni okvir za našo ustvarjalno srenjo. Menim, da bo prihodnost pokazala, da je bila odločitev za zaščito ustvarjalcev pravilna, in da bo učinkovitejše delovanje infrastrukture za uveljavljanje pravic dokazalo zmoto tistih, ki trdijo, da bo boljša zaščita zadušila razcvet spletne kulture.

Rad bi se zahvalil vsem, ki ste sodelovali v razpravi, zlasti poročevalcu Brianu Crowleyu, ne zato, ker je moj irski rojak in dolgoletni prijatelj, pač pa zato, ker je vložil izredno veliko dela v to, da bi bil kompromis sprejemljiv za čim večje število zastopnikov različnih interesov tu v Parlamentu, pa tudi, da bi, kot je rekel gospod Medina Ortega, imel realne možnosti tudi za sprejem v Svetu ministrov.

Brian Crowley, poročevalec. – Gospod predsednik, še enkrat bi se rad zahvalil kolegom za prispevke v tej razpravi. Na žalost ob vseh naših razpravah, predlogih, spremembah in spremembah sprememb ter ob vsem dogajanju nekateri kolegi še zdaj niso dojeli, kam gredo stvari. Čisto osebno moram reči, da cenim vsako stališče in upoštevam, od kod izvira.

To pa je rahlo težko, kadar od kolegov prejmeš predlog spremembe s priloženim člankom iz časopisa *Financial Times*, ki nagovarja k glasovanju proti avtorskim pravicam, na koncu članka pa je opomba „avtorske pravice zaščitene“. Celo *Financial Times*, ki nasprotuje varstvu avtorskih pravic, sam uporablja tako zaščito!

Podobno slišim od zvez potrošnikov, da podaljševanje varstva pravic ni v redu, ker bi to pomenilo vmešavanje v pravice potrošnikov in možnost izbire, ob tem pa se ne zavedajo ali ne verjamejo, da avtorske pravice že obstajajo in da so že zaščitene.

Nadalje slišim od kolegov, da bo to zadušilo inovacije in ustvarjalnost, ampak kako naj pričakujemo, da bodo ljudje ustvarili karkoli, če ne morejo zavarovati svojih pravic? Če svojih stvaritev ne morejo zavarovati, kako naj jih ustvarjajo?

Nadalje bi se morali tisti, ki govorijo o pretvarjanju stvaritev v blago, končno zbuditi in spiti svojo jutranjo kavo. S tem živimo že od nekdaj. Še preden so glasbo sploh začeli snemati, si moral ob nakupu not doplačati prispevek, ki ga je nato prejel ustvarjalec glasbe, in ob vsaki izvedbi je svoj delež od tega prejel tudi izvajalec.

Govorimo torej o tem, kako vzpostaviti ravnotežje in poštenost, kako poskrbeti za pravice tistih, ki so po pogodbenih pogojih v šibkejšem položaju, ki imajo majhne možnosti uveljavljanja pogodbenih pogojev in ki se približujejo zatonu glasbenih karier – kako jih zaščititi in podpreti.

Ljudje bi morali upoštevati, da širjenje novih tehnologij – ki so dobrodošle in čudovite – ne pomeni, da si zdaj lahko nekaj kar vzamejo brez plačila. Če bi v preteklosti vstopil v trgovino s ploščami, vzel ploščo in odkorakal, bi te prijeli kot tatu, prenašanje glasbe s spleta na računalnik brez plačila in brez nadomestila nekemu pa pomeni povsem enako dejanje.

Gre za uvedbo primernih mehanizmov.

Radi bi se zahvalil Jacquesu Toubonu, Neeni Gill in vsem kolegom za pomoč, še posebej pa sem hvaležen gospodu Medini Ortegi za koristne smernice in nasvete pri razreševanju zapletov s španskimi stališči.

Predsednik. – S tem se ta točka zaključuje.

Glasovanje bo potekalo jutri ob 12.00.

Pisne izjave (člen 142)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), v pisni obliki. – (PL) Namen poročila je podpreti evropske umetnike s podaljšanjem varstva avtorske pravice pri fonogramih s 50 na 70 let.

Dokument predvideva tudi ustanovitev sklada za študijske glasbenike, ki bi ga napajali s prispevki proizvajalcev, v znesku vsaj 20 % letnih prihodkov od podaljšanja varstva avtorske pravice. Petdeset let po izdaji fonograma bo imel izvajalec pravico razdreti pogodbo, če proizvajalec fonograma ne bo tržil.

To so nove, čeprav samo kozmetične, spremembe v zakonodaji avtorskih pravic, ki nujno potrebuje temeljito prevetritev. Avtorske pravice so obstajale že pred internetom, zadevajo pa drugo področje. Pri tej zadevi potrebujemo nov pristop.

Veljavna zakonodaja, vključno z Direktivo 2006/116/ES z dne 16. decembra 2006, ne odpravlja pravne praznine, ki se je odprla z razvojem novih tehnologij. Sprejem poročila gospoda Crowleya v Evropskem parlamentu bo odprlo možnosti za določeno varstvo večkulturnosti in spodbudilo tekmovalnost v svetovni produkciji glasbe. Parlament je tudi pozval Komisijo, naj oceni, ali bi bilo treba varstvo avtorske pravice na podoben način podaljšati tudi pri izvajalcih in proizvajalcih v avdiovizualnem sektorju. Najkasneje 1. januarja 2010 mora Komisija predložiti poročilo o ugotovitvah take ocene Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru. Temeljita revizija zakonodaje o avtorskih pravicah pa nas še čaka.

18. Akcijski načrt za mobilnost v mestih (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0199/2009) gospoda Savaryja v imenu Odbora za promet in turizem o akcijskem načrtu za mobilnost v mestih (2008/2217(INI)).

Gilles Savary, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, komisar, hvala lepa. Tole poročilo je nekakšna novost v slogu delovanja Evropskega parlamenta, kajti, naj vas spomnim, vprašanje mobilnosti v mestih je prvi odprl komisar za promet Jacques Barrot pred več kot dvema letoma, rezultat tega pa je bila Zelena knjiga Evropske komisije, katere ugotovitve nam je Komisija predstavila spomladi 2007. Ugotovitve je obravnavalo poročilo – samoiniciativno poročilo – Parlamenta, sestavil pa ga je kolega gospod Rack, ki tudi sedi v dvorani.

Evropski institucionalni sistem predpisuje, da mora zeleni knjigi slediti bela knjiga, v našem primeru pa so bili predmet obravnave predlogi Evropske komisije za akcijski načrt za mobilnost v mestu.

Zahvaliti se moramo gospodu Tajaniju, ki je med nami, ker me je decembra obvestil, da ni političnih možnosti, da bi lahko Evropska komisija vložila svoj predlog tam in takrat. To je razumljivo: iz različnih razlogov ima vrsta držav članic zadržke glede tega v času, ko se približujejo evropske volitve, zato je rokavico pobral Parlament.

Rad bi izrazil svojo zahvalo tudi prisotnim kolegom poslancem iz vseh političnih skupin – še zlasti koordinatorjem – in Odboru za regionalni razvoj za podporo mojemu predlogu, katerega namen je bil izkoristiti prednost in reči, da mora pobudo pač prevzeti Parlament, če tega Komisija ne more več.

Kar nameravamo predlagati, nima primere v dosednji praksi. Ne vem, ali smo doslej v tej zbornici že imeli kak tak primer. Komisiji nameravamo predlagati akcijski načrt, ki bi ga ona morala predlagati nam.

Seveda od takega samoiniciativnega poročila ne moremo pričakovati nikakršnih pravnih posledic. Ko predlaga zelo konkreten akcijski načrt, z izredno natančnimi predlogi, Parlament, ki ni niti izvršilni organ niti vlada Evropske unije – to je vloga Komisije – lahko upa le to, da mu bodo prisluhnili.

Mimogrede moram povedati, da smo v zadnjih nekaj mesecih uživali izjemno podporo vseh organizacij, ki se zanimajo in ukvarjajo s temi zadevami. Med take organizacije spadajo – to poudarjam zaradi peščice poslancev, ki imajo določene zadržke glede naše pobude – lokalni organi in vse organizacije, ki zastopajo lokalne organe, tudi v državah, ki danes zagovarjajo subsidiarnost, da bi nam s tem utemeljile, zakaj akcijski načrt ne pride v poštev.

Zato sem prepričan, da so lokalne oblasti že spoznale, da bo mobilnost v mestu verjetno eden od najpomembnejših izzivov v 21. stoletju. Zakaj? Zato, ker danes 60 % Evropejcev živi v urbanih skupnostih. Do leta 2020 bo ta delež zrasel na 80 %, mi, Evropska unija, pa imamo pravno podlago, ki nam, državam članicam in lokalnim organom nalaga skupno odgovornost za prometno politiko.

Naj bi se mi kot Evropejci odrekli prav vsem zamislim in pobudam na območjih, na katerih bo prevoz v naslednjih letih pomenil najbolj zapleteno in, nedvomno, najbolj temeljno težavo? Menimo, da ne, zato Evropski parlament ni hotel stati križem rok, pasiven glede mobilnosti v mestih. Nasprotno, odločil se je to pobudo uporabiti za poziv Komisiji, naj se s to zadevo začne spet prednostno ukvarjati v naslednjem mandatu.

Rad bi se zahvalil vsem koordinatorjem, saj smo orali ledino, bredli smo proti toku, predloženo poročilo pa je bilo deležno široke podpore v Odboru za promet in turizem.

Rad bi povedal, da poročilo temelji na načelu subsidiarnosti. Ne pride v poštev – da, vem, da je moj govor predolg, ampak, upam, da boste to svojemu poročevalcu oprostili, gospod predsednik – da bi si Evropa hotela prisvojiti kakršnokoli odločanje v zvezi z mestnim prevozom od lokalnih organov.

Jaz sam sem lokalno izvoljen poslanec, zato sem zelo odločen zagovornik upravnih pravic in pristojnosti lokalnih organov, kar dokazujejo tudi akcije, ki sem vodil v tej zbornici, zlasti skupaj z gospodom Piecykom, kolegom iz Odbora za promet in turizem. Verjamem pa, da lahko Evropa spodbuja, izboljša izmenjavo informacij in najboljših praks, in to je bistvo našega predloga, ki ga bomo v kratkem orisali.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil gospodu Savaryju za opravljeno delo. Rad bi se mu zahvalil za prizadevnost pri pospeševanju evropske politike prevoza v velikih mestih. To ni nepomembno vprašanje: če se v resnici želimo spopasti z izzivom prevoza v Evropi, moramo delovati na področju mestnega prevoza.

Zato bi se rad najprej zahvalil gospodu Savaryju. Ponavljam: po njegovi zaslugi smo dosegli napredek na področju mestnega prevoza, današnje poročilo, o katerem boste glasovali jutri, pa je zelo pomembno sporočilo, sporočilo, ki mu moram prisluhniti, in upam, da se bom lahko v naslednjem mandatu tvorno odzval na prizadevnost gospoda Savaryja. Še enkrat se mu zahvaljujem za njegovo delo na področju mestnega prevoza.

Nadaljeval bom v maternem jeziku.

– (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, mestni prevoz je vsekakor neločljivi sestavni del sistema prevoza v Evropski uniji, saj se ta sistem pogosto začne in konča v velikih mestnih območjih in vodi skozi številna taka območja. Zato je nujno, da mobilnosti v mestih ne obravnavamo le z vidika življenja v mestu, pač pa tudi z vidika vseh vrst prevozov, tudi prevozov na velike razdalje.

Boj s podnebnimi spremembami, pospeševanje trgovine, zagotavljanje energije, zadovoljevanje potreb prebivalstva glede mobilnosti in obvladovanje demografskih sprememb so vprašanja, temeljnega pomena ta evropsko politiko, mobilnost v mestih pa je tesno povezana z vsakim od teh izzivov.

Prav iz tega razloga je Komisija septembra 2007 predstavila svojo Zeleno knjigo o mobilnosti v mestih, posvetovanja, ki so sledila objavi Zelene knjige, pa so dokazala široko soglasje o tem, da mora na tem področju odigrati svojo vlogo tudi Evropska unija. Vaša resolucija o Zeleni knjigi o mobilnosti v mestih, ki ste jo sestavili pod vodstvom gospoda Racka in sprejeli 9. julija 2008, podpira to ugotovitev.

Namen Zelene knjige je bil pripraviti pot za akcijski načrt za mobilnost v mestih; odločitev Parlamenta, da bo oblikoval avoj akcijski načrt, še preden je Komisija predstavila svoj predlog, pa je jasen politični znak, zato tudi poudarjam pomen poročevalskega dela gospoda Savaryja, saj kaže, kolikšen pomen Parlament pripisuje nalogi, ki je preprosto ne smemo zanemariti.

Kot vam je dobro znano, sem zavezan vprašanju mobilnosti v mestih in hitremu sprejemu kakovostno zasnovanega akcijskega načrta. Rad bi ponovil, da je ta akcijski načrt predviden v delovnem programu Komisije v letu 2009, in upam, da ga bomo čim prej sprejeli. Gospod Savary je v svojem govoru pravilno ugotovil, da je v evropskih institucijah nekaj odpora, saj nekateri menijo, da bi akcijski načrt te vrste kršil načelo subsidiarnosti. Po mojem mnenju ne moremo govoriti o čem takem, še zlasti, če upoštevamo, da latinski koren besede subsidiarnost, *subsidium*, pomeni „pomoč“: naloga evropskih institucij je pomagati lokalnim organom, da bodo lahko delovali učinkoviteje. Nekomu pomagati še ne pomeni, da prevzemaš njegovo mesto, pač pa, da prispevaš k boljši rešitvi problemov!

Ne da bi se spuščal v podrobnosti predloga, lahko zagotovim, da bo naš akcijski načrt temeljil na dejavnostih, za katere si že nekaj časa prizadevamo, te dejavnosti pa bo združil v usklajeno celoto in poskušal prižgati politično vizijo, ki je še manjka v evropskem delovanju na področju mobilnosti v mestih. Tako bomo začrtali politični okvir za druge posege v prihodnosti na področjih, kjer bomo presodili, da je delovanje na ravni Skupnosti koristno ali celo nujno.

Vaše poročilo bo vsekakor pomemben prispevek k našim internim razpravam in zagotavljam vam, da bomo lahko upoštevali številne predloge, ki jih vsebuje. Seveda ostaja še nekaj vidikov ali podrobnosti, ki jih bo treba dodatno razčistiti. Lahko vam zagotovim, da bomo vaše predloge zelo skrbno preučili, prav tako pa tudi priporočila Odbora regij, s katerim ste se posvetovali.

Današnje glasovanje ne bo pomenilo konca dialoga o tej tematiki. Poskrbel bom, da bo Komisija med nadaljevanjem dela ohranila tesne stike z gospodom Savaryjem in drugimi poslanci, ki spremljate področje prevoza, tako da bo načrt, ki ga bo sprejela Komisija, uglasen s poročilom, ki ga sprejema Parlament, in da bo resnično kakovosten. Za konec bi rad ponovil – naš načrt ne bo pomenil, da Komisija deluje namesto lokalnih organov, pač pa, da Komisija preprosto želi pomagati lokalnim organom k boljšemu delu, prek izmenjave informacij in najboljših praks, kar bo omogočilo državljanom boljše življenje in lažje gibanje po mestih, v okolici mest in na poti skozi mesta. Zato se zahvaljujem Evropskemu parlamentu za opravljeno delo in za bližnje glasovanje o tem načrtu.

Jean Marie Beaupuy, pripravljaavec mnenja Odbora za regionalni razvoj. – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospod Savary, gospe in gospodje, smo na parlamentarni skupščini, namenjeni glasovanju o besedilih, gospod komisar, in predvsem smo na parlamentarni skupščini zato, da se besedila izvajajo.

Danes opažamo, da se delo po odlično opravljenem delu vašega predhodnika v zvezi z Zeleno knjigo in z okoli 400 prispevki, ki so mu sledili, skoraj ni nadaljevalo do te mere, kakor ste ravno sami ponovili, da je bilo zanimivo, da je Evropski parlament izrazil mnenje.

Seveda narava ne dopušča vakuuma, torej, ko Evropska komisija ne opravlja svojega dela, je Parlament tisti, ki ga mora opraviti, in v tem oziru moram povedati – in tudi vi ste to dejali, gospod komisar –, da je delo, ki ga je opravil gospod Savary, zelo zanimivo, saj vam je dejansko zagotovil vse gradivo, ki ste ga potrebovali za pripravo osnutka akcijskega načrta.

S tem ne mislim, da prihaja do zamenjave vlog med Komisijo in Parlamentom, a upoštevati bi morali, da čeprav je treba Lizbonsko pogodbo še sprejeti, si je Parlament dejansko prilastil malo več moči.

To delo gospoda Savaryja je izvrstno, ker ponovno upošteva številne predloge Odbora za regionalni razvoj.

Medtem ko na eni strani spoštujemo načelo subsidiarnosti, od vas seveda pričakujemo, da nam boste predstavili vodilo. Slednje bo uporabno. Njegov namen ne bo omejevanje lokalnih oblasti, pač pa jim bo v

pomoč. Pričakujemo, da nam boste predstavili kazalce – ponovno, ne v obliki omejitve, ampak v obliki podpore. Predvsem pa pričakujemo tudi, da nam boste predstavili elemente, povezane s prometnim načrtom. V določenih državah ti že obstajajo, v določenih državah so celo obvezni, so povsem nujni.

Rad bi dal primer. V medskupini Evropskega parlamenta za mestna in stanovanjska vprašanja, ki ji imam čast predsedovati, smo izpostavili rast mest v preteklih nekaj letih: v 10 letih so rastoča mesta prekrila površino, ki je trikrat večja od Luksemburga. Torej, kako je to povezano z našo nocojšnjo razpravo? Povezava je zelo neposredna, saj uporabniki v mestu vsak dan prepotujejo natanko 20 % več zaradi rasti mest, več kot 70 % pa jih uporablja lastne avtomobile.

Vse to je način, da povemo, da Odbor za regionalni razvoj, ko zahteva, da spoštujete ne le pogoj celostnega pristopa, ampak tudi pogoj prometnih načrtov, uvaja splošno načelo, ki resnično upamo, da ga boste upoštevali v svojem akcijskem načrtu.

To vprašanje je bilo seveda že postavljeno v medskupini Evropskega parlamenta za mestna in stanovanjska vprašanja in radi bi vam vnaprej izrazili svojo hvaležnost, da ste tudi tu upoštevali celostni pristop.

Gospod komisar, danes niste odgovorili na naša vprašanja. Na nek način ste se le delno zavezali; precej trdno ste se držali načela, a niste nam zagotovili nikakršnih jamstev.

Razmere so dejansko resne. Zakaj? 400 milijonov Evropejcev živi v mestih in na teh 400 milijonov Evropejcev vplivajo življenjski pogoji, kot je ta, ki je vzrok za njihovo vsakodnevno tratenje časa v prometnih zastojih. Vemo, da nas ti prometni zastoji stanejo 1 % BDP. Istočasno, ko govorimo o načrtu za oživitvev – načrtu za oživitvev gospodarstva –, pa dopuščamo razsipavanje z več milijardami EUR.

Potrebni so hitrejši ukrepi, gospod komisar, saj so ti akcijski načrti za mobilnost v mestih ključni element načrta za oživitvev, prav tako pa so ključnega pomena tudi v smislu izziva podnebnih sprememb, saj, kot ste poudarili, najdemo 40 % onesnaženja v mestih. Ne bi rad zanemaril niti varnostnega vidika, ker se dve od treh nesreč v cestnem prometu zgodita v mestih. Ko vemo, da ena smrt stane skoraj 1 milijon EUR, in en primer resnih poškodb več kot 1 milijon EUR, vidimo, kakšne gospodarske in človeške stroške vsako leto predstavlja ta izziv mobilnosti v mestih.

Tako vas zaradi vseh teh praktičnih razlogov tik pred evropskimi volitvami prosimo, gospod komisar, da greste v zaključku današnje razprave, če je mogoče, v svojih predlogih in v svojih obljubah dlje, in sicer ne z dajanjem splošnih obljub, ampak tako, da se zavežete akcijskemu načrtu – vašemu akcijskemu načrtu –, da bodo lahko naši sodržavljeni 7. junija bolj naklonjeni udeležbi na volitvah.

Reinhard Rack, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, tako kot poročevalec, gospod Gilles Savary, bi rad izrazil svoje obžalovanje, da Komisija ni izvedla svojega prvotnega načrta za celosten akcijski načrt.

Mnogo je dobrih razlogov, zakaj vsi vpleteni, od lokalnih oblasti pa do Evropske unije, poskušajo izboljšati pogoje mestnega prometa. Vemo, da večina ljudi v Evropi živi v mestih in da so trenutni pogoji vse prej kot optimalni. Zato načeloma obstaja dogovor, da se na pobudo Parlamenta pripravijo celostni predlogi o načrtu in o poročilu gospoda Savaryja. Zahvaljujem se mu za njegovo zavezo in za njegove posebne predloge.

Vendar pa bi rad hkrati poskrbel, da bo popolnoma jasno, da se tisto, česar se mnogi bojijo, ali česar mislijo, da se morajo bati, ne bo zgodilo. Nihče noče mestnim občinam ali lokalnim oziroma regionalnim oblastem odvzeti pravice do oblikovanja prometnih pogojev. Z evropske strani bi radi le pomagali zagotoviti, da bodo ukrepi izvedeni na podlagi razumnih skupnih pravil, kjer mestne občine, mesta ali regionalne enote mislijo, da so ti upravičeni. Načelo subsidiarnosti ni ogroženo. To, kar želimo tu storiti, bo pomagalo to načelo zaščititi.

Zato bomo v interesih državljanov še naprej poskušali zagotavljati, da državljan, ki bo prevozil še deset ali dvajset kilometrov Evrope, ne bo naletel na območje umirjenega prometa, ki meni, da je enako kot v njegovem domačem okolju, na koncu pa bo ugotovil, da veljajo popolnoma drugačna pravila.

Nihče noče vsiljevati nekakšnih pristojbin za zastoje ali drugih pravil skupnostim, a, če se uporabljajo, bi jih bilo treba uporabljati v okviru, ki ga državljani priznavajo. Glede smisla v skupnem pristopu v zvezi s prometnimi znaki se strinjamo že več kot 100 let. To bi moralo glede tega vprašanja veljati tudi v prihodnosti.

Saïd El Khadraoui, v imenu skupine PSE. – (NL) Najprej bi se rad zahvalil poročevalcu Gillesu Savaryju in vsem tistim, ki so prispevali h končnemu rezultatu, za delo, ki so ga opravili, in predvsem poročevalcu, da

je vztrajal kljub dejstvu, da je Komisija namignila na svoj namen, da bo vsaj za sedaj opustila akcijski načrt, ki ga že toliko časa zahtevamo.

Komisijo bi rad prosil, naj sprejme priporočila, o katerih bomo glasovali jutri, in začne ob prvi priložnosti hitro ukrepati. Čeprav je v Parlamentu mala manjšina in očitno tudi nekaj ljudi v Komisiji in državah članicah, ki mislijo, da bi se morali obrniti stran od vsega, kar je povezano z mesti, je zelo jasno, da Evropa nudi dodano vrednost, ko gre za reševanje velikih in v veliki meri skupnih problemov.

Poročilo vsebuje številne zanimive predloge. Očiten predlog je zbiranje informacij, primerljivih podatkov, ki bodo pomagali opredeliti probleme. Med drugimi predlogi pa so izmenjave in spodbujanje tehničnih zamisli, ki usmerjajo tehnološke inovacije, zagotavljajo interoperabilnost sistemov, spodbujajo mesta k izdelavi načrtov za mobilnost in sprejemajo ukrepe za trajnostno mobilnost. Ti in drugi primeri se jasno nanašajo na zadeve, ki bi jih bilo treba organizirati na evropski ravni z namenom, da naša mesta postanejo primernejša za življenje, lažje dostopna in bolj trajnostna. Zato računam na Komisijo, da bo to prevzela in se zadeve lotila v interesih naših prebivalcev.

Michael Cramer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz se zahvaljujem poročevalcu.

V okviru podnebnih sprememb igra mestni promet osrednjo vlogo, ker povzroča 70 % vseh škodljivih emisij. Le, če bomo spremenili našo prometno politiko v EU, bomo lahko dosegli svoje lastne cilje za varstvo podnebja. Največji potencial je v mestih, kjer je 90 % vseh poti z avtom krajših od 6 km in zato so tam idealne možnosti, da se te poti opravijo z avtobusom, vlakom, kolesom ali pa peš.

Navdušeni smo, da je večina za to, da se denar EU daje le mestom z več kot 100 000 prebivalci, ki lahko prav tako predložijo načrt za trajnostno mobilnost. Žal nam je, da naš predlog za uvedbo splošne omejitve hitrosti na 30 km/h, z možnostjo, da lahko mesta v skladu z načelom subsidiarnosti določijo višje hitrosti na določenih cestah, ni dobil večinskega glasu. To ne bi bilo dobro le za podnebje; prav tako bi se posledično zmanjšalo število nesreč v cestnem prometu. Vsako leto 40 000 ljudi umre na evropskih cestah, to je 40 000 preveč.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Najprej bi se rad zahvalil gospodu Savaryju za naše dobro sodelovanje. Pripravil je tehten osnutek poročila v tesnem sodelovanju s poročevalci v senci.

V poročilu je jasno navedeno dejstvo, da je mobilnost v mestih del prometnega sektorja, kjer je mnogo izzivov in priložnosti: izzivov na področju evropskih podnebnih ciljev, nadzora zastojev v prometu, varnosti v prometu in prijaznosti do uporabnikov, priložnosti glede trajnostnega gospodarskega razvoja ter povečanja ladijskega prevoza po celinskih plovnih poteh, ki je tesno povezano s tem.

Ker je poročilo odlično in po pravici ustrezno pozornost namenja načelu subsidiarnosti, bi rad na kratko omenil povezavo med mobilnostjo v mestih in ladijskim prevozom po celinskih plovnih poteh. Trajnostni gospodarski razvoj v Evropi, nenazadnje na področju prometa in na območjih mest, bo v veliki meri odvisen od ladijskega prevoza po celinskih plovnih poteh. Mnogo evropskih mest ima celinske plovne poti in posledično naravno zmogljivost, da lahko na trajnosten način zadovoljujejo vse večje povpraševanje po prevozu. Navsezadnje, za povečanje ladijskega prevoza po celinskih plovnih poteh niso potrebne velike naložbe v infrastrukturo, to povečanje ne prispeva k zastojem v prometu v evropskih mestih in ne povečuje okoljskih in podnebnih problemov v evropskih mestih, pod pogojem, da se uporabljajo čisti motorji in čista goriva. Če so zmogljivosti za ladijski prevoz po celinskih plovnih poteh že prisotne v evropskih mestih, bi bilo treba te uporabljati in spodbujati.

Prihodnost mobilnosti v mestih je zato tesno povezana s prihodnostjo ladijskega prevoza po celinskih plovnih poteh. Zato bi Evropsko komisijo prosil, naj pozorno upošteva interese ladijskega prevoza po celinskih plovnih poteh, ko bo pripravljala novo zakonodajo o mobilnosti v mestih.

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, o mestnem prometu v EU razpravljamo že zelo dolgo. Zakaj natanko? Saj nismo niti pristojni za to. Ta pristojnost je bila najprej izoblikovana, ker približno 80 % prebivalstva živi v mestih, in zaradi podnebnih sprememb jo želimo sedaj prevzeti.

K sreči smo lahko zaradi naših protestov te ambicije Evropske komisije zmanjšali na akcijski načrt za mestni promet. Zahvaljujem se komisarju Tajaniju za njegov vpogled. *Subsidere* pomeni bolj podpirati kot pa predpisati, a seveda kot Italijan, to ve bolje kot jaz, Nemka s srednješolskim znanjem iz latinskega jezika.

Zame je najpomembnejše, da bi morala biti v našem poročilu, v poročilu Parlamenta, poudarjena stroga skladnost z načeli subsidiarnosti in sorazmernosti. Zakonodajni ukrepi na evropski ravni so nedopustni za

mestni promet. Tu smo zaradi podpornih ukrepov „Brainstorming“ in spodbujanje izmenjave najboljših praks sta smiselna. Ni nam vsem treba zopet iznajti kolesa. Naša mesta potrebujejo rešitve po meri, a razvijejo jih lahko le lokalni akterji, ker le oni vedo, kaj je potrebno.

Mestne občine morajo upoštevati zelo raznolike razmere in zato potrebujejo dovolj manevrirnega prostora, predvsem, če želijo ohraniti življenje na svojih glavnih ulicah. Te so pomembne za privlačnost mesta. Zato je pomembno, da ne izključujemo zasebnih vozil in da se bolj osredotočimo na logistiko v mestu. Zato bi rada več podpore za raziskave na področju logistike za trgovino na drobno v mestih. To bi v določeni meri razbremenilo mesto.

Prav tako je pomembno, da se upoštevajo demografske spremembe. Naša družba se neprestano stara. Potrebe po mobilnosti in stanovanjske potrebe se spreminjajo. Če želimo zmanjšati promet, morajo imeti ljudje možnost svoje vsakodnevne potrebe izpolnjevati blizu doma in zato je to tudi izziv za trgovino na drobno. Vse drugo bi bilo preprosto podpora podeželju.

Ne potrebujemo observatorija za mobilnost v mestih. Ta bi stal ogromno denarja in ustvaril ogromne količine dokumentacije, ki bi jo preprosto arhivirali v Bruslju.

Maria-Eleni Koppa (PSE). - (EL) Gospod predsednik, to poročilo o mobilnosti v mestih je pomemben del izvedljive mobilnosti v Evropi in sestavni del strategije za doseg trajnostne rasti in lizbonskih ciljev.

Izziv je, da se sprejmejo inovativni ukrepi in da se izvedejo zakonodajni ukrepi, ki bodo v veliki meri izboljšali kakovost življenja ljudi v mestih. Dejstvo je, da so postala vsakodnevna življenja evropskih državljanov bistveno težja zaradi stresnih potovanj, zastojev v prometu, onesnaženosti, hrupa in poslabšanja razmer v okolju. Zato je treba doseči ravnotežje na eni strani med ambicijo za razvoj skupne prometne politike, kot pravice do mobilnosti in kot pomembnega dela gospodarske rasti in na drugi strani celostnim pristopom, ki bo izboljšal zastoje v prometu in izrazil prispeval k boju proti podnebnim spremembam.

Na kratko, to bo spodbujalo bolj humano življenje. Čim prej moramo razviti kombinirana prevozna sredstva in dati državljanom informacije o vseh prometnih omrežjih, da bodo lahko izbirali.

Tudi jaz bi rada čestitala poročevalcu za njegovo zelo dobro in tehtno poročilo in prosila Evropsko komisijo, naj ne zapravlja časa in truda pri pripravi akcijskega načrta.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Gospod predsednik, čestitam gospodu Savaryju za njegovo obravnavanje te teme. Promet je temeljni problem na območjih mest. Ta vprašanja v skladu z načelom subsidiarnosti ureja domača in predvsem lokalna zakonodaja. Vendar pa bi bilo treba pomembnost tega problema prepoznati in urediti posebno pomoč in usklajevanje na evropski ravni. To velja tako za spodbujanje dobrih izkušenj in spodbujanje inovativnih, tehničnih in organizacijskih rešitev.

Potrebna je posebna podpora za inteligentne prometne sisteme na območju mest, ki omogočajo tako učinkovito upravljanje prometa kot tudi varnost. Tu je uporabno združevanje prometnih možnosti, informacijskih tehnologij in telekomunikacij. Potrebne so tudi rešitve glede načina prevoza, v katerih so uporabljena sredstva množičnega prevoza in ki zmanjšujejo zastoje v prometu v mestnih središčih. Mislim, da je bistvenega pomena, da se modeli mestnega načrtovanja spremenijo tako, da bo mestni prevoz prijazen ljudem in okolju. Prav tako podpiram koncept ustvarjanja posebnega finančnega instrumenta za mobilnost v mestih v naslednjem finančnem načrtu.

Zapomnimo si, kaj je poudaril poročevalec, in sicer, da 80 % prebivalcev v EU živi na območjih mest. Zaradi slabe organizacije prometa izgubljajo veliko časa. Ne zapravljajmo tega časa.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v odgovor na to lahko še enkrat poudarim, da sem zavezan, da akcijski načrt predstavim v letu 2009.

Zavedam se nujnosti, ki jo čuti večina poslancev, a – kot je poudaril gospod El Khadraoui – obstajajo pravni ugovori v več evropskih institucijah, ne le v Komisiji, in te moramo premagati tako, da prepričamo tiste, ki dvomijo, da tovrstni akcijski načrt, ponavljam, ne bo kršil načela subsidiarnosti. Ponovno bom povedal, glede na to, da sem več let študiral latinščino, zelo dobro poznam pomen besede, ki je pozitiven in pomeni „pomagati“.

Po razpravi, ki smo jo imeli danes, in potem, ko smo prebrali besedilo gospoda Savaryja, želimo nadaljevati po tej poti. Sam nimam pomislekov, a, da bi dosegli naš cilj, moramo prepričati mnoge ljudi, in mislim, da je pravi način, kako to storiti, uporaba močnih političnih, tehničnih pa tudi pravnih argumentov. Besedilo,

ki ga je pripravil Parlament, bo zagotovo v pomoč pri premagovanju ugovorov in prepričan sem, da jih je mogoče premagati v naslednjih nekaj mesecih. Komisija bo tako dala državljanom akcijski načrt, ki bo vsekakor upošteval delo, ki ste ga opravili v zadnjih tednih in mesecih.

Zato bi se vam rad ponovno zahvalil in ponovno potrdil svojo zavezo in svojo željo, da nadaljujem v smeri, ki jo ubral moj predhodnik in jo je prav tako izbral Evropski parlament, hkrati pa želim zagotoviti, da bo odločitev podpiralo čim več ljudi, da bo lahko načrt bolj učinkovit. Če se odločimo, da bomo načrt morda sprejeli nekaj tednov prej, a brez polne podpore vseh strank, to morda ne bo najboljši način za doseg ciljev, v katere vsi verjamemo.

Kljub temu mislim, da bomo po tej razpravi in odločitvi Parlamenta naredili pomemben napredek in zato lahko zahteve, ki jih je navedla večina poslancev – ker je bilo med razpravo več različnih mišljenj glede akcijskega načrta –, po mojem mnenju v prihodnjih mesecih privedemo do zadovoljivega zaključka.

PRESEDSTVO: Diana WALLIS

podpredsednica

Gilles Savary, *poročevalec*. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, seveda bi rad takoj med to razpravo pomiril gospo Sommer. Mnogo je zakonov, ki vplivajo na lokalne oblasti: na primer o konkurenci *Stadtwerke* oziroma komunalnih podjetij, o obveznostih javnih služb na področju prevoza in o direktivah o javnih pogodbah.

Torej, tu ne gre za to. Tu je mnogo bolj upoštevana subsidiarnost. Ne gre za vprašanje, da bi se tu odločalo, da bi morala skupnost, občina ali mestno območje postati „cona 30“ ali da bi morala dati prednost železniškemu prevozu. Poskrbel sem, da se ne bomo vračali k tovrstni razpravi.

Vprašanje, ki sem si ga zastavil, je bilo: „Kakšna je lahko dodana vrednost Evropske unije?“ Odgovor je najprej njena želja po ukrepanju. Evropska unija ne more vprašanja glede mest opustiti istega meseca – decembra 2008 –, kot ga, zahvaljujoč gospe Merkel in gospodu Sarkozyju, določi za posebno ambiciozen načrt o podnebnih spremembah.

Kako se lahko lotimo načrta „tri krat dvajset“ v zvezi s podnebnimi spremembami in hkrati rečemo „ne zanima me mestno okolje“, ko pa ima slednje največji vpliv na podnebne spremembe?

To je vprašanje politične doslednosti – evropske politične doslednosti –, ker smo se strinjali, pa tudi vlade, da se bomo lotili načrta o podnebnih spremembah. Obstaja upravičena potreba po osredotočanju na mestno okolje in ne moremo ji pobegniti niti na področju prevoza niti na drugih področjih.

Da, poskrbeti moramo, da bodo lokalni sveti sprejemali neodvisne odločitve; te so nam bližje. Vendar pa lahko zagotovimo, da se bodo sestajali, da bodo izmenjevali najboljše prakse in informacije.

Lahko poskrbimo, da bodo imeli spodbudo za izvajanje načrtov za razvoj mest, česar do sedaj niso mogli delati vsi.

Lahko zagotovimo, da bodo povezali vse načine prevoza: okolju prijazen način prevoza, javni prevoz, prevoz po vodi – gospod Blokland ima prav – in železniški prevoz.

Lahko poskrbimo, da bo mestni promet privlačnejši za uporabnike.

To je naš cilj in zato pozivamo k izdelavi finančnega instrumenta. Obstaja program Marco Polo, ki spodbuja uporabo kombiniranega prevoza. Obstajajo programi URBAN. Imamo več evropskih programov, ki zagotavljajo spodbude. Ne izumljamo jih sedaj, potekajo že več let.

Naslednji finančni načrt bi bilo treba brez povišanja ponovno usmeriti proti mestnemu prometu. To je naš predlog.

V zaključek bi povedal – gospa predsednica, oprostite, sem poročevalec – gospodu Tajaniju, da bi se moral, če bomo jutri dosegli veliko večino, vrniti h Komisiji in povedati: „Mislim, da moramo nekaj storiti, ker je to legitimno in ker Parlament ni ukrepal sam.“

(Aplavz)

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 142)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Kakovost življenja evropskih državljanov je neposredno odvisna od tega, da se poskrbi, da bo mestni promet bolj udoben in zelen. Zaradi tega so bistveni ukrepi zagotavljanje dostopnosti prevoza in podpora interoperabilnosti. Istočasno pa so naložbe, usmerjene v tovrstna javna dela, učinkovit način za vlaganje sredstev, zagotovljenih z evropskimi in nacionalnimi načrti za oživitve gospodarstva. Pri tem pristopu gre za osredotočanje na državljane v njihovi dvojni vlogi delavcev – z ustvarjanjem novih delovnih mest – in upravičencev do storitev v cestnem prometu in do izboljšanja kakovosti okolja.

Vendar pa je za številne evropske pobude in priporočila za izboljšanje mobilnosti v mestih potreben celosten pristop. Upoštevanje načela subsidiarnosti ne izključuje potrebe po izvajanju skladnega pravnega okvira in ustvarjanju skupnega referenčnega okvira, ki poleg celostnih priporočil vključuje obsežen sklop dobrih praks.

Posledica tega je, da bodo imele lokalne oblasti, ki so neposredno odgovorne za to zadevo, priložnost in interes za okrepitev svojega sodelovanja z vsem zainteresiranimi v trajnostnem razvoju prometa na lokalni in regionalni ravni.

Tudi jaz pozivam Evropsko komisijo, naj nujno pripravi akcijski načrt za mobilnost v mestih, da bi pospešila skladno povezovanje tega sektorja kot dela evropskega prometnega omrežja na splošno.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), v pisni obliki. – (BG) Obstoječe tehnologije in sredstva za prevoz potnikov in tovora v mestnem okolju so dosegli svojo dokončno mejo. Vsekakor se manjša evropska mesta že dušijo pod prometom vozil. Da bi izboljšali kakovost življenja naših državljanov, moramo pospešiti razvoj in izvajanje znanstvenih raziskav ter inovacij na področju mobilnosti v mestih. Vsekakor je dejstvo, da nam usmerjanje sredstev v preprosto razširitev obstoječe infrastrukture ne bo pomagalo premagati vse večje krize. Najti moramo nove, „inteligentne“ rešitve za reševanje ne le sedanjih, ampak tudi prihodnjih problemov z mestnim prevozom. Zato pozdravljam predlog za razvoj nove generacije programa CIVITAS, saj mislim, da se je treba osredotočiti na razvoj naslednje generacije informacijske tehnologije za upravljanje prometnih tokov.

Celostni pristop načrtovanja, ki je bil sprejet v zadnjih letih, se razmeroma široko uporablja pri pripravi mestnih načrtov za večja mesta v Evropi.

Ustvarjanje in financiranje trajne evropske strukture, s pomočjo katere se bo zbirala in širila dobra praksa na tem področju, pa tudi spodbujal dialog med zainteresiranimi stranmi iz vsake regije Evropske unije, bo pomenilo nov, pomemben korak proti spodbujanju trajnostne mobilnosti na območjih mest.

19. Akcijski načrt za inteligentne prevozne sisteme - Inteligentni prometni sistemi v cestnem prometu in vmesniki do drugih vrst prevoza (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je skupna razprava o

– poročilu gospe Anne E. Jensen v imenu Odbora za promet in turizem o akcijskem načrtu za inteligentne prevozne sisteme (2008/2216(INI)) (A6-0227/2009), in

– poročilu gospe Anne E. Jensen v imenu Odbora za promet in turizem o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi okvira za uvajanje inteligentnih prometnih sistemov v cestnem prometu in vmesnike do drugih vrst prevoza (COM(2008)0887 - C6-0512/2008 - 2008/0263(COD)) (A6-0226/2009).

Anne E. Jensen, poročevalka. – (DA) Gospa predsednica, nisem prepričana, da lahko govorim s takšnim navdušenjem kot gospod Savary, a inteligentni prometni sistemi so zelo razburljiva tema. Kaj torej so inteligentni prometni sistemi? No, ni preprosto odgovoriti na to vprašanje, ker govorimo o celi množici različnih sistemov: sistemov, ki omogočajo varnejši, učinkovitejši in okoljsko tehtnejši prevoz z izkoriščanjem sodobnih informacijskih in komunikacijskih tehnologij. ITS, kakor je prav tako znan inteligentni prometni sistem, je zato splošni izraz, ki zajema mnogo različnih stvari. Pod ITS lahko najdemo tako raznolike stvari kot so e-klic, ki vzpostavi samodejni klic na center za klice v sili v primeru prometne nesreče, cestninske sisteme, ki so sistemi, namenjeni za pobiranje cestnin, in že zelo znane sisteme GPS, ki jih imamo mnogi med nami v svojih avtomobilih, da se lahko usmerjamo po neznanem prostoru.

Vendar pa ima ITS mnogo drugih neizkoriščenih možnosti: možnosti za komuniciranje med vozili, med vozilom in cesto in med vozilom in informacijskih centrom. Torej, zakaj preprosto ne začnemo v večji meri uporabljati te tehnologije, če je tako dobra? No, tu se soočamo z vprašanjem, kaj je prej: kokoš ali piščanec? Ali bi morala imeti prednost tehnologija, nameščena v avtomobil, ki lahko komunicira z obcestnim oddajnikom? Proizvajalci avtomobilov se zavedajo možnosti, a ne bodo mogli pridobiti naložb v takšne tehnologije, če ne bodo najprej nameščeni obcestni oddajniki. Na drugi strani pa oblasti nočejo vlagati v oddajnike, dokler avtomobili ne bodo opremljeni za sprejemanje signalov. Vendar pa se bo moralo nekaj zgoditi in začeti bomo morali premikati stvari.

V tem okviru je Komisija izdelala Akcijski načrt za uvajanje inteligentnih prometnih sistemov in predložila predlog za direktivo, ki bi morala spodbujati uporabo ITS z zagonom standardizacije. Glede tega bi morali Komisijo pohvaliti. Ta pobuda je potrebna. Poročili o inteligentnih prometnih sistemih, o katerih bomo razpravljali danes, akcijski načrt in direktiva, sta nerazdružljivo povezana. Tako bi moralo biti, ker nam akcijski načrt brez direktive ne bi dal ničesar zelo novega. Mnogo stvari, ki so vključene v akcijski načrt, so projekti, ki so že v teku. Vendar pa je ključnega pomena direktiva, ker bo povečala razvoj pomembnih standardov v EU. Po drugi strani pa je akcijski načrt namenjen določanju obsega direktive in zagotavljanju, da bomo usmerili izkušnje, ki smo jih pridobili pri skupnih projektih, v standardizacijo.

Sprejetje skupnih standardov preko Evropskega odbora za ITS se uporablja za štiri posebna področja: prvo je optimalna uporaba cestnih, prometnih in potovalnih podatkov, drugo je kontinuiteta storitev ITS na evropskih prometnih koridorjih in v somestjih, tretje sta cestna varnost in zanesljivost, in četrto je vključitev vozila v prometno infrastrukturo. Poleg tega se prav tako ukvarjamo z zelo pomembnim vprašanjem varnosti podatkov. Nočemo družbe velikega brata, zato morajo biti varnost podatkov in pravice posameznika od samega začetka vključeni v standarde. Drugo zelo pomembno vprašanje so odgovornosti in delitev odgovornosti. Če gre kaj narobe, bi morali biti sposobni ugotoviti, v čem je problem pri vozniku, v satelitskem navigacijskem sistemu ali v tehnologiji v vozilu. Drugače ne bomo več napredovali. Posledično pa ne bomo zagotovili nujnih naložb.

Rada bi se zahvalila poročevalcem v senci iz drugih skupin za njihovo tesno sodelovanje. Imeli smo nekaj različnih mnenj glede mere, do katere bi se morali osredotočiti na alternativne načine cestnega prometa, a mislim, da smo dosegli ravnotežje med zagotavljanjem uporabe tehnologije ITS in cestnega prometa in njegovim vmesnikom do drugih načinov prevoza. Obstaja možnost uporabe informacijske tehnologije za izdelavo enostavnih primerjav med različnimi načini potovanja od točke A do točke B in za pregled najhitrejših, najcenejših in najbolj okoljsko tehtnih možnosti. Želela sem, da bi s Svetom glede tega dosegli hitri dogovor, a to ni bilo mogoče. Češko predsedstvo je opravilo zelo dobro delo, a upam, da bo način, kako smo poosttrili predlog Komisije, pomagal k temu, da bo predlog bolj všeč Svetu, saj želimo direktivo.

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, rad bi se zahvalil Parlamentu, predvsem poročevalki, gospe Jensen, in vsem poročevalcem v senci za njihovo odlično delo in način, kako so pozdravili predloge Komisije.

Seveda sem zadovoljen z izbirami in upoštevanjem predlagane spremembe k osnutku direktive. Predvsem pa sem vesel, ko vidim, da je Parlament potrdil pomembnost satelitskih sistemov pozicioniranja EGNOS in Galileo za uporabo inteligentnega prevoznega sistema (ITS). Vendar pa bi rad Parlamentu postavil nekaj vprašanj in poskusil dati nekaj odgovorov glede tega, zakaj je Komisija predstavila direktivo za spodbujanje uvajanja ITS, in drugič, glede tega, ali lokalne in nacionalne pobude na tem področju ne zadostujejo.

Komisija že od leta 1988 financira posebne raziskovalne in razvojne programe za inteligentne prevozne sisteme, ki so nedvomno prinesli pozitivne rezultate in navdihnili mnoga priporočila. Ti raziskovalni in razvojni projekti so tvorili pomembno podlago za tehnološki napredek, usklajevanje ukrepov in na splošno za spodbujanje predhodnega uvajanja po delih.

Zato je sedaj čas, da se od priporočil pomaknemo h konkretnim ukrepom, da bi lahko želi koristi uporabe inteligentnih prevoznih sistemov: koristi, ki lahko prevzamejo obliko varnosti v cestnem prometu, lajšanja prometnih zastojev in zmanjšanja okoljskih vplivov cestnega sistema. To je namen za tem ključnim osnutkom direktive za spodbujanje ukrepov, usmerjenih v odpravljanje ovir do širšega in boljšega uvajanja usklajenega ITS.

Rad bi dal nekaj primerov, ki bodo pomagali pojasniti, zakaj prostovoljne ali lokalne strategije niso vedno dovolj: danes je vlačilec, ki potuje med Barcelono in Frankfurtom, opremljen ne le z mobilnim telefonom in navigacijskim sistemom, ampak tudi z najmanj tremi različnimi elektronskimi terminali za plačevanje cestnine za države, ki jih mora prečkati, ali pa da se izogne vožnji skozi stanovanjska območja. Leta 2001

je Komisija priporočila državam članicam, naj objavijo podrobne informacije o vrstah cest v omrežju in o območjih umirjenega prometa. Žal je le nekaj lokalnih in nacionalnih oblasti to priporočilo upoštevalo. Nazadnje se zgodi, da vozniki z navigacijskimi sistemi uporabljajo celotno cestno omrežje in prepogosto so težka tovorna vozila usmerjena na popolnoma neprimerne ceste ali nevarne poti, na primer blizu šol ali po zelo strmih cestah.

Nova direktiva bo omogočila sprejetje nujnih ukrepov za izogibanje takšnim situacijam, s tem pa bo zmanjšala vse probleme, s katerimi smo se srečevali do sedaj. Komisija pričakuje sporazum med Parlamentom in Svetom o osnutku direktive, ki predstavlja ključno orodje za izvajanje akcijskega načrta.

Tesno bomo sodelovali z vami in s Svetom, da bi čim prej dosegli sporazum, in upam, da bo k temu prispeval neformalni sestanek Sveta, ki bo prihodnji teden v mestu Litoměřice v Češki republiki, kjer je ITS na dnevnem redu. Mislim, da je bila gospa Jensen povabljena in bo zato tam tudi prisotna, četudi le neformalno, a bistvo je, da bomo lahko primerjali stališča Komisije, Parlamenta in Sveta, da bi poskusili pospešiti to, kar upam, da bo preprost dogovor, da bomo lahko praktično odgovorili državljanom in čim prej odobrili skupno besedilo.

Giovanni Robusti, pripravljavec mnenja Odbora za regionalni razvoj. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, kot pripravljavec mnenja Odbora za regionalni razvoj sem spremljal načrt ITS. Mnenje našega odbora, ki je bilo soglasno sprejeto, je Odbor za promet in turizem v veliki meri posnemal v duhu sodelovanja, ki smo ga uspeli ustvariti pri dolgoročnih projektih. Rad bi se zahvalil vsem tistim, ki so prispevali svoje delo in zamisli.

Vsi smo se poskušali izogniti zapletenim dolgim besedam, ki so prepogosto značilne za izjave o načelih. Poskušali smo pojasniti dejstvo, da nismo razpravljali o tem, koliko ali katere ceste načrtovati, ampak preprosto ugotavljali, kako se lahko giblomo na bolj usklajen, varen, ljudem in okolju prijazen in zato inteligenen način, česar pa ni malo. Poskušali smo prikazati vlogo tehnologije, varnosti, obrobni območij, plovni poti in najpomembnejše usklajevanja s strukturnimi skladi, da bodo načrtovani urniki in cilji združljivi in usklajeni. Poskušali smo načrtovati vse pomembnejšo vlogo za varnost in celosten pristop, ne le za prevoz, ampak predvsem za ljudi, ki se prevažajo. Mislim, da smo uspeli zagotoviti usklajen in prepričljiv pristop.

Sedaj upam na dvoje: da Komisija tega ne bo le „zabeležila“ in potem ubrala tisto pot, ki se ji zdi primerna, ko bo prišel čas za praktične odločitve, in da bodo praktične strategije, načrtane v načrtu, predstavljale podlago za izbiro vseh drugih programov sorodnih dejavnosti. Prepogosto smo v kristalnih kroglih videli vrsto čudovitih načrtov, a vsak je za naslednjega nerazumljiv.

Žalostno bi bilo, če bi še naprej financirali ceste, ko smo se odločili, da bi moralo biti na cestah manj avtomobilov, žalostno bi bilo, če bi še naprej financirali vozila, pri izdelavi katerih ni upoštevana medsebojna povezanost ali pasivna varnost ali potrošnja ne le goriva, pač pa tudi okolja, žalostno bi bilo, če bi skupaj načrtovali eno pot, denar in sredstva, za katera smo odgovorni, pa bi potem šla po drugi in bi se potrošila brez časovne usklajenosti.

Etelka Barsi-Pataky, v imenu skupine PPE-DE. – (HU) Gospa predsednica, Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanski demokratov) in Evropskih demokratov meni, da je eden najpomembnejših stebrov evropske prometne politike inteligentna prometna tehnologija. Pred dvema letoma, ko smo o tej zadevi razpravljali tu v Parlamentu med vmesnim pregledom Bele knjige o prometni politiki, za katero sem bila poročevalka, smo kot enega ključnih ciljev določili uvajanje inteligentnih tehnologij kot orodja, ki nam bo pomagalo izboljšati učinkovitost na naših cestah in dvigniti raven storitev. A sedaj že obstaja inteligentni razvoj, zaradi katerega bodo naše ceste varnejše, cestni promet pa bolj okolju prijazen.

Vendar pa, da bi zagotovili uvajanje našega tehnološkega razvoja, potrebujemo ta akcijski načrt to in direktivo. V ureditvi sem predlagala, da določimo najnižjo raven za inteligentne aplikacije, da bomo lahko za naše omrežje TEN-T zagotovili vsaj minimalno raven. Te aplikacije bodo potem podpirale učinkovitost in varnost. Od Komisije seveda pričakujemo predloge za financiranje za tiste inteligentne rešitve, ki ne bodo izvajane s pomočjo zasebnega financiranja. Podobno prav tako pričakujemo predloge Komisije glede tega, kako je mogoče promet, ki prečka zunanje meje, brez ovir prilagoditi inteligentni infrastrukturi Evrope, kar si želimo. V okviru direktive je Evropska komisija glede na to, da je direktiva okvirna direktiva, dobila neobičajno veliko zaupanja. Zato je pomembno, da Parlament, kot del postopkov komitologije, sodeluje pri pripravi izvedbenih predpisov.

Gospa predsednica, danes smo glasovali o pregledu Zelene knjige o prihodnosti politike TEN-T. Lahko smo prepričani, da prihodnost evropskega omrežja TEN-T leži v inteligentnem prometu. Hvala lepa.

Silvia-Adriana Țicău, v imenu skupine PSE. – (RO) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, rada bi začela tako, da gospe Jensen čestitam za kakovostno delo, ki ga je opravila, in za njeni poročili.

Intelligentni prometni sistemi so napredne aplikacije, ki so namenjene zagotavljanju inovativnih storitev na področju načinov prevoza in upravljanja prometa, prav tako pa različnim uporabnikom omogočajo boljšo obveščenost ter varnejšo, bolj usklajeno in „pametnejšo“ uporabo prometnih omrežij. Vendar pa mislim, da je pomembno, da se inteligentni prometni sistemi povezujejo z vsemi vrstami prevoza in ne le z mestnim prevozom, zato sem ob upoštevanju tega predlagala spremembe. Poleg tega sta mestni promet in mobilnost v mestih v veliki meri del mestnega razvoja. Zato sem vesela, da imamo v dvorani tudi našega kolega iz Odbora za regionalni razvoj. Mislim, da je pomembno, da lahko uporaba inteligentnih prometnih sistemov učinkovito prispeva k zmanjšanju porabe goriva in posledično k izboljšani kakovosti zraka v mestih in k prometnemu toku.

Mislim, da je pomembno potnikom priskrbeti informacije, zaščititi podatke osebne narave in seveda zagotoviti anonimnost podatkov, da bo mogoče zaščititi uporabnike. Nenazadnje menim, da je to korak naprej, a na tem področju so potrebna velika vlaganja.

Sepp Kusstatscher, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, načeloma se moramo strinjati s splošnim ciljem direktive. Seveda so boljši informacijski sistemi za potnike in upravljavce cestne infrastrukture, na primer z namenom zmanjšanja nesreč v cestnem prometu in zagotavljanja cenejšega in učinkovitega prevoza, dobra zamisel, enako pa velja tudi za objekt za zbiranje okoljskih podatkov. Vendar pa me skrbijo tri glavne zadeve.

Najprej, vera v tako imenovano pametno tehnologijo z lahkoto premami ljudi, da svojo odgovornost predajo strojem in instrumentom.

Drugič, obstaja vse večja nevarnost, da se vsi zbrani podatki zlorabijo. Zasebnost ljudi je v vse večji nevarnosti.

Tretjič, direktiva je preveč usmerjena v avtomobile. Interoperabilnost z drugimi sistemi prevoza, kot je javni prevoz, bi morala biti mnogo pomembnejša kot dovršena igra mačke in miši, ki se jo poskuša z nami igrati industrija.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, brezpogojno podpiram cilj Komisije, da ustvari pravni okvir za usklajeno uvedbo in uporabo inteligentnih prometnih sistemov na področju cestnega prometa. Moj osebni dolgotrajni boj za množično uvedbo e-klica, elektronskega sistema za klic v sili, mi skoraj dan na dan ponazarja nujnost tega in inteligentni prometni sistemi lahko storijo mnogo več. Prispevajo k okoljski trajnosti, izboljšani učinkovitosti, okrepljeni varnosti in nediskriminacijski konkurenčnosti v cestnem potniškem in tovornem prometu. Prav tako podpirajo somodalnost, vključno z razvojem vmesnikov do drugih načinov prevoza, kot so železnice, plovne poti in letala, kjer se je vključevanje inteligentnih prometnih sistemov začelo že dolgo nazaj.

Vsega tega države članice ne morejo doseči same, to je mogoče doseči le v obliki naloge Skupnosti. Intelligentni prometni sistemi, ki temeljijo na obveznih minimalnih standardih in specifikacijah na ravni EU, izboljšujejo okolje za inovacije in ustvarjajo varnost načrtovanja, predvsem za mala in srednje velika podjetja. Predvsem pozdravljam načrtovano odprto platformo za storitve inteligentnega prometnega sistema, ki vključuje vozila.

Akcijski načrt vključuje vsaj časovni razpored za uvedbo posameznih sistemov a) za varnost v cestnem prometu, kot sta ESP in e-klic, b) za kontinuiteto upravljanja prometa, na primer, informacije o pristojbinah za zastoje ali upravljanje parkirišč zmanjšujejo število avtomobilov, ki se vozijo in iščejo parkirišče, c) za uporabo cestnih, prometnih in potovalnih podatkov v realnem času, kar bo pridobitev tako za poklicne voznike tovornjakov, kot tudi za vse druge, ki uporabljajo ceste.

Direktiva določa podrobne zahteve za obvezno in usklajeno uvedbo standardnih inteligentnih prometnih sistemov po EU in njihovo uporabo v državah članicah. Prav tako varuje uporabo osebnih podatkov. A pazite, uvedba inteligentnih prometnih sistemov bo zelo draga, ker bo treba infrastrukture in vozila opremiti s potrebno informacijsko in komunikacijsko tehnologijo. Še vedno vemo premalo o tem, ali so potencialni uporabniki to pripravljeni oziroma zmožni plačati.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Gospa predsednica, najprej bi se rad zahvalil gospe Jensen za njeno skladno in odlično delo, saj je to zelo odprto in zelo je pozorna na vsa izražena mnenja.

Najprej bi rad povedal, da so za inteligentnimi prometnimi sistemi ista evropska sredstva in da sem nekoliko presenečen ob ugotovitvi, kako so praktično vsa usmerjena proti avtomobilom.

Mislim, da imajo avtomobili seveda svoje dobre strani, avtomobilski sektor je v Evropi izredno močan gospodarski sektor. Vendar pa mislim, da moramo dodati nekaj razumevanja vsem načinom prevoza.

Nisem spregledal dejstva, da obstajajo ERTMS za železniški sektor, SESAR in GALILEO, a po mojem mnenju nam primanjkuje pristop, usmerjen v uporabnika, glede uporabniških informacij, glede dostopnosti za osebe z zmanjšano mobilnostjo in z možnostjo, da se danes prilagodijo mestna vozila, glede uvedbe energetske varčnega mestnega vozila, glede varnosti na področju prevoza, predvsem v zvezi z javnim prevozom, kar je zelo pomembno vprašanje, glede uporabniških informacij in do izdajanja vozovnic. To so področja, kjer je pogosto potrebno doseči pomemben napredek.

Zato verjamem, da bi morali postati viri v prihodnjih letih bolj raznoliki. Predvsem bi rad, da vašo pozornost posvetite spoštovanju osebnih podatkov, preprečiti moramo položaj, kjer se bomo ponovno znašli v Orwellovem delu 1984, kjer poskušamo uresničiti groteskno idejo popolne nadomestitve ljudi z roboti. Videli smo, kaj se je lansko zimo zgodilo na reki Hudson: če ne bi bilo pilota, nedvomno ne bi bilo nobenega mehanizma, ki bi poravnal letalo. Da zaključim, mislim, da je treba prednost dati tudi drugim načinom prevoza in ne le avtomobilom.

Kljub tem pridržkom podpiram poročilo, ki je bilo predloženo.

Zita Gurmai (PSE). – (HU) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje. Uvedba inteligentnih prometnih sistemov ponuja številne očitne koristi. Zaradi tega bo promet v Evropi varnejši in učinkovitejši, pri tem pa se bosta prav tako spodbujala varstvo okolja in energetska učinkovitost. Priznavamo tudi akcijski načrt Komisije in jasen rok, ki je bil določen. Prav tako mislim, da je pomembno, da bodo, ko bodo sistemi uvedeni, uporabljani tudi vidiki, povezani z združljivostjo, skladnostjo in ureditvijo. Kar zadeva potrošnike, morajo poleg tega, da si lahko prevoz privoščijo, imeti na voljo tudi priložnost za svobodno izbiro, uvesti pa je treba ustrezne zakone, ki bodo zagotovili, da ne bo nikakršne možnosti za zlorabo zasebnih podatkov. Razviti je treba logični inteligentni sistem na visoki ravni, ki ga je mogoče razvijati naprej in lahko učinkovito izvaja nove tehnološke napredke. V interesu vseh nas je, da to uresničimo. Hkrati pa je za evropsko avtomobilsko industrijo prav tako ključnega pomena, da se lahko še naprej gibljemo. Želela bi se zahvaliti poročevalki za njeno delo.

Den Dover (PPE-DE). – Gospa predsednica, govorim kot gradbenik, moj sin pa ima podjetje za raziskovanje prometa, ki se razteza čez celo Združeno kraljestvo.

Ta zadeva je izredno pomembna, ker lahko iz Evrope poskrbimo, da bo zadnja tehnologija vplivala na uporabnost in učinkovitost cestnega prometa v vseh oblikah. Leto za letom je to področje velike rasti. Tudi v času recesije napovedujemo približno 55-odstotno rast od danes do leta 2020 za tovorna in 35-odstotno rast za potniška vozila, s tem pa se seveda poveča poraba energije.

Kot izvoljeni poslanci zelo pogosto potujemo po naših volilnih okrožjih in se znajdemo v prometnih zastojih in zelo pogosto moramo klicati za informacije o razmerah, ki so pred nami. Na naših vetrobranih potrebujemo več podatkov, da bomo lahko našli svoje lastne rešitve na uspešnejši in učinkovitejši način.

Gospe Jensen in gospodu komisarju želim veliko uspeha.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospa predsednica, poslanci, mislim, da moramo na prihodnost gledati optimistično, saj mislim, da v zvezi s potrditvijo direktive poleg močnega sodelovanja s strani češkega predsedstva obstaja tudi volja švedskega predsedstva, da sklene pozitiven dogovor med Komisijo, Parlamentom in Svetom. Zato mi to daje upanje in mislim, da bi lahko bilo to tudi nekaj, kar bo jutri Parlamentu dalo navdih, da bo glasoval za sprejetje besedil, o katerih razpravljamo.

Rad bi odgovoril na nekatere pripombe in gospo Ťicáu pomiril glede naših ciljev: najprej začnemo z akcijskim načrtom in direktivo, ki prometni sistem obravnava generično, in s to perspektivo potem obravnavamo mestno razsežnost ter se osredotočamo na njo, a da bi prišli do konkretnega, moramo najprej obravnavati splošno.

Prav tako sem želel odgovoriti gospodu Kusstatcherju o temi cestnega sektorja in drugih prometnih sistemov. Trenutno ne obstaja skladen evropski okvir za uvedbo in uporabo inteligentnih prometnih sistemov (ITS) v cestnem sektorju, za druge načine prevoza pa so bili, kot je poudaril gospod Savary, ustvarjeni posebni načrti: SESAR, nova generacija sistema za upravljanje zračnega prometa, RIS za rečni promet in VTMS za pomorski promet, in da ne pozabimo sistema RTMS za železniški promet. Akcijski načrt ITS se tako prvotno nanaša na cestni sektor, prav tako pa vključuje posebne ukrepe in pobude, ki so usmerjeni v zagotavljanje in izboljšavo medsebojne povezanosti cestnega prometa z drugimi načini prevoza z ustreznimi vmesniki.

Moral sem poudariti, nenazadnje gospodu Savaryju, da akcijski načrt ITS vključuje ne le ukrepe za starejše voznike, pač pa tudi za uporabnike cest, ki so opredeljeni kot „ranljivi“, in sicer za kolesarje in pešče. Med drugim ti predstavljajo pomemben del seznama ukrepov, ki jih lahko Odbor sprejme za inteligentne prometne sisteme, določene v direktivi. Predvsem se ukvarjajo z uporabo ITS za varnost uporabnikov, kot je na primer pri inteligentnih znakih za slepe ali slabovidne.

V luči tega lahko z direktivo uvedemo določena pravila, a problem je tudi v inteligentnih voznikih; niso dovolj inteligentni sistemi, prav tako moramo zagotoviti, da bo tisti, ki sedi za volanom avtomobila ali tovornjaka ali vozi motor ali kolo, uporabljal svoj um. Žal je to nekaj, česar ni mogoče urediti z direktivo, uredbo ali akcijskim načrtom, preprosto moramo uporabljati razumna pravila, da prepričamo evropske državljane, da bodo uporabljali svoj razum in da ne bodo uporabljali alkohola ali drog, ko se odpravljajo na cesto.

Anne E. Jensen, poročevalka. – (DA) Gospa predsednica, mislim, da je komisar Tajani ravno s prstom pokazal na tisto, za kar gre pri vsem tem. Poskrbeti moramo, da bodo vozniki inteligentneje ukrepali. O tem smo na dolgo razpravljali in gospod Kusstatscher je prav tako mnogokrat povedal, da moramo namesto tega, da dovolimo, da nam ti sistemi omogočijo, da se vedemo še bolj neumno, poskrbeti, da nam bodo dejansko pomagali, da bomo bolj obveščeni in da bomo ravnali pametneje. To je zelo pomembno. Prav tako mislim, da je pomembno, da ne pozabimo primera tovornjaka, ki prevozi celotno dolžino in širino Evrope – danes imamo voznike tovornjakov, ki se pritožujejo, da kmalu ne bodo več videli skozi vetrobrano zaradi vseh naprav, ki jih potrebujejo za komunikacijo s cestninskimi sistemi, pa tudi z drugimi informacijskimi sistemi. Potrebujemo skupno platformo, da bodo vsi podatki, ki se naložijo na računalnik ponovno posredovani vozniku tovornjaka v njegovem jeziku. Možnosti imamo. Dejansko obstaja neverjetno število dobrih možnosti.

Prav tako smo nekaj časa razpravljali o količini sredstev, ki jih je treba nameniti temu. Mislimo, da bo to zneslo približno 300 milijonov EUR, večino tega pa bo usmerjenega v EasyWay – predvsem s strani Komisije. Lahko bi omenila, da smo v moji lastni državi, na Danskem, ravno sprejeli načrt za dodelitev 40 milijonov EUR za ITS v naslednjih petih letih. 40 milijonov EUR je mnogo za malo državo s 5 milijoni prebivalcev, a dejansko nam bodo omogočili velik napredek. Zato mislim, da je mogoče, če bomo začeli gledati na različne države članice, da bomo glede tega dobili določeno perspektivo. To je natanko tisto, s čimer moramo začeti, in upam, da bo ravno ta tema vključena v dnevni red ministrov za promet, ko se bomo 29. sestali.

Na koncu bi rada nekaj besed posvetila spremembam: za ta predlog za direktivo imamo pomembno podporo in le štiri spremembe za poročilo, ki je pomembno za jutri. Osebnost sem za spremembo 57, ki jo je predložila Skupina socialdemokratov, in za spremembo 59, ki so jo predložili Zeleni, nasprotujem pa spremembama 58 in 60. Mislim, da je dejstvo, da imamo tako malo sprememb, dokaz močne podpore Parlamenta za to zadevo. Torej, gospod Tajani, začeli ste s čvrstim pogajalskim mandatom.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 142)

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) V današnjem času so potrebne hitre prilagoditve prevoza v smislu eksponentnega povečevanja njegove uporabe in pričakovani družbe. Zato mislim, da je uvedba inteligentnih prometnih sistemov (ITS) izredno uporabna. Zavedati bi se morali, da so trenutne razmere v cestnem prometu izredno zaskrbljujoče. Na to kaže naslednja statistika:

- število smrti na cestah je bilo leta 2006 v EU približno 43.000, od tega 5.500 na Poljskem;
- letni stroški zastojev v cestnem prometu v EU znašajo približno 1 % BDP;
- emisije CO₂, ki jih povzroča cestni promet, znašajo približno 70 % vseh emisij CO₂, povezanih s prometom.

Zato je nujno naslednje:

optimalna uporaba podatkov o cestah in cestnem prometu;

zagotavljanje kontinuitete in zanesljivosti storitev ITS na evropskih prometnih koridorjih in v somestjih;

obsežna uporaba telematskih aplikacij, ki združujejo vprašanja o prometu z informacijsko tehnologijo in telekomunikacijami, na velikih mestnih območjih;

hitra in usklajena uvedba aplikacij, ki podpirajo varnost v cestnem prometu, kot so e-klic, ADAS in druge;
boljše povezovanje prometne infrastrukture z vozili in med vozili;
usklajevanje na evropski ravni z uporabo izkušenj in dobrih praks vodilnih držav.

Zato poskusimo ITS izvajati po vsej EU v povezavi z vsemi prevoznimi sredstvi in vsemi potniki in z upoštevanjem javnega in zasebnega prevoza.

20. Drugi program „Marco Polo“ za dodelitev finančne pomoči Skupnosti za večjo okoljsko učinkovitost sistema tovornega prometa („Marco Polo II“) (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo gospoda Ulricha Stockmanna v imenu Odbora za promet in turizem o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1692/2006 o uvedbi drugega programa „Marco Polo“ za dodelitev finančne pomoči Skupnosti za večjo okoljsko učinkovitost sistema tovornega prometa („Marco Polo II“) (COM(2008)0847 - C6-0482/2008 - 2008/0239(COD)) (A6-0217/2009).

Ulrich Stockmann, poročevalec. – (DE) Gospa predsednica, gospod komisar, prerazporeditev tovora s cest na železnice in celinske plovne poti ali kratke ladijske prevoze je železni repertoar naših razprav o prometu in tako je že desetletja. Sedaj pa je v okviru razprave o podnebjju ta razprava seveda dobila nov pomen.

Medtem smo prišli do te spremembe preko različnih političnih pristopov in instrumentov. Vendar, če promet pozorno obravnavamo, ga je v praksi zelo težko preusmeriti in to uspe le v zelo redkih primerih.

Najprej, zaradi tega, ker povezave med različnimi načini prevoza še vedno niso dovolj usklajene; drugič zato, ker železnice in celinske plovne poti še vedno niso dovolj priznane kot ponudniki evropskih storitev, in tretjič, ker okolju prijazne oblike prevoza očitno ne morejo v osnovi zagotavljati storitev od vrat do vrat.

Vse te težave pa še nadalje poslabšuje sedanja recesija s strmo padajočimi cenami na področju cestnega tovornega prometa. Tudi na Marco Polo II so vplivali vsi ti problemi. Zato bi prometni politiki zelo radi prišli do rešitve, ker je naš naveden cilj, in sicer, da bi moral Marco Polo pomagati prerazporediti 60 % povečanja cestnega tovornega prometa, zelo daleč. Zato moramo spremeniti smer pred koncem tega parlamentarnega obdobja in zato smo našli najbolj razumen kompromis.

Kaj se mora zgoditi? Najprej, Komisija je določeni agenciji naročila, naj prevzame upravljanje programa in poenostavi upravni postopek še preden je bila predlagana ta uredba. To je smiselno. Našli smo in se skupaj dogovorili za celo vrsto točk v kompromisu, da bi program postal privlačnejši. Najprej, prag za pomorske avtoceste je bil znižan z 250 na 200 milijonov tonskih kilometrov na leto, drugič, prag za projekte prerazporeditve prometa je bil znižan z 80 na 60 milijonov tonskih kilometrov, prav tako pa tudi prag za projekte celinskih plovnih poti, kjer je Parlament uveljavil znižanje s 17 na 13 milijonov tonskih kilometrov. Prav tako smo povečali dovoljeno raven financiranja za dodatne infrastrukture z 10 % na 20 %. To je smiselno. Nazadnje pa smo uspešno zagovarjali argument, da je mogoče gospodarsko krizo, ki jo doživljamo sedaj, navajati kot podlago za podaljšanje veljavnosti pogodb.

Tako smo poskrbeli, da je postal program bistveno privlačnejši. Ta kompromis, ki smo ga dosegli, je prav tako omogočila visoka raven soglasja med vsemi poslanci, ki so na tej točki dali na stran upravičene premisleke in temeljno razpravo, da bi se program ponovno hitro začel. Zato je, preden Komisija predloži predlog za Marco Polo III, resnično potrebna splošna razprava, da bomo lahko ponovno uvedli vse te točke, ki so nujno potrebne za našo prihodnjo usmeritev. Nadalje želimo seveda vedeti, kako se bo sedaj uredila prilagoditev, ki smo jo naredili sedaj. To je predmet glasovanja in upam, da bom imel jutri vašo podporo.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospa predsednica, poslanci, rad bi se zahvalil gospodu Stockmannu za delo, ki ga je opravil. Od leta 2003 je bil program Marco Polo usmerjen v ustvarjanje bolj trajnostnega prometnega sistema v Evropi, tako s preusmerjanjem pomembnega dela letnega povečanja cestnega tovornega prometa na druge, okolju prijaznejše načine prevoza kot so prevoz po celinskih plovnih poteh, železniški prevoz in kratki ladijski prevozi. Prvi program Marco Polo, ki je bil usmerjen v preusmeritev 48 milijard tonskih kilometrov s cest v štirih letih, se je končal leta 2006, čeprav je notranja ocena pokazala, da je bilo doseženih le 64 % tega zneska.

Izkušnje, pridobljene z drugim programom Marco Polo, kažejo, da ta žal ne postaja učinkovitejši in da Evropa ne koristi v celoti tega pomembnega orodja za doseganje prometnega sistema, ki je bolj prilagojen evoluciji

trga. Lansko leto sem poslal vrsto pisem vsem prometnim ministrom EU, v katerih sem jih pozival, naj uporabljajo program Marco Polo.

Zato mislim – in kaže, da je Parlament enakega mnenja –, da je prišel čas, da spremenimo uredbo, da spremenimo pravila o dostopu do tega projekta ali programa, ki mora zagotavljati sredstva, ki niso vedno uporabljena. Zagotovo gremo v pravo smer, ker poskušamo pomagati malim in srednje velikim podjetjem, da bodo imela koristi od projekta Skupnosti. MSP so se do sedaj soočala s precej težavami pri dostopu do evropskih sredstev, zagotovljenih preko programa Marco Polo.

Sporočilo, ki ga pošiljamo danes, ni usmrejeno le v tiste, ki uporabljajo Marco Polo. Mislim, da je to poziv k temu, da se mnogi evropski predpisi spremenijo, ker enako velja za druge sektorje in za nacionalne predpise, ki vključujejo evropska sredstva; ti niso vedno napisani na tak način, da bi bila sredstva enostavno dostopna. To je zelo realen problem v vseh državah članicah in ponovno bi poudaril, da ne zadeva le naših predpisov, ampak tudi nacionalne predpise, ki vključujejo evropska sredstva.

Zato menim, da danes ne delamo le na programu Marco Polo, ampak pošiljamo sporočilo o dobri pripravi zakonodaje v korist državljanov in za poenostavitev dostopa do projektov Skupnosti. Zato seveda mislim, da je delo gospoda Stockmanna vredno podpore in da bi bilo treba predlagano besedilo sprejeti, da bo lahko Parlament, ponavljam, jutri poslal pozitivno sporočilo celotni Evropski uniji.

Naj ponovno povem, da se ta zadeva ne nanaša le na Marco Polo, to je mnogo širše vprašanje. S tem, ko bomo začeli projekt Marco Polo, mislim, da bomo naredili uslugo drugim sektorjem, ki se posebno zavedajo uporabe sredstev Skupnosti in izkoriščanja različnih programov, ki jih Komisija ponuja 27 državam EU in njihovim podjetjem.

Anne E. Jensen, pripravljavka mnenja Odbora za proračun. – (DA) Gospa predsednica, ko se je Odbor za proračun odločil, da bo izdal izjavo o programu Marco Polo, je bil njegov točen razlog za to, da je menil, da je težko zagotoviti, da se financiranje uporablja za njegov določen namen. Zato seveda pozdravljamo dejstvo, da se sedaj ukrepa. Komisija si zato zasluži pohvalo. Poskušamo poenostaviti administracijo in zaostriti pravila, da bi poskrbeli, da bi bilo lažje uporabljati sredstva za njihov določen namen. V odgovor smo se v Odboru za proračun prav tako dogovorili, da, če nam ne bo uspelo izboljšati izvajanja programa, če nam ne bo uspelo zagotoviti, da se bo financiranje uporabljalo za njegov določen namen, bomo morali ponovno premisliti, ali je treba toliko denarja dodeliti za program Marco Polo in ali bi bilo treba nekaj denarja preusmeriti v druge programme, kjer ga je mogoče bolje uporabiti. Seveda moramo izvesti vmesni pregled proračuna po volitvah leta 2010 in ena od stvari, s katerimi se bomo morali takrat spopasti, je ocena tega, kateri programi delujejo in kateri ne. Kjer bomo menili, da je to bolj potrebo, bomo seveda denar usmerili stran od projektov, kjer ta ne more biti uporabljen, in ga preusmerili tako, da ne bo le zapravljen kot subvencija.

Dieter-Lebrecht Koch, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, na plenarnem zasedanju bomo jutri glasovali o programu Marco Polo II za večjo okoljsko učinkovitost tovarnega prometa. Marco Polo II nudi boljšo varnost načrtovanja, ker je določeno, da bo deloval do 31. decembra 2013. Ima proračun v višini 450 milijonov EUR. Pragove upravičenosti za predlagane projekte je treba v primarjavi s projektom Marco Polo I znižati in so enaki uporabi malih in srednje velikih podjetij. Poročevalcu sem posebej hvaležen za to. V luči sedanjih finančnih razmer mnogih malih in srednje velikih podjetij je to zelo državljanu prijazna politika, ki ji lahko dam svojo brezpogojno podporo.

Program temelji na prerazporeditvi prometa in zmanjšanju prekomernega bremena na cestnem prometu. Prav tako bo okrepil somodalnost in tako pripomogel k učinkovitemu in trajnostnemu prometnemu sistemu. S pozitivnim glasovanjem, ki ga priporočam za jutri, bo zakonodajni postopek zaključen na prvi obravnavi.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, gospod komisar, v imenu Skupine združenje za Evropo narodov bi rad pozornost pritegnil k naslednjim zadevam.

Kljub pohvale vrednim ciljem, kot so zmanjšanje prekomernega bremena za cestni promet, zmanjšanje učinkov cestnega prometa na okolje in dajanje prednosti kratkim ladijskim prevozom, železnicam, celinskim plovnim potem ali kombinaciji načinov prevoza za prevoz tovora, se vsako leto porabi le polovica sredstev, ki so na voljo za uresničevanje programa Marco Polo, in izvede le 60 % načrtovanih dejavnosti programa.

Predloge Evropske komisije za poenostavitev programa bi bilo treba zato podpreti in predvsem naslednje: sodelovanje v programu malih in enoosebnih podjetij brez oblikovanja konzorcija, jasno znižanje praga tonskih kilometrov, ki je potreben za upravičenost do programa, povečanje intenzivnosti financiranja s povečanjem finančne pomoči, ki je narasla z 1 EUR na 2 EUR na 500 tonskih kilometrov prerazporejenega

tovornega prevoza, in poenostavitev postopkov za zagotavljanje finančne pomoči. Rad bi izrazil upanje, da bodo vsi ti ukrepi pomagali zagotoviti, da se kar najbolje porabijo finančna sredstva, ki so na voljo v programu.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Nocoj razpravljamo o spremembah programa Marco Polo II. Evropski komisiji sem dolžan, ker je prišla na dan s predlogi za znižanje pragov za ta sklad in prav tako sem vesel, da je gospod Stockmann te predloge sprejel s potrebno dinamičnostjo. Pri dodatnem znižanju praga za ladijski prevoz po celinskih plovniških poteh lahko računate na mojo podporo.

Vendar pa obstaja problem. To znižanje ni dovolj. V Odboru za promet in turizem sva z gospo Wortmann-Kool uspešno popravila to napako. Obžalujem pa dejstvo, da gospod Stockmann meni, da je naša sprememba – številka 24 – nezaželen. Navsezadnje ga poznam kot neomajnega podpornika ladijskega prevoza po celinskih plovniških poteh in sem upal, da bodo takšne spremembe sprejemljive zanj. Navsezadnje je prag, ki ga je predlagala Komisija še vedno previsok za malega podjetnika, kar je ponudnik ladijskih prevozov po kanalih skoraj po definiciji. Ne razumem, zakaj bi želele druge institucije kritizirati spremembo 24.

Imamo dobro založen sklad za trajnostni promet. Ladijski prevoz po celinskih plovniških poteh je daleč najčistejši način prevoza. Zakaj ne bi še bolj znižali praga za ta sektor? Evropska komisija se po mojem mnenju boji, da bodo zaradi takšnih predlogov nekatere države članice v Svetu zahtevale znižanja na drugih področjih. Evropsko komisijo bi rad prosil, naj bo trdna in v tem Parlamentu izrecno prizna pomen ladijskega prevoza po celinskih plovniških poteh kot najčistejšega načina prevoza.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, do leta 2013 bomo v program Marco Polo II vložili 400 milijonov EUR skupaj z mnogimi upanji in obeti za učinkovitejši in uspešen prometni sistem, ki bo zagotovil dodano okoljsko vrednost v Evropski uniji in hkrati kombiniral ekonomsko, socialno in ozemeljsko kohezijo.

Rezultati razpisa za zabiranje predlogov za program Marco Polo II, ki so bili objavljeni leta 2008, in sklepi vrednotenja prvega programa Marco Polo so pokazali, da bi lahko bila s tem programom dosežena precejšnja sprememba v prevozu. Vendar pa s programom zelo verjetno ne bo mogoče doseči cilja izogibanja zastojev v prometu ali prerazporeditve bistvenega deleža napovedanega skupnega povečanja mednarodnega cestnega tovornega prometa v Evropi, kot je predvideno v njegovi pravni podlagi.

Da bi program Marco Polo II dosegel svoje cilje, ga je treba privlačneje oblikovati. Spremeniti je treba pravno podlago in poenostaviti ter natančneje opredeliti preskusne postopke. Poleg tega je treba prilagoditi pogoje in zahteve za financiranje na realni cilj, spremembe pa je treba izpeljati čim prej, da bi dosegli kar najboljši učinek.

V Evropskem parlamentu podpiramo program in upamo na lažjo dostopnost do programa za mala podjetja, nižje in preprostejše pragove za upravičenost projektov in povečanje finančnih podpor, z drugimi besedami, program, ki bo bolj funkcionalen in neposredno učinkovit.

Te spremembe in prilagoditve je mogoče uporabiti kot primer vitalne, dinamične in učinkovite Evrope, ki je nekaj, kar moramo poskrbeti, da bodo državljani razumeli in doživeli v času evropskih volitev.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospa predsednica, poslanci, ko zaključujemo, bi rad odgovoril na nekatera vprašanja, ki ste jih postavili, hkrati pa se vam zahvaljujem za podporo, ki ste jo dali temu sporazumu na prvi obravnavi, kar bo gotovo pomagalo izboljšati učinkovitost drugega programa Marco Polo.

Rad bi povedal, da je zadnja leta moje osebje, ki se jim zahvaljujem za njihovo delo, že začelo razmišljati o programu Marco Polo po letu 2013 in da bo ta ocena med drugim osredotočena na točke, določene v kompromisnem dogovoru. Predvsem bi rad poudaril potrebo po razlikovanju med načini prevoza pri pogojih financiranja glede na njihovo varnost, okoljsko uspešnost in energetske učinkovitost, potrebo po oblikovanju tehnične pomoči, povezane s povpraševanjem, v fazi predložitve in ob upoštevanju malih in srednje velikih podjetij, priznavanje gospodarske recesije kot izjemnega razloga za podaljšanje veljavnosti projektov in znižanje praga upravičenosti glede na posamezne proizvode.

Glede znižanja pragov bi rad gospoda Bloklanda pomiril, da besedilo, ki ga sprejemamo, že zagotavlja nižji prag za celinske plovne poti. Mislim, da ne bi mogli narediti več kot smo, saj bi se povečali upravni stroški, a verjamem, da smo vam gotovo poslali signal, ki ste ga želeli.

Da se vrnem na naše premisleke o programu Marco Polo po letu 2013: kakor sem dejal, bo med temami vključena tudi možnost navedbe ciljev za najnižje subvencijske pragove za predlagane projekte glede na energetsko učinkovitost in koristi za okolje, poleg preusmerjenih tonskih kilometrov. Poleg tega pa še možnost zagotavljanja skladnosti med programom Marco Polo, akcijskim načrtom za logistiko in programom TEN-T s pomočjo ustreznih ukrepov za usklajevanje dodeljevanja sredstev Skupnosti, predvsem za pomorske avtoceste, in potreba po upoštevanju posebnih lastnosti sektorja prometa po celinskih plovnih poteh ter njegovih malih in srednje velikih podjetij, na primer s posebnim programom za ta sektor.

V vsakem primeru namerava Komisija v letu 2011 predstaviti svoje sporočilo o prihodnosti programa, morda s predlogom za tretji program Marco Polo.

Ulrich Stockmann, poročevalec. – (DE) Gospa predsednica, gospod komisar, strinjam se z vami. Jutri lahko pošljemo pozitivno sporočilo, in sicer, da smo sposobni izdelati državljanom prijazne in razumne spremembe naše zakonodaje, ko je to potrebno. Poleg tega, da pošljemo to sporočilo, pa bi morali začeti tudi informacijsko kampanjo v državah Evrope, da bomo lahko izkoristili privlačnost tega programa, saj smo resnično naredili vse potrebne prilagoditve. Sedaj je treba po pogajalskih cenah skleniti realne posle. Če nam ne bo sedaj uspelo ničesar spremeniti, potem moramo resnično pod vprašaj postaviti celoten program.

Upam, gospa Jensen, da nam ne bo treba tega denarja vlagati v druge programe, ker je to pomembna zadeva. Moramo in bomo prerazporedili promet, kjer koli je to mogoče, a to je težko. Gospod Blokland, odgovor ste že imeli. Ponovno smo izpogajali prevoz po celinskih plovnih poteh in uveljavili dodatni kompromis na strani Sveta, če lahko temu tako rečem. Naš interes je bil, da to zaključimo na prvi obravnavi. Zato nismo mogli izbrati preveč radikalnega pristopa in smo se morali pogajati z namenom, da dosežemo kompromis in soglasje. Posledično smo dosegli mnogo.

Veselim se temeljne razprave, ki jo bomo imeli v kratkem glede tretjega programa na podlagi sporočila, ki ga je obljubila Komisija, da bomo lahko razpravljali o vseh temeljnih vprašanjih, o vsem, kar smo navedli v skupnem predlogu za kompromis, kot je ta, ali bi morali program razdeliti za posamezne načine prevoza in tako dalje. Potem bo ponovno postal zanimiv. Sedaj pa mora le delovati, da se ne bo ustavil in da ne bodo projekti, ki se že izvajajo, v tej krizi slučajno prišli na stranski tir. To bi bila res škoda, zato ta kompromis. Ponovno se vsem zahvljujem za prispevke.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

21. Evropsko železniško omrežje za konkurenčen tovorni promet (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo gospoda Petra Duchoña v imenu Odbora za promet in turizem o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropskem železniškem omrežju za konkurenčen tovorni promet (COM(2008)0852 – C6-0509/2008 – 2008/0247(COD)) (A6-0220/2009).

Petr Duchoň, poročevalec. – (CS) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, cilj predloga Komisije je ustvariti evropske koridorje za železniški tovorni promet, pa tudi ustvariti pravila za vodenje in upravljanje teh koridorjev. Komisija poskuša s predlogom povečati konkurenčnost železniškega tovornega prometa in rad bi to priložnost izkoristil in to pozdravil. Odbor za promet in turizem je razpravljal o predlogu Komisije in v zvezi s tem je bilo predloženih 250 osnutkov sprememb. V pogajanjih o osnutkih sprememb je bil dosežen kompromis, ki je dobil podporo po celotnem političnem spektru. Kompromis izhaja predvsem iz poskusa optimizacije železniškega prometa kot celote, hkrati pa ohranja dovolj prožnosti za reševanje kriznih razmer. Besedilo, ki ga je predlagala Komisija, je bilo prav tako prečiščeno in poenostavljeno, poudarek pa bil na ustvarjanju prostora za upravičene interese posameznih držav, tako v smislu ustvarjanja koridorjev kot tudi v smislu njihovega vodenja in upravljanja. Položaj železniških družb v upravnem organu je bil okrepljen v primerjavi s tistim, kar je bil v predlogu Komisije. Močnejšo vlogo prav tako dobijo organizacije, vključene v evropskih železniških tovornih koridorjih. Pripombe, ki se nanašajo na sodelovanje s tretjimi državami, na katere vpliva koridor, so bile sprejete. Številne spremembe vključujejo boljše ravnanje interesov med potniškim in železniškim tovrnim prometom. Sprejeta je bila tudi zahteva za pregledno odločanje v zvezi z določanjem kategorij tirov in prednostnih pravil za tovrne vlake za visoke hitrosti. Za zaključek bi se rad zahvalil poročevalcu v senci in osebju Evropskega parlamenta za njihovo sodelovanje ter poslancem tega Parlamenta za njihovo potrpežljivost.

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospa predsednica, poslanci, gospod Duchoň, sam bi se rad zahvalil Parlamentu, ker je tako hitro pristal na obravnavo tega predloga; mislim, da je ta izredno pomemben za razvoj železniškega tovornega prometa. Posebno se zahvaljujem poročevalcu, gospodu Duchoňu in Odboru za promet in turizem za njihovo pripravljenost in kakovost izvedenega dela, kar je pomagalo okrepiti zakonodajni predlog, ki je v prvi vrsti usmerjen v boljše povezan železniški prevoz na evropski ravni z boljšim sodelovanjem med upravljavci infrastrukture.

Železnica je zadnji – to bi poudaril, zadnji – način prevoza, ki ohranja zelo nacionalno razsežnost. Prečkanje meje z vlakom je lahko še vedno v mnogih primerih težavno. Upravljavci infrastrukture so v veliki meri odgovorni za to težavo in zato jih moramo spodbujati, da bodo delali skupaj, naj bo to v smislu upravljanja infrastrukture ali načrtovanja in izvajanja naložbe.

Infrastrukturo za tovorni promet je treba spraviti v okvir evropske politike, saj že ima pomembno mednarodno razsežnost. Spomnil bi vas, da je 50 % tovornih storitev sedaj mednarodnih in se bo ta količina v prihodnosti še povečala.

Drugič, predlog je usmerjen v omogočanje širjenja storitev železniškega tovornega prometa. Ta sektor se ne more razviti in tekmovati z in/ali dopolnjevali cestnega sektorja brez bistvenega izboljšanja infrastrukture, ki je na voljo za tovarne vlake. Danes je treba v veliki večini držav članic železniški tovorni promet prilagajati potrebam potnikov. Žal to velja tako za upravljanje infrastrukture kot tudi za naložbe.

Tretjič, zaradi tega predloga bo mogoče železnice uspešneje povezati v tovorni prometni sistem in razviti somodalnost v Evropi. Dejansko mora biti železniška infrastruktura boljše povezana z drugimi načini prevoza, predvsem pomorskega in cestnega prevoza, da bi lahko železniški prevoz pomembno prispeval k prometnim ciljem Skupnosti.

Vendar pa bi rad poleg glavnih ciljev predloga omenil štiri bistvena načela, na katerih temelji besedilo, o katerem razpravljamo. Prvo načelo je opredelitev koridorjev in tako omrežja. Opredelitev temelji bolj na gospodarskih kot na političnih dejavnikih. Drugo načelo je okrepljeno sodelovanje med upravljavci infrastrukture. Tretje načelo, ki bi ga rad podrobneje obravnaval, se nanaša na boljša zagotovila v smislu kakovosti in zanesljivosti storitev, ki jih nudi infrastruktura, zaradi določb, oblikovanih za doseganje boljšega ravnotežja med potniškim in tovarnim prometom v upravljanju infrastrukture.

To ne pomeni sistematičnega dajanja prednosti tovarnim vlakom pred potniškimi vlaki v celotnem nacionalnem omrežju, nasprotno – naj bo to jasno – to se nanaša na koridorje, namenjene tovoru, torej posebnim in jasno opredeljenim linijam. Tovorni vlaki zato ne bodo sistematično oškodovani, predvsem tam, kjer je večja potreba po hitrosti in/ali točnosti. Po našem mnenju je to tisto, kar mislimo v praksi, ko govorimo o opredelitvi tovornih koridorjev ali spodbujanju konkurenčnega tovornega prevoza.

Nazadnje, četrti steber pa je opredelitev in izdelava realnega omrežja strateških terminalov. V tem primeru se beseda „terminal“ uporablja v najširšem smislu in vključuje železniške delavnice, pristaniške terminale, logistične platforme, ceste, železnice in tako dalje, ki so nepogrešljivi za pravilno delovanje tovornih koridorjev in prometnega sistema kot celote.

To sem hotel povedati in rad bi se ponovno zahvalil za hitro odzivnost in učinkovitost Parlamenta, zaradi česar se s ponosom spominjam, da sem bil sam mnoga leta poslanec Parlamenta. Poročevalec in odbor za promet si zaslužita čestitke za svoje delo. Hvala lepa.

Georg Jarzembowski, *v imenu skupine PPE-DE*. – (DE) Gospa predsednica, gospod podpredsednik Komisije, gospe in gospodje in tisti, ki ste še na čestni galeriji, posebno gospod Lübbering. Moja skupina podpira temeljno skrb Komisije za povečanje železniškega tovornega prometa z ustvarjanjem čezmejnih prometnih koridorjev in posebnih predpisov za ta namen. Gospod podpredsednik, zahvaljujemo se vam za predlog, prav tako pa se vam zahvaljujemo tudi za dejstvo, da ste ostali skoraj do polnoči, saj radi delamo. Hvala lepa.

Nadalje, in morda je prišlo pri objavi vašega predloga Komisije do jezikovnega spodrsllaja, je naša skupina skupaj z našim dobrim poročevalcem trdno prepričana, da ne bi smela obstajati absolutna prednost tovornih vlakov pred vsemi drugimi vlaki, le enostavnejši dostop za tovorni promet, saj se v skoraj vseh državah članicah železniška omrežja uporabljajo za tovarne vlake in za mednarodne, nacionalne, regionalne in lokalne vlake.

V primerih predvsem prekinitev poslovanja ne more biti odločanje v rokah oddaljenega urada; pristojnost mora ostati v rokah posameznih upravljavcev infrastrukture in železniških družb, da se bo lahko čim prej in čim bolj učinkovito nadaljeval običajen železniški promet. Tudi v okviru posebne uredbe za evropsko

tovorno železniško omrežje morajo biti države članice še naprej odgovorne za ustvarjanje in spreminjanje tovornih koridorjev. Nobena vrsta prenosa odgovornosti na Evropsko komisijo ne bi bila koristna, o tem se moramo strinjati. Nazadnje, glede predpisov o koridorjih bi se bilo treba posvetovati z železniškimi družbami, špediterji in odpravniki tovora, ker imajo praktično znanje in izkušnje o tem kako najučinkoviteje uporabljati železniško omrežje za konkurenčen tovorni promet.

Še enkrat moje čestitke poročevalcu. Napisal je odlično poročilo, ki ga je odbor v veliki večini sprejel z velikim zadovoljstvom. Hvala poročevalcu.

Lily Jacobs, v imenu skupine PSE. – (NL) Čezmejni tovorni vlaki se vlečejo po Evropski uniji s povprečno hitrostjo 18 kilometrov na uro. Leta 2007 je le 60 % vseh tovornih vlakov na svoje cilje prispelo pravočasno. Zakaj? Ker se mednarodni prevoz tovora z vlakom še vedno organizira na popolnoma neučinkovit način. Na ta način prevoz tovora z vlakom jasno ne more nikoli tekmovati s cestnim tovornim prometom. S takšno hitrostjo ne bomo dosegli evropskih okoljskih ciljev in naš namen 20 % nižjih emisij CO₂ do leta 2020 ne bo uresničen.

Cilj tega predloga Evropske komisije je ustvariti konkurenčno železniško omrežje za prevoz tovora v Evropski uniji. To je mogoče storiti z oblikovanjem čezmejnih koridorjev, z izvedbo povečanega sodelovanja med upravljavci infrastrukture in boljšim medsebojnim usklajevanjem naložb med državami članicami in z boljšimi prednostnimi dogovori v primeru zamud. Na ta način je mogoče bistveno izboljšati zmogljivost in konkurenčnost železniškega omrežja.

Prvotni predlog Komisije, da se v primeru zamud prednost vedno zagotovi tovornim vlakom, je šel predaleč, a zaradi razumnega sodelovanja s poročevalcem, sem sklenila odličen kompromis, ki zagotavlja prožnost in pragmatični pristop. Žal je predlog gospoda Albertinija ta pomembni del spremenil v še eno prazno lupino. Zato bo Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu glasovala proti spremembi 71.

Vendar predlog, kakršen je sedaj pred nami, še vedno uspeva spodbujati ljudi k sodelovanju, uporabniki in akterji na tgu so ustrezno upoštevani pri načrtovanju in izvajanju. Čas je, da končno delamo skupaj na realnem notranjem trgu za železniški prevoz in tako vlagamo v zeleno in trajnostno prihodnost.

Michael Cramer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, tudi jaz se zahvaljujem poročevalcu in poročevalcem v senci za njihovo odlično sodelovanje. V Skupini Zelenih/Evropske svobodne zaveze prav tako želimo več tovornega prometa na železnicah, a ne na strošek potniškega prometa. Mobilnost potnikov je v Evropi javna storitev. Komisija zanemarljivo realnost evropskih železniških omrežij, kjer se tovor in potniki prevažajo po istih železniških tirih. Niti ena niti druga vrsta vlaka ne bi smela imeti dogmatične prednosti.

Zeleni želimo uporabljati sistem „vse na enem mestu“, da bi ustavili eno stično osebo za vse, ki želijo pošiljati tovarne vlake čez meje v Evropi. Poleg tega želimo večjo preglednost pri razporejanju poti in med motnjami v delovanju, da bi se med drugim izognili nepravilnim izkrivljanjem konkurence. Komisija in vi kot varuh pogodb morata odpraviti prakso, ki dovoljuje državnim družbam, da si rezervirajo brezplačne poti samo z namenom preprečevanja konkurence.

Naše predloge za zmanjšanje hrupa, predvsem tistega, ki nastaja pri tovornem prometu, je zavrnila glavna koalicija tu v Parlamentu. Vendar pa bomo Zeleni še naprej lobirali, da bodo železnice ostale okolju prijazne, predvsem s prilagoditvijo obstoječih tovornih vagonov.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Gospa predsednica, v rivalstvu s cestnim tovornim prometom ima železniški tovorni promet možnost le, če bo resnično uveljavljen povsod po Evropi, zaradi česar pozdravljam uvedbo čezmejnih tovornih koridorjev, na katerih bo tovorni promet optimiziran. To je bistvo.

S tem poročilom smo odpravili upravičene skrbi glede zmanjšanja standarda potniškega prometa s stalnimi prednostnimi predpisi za tovorni promet. Vendar pa bomo morali v zvezi s poročilom opraviti več dela, saj delamo po postopku in smo šele na prvi obravnavi. V prihodnosti bomo morali upoštevati odzive držav članic.

Potrebujemo drugačno osnovo, po kateri bomo izračunali število koridorjev. Parlament je predlagal enega na državo. Mislim, da bi v Nemčiji potrebovali koridorja sever/jug in vzhod/zahod. Drugič, premisliti moramo, ali so mogoči izmenični koridorji na področjih, ki imajo morda manj mešanega prometa. Tretjič, jasno mora biti, da ne sme biti zmanjšana splošna zmogljivost železniškega prometa.

In nenazadnje, mnoge državljane skrbi, da bo povečana količina tovornega prometa na železnica prinesla tudi več hrupa. Zato moramo takoj v naslednjem parlamentarnem obdobju začeti z razumno zakonodajo o zmanjšanju hrupa v tovornem železniškem prometu.

Veselim se več dela. Še vedno moramo storiti mnogo stvari. Zahvaljujem se poročevalcu, ker je bil to resnično dober kompromis o zelo spornem vprašanju.

Gabriele Albertini (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi želel čestitati gospodu Duchoňu za njegovo čudovito poročilo. V imenu Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov sem predložil spremembo, ki se nanaša na člen 14(2). Glede na to poročilo imajo v primeru dodatnih težav v prometnem toku pred drugimi vlaki na evropskih tovarnih koridorjih prednost tovarni vlaki.

V Italiji in v velikem delu Evrope imata tovarni in potniški promet skupne linije; sedaj so redki deli namenjeni tovarnemu prometu. Tovrstna prednost bi oškodovala regionalni potniški promet v glavnih italijanskih središčih, na primer v mestu Milan, ki se nahaja na treh koridorjih TEN.

Da bi se izognili položaju, kjer na račun tovornega prometa nesorazmerno trpi potniški promet, sem predlagal, da se vključi prej omenjena sprememba, ki prepoveduje uporabo teh prednostnih pravil v času konice dnevnih migracij, ko večina ljudi potuje na delo. Konice bi bile omejene na največjo možno časovno vrzel, le ob delovnih dneh, in sicer tri ure zjutraj in tri ure pozno popoldan.

Z informacijami, ki jih zagotavljajo upravljavci infrastrukture, bi vsaka država članica opredelila obdobje konice za posamezno državo in pri tem upoštevala regionalni tovarni promet in tovarni promet na dolge razdalje.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospod predsednik, poslanci, današnji sklepi glede te teme so izredno pozitivni z mojega stališča in pomagajo poslati zelo jasno sporočilo državam članicam, in sicer, da potrebuje evropski železniški sistem koridorje, ki so na nek način posvečeni tovoru. Ustvarjanje teh koridorjev mora biti usklajeno in skladno na ravni Skupnosti in pri teh prizadevanjih morajo sodelovati vse zainteresirane strani v železniškem sektorju.

Kar zadeva kompromisne spremembe, ki jih je predlagal poročevalec, te pomenijo izboljšanje postopka razdelitve in rezervne zmogljivosti v smislu kakovosti železniških linij za mednarodne tovarne vlake, pa tudi za vzpostavitev rezervnih zmogljivosti za kratkoročno povpraševanje. Komisija lahko ta pristop sprejme, prav tako pa lahko sprejme kompromisno spremembo v zvezi z upravljanjem mednarodnih tovarnih vlakov v primeru motenj v omrežju. Glede ostalega je Parlament suveren. Hvala lepa.

Petr Duchoň, poročevalec. – (CS) Ta razprava je pokazala sorazmerno široko soglasje po vsem političnem spektru. Zato bi se rad zahvalil tako poročevalcem v senci kot tudi vsem, ki so sodelovali pri razpravi. Mislim, da največji strahovi izhajajo iz možnosti za trčenja med tovarnimi in potniškimi vlaki. V predloženih besedilih je ta nevarnost upoštevana in upravljavcem je prepuščena zadostna prožnost za reševanje kriznih razmer. Kar zadeva ustrezne in tekoče delovanje železniških dejavnosti, seveda ne bi smelo biti takšnih sporov in ni smiselno razpravljati o prednostih ene ali druge vrste železniškega prevoza. Zato je to le stvar morebitnega spora v kriznih razmerah, a kot sem že navedel, je tu ključna zadeva, da se dovolj moči prepusti upravljavcem železnic in ta dokument počne ravno to.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

22. Dnevni red naslednje seje: gl. zapisnik.

23. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.50)